

CZĘŚĆ

1

*J***ia** *i* **moja szkoła**

na nowo

Poradnik metodyczny, klasa 1

część

1

Ja *i* moja szkoła

na nowo

Poradnik metodyczny, klasa 1

Opracowanie merytoryczne na podstawie scenariuszy autorstwa Jolanty Faliszewskiej i Grażyny Lech
Grażyna Lech
Weronika Terpic

Autorki projektu
Jolanta Czesuch, Maria Lenartowicz

Redaktor projektu
Marzena Czarnowska-Mazurek

Redakcja merytoryczna
Weronika Terpic

Korekta
Krystyna Bajor

Skład i łamanie
Marek Zapala

Projekt okładki
Tomasz Kozłowski

Fotoedycja
Tomasz Suszczyński

Zdjęcia:
Shutterstock.com.: s. 159: *Roman Samokhin (agrest), Maks Narodenko (arbuz), bergamont (banan), Lubava (cebula), Amero (gruszka), JIANG HONGYAN (kapusta), ajt (por), Poliuszko (seler).*

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich. Osoby, których nie udało nam się ustalić, prosimy o kontakt z wydawnictwem.

Książka, którą nabyłeś, jest dziełem twórcy i wydawcy. Przestrzegaj praw, jakie im przysługują. Udostępniając książkę lub jej fragmenty, rób to wyłącznie w zakresie dozwolonego użytku, który określają przepisy prawa. Zawartość książki możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. Kopiując jej część, rób to jedynie na użytek osobisty.

© 2020 Wydawnictwo JUKA-91

ISBN 978-83-8141-124-0

Wydawnictwo JUKA-91 Sp. z o.o.
ul. Jutrzenki 118
02-230 Warszawa
infolinia 41 366 55 55
www.mac.pl/juka

Szanowni Nauczyciele!

Poradniki **Ja i moja szkoła na nowo** dla nauczycieli klasy pierwszej szkoły podstawowej zawierają propozycję planu nauczania, zgodną z najnowszą podstawą programową (Podstawa programowa z 14 lutego 2017 roku – I ETAP EDUKACYJNY: KLASY I–III EDUKACJA Wczesnoszkolna).

Treści nauczania podzielono na tygodniowe bloki.

Scenariusze zajęć dziennych zostały opracowane na podstawie treści podręcznika **Ja i moja szkoła na nowo**, cz. 1–5 i uzupełniających go zeszytów ćwiczeń – **Ja i moja szkoła na nowo**, cz. 1–5. W proponowanych scenariuszach uwzględniono propozycje ćwiczeń i zabaw umożliwiających rozwijanie wszystkich typów inteligencji:

- **językowej** – poprzez komunikowanie się, wypowiadanie własnego zdania, słuchanie wypowiedzi innych osób, słuchanie czytanych utworów literackich, udział w przedstawieniach teatralnych,
- **matematyczno-logicznej** – poprzez rozwiązywanie zadań wymagających myślenia, wnioskowania, dociekania, szacowania,
- **przyrodniczej** – poprzez aktywność badawczą, przeprowadzanie doświadczeń, badanie, przewidywanie i dociekanie przyczyn,
- **wizualno-przestrzennej** – poprzez wycieczki do muzeów, kin, teatrów, działalność plastyczną w klasie, w szkole, w środowisku,
- **muzycznej** – poprzez śpiewanie piosenek, granie na instrumentach, zabawy ruchowe, słuchanie muzyki,
- **kinestetycznej** – poprzez aktywność fizyczną,
- **interpersonalnej** – poprzez zbieranie doświadczeń podczas zajęć, wycieczek tematycznych, spotkań z ciekawymi ludźmi,
- **intrapersonalnej** – poprzez uczestnictwo w sytuacjach skłaniających do autorefleksji i wglądu w siebie.

I. Uwagi dotyczące pracy z poradnikiem **Ja i moja szkoła na nowo**

Każdy tydzień pracy w poradniku zaczynamy od *Spotkania na dywanie*, gdzie podajemy temat tygodnia, umiejętności i wiadomości, jakie uczeń nabywa w trakcie zajęć, oraz cele lekcji sformułowane w języku zrozumiałym dla ucznia. Dodatkowo do każdego scenariusza dziennego proponujemy ustalenie z uczniami tego, co nauczyciel będzie brał pod uwagę przy ocenie pracy ucznia (*Nacobezu*), a także podanie *Pytań kluczowych*, które mają za zadanie zachęcić uczniów do poszukiwania na nie odpowiedzi i silnie zaangażować go w naukę, zgodnie z ideą oceniania kształtującego.

Kończąc tydzień pracy, podsumowujemy wiadomości i umiejętności zdobyte podczas realizacji zajęć (*Spotkanie na dywanie – ewaluacja*). Uczniowie mogą dokonać oceny koleżeńskiej oraz samooceny.

W rozkładach materiału pogrubionym drukiem wyróżnione zostały wpisy do dziennika.

Każdy scenariusz poprzedzony jest bogatym zasobem zabaw ruchowych i muzyczno-ruchowych, z których nauczyciel może skorzystać w dowolnym momencie.

W każdym miesiącu został wydzielony tydzień, w którym zarezerwowaliśmy czas do dyspozycji nauczyciela, dlatego proponujemy, by nauczyciel przeprowadził w tym czasie wycieczkę, sprawdzian *To umiem!*, skorzystał z propozycji projektu – zawartej w co drugim miesiącu, sięgnął do naszych publikacji ze scenariuszami programowania i pracy z lekturą.

II. Uwagi dotyczące pracy z podręcznikiem *Ja i moja szkoła na nowo*

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo* (cz. 1–5) zawiera ćwiczenia odnoszące się głównie do edukacji: polonistycznej, matematycznej, przyrodniczej i społecznej, ale też – muzycznej, plastycznej i technicznej oraz etyki. Ich dobór umożliwia realizację treści podstawy programowej.

Piktogramy zastosowane w podręczniku i zeszytach ćwiczeń:

– posłuchaj	– zapamiętaj	– przyklej
– przeczytaj	– kodowanie	– doświadczenie
– trudniejsze	– narysuj	

1. Każda część podręcznika przeznaczona jest na dwa miesiące nauki. Ze względu na to, że święta wielkanocne są ruchome, dodano suplement *Wielkanoc*. Scenariusze dotyczące suplementu *Wielkanoc* znajdują się w 4. części poradnika metodycznego.
2. Tytuł podręcznika *Ja i moja szkoła na nowo* ma zwrócić uwagę na proces kształtowania się osobowości każdego dziecka w powiązaniu ze środowiskiem szkolnym. Wchodzenie dziecka w nową grupę socjalizacyjną nie może odbywać się kosztem jego cech indywidualnych. Oznacza to, że nauczyciel musi znaleźć odpowiedni sposób pracy z każdym dzieckiem. Z drugiej strony, aby dziecko odnalazło w szkole swoje miejsce i pełniło z satysfakcją przydzielane mu role, musi nauczyć się zasad funkcjonowania w nowej grupie. **Dziecko powinno zrozumieć, że szkoła jest jego nowym środowiskiem życia, które wpływa na nie, ale na które i ono może wpływać.**
3. **W każdym miesiącu przewidziano tylko trzy tygodnie pracy z podręcznikiem. W czwartym tygodniu praca odbywa się bez podręcznika!** Jest to czas przeznaczony na sprawdzenie i utrwalenie wiadomości (sprawdzian i jego poprawa), zajęcia rozwijające twórczą aktywność dzieci (przykładowe scenariusze – w poradnikach metodycznych), wycieczki, wyjścia do kina, na wystawy itp. Ten tygodniowy „zapas” czasu pozwoli nauczycielom dostosować tempo pracy do potrzeb zespołu klasowego. **Mamy nadzieję, że w ten sposób spełnimy marzenia niejednego nauczyciela, by móc realizować własne wizje i pomysły edukacyjne.**
4. Podręcznik podzielony jest na bloki tematyczne. Każdy blok podzielony jest na dni, które mają swoje tematy przewodnie.
5. Ilustracje w podręczniku mają walor edukacyjny. Ich różnorodność ma wpływać na wrażliwość i poczucie estetyki u dzieci.

III. Uwagi dotyczące pracy z zeszytami ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*

Do każdej części podręcznika *Ja i moja szkoła na nowo* zaproponowano zeszyt ćwiczeń, który tak jak podręcznik obejmuje dwa miesiące nauki.

Zeszyty ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo* (cz. 1–5) zawierają ćwiczenia dotyczące głównie edukacji: polonistycznej, matematycznej, przyrodniczej i społecznej. Ich dobór umożliwia utrwalenie i rozszerzenie treści zawartych w podręczniku *Ja i moja szkoła na nowo*.

Są to ćwiczenia w rozpoznawaniu małych i wielkich liter drukowanych i pisanych, w czytaniu sylab, wyrazów, zdań i tekstów drukowanych, w czytaniu sylab, wyrazów, zdań i tekstów pisanych, w liczeniu, rozwiązywaniu zadań, rysowaniu, rozwijające sprawność manualną (jako przygotowanie do pisania, kaligraficzne).

- W zeszytach ćwiczeń po każdym miesiącu pracy znajduje się autosprawdzian *To umiem!* Jest to powtórzenie i sprawdzenie wiadomości i umiejętności z danego miesiąca. Dzieci mogą go wykonywać samodzielnie lub z pomocą nauczyciela.
- Wprowadzane litery umieszczone są z dwóch stron liniatury. To ułatwi dzieciom leworęcznym obserwowanie wzoru litery pisanej.

IV. Nauka czytania w cyklu podręczników *Ja i moja szkoła na nowo* – adaptacja do potrzeb szkolnych metody sekwencyjno-symultanicznej (metody krakowskiej).

Coraz większe trudności współczesnych dzieci w uczeniu się czytania i rozumieniu czytanego tekstu wynikają z przewagi w życiu codziennym bodźców wizualno-prze-strzennych nad bodźcami słuchowymi i tymi, które są związane z mówieniem. Dlatego dzieciom łatwiej nauczyć się korzystania z komputera czy telefonu komórkowego niż czytania.

Kompetencje językowe dziecka uczącego się czytać muszą objąć:

- właściwą artykulację wszystkich głosek,
- słuchowe różnicowanie wyrazów (piec – pies, nos – noc),
- dzielenie wyrazów na sylaby,
- dostrzeganie rymów (kaczka – paczka).

W metodzie czytania sylabami dziecko uczy się czytać sylaby, nie spółgłoski, bo w życiu codziennym nie ma okazji słyszeć spółgłosek w izolacji. Jeśli więc dziecko nie słyszy spółgłosek w izolacji, nieuzasadnione jest w nauce czytania nazywanie pojedynczych liter.

Etapy nauki czytania (wg Jagody Cieszyńskiej)

- 1. Powtarzanie** – wypowiedzianych przez nauczyciela samogłosek, sylab, wyrazów. Przez mechaniczne powtarzanie utrwala się w pamięci cechy różnicujące głoski. Powtarzaniu towarzyszy pokaz graficzny samogłosek, sylab, wyrazów. Pozwala to na tworzenie się połączeń między dźwiękiem a obrazem głoski.

Nauczyciel czyta – dziecko powtarza.

- 2. Rozumienie** – rozpoznawanie, czyli wskazywanie na obrazie wypowiedzianych przez nauczyciela głosek, sylab, wyrazów. Jest to etap analizy wzrokowej liter niezbędny również do nauki pisania. W przypadku spółgłosek nauczyciel nie odczytuje ich w izolacji, pokazuje je w wyrazie – takie działanie przygotowuje do dokonywania analizy literowej koniecznej w nauce pisania.

Nauczyciel czyta – dziecko wskazuje.

- 3. Nazywanie** – samodzielne czytanie.

Nauczyciel wskazuje – dziecko czyta.

W pierwszym etapie nauki czytania wprowadzane są samogłoski. Pozwala to w kolejnym etapie tworzyć sylaby otwarte (zakończone samogłoską) i paradygmaty (zestawienie spółgłoski z wprowadzonymi samogłoskami) powtarzane przy wprowadzaniu kolejnych spółgłosek. Paradygmaty wykorzystuje nauczyciel podczas nauki czytania.

Przykład paradygmatu: ma, me, mo, mi, mu, mó, my.

Na etapie czytania wyrazów złożonych z sylab otwartych ważne jest pokazanie dzieciom, za pomocą łuków, ślizgania się od sylaby do sylaby, by uzyskać płynność czytania.

W kolejnych etapach nauki czytania pojawiają się wyrazy z sylabami zamkniętymi (zakończonymi spółgłoskami).

Stopniowanie trudności w materiale do czytania w podręczniku **Ja i moja szkoła na nowo** polega na:

1. czytaniu sylab otwartych,
2. czytaniu wyrazów z poznanymi sylabami otwartymi,
3. sprawdzaniu rozumienia czytanych wyrazów poprzez wskazywanie odpowiadających im obrazów,
4. czytaniu tekstów z wyrazami z sylabami otwartymi,
5. czytaniu sylab zamkniętych,
6. czytaniu wyrazów z sylabami zamkniętymi i sprawdzanie ich rozumienia,
7. czytaniu tekstów z wyrazami z sylabami zamkniętymi.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo* zawiera ćwiczenia w czytaniu, a nie tylko teksty do czytania, co odróżnia go od innych podręczników.

*Analiza i synteza głoskowa może być efektem nauki czytania,
a nie warunkiem koniecznym jej rozpoczęcia.*

Jagoda Cieszyńska

Ćwiczenia na temat analizy i syntezy głoskowej pojawiają się w podręczniku po wprowadzeniu wszystkich liter.

Pisanie jest czynnością wtórną wobec czytania. Dziecko powinno uczyć się pisać, gdy już umie samodzielnie przeczytać wprowadzane litery (samogłoski) i sylaby.

Szczegółowe informacje na temat tej metody czytania można znaleźć w książce przeznaczonej dla rodziców i nauczycieli – Jagoda Cieszyńska *Kocham uczyć czytać* – oraz na stronach internetowych jej autorki.

Lektura w klasie pierwszej ma na celu kształtowanie **nawyku** obcowania z książką. Dlatego proponujemy codzienne czytanie dzieciom przez nauczyciela w ramach zajęć. Nauczyciel może dzięki temu kształtować u dzieci umiejętności skupiania uwagi, wypowiadania się i prezentowania własnego zdania.

Czytający na głos nauczyciel demonstruje dzieciom cechy pięknego czytania.

W miarę nabywania umiejętności czytania samodzielnego, dzieci powinny zastępować nauczyciela w tej czynności.

Dodatkową pomocą dydaktyczną dla nauczyciela przy wprowadzaniu kolejnych liter są **Karty z literami i dwuznakami**. Zawierają one wszystkie litery – małe i wielkie, drukowane i pisane, ze zmiękczeniami – oraz dwuznaki. Litery i dwuznaki na kartach zostały ułożone w takiej kolejności, w jakiej są wprowadzane w podręczniku **Ja i moja szkoła na nowo**. Karty zawierają również materiał do ćwiczeń dotyczący rozpoznawania liter, wskazywania poznanych liter w wyrazach i zdaniach, analizy głoskowej (przy kartach z samogłoskami) i analizy sylabowej (przy kartach ze spółgłoskami i dwuznakami), a także wskazywania i czytania sylab, wyrazów i zdań.

Wstęp	3
WRZESIEŃ	
Tydzień 1. Ja i moja szkoła	9
Dzień 1. Rozpoczęcie roku szkolnego	10
Dzień 2. Witaj w szkole	11
Dzień 3. Poznajmy się!	15
Dzień 4. Poznaj szkołę	20
Dzień 5. O czym będziesz się uczyć w szkole?	23
Wychowanie fizyczne	25
Tydzień 2. Jakie są prawa i obowiązki ucznia	29
Dzień 1. Co to jest regulamin klasowy?	30
Dzień 2. Jakie są zadania dyżurnego?	34
Dzień 3. Co robić, żeby być dobrą uczennicą, dobrym uczniem?	38
Dzień 4. Co robić, żeby być dobrą koleżanką, dobrym kolegą?	41
Dzień 5. Dlaczego punktualność jest ważna?	44
Wychowanie fizyczne	47
Tydzień 3. Jak poznajemy świat wokół nas?	51
Dzień 1. Zmysły	52
Dzień 2. Słuchaj i mów	56
Dzień 3. Odkryj czytanie	60
Dzień 4. Odkryj pisanie	64
Dzień 5. Odkryj liczby	67
Wychowanie fizyczne	70
Tydzień 4. Czytamy, piszemy, liczymy	73
Dzień 1. Ćwiczenia w czytaniu, pisaniu i liczeniu	73
Dzień 2. Lektura	73
Dzień 3. Kodujemy	73
Dzień 4. To umiem!	76
Dzień 5. Wycieczka do parku	79
PAŹDZIERNIK	
Tydzień 5. Jak być bezpiecznym na drodze?	81
Dzień 1. Jak przechodzić przez jezdnię	82
Dzień 2. Jak chodzić po drogach bez chodników	85
Dzień 3. Jestem uczestnikiem ruchu drogowego	89
Dzień 4. Jak się zachować w razie wypadku komunikacyjnego	92
Dzień 5. Ja jako kierowca i jako pasażer	95
Wychowanie fizyczne	99

Tydzień 6. Tajemnice jesiennego parku	104
Dzień 1. Obserwujemy jesienny park	105
Dzień 2. Drzewa liściaste	107
Dzień 3. Jesienne zwyczaje ptaków	111
Dzień 4. Składniki pogody	114
Dzień 5. Co wiesz o jesieni?	118
Wychowanie fizyczne	121
 Tydzień 7. Co ma wpływ na twoje zdrowie?	 125
Dzień 1. Dlaczego jesienią często się przeziębiamy?	126
Dzień 2. W jaki sposób przenoszą się choroby?	129
Dzień 3. Jak zapobiegać chorobom?	133
Dzień 4. U lekarza	137
Dzień 5. Jak opatrywać drobne rany?	142
Wychowanie fizyczne	145
 Tydzień 8. Czytamy, piszemy, liczymy	 149
Dzień 1. Ćwiczenia w czytaniu, pisaniu i liczeniu	149
Dzień 2. Kodujemy	149
Dzień 3. Zdrowo jemy i rośniemy – projekt, dzień 1	152
Dzień 4. Zdrowo jemy i rośniemy – projekt, dzień 2	155
Dzień 5. To umiem!	160
 Załączniki	 165

TYDZIEŃ 1. JA I MOJA SZKOŁA (5 DNI)

Oczekiwane efekty zabiegów dydaktycznych i wychowawczych nauczyciela, rodziców oraz aktywności własnej ucznia po pierwszym tygodniu nauki.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju fizycznego

Uczeń:

- respektuje przepisy gier i zabaw zespołowych
- respektuje regulamin klasowy.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju emocjonalnego

Uczeń:

- panuje nad swoimi emocjami i wyraża je w sposób umożliwiający współdziałanie w grupie oraz adaptację w nowej grupie
- prezentuje swoje emocje w formie wypowiedzi ustnej i graficznej.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju społecznego

Uczeń:

- podaje swoje imię i nazwisko
- podaje imię i nazwisko swojego wychowawcy
- trafia do swojej sali
- podaje nazwę szkoły, do której chodzi
- stosuje zasady grzecznościowe wobec dzieci i pracowników szkoły.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju poznawczego

Uczeń:

- słucha z uwagą wypowiedzi nauczyciela i innych osób z otoczenia
- wykonuje zadania według usłyszaney instrukcji
- zadaje pytania dotyczące wykonywanych zadań
- rozróżnia i nazywa kierunki w przestrzeni i na płaszczyźnie
- rysuje linie pionowe i poziome.

Kompetencje kluczowe rozwijane w tym tygodniu:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Spotkanie na dywanie

Proponujemy, aby każdy tydzień pracy rozpoczynać *Spotkaniem na dywanie*, gdzie nauczyciel przedstawi dzieciom temat tygodnia (można także temat zapisać na kartonie i umieścić w widocznym miejscu). Dzieci mogą podsuwać nauczycielowi pomysły do przeprowadzenia zajęć. Dzieci siadają na obwodzie koła, na wykładzinie lub krzeselkach. Ważne jest, aby nauczyciel siedział na tym samym poziomie co dzieci. Na dywanie będą prowadzone rozmowy o tym, jak dzieci spędziły wolne dni, co im się przydarzyło wesołego, smutnego, czego nowego się dowiedziały, jak się czują, o czym chcą porozmawiać, co chciałyby robić, o czym marzą. Na spotkaniach tych można składać życzenia imieninowe, urodzinowe, z okazji zwycięstw w konkursach itp.

Dzieci z czasem powinny przekonać się, że dywan jest miejscem, gdzie mogą rozmawiać o wszystkich istotnych dla nich sprawach, gdzie czują się bezpiecznie i są akceptowane.

Czas realizacji tej części zajęć określa nauczyciel. *Spotkaniem na dywanie* powinna się również kończyć każda jednostka tematyczna (ewaluacja). Będzie to okazja do podsumowania wiadomości i umiejętności zdobytych podczas jej realizacji.

Stworzenie takiej formy kontaktu może być ważnym elementem procesu wychowawczego.

Dzień 1. Rozpoczęcie roku szkolnego

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1–3. Rozpoczynamy rok szkolny. (edukacje: społeczne, etyka) – Poznawanie się dzieci – podawanie swojego imienia i nazwiska. – Poznanie imienia i nazwiska nauczyciela. – Zabawy integracyjne. – Poznanie sali zajęć. – Sprawy organizacyjne.	III (1.1, 1.5) XIII (1.6)

Środki dydaktyczne: elementy przygotowane przez nauczyciela dla wyróżnienia swoich uczniów, np. wstążeczki lub karteczki samoprzylepne, imiona dzieci zapisane na dużym kartonie, kartki z informacjami dla rodziców.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. –.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. –.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego.

1. Zapoznanie się z uczniami.

Dzieci razem z nauczycielem siadają w kręgu. Nauczyciel przedstawia się i opowiada o swojej roli opiekuna, wychowawcy i nauczyciela. Zapewnia dzieci, że mogą się do niego zwracać z każdą sprawą, z jaką zetkną się w szkole, w domu czy na podwórku. Informuje je także o tym, co będą robić w szkole (bawić się, uczyć, zawierać przyjaźnie). Dzieci kolejno mówią swoje imiona. Pozostałe dzieci odpowiadają: *Witaj wśród nas*. Powtórzenie wszystkich imion dzieci w różny sposób (cicho, głośno, szybko, wolno).

• Zabawa *Witamy się*.

Dzieci w parach witają się w sposób podany przez nauczyciela, np.: *witają się dłonie, witają się kolana, witają się plecy*. Po każdym przywitaniu następuje zmiana par.

• Zabawa *Czy rozpoznajesz swoje imię?*

Nauczyciel ma arkusz papieru, na którym wydrukowane są imiona dzieci.

– Rozpoznanie swoje imiona i je wskazać.

Jeśli dziecko nie umie rozpoznać zapisu swojego imienia, nauczyciel wskazuje zapis i kilkakrotnie go odczytuje. Taka lista, powieszona na tablicy, może służyć do samodzielnego zaznaczania przez dzieci ich obecności w szkole.

• Zabawa *Chcę, aby tutaj nazywano mnie tak, jak lubię*.

Każde dziecko proponuje, w jaki sposób mogą się do niego zwracać rówieśnicy. Niekoniecznie musi to być imię.

• Rozmowa z dziećmi na temat: *Co lubisz robić?*

– Co lubisz robić w domu? Co lubisz robić na podwórku?

• Zabawa *Wstaną dzieci...*

Dzieci siedzą w kręgu, nauczyciel mówi: *Wstaną dzieci, które najbardziej lubią zabawę z innymi dziećmi (czytanie, budowanie z klocków, muzykę, grę w piłkę, obserwowanie przyrody, rysowanie)*. Dzieci, które wstaną, kłaniają się sobie i siadają. Zabawę powtarzamy, zmieniając pozycje, jakie mają przybrać dzieci (kucanie, stanie na jednej nodze itp.).

[illegible]

	3. Określanie kierunków ruchu i położenia przedmiotów w przestrzeni i na płaszczyźnie z punktu widzenia dziecka. (edukacja matematyczna) – Ćwiczenia ruchowe z przyborami utrwalające rozumienie pojęć związanych z orientacją w przestrzeni. – Bierne i czynne posługiwanie się terminami: <i>przed, za, nad, pod, z przodu, z tyłu</i> itp. – Rysowanie w liniaturach linii pionowych.	II (1.1)
--	--	-----------------

Środki dydaktyczne: woreczki gimnastyczne, kartki formatu A4 dla każdego ucznia.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 4–6.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 2–3.

CD 1. *Witaj, nasza dobra szkoło!*

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafić: – uważnie słuchać, – poprawnie się wypowiadać, – posługiwać się terminami: <i>przed, za, nad, pod, z przodu, z tyłu</i>.	– Jak się czuję w szkole? – Jak określamy kierunki ruchu i położenia przedmiotów w przestrzeni i na płaszczyźnie?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Ćwiczenia pozwalające poznać własne ręce – przygotowanie do nauki pisania i orientacji w schemacie ciała.

Dzieci stoją w rozsypane.

1. Poznanie rąk (ramiona, łokcie, przedramiona, nadgarstki, dłonie).
 - Pogłaskajcie się po ramionach. Ile macie ramion?
 - Złapcie się za łokcie. Ile macie łokci?
 - Pokażcie swoje przedramiona. Ile ich macie?
 - Pokażcie, gdzie są nadgarstki. Ile ich macie?
 - Pokażcie swoje dłonie. Ile ich macie?
 - Pokazaliście wszystkie części rąk. Teraz ja będę mówić nazwę części ręki, a wy będziecie pokazywać tę część.
Teraz wskazane dziecko będzie pokazywało część ręki, a pozostałe dzieci będą wymieniać jej nazwę.
2. Poznanie dłoni (pięść, grzbiet dłoni, wnętrze dłoni, palce).
 - Zaciśnijcie pięści.
 - Rozsuńcie szeroko palce.
 - Pogłaskajcie grzbiet dłoni.
 - Uszczypnijcie wnętrze dłoni.
 - Postukajcie palcami o podłogę.
3. Zabawa relaksująca.
Dzieci siedzą wygodnie. Nauczyciel mówi tekst, dzieci naśladują opisane w tekście gesty.

Naśladujemy nożyczki: ruszamy jednocześnie wskazującym i środkowym palcem. Naśladujemy nóż: „tniemy” powietrze trzema złożonymi palcami: wskazującym, środkowym i serdecznym.

Naśladujemy dziurkę od klucza: dotykamy palcem wskazującym kciuka, tworząc koło. Naśladujemy widelec: poruszamy trzema rozczapierzonymi palcami: wskazującym, środkowym i serdecznym.

Naśladujemy grabie: zginamy wszystkie palce i „drapiemy” powietrze.

II. Nauka poprawnego trzymania przyboru do pisania i poprawnego siedzenia przy stoliku.

Wybraną dłońią chwyta my ołówek kciukiem i palcem wskazującym, około 2 cm od dolnego końca. Palec środkowy służy za punkt oparcia. Dłoń z przyborem powinna być poniżej linii pisma i stanowić przedłużenie nadgarstka. W tej pozycji dłoń nie zasłania pisma. Druga dłoń przytrzymuje kartkę, lekko skręconą w bok (w lewo – dla praworęcznych dzieci, w prawo – dla leworęcznych). Łokieć oparty jest na stoliku. Jest to ważne, gdyż ręka, która nie jest zajęta pisaniem, zapewnia równowagę, odciążając piszącą rękę i pozwalając jej przesuwać się po kartce. Ramiona powinny być poziomo do ławki. Stopy oparte są o podłogę.

Uwaga! Dzieci w pierwszych miesiącach nauki piszą ołówkiem średniej twardości (HB). Od opisanej pozycji przy pisaniu mogą być odstępstwa. Nie należy rygorystycznie jej przestrzegać. O czasie zamiany ołówka na długopis decyduje nauczyciel.

- Jak nazywają się palce, którymi trzymamy ołówek?
- Jak nazywają się palce, które są oparciem dla ołówka?
- Co robi podczas pisania dłoń, która nie pisze?
- Unieście jedną dłoń w górę, a drugą opuśćcie w dół. Teraz jedna ręka w bok, a druga w tył.
- Ćwiczenia w trzymaniu ołówka (według Doroty Berthet). Powinny być powtarzane przed każdymi ćwiczeniami w pisaniu w okresie adaptacyjnym.
- Dzieci chwytają ołówek trzema palcami: kciukiem wskazującym i środkowym. Zginając i prostując palce, starają się przesunąć ołówek w górę i w dół. Wykonują to ćwiczenie prawą i lewą ręką. Nauczyciel zapowiada, że podczas ćwiczenia będzie się starał wyciągnąć ołówek z palców dziecka, więc nie można go trzymać za mocno.
- Dzieci turlają ołówek po ławce – między kciukiem a palcem środkowym.
- Dzieci naprzemiennie zaciskają i rozluźniają palce na ołówku.

III. Zabawa Zapamiętaj swoją parę.

Dzieci dobierają się w pary i przez chwilę maszerują w parach po sali. Na hasło *Rozbiegamy się!* – biegają po sali. Na hasło *Wracamy do par!* – wracają do swoich partnerów.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Wypowiedzi dzieci na temat oczekiwań związanych ze szkołą inspirowane opowiadaniem Ireny Landau *Pierwszy raz*.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Czytanie przez nauczyciela opowiadania Ireny Landau *Pierwszy raz* (s. 4–5). Wyjaśnianie niezrozumiałych słów.

Uwaga! Podczas słuchania czytanych przez nauczyciela dłuższych tekstów dzieci powinny siedzieć na dywanie lub na ławeczkach.

- Formułowanie odpowiedzi na pytania dotyczące tekstu (s. 5).

2. Wypowiedzi uczniów na temat ilustracji do opowiadania (s. 4–5).
 - Co przedstawia pierwsza ilustracja (druga, trzecia)?
 - Dlaczego Maciuś tak się zachowywał?
 - Co czuliście przed pójściem do szkoły?
 - Co powiedzielibyście Maciusiowi po dzisiejszym dniu pobytu w szkole?
 - Wymyślcie zakończenia tego opowiadania.
 - Odszukajcie na ilustracjach wskazane fragmenty.
 - Wyróżnianie zdań w wypowiedzi.
Nauczyciel układa zdania do kolejnych ilustracji:
 - Posłuchajcie zdań, które wypowiem, i po każdym zdaniu połóżcie przed sobą jeden klocek.
Basia biegnie po schodach.
Basia rozmawia z sąsiadką.
Basia z sąsiadką idą do mieszkania Maciusia.
Po każdym zdaniu dzieci biorą jeden klocek.
 - Ile zdań powiedziałam?
Nauczyciel mówi 3–4 zdania na temat opowiadania, np.:
Maciek boi się szkoły.
Basia nie boi się szkoły.
Ona jest w drugiej klasie.
Basia pokaże Maćkowi szkołę.
Dzieci określają liczbę zdań, kładąc przed sobą odpowiednią liczbę klocków.
 - Układanie przez dzieci określonej przez nauczyciela liczby zdań o Maćku i Basi.
 - Ułóżcie jedno zdanie o Maćku i Basi (dwa, trzy zdania).
3. Czytanie przez chętnych uczniów liter umieszczonych w dymkach na ilustracjach, z odpowiednią intonacją.
4. Określanie i nazywanie uczuć, jakie towarzyszyły dzieciom podczas pierwszego dnia pobytu w szkole (np.: *lęk, strach, gniew, radość, złość, obawa*).
5. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat odczuć związanych z rozpoczęciem nauki w szkole w dniu rozpoczęcia roku szkolnego i porównanie ich z uczuciami, jakie towarzyszą im obecnie.
6. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1 i 2 na s. 2.

II. Słuchanie piosenki *Witaj, nasza dobra szkoła!*

1. Słuchanie piosenki *Witaj, nasza dobra szkoła!* (muzyka – Mirosław Ziąber, słowa – Jadwiga Koczanowska) – załącznik nr 1.
 - Płyś przy muzyce.
 - Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego utworu.
 - Co to jest szkoła?
 - Jak spędziliście wakacje?

III. Określanie kierunków ruchu i położenia przedmiotów w przestrzeni i na płaszczyźnie z punktu widzenia dziecka.

1. Ćwiczenia z użyciem terminów: **góra, dół, przed, za**.
Dzieci stoją w kręgu. Nauczyciel rozdaje im woreczki gimnastyczne.
 - Spójrzcie do góry. Co tam widzicie?
 - Podnieście ręce do góry.

- Podrzucicie w górę woreczki i je złapcie.
 - Podrzucicie w górę woreczki i nie łapcie ich, tylko obserwujcie, jak spadają.
 - Spójrzcie w dół.
 - Rzućcie woreczki przed siebie. Co się tam znajduje?
 - Rzućcie woreczki za siebie.
 - Biegajcie swobodnie po sali. Kiedy powiem: dół – kucniecie, kiedy: góra – staniecie na palcach i podniesiecie ręce do góry.
 - Gdzie jest wasza góra (czubek głowy), a gdzie – dół (spód stóp)?
 - Połóżcie się na dywanie. Gdzie teraz znajduje się czubek głowy, a gdzie – stopy?
 - Weźcie kartkę. Ile stron ma kartka? Pokażcie je.
 - Oprzyjcie kartkę na swoim brzuchu. Gdzie jest jej góra? Narysujcie kropkę u góry strony.
 - Narysujcie gwiazdkę u dołu strony.
 - Połóżcie kartkę na dywanie. Gdzie teraz jest góra strony, a gdzie – dół?
 - Odwróćcie kartkę na tę stronę, na której nie ma rysunków. Połóżcie klocek u góry strony. Połóżcie dwa klocki u dołu strony.
 - Powiedzcie, gdzie położyłam swój klocek: u dołu czy u góry strony?
 - Teraz jedno z was będzie kłaść klocki u góry lub u dołu strony, a my będziemy mówili, gdzie się one znajdują.
 - Pokażcie palcem, skąd i dokąd rośnie trawa (z dołu w górę). Co jeszcze tak rośnie?
 - Pokażcie palcem, skąd i dokąd spada jabłko (z góry w dół). Co jeszcze tak spada?
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczenia 1. na s. 6.
- Stosowanie w wypowiedziach dotyczących dzieciaków-matematyczaków słów: *wyso-ko, nisko, za, przed, na górze, w środku, na dole, z przodu, z tyłu, nad, pod, wewnątrz, na zewnątrz*.
- Stosowanie w wypowiedziach słów opisujących położenie w przestrzeni i na płaszczyźnie różnych przedmiotów: tornistrów, przyborów szkolnych itp.
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń 1 i 2 na s. 3.

Dzień 3. Poznajmy się!

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Prawa czy lewa? (edukacja matematyczna) – Ćwiczenia praktyczne w rozróżnianiu prawej i lewej strony własnego ciała. – Poruszanie się zgodnie z podanym kodem. – Ćwiczenia w określaniu prawej i lewej strony w przestrzeni i na płaszczyźnie z punktu widzenia obserwatora i innej osoby. – Uzupełnianie brakujących elementów w podanych rytmach. – Rysowanie linii poziomych.	II (1.1, 1.3, 6.1)

	2. Rozmowa na temat sposobów rozwiązywania problemów dzieci inspirowana opowiadaniem Ireny Landau <i>Pomysły</i>. (edukacje: polonistyczna, społeczna) – Rozwijanie umiejętności uważnego słuchania i skupiania uwagi. – Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego opowiadania. – Oglądanie obrazków towarzyszących opowiadaniu i wypowiadanie się na ich temat. – Odpowiadanie na pytania do tekstu. – Budowanie zaufania między nauczycielem a dziećmi. – Kształtowanie więzi koleżeńskich między dziećmi. – Rozpoznawanie liter oznaczających samogłoski. – Globalne czytanie imion. 3. Moja wizytówka – cięcie i zaginanie papieru. (edukacja techniczna) – Ustalenie z dziećmi zasad przygotowania stanowiska pracy i porządkownia go po jej zakończeniu. – Posługiwanie się nożyczkami zgodnie z zasadami bezpiecznego użytkowania narzędzi. – Cięcie papieru po liniach prostych. – Zaginanie papieru. – Przyklejanie na wizytówce liter swojego imienia.	I (1.1, 2.1, 2.2, 3.1, 5.1) III (1.1, 1.3, 1.4) VI (1.1)
--	---	---

Środki dydaktyczne: CD 1 – *Witaj, nasza dobra szkoło!*, kredki, nożyczki, kartoniki z imionami dzieci lub litery potrzebne do ułożenia imion, wzór wizytówki, miękka gazeta dla każdego dziecka, piłka, woreczki gimnastyczne.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 7–9.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 4–5.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – rozróżnić stronę prawą i lewą, – uzupełnić brakujące elementy w podanym rytmie, – uważnie słuchać, – rozpoznać litery oznaczające samogłoski, – posługiwać się nożyczkami.	– Czym jest rytm? – Jakie znamy samogłoski?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

- I. Zabawa *Ręka lewa, ręka prawa...*** (na melodię piosenki *Mam chusteczkę haftowaną*).
Dzieci śpiewają i pokazują wymienione w tekście części ciała.

Ręka lewa, ręka prawa,
tutaj głowę mamy.
Prawa noga, lewa noga,
kolan dotykamy.

Oko lewe, oko prawe,
między nimi nosek.
Lewe ucho, prawe ucho,
a tu mamy włosy.
Prawą rękę ci podaję
i do tańca proszę.
Lewą rękę ci podaję,
pokręćmy się troszkę.

- II. Zabawa z elementem toczenia *Pocztą*** (według Kazimierzy Właźnik).

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel rozpoczyna zabawę. Toczy piłkę do wybranego dziecka, mówiąc: *Mam pocztę do Kasi*. Dziecko, które otrzymało piłkę, toczy ją do następnego dziecka, wymieniając jego imię. Należy zwrócić uwagę, by wszystkie dzieci otrzymały przesyłkę.

- III. Podział imion dzieci na sylaby.**

Dzieci rzucają do siebie woreczki gimnastyczne, ale wcześniej wypowiadają imię dziecka, do którego chcą rzucić woreczek, z podziałem na sylaby.

- IV. Płyś przy piosence *Witaj, nasza dobra szkoła!***

PRZEBIEG ZAJĘĆ

- I. Prawa czy lewa?**

1. Zabawy ruchowe rozwijające orientację w schemacie własnego ciała (różnicowanie strony prawej i lewej).

Uczniowie biegają, wykonują przysiady, skłony, wymachy w celu wywołania przyspieszonego bicia serca. Potem stają w dwóch rzędach, twarzą do nauczyciela.

- Przyłóżcie rękę do serca.
- Po której stronie ciała bije serce?
- Jak nazwiemy rękę po tej stronie ciała, gdzie bije serce?
- Narysujcie flamastrem znaczki na lewej ręce.
- Podskoczcie na nodze po tej stronie ciała, po której bije serce.
- Jak nazwiemy tę nogę? Zaznaczcie ją w jakiś sposób (podwinięcie nogawki, zawiązanie wstążki).
- Przesuwajcie paluszkami lewej ręki od czubka lewej stopy wzdłuż lewej nogi, lewego boku, ramienia, lewej strony szyi, głowy.
- Złapcie się za lewe ucho, wskażcie lewe oko, pociągnijcie się za włosy z lewej strony głowy.
- Wyciągnijcie lewą rękę w lewą stronę, w górę, w dół, w przód, w tył.
- Pokażcie część sali po waszej lewej stronie itp.
- Jak nazywa się druga strona ciała? (Wykonywanie takich samych ćwiczeń w odniesieniu do strony prawej).

2. Uczniowie dostają gazety, z których ugniatają kule, i stoją w dwuszeregu, twarzami do siebie.
 - Podrzucicie kulę 5 razy lewą, a potem 5 razy prawą ręką.
 - Przełóżcie ją z lewej ręki do prawej.
 - Połóżcie kulę obok lewej nogi, przeskoczcie obunóż w lewą, potem w prawą stronę.
 - Przełóżcie kulę pod lewym, następnie pod prawym kolaniem.
 - Wyciągnijcie przed siebie prawą rękę.
 - Czy kolega zrobił to poprawnie?
 - Jak to sprawdzić?

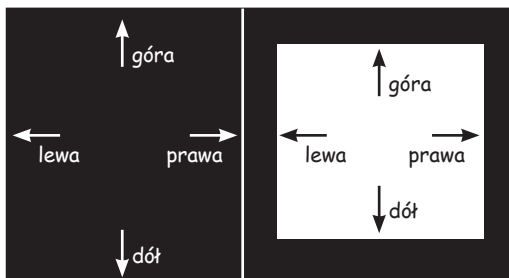
(Jest to sytuacja problemowa. Część dzieci może stwierdzić, że kolega wykonał czynność poprawnie, część może się wahać lub twierdzić, że kolega wykonał ćwiczenie źle. Mają to sprawdzić, ustawiając się za kolegą i wykonując ćwiczenie ponownie. Uczniowie swoimi słowami powinni wyjaśnić, dlaczego tak się dzieje, skąd się biorą wątpliwości).

Dzieci ustawiają się twarzami kolejno do różnych ścian w sali. Określają, co znajduje się przed nimi, co z tyłu, co po ich prawej, a co po lewej stronie.

- Co się zmieniało w tym ćwiczeniu? (Zmieniało się to, co uczniowie widzieli po prawej, po lewej stronie, z przodu, z tyłu po zmianie ustawienia).

Nauczyciel wiesza kartkę na tablicy i rysuje na niej kierunki za pomocą strzałek w różnych kolorach: góra, dół, prawa, lewa (według D. Berthet).

Następnie kładzie kartkę na podłodze. Dzieci obserwują zmianę orientacji kartki z pionowej na poziomą. Bliżej nich znajduje się dół kartki, dalej – góra. Prawa i lewa strona nie ulegają zmianie. Teraz dzieci dostają kartki i powtarzają to doświadczenie samodzielnie.

3. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 7.
4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 4.

II. Rozmowa na temat sposobów rozwiązywania problemów dzieci inspirowana opowiadaniem Ireny Landau *Pomysły*.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Czytanie przez nauczyciela opowiadania Ireny Landau *Pomysły* (s. 8–9).
 - Wypowiedzi dzieci na temat treści opowiadania: czy im się podobało, jaki miało nastrój, czy same miały podobne problemy jak Jurek i Sebastian itp.
 - Odpowiedzi dzieci na pytania dotyczące tekstu (s. 9).
 - Czym martwili się Jurek i Sebastian?
 - Jakie mieli pomysły?
 - Jak chcieli rozwiązać swój problem?
 - Który pomysł okazał się najlepszy?
 - Jak wy byście postąpili?

- Wypowiedzi dzieci na temat ilustracji do tekstu.
- Po czym można rozpoznać na ilustracji Jurka i Sebastiana?
- W jakiej formie zostały przedstawione te ilustracje?
- Co to jest komiks? (Historyjka obrazkowa z tekstem ograniczonym do wypowiedzi bohaterów, umieszczonym w tzw. dymkach).
- Czy znacie jakieś komiksy?
- Posłuchajcie zdań, które wypowiem, i po każdym zdaniu połóżcie przed sobą jeden klocek.
- Jurek i Sebastian idą do szkoły. Jurek ma ciemne włosy. Sebastian ma rude włosy. Chłopcy chcą razem siedzieć w ławce.
- Ile zdań powiedziałam?
- Ułóżcie jedno (dwa, trzy) zdania do ilustracji.
- Ćwiczenia w organizowaniu pola spostrzeżeniowego.
- Odszukaj na ilustracjach wskazane elementy.
- 2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Rozpoznawanie liter oznaczających samogłoski. Czytanie globalne imion.
- Wykonanie poleceń do ćw. 1 na s. 5.
- Rysowanie linii poziomych i pionowych.
- Wykonanie ćw. 2 na s. 5.

III. Moja wizytówka – cięcie i zaginanie papieru.

1. Przygotowanie przez uczniów stanowisk pracy.
2. Omówienie zasad bezpiecznego posługiwania się nożyczkami.
3. Pokazanie różnych wizytówek, omówienie ich roli i wskazanie sytuacji, w których się nimi posługujemy.

Informacja dodatkowa

Wizytówki wymyślili Chińczycy. Pisali je początkowo na jedwabiu, używając piórek i tuszu. Do Europy wizytówki przywędrowały w XIX wieku. Wysyłano je wraz z życzeniami, prezentami i kwiatami. Obecnie wizytówki służą bardzo wielu ludziom. Zawierają najważniejsze informacje o nich samych i ich pracy. Bilet wizytowy wręczamy, kiedy chcemy, by ktoś nas zapamiętał i mógł nawiązać z nami kontakt.

4. Wykonanie wizytówki.
 - Złożenie kartki formatu A4 na połowę i zagięcie.
 - Wycięcie liter, z których składa się imię dziecka.
 - Naklejenie liter na wizytówkę.
 - Pokolorowanie wizytówki i ozdobienie jej rysunkami lub innymi elementami według własnej inwencji.

Uwaga! Niektóre dzieci mogą nie znać liter, z których składają się ich imiona. Nauczyciel powinien pomóc dzieciom wybrać litery i przykleić je we właściwej kolejności, a następnie głośno odczytać imię dziecka. W tym przypadku dziecko uczy się rozpoznawać graficzny zapis swojego imienia. Praca taka pozwoli nauczycielowi rozpoznać przygotowanie dzieci do nauki czytania.

Uwaga! Nauczyciele, którzy są zwolennikami metody całościowej nauki czytania, powinni przygotować na kartonikach imiona dzieci ze swojej klasy i rozdać je dzieciom lub poprosić je o wybranie właściwego kartonika.
5. Umieszczenie gotowych wizytówek na ławkach.

Dzień 4. Poznaj szkołę

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) plastyczna (1)	1. Wycieczka po budynku szkoły i wokół szkoły. (edukacje: społeczna, matematyczna) – Poznanie różnych pomieszczeń w szkole. – Poznanie najbliższego otoczenia szkoły. – Poznanie nazwy szkoły i jej patrona. – Rozmowa z pracownikami szkoły na temat ich obowiązków. – Kształtowanie właściwego stosunku do pracowników szkoły oraz do mienia społecznego. – Rysowanie linii poziomych i pionowych. 2. Określanie wzajemnego położenia przedmiotów i osób w przestrzeni i na płaszczyźnie. (edukacje: matematyczna, informatyczna) – Poruszanie się w przestrzeni i na płaszczyźnie zgodnie z podanym kodem. – Odczytywanie kodu. – Kodowanie podanej drogi w przestrzeni i na płaszczyźnie. – Poznanie pojęcia: <i>program</i>. 3. Co najbardziej podoba mi się w szkole – rysowanie kredkami. (edukacja plastyczna) – Rozmowa o zwiedzanych pomieszczeniach szkolnych. – Wybranie przez dzieci pomieszczenia, które będą rysowały, i uzasadnianie tego wyboru. – Samodzielna praca dzieci. – Oglądanie i komentowanie wykonanych prac.	II (1.3) III (1.1, 2.4, 1.3) IV (3.1) II (6.1, 6.9, 4.1) V (2.1)

Środki dydaktyczne: klocki w różnych kolorach, kartoniki z prostymi kodami, kartki z bloku, kredki, pionki i kostki do gry.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 10–12.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 6–7.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – wymienić pomieszczenia znajdujące się w szkole, – wymienić osoby pracujące w szkole i podać ich obowiązki, – określić położenie przedmiotów i osób w przestrzeni i na płaszczyźnie.	– Jakie pomieszczenia znajdują się w szkole? – Kto pracuje w szkole?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawy utrwalające rozumienie pojęć używanych przy określaniu położenia osób i przedmiotów w przestrzeni z punktu widzenia obserwatora.

Dzieci siedzą w kręgu. Jedno z dzieci staje pośrodku, a nauczyciel układa klocki w różnych kolorach: przed nim, za nim, po prawej stronie, po lewej stronie. Zadaniem dziecka jest określenie położenia klocków względem własnej osoby. Ćwiczenie wykonuje w ten sposób czworo dzieci, z tym, że kolejne obracają się o 90 stopni w stosunku do poprzedniego.

II. Opisywanie położenia przedmiotów i określanie kierunków w przestrzeni z punktu widzenia dziecka i drugiej osoby.

- Połóżcie na dywanie lewe dłonie, wewnętrzną stroną zwróconą do dywanu. Po której stronie dłoni macie kciuki?
- Odwróćcie dłonie tak, by wierzchnią stroną stykały się z dywanem. Po której stronie są teraz kciuki?
- Ułóżcie dłonie tak, by kciuki były po prawej stronie dłoni.
- Ułóżcie dłonie, by kciuki były po lewej stronie dłoni.
- Połóżcie na dywanie obie dłonie wewnętrzną stroną zwrócone w dół. Po której stronie każdej dłoni są kciuki?
- Obróćcie obie dłonie wierzchem w stronę dywanu. Po której stronie każdej dłoni są teraz kciuki?
- Ułóżcie dłonie tak, aby obydwa kciuki były po lewej stronie dłoni. Jak ułożone są dłonie względem dywanu?
- Ułóżcie dłonie tak, aby obydwa kciuki były po prawej stronie dłoni. Jak ułożone są dłonie względem dywanu?

Jedno dziecko staje przed innymi dziećmi, tyłem do nich. Wszystkie dzieci podnoszą do góry prawe ręce. Sprawdzają, czy wszystkie wykonały polecenie poprawnie. Dziecko stojące z przodu, nie opuszczając ręki, obraca się powoli twarzą do kolegów.

- Czy kolega dobrze wykonał ćwiczenie? Jak się o tym przekonać? (Nie opuszczając ręki, obrócić się tak jak kolega).

III. Ćwiczenia logorytmiczne (ćwiczenia słowno-ruchowe lub muzyczno-ruchowe, których wiodącym składnikiem jest rytm).

Dzieci w parach stają naprzeciwko siebie i wykonują ruchy zgodne z treścią rymowanki.

Nasze rączki nierozłączki (podają sobie dłonie),

prawe rączki (puszczają dłonie i uderzają prawą dłonią w prawą dłoń partnera),

lewe rączki (uderzają lewą dłonią w lewą dłoń partnera).

Dzieci pracują parami. Siadają na wprost siebie. Każda para dzieci ma po 3 klocki w jednakowych kolorach, np.: białym, czerwonym i niebieskim.

- Połóżcie przed sobą biały klocek. Po prawej stronie białego klocka połóżcie niebieski klocek. Spójrzcie, czy kolega tak samo ułożył klocki.
- Opisz ułożenie klocków kolegi, ze swojego punktu widzenia.
- Opisz ułożenie klocków kolegi, tak jakbyś siedział na jego miejscu.

IV. Zabawa *Rób to samo, co ja*.

Dzieci stają na wprost siebie. Jedno pokazuje prawą ręką pewne ruchy, a drugie odwzajemnia je też prawą ręką. Następnie zamieniają się rolami.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Wycieczka po budynku szkoły i wokół szkoły.

1. Omówienie celu i przebiegu wycieczki. Ustalenie zasad zachowania się.
2. Oglądanie pomieszczeń znajdujących się w szkole.
Dzieci wraz z nauczycielem odwiedzają gabinet dyrektora, sekretariat, inne sale, bibliotekę, kuchnię, salę gimnastyczną itp. Witają napotykanych pracowników szkoły.
3. Oglądanie terenu wokół szkoły.
 - Rozmowa na temat zwiedzanych pomieszczeń, ich wyglądu i przeznaczenia.
 - Rozmowa na temat nazwy szkoły, jej patrona.
 - Rozmowa z pracownikami szkoły na temat ich obowiązków.
 - Rozmowa na temat czynności wykonywanych przez pracowników szkoły.
4. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Rozmowa o obrazkach na s. 10–11.
 - Jakie pomieszczenia przedstawione są na obrazkach?
 - Które z tych pomieszczeń znajdują się w naszej szkole?
 - Jakich pomieszczeń przedstawionych na obrazkach nie ma w naszej szkole?
 - O jakim pomieszczeniu myślę: obrazek z tym pomieszczeniem znajduje się w górnym lewym rogu; obrazek z tym pomieszczeniem znajduje się nad obrazkiem toalety, po lewej stronie jadalni?
 - Określcie w ten sam sposób położenie wybranego obrazka.
 - Wykonanie polecenia na s. 10.
5. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Rysownie linii poziomych i pionowych.
 - Wykonanie ćwiczeń 1, 2 na s. 6.

II. Określanie wzajemnego położenia przedmiotów i osób w przestrzeni i na płaszczyźnie.

1. Zabawa *Poruszaj się zgodnie z kodem*.
Nauczyciel przygotowuje na kartonikach kilka krótkich i prostych kodów, w których strzałki oznaczają: ← krok w lewo, → krok w prawo, ↑ krok w górę, ↓ krok w dół. Instrukcję do nich zapisuje i objaśnia na tablicy. Dzieci losują kartoniki i wykonują zakończane polecenia.
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Poruszanie się w przestrzeni i na płaszczyźnie zgodnie z podanym kodem. Odczytywanie kodu.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 12.
3. Wyjaśnienie pojęcia: *program*.
Program to między innymi:
Plan zamierzonych czynności, przedsięwzięć itp.
Ciąg instrukcji napisanych w języku zrozumiałym dla komputera.
Przepis jednoznacznie określający ciąg czynności, które mają być wykonane przez komputer.
4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 3, 4 na s. 7.

III. Co najbardziej podoba mi się w szkole – rysowanie kredkami.

1. Rozmowa o zwiedzanych pomieszczeniach szkolnych.
2. Wybranie przez dzieci pomieszczenia, które będą rysowały, i uzasadnianie tego wyboru.
3. Samodzielna praca dzieci.
4. Oglądanie i omawianie wykonanych prac.
5. Wystawka prac.

Dzień 5. O czym będziesz się uczyć w szkole?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2)	1. Rozmowa o tym, czego dzieci będą się uczyć w szkole i skąd będą czerpać informacje inspirowana wierszem Wandy Chotomskiej <i>Witajcie!</i> (edukacje: społeczna, polonistyczna) – Słuchanie wiersza i rozmowa na jego temat. – Rozmowa o zainteresowaniach dzieci. – Próby udzielania odpowiedzi na postawione w wierszu pytania. – Wyszukiwanie na ilustracji fragmentów odpowiadających treści wiersza. – Kształcenie spostrzegawczości wzrokowej. – Wskazywanie źródeł informacji. – Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej. – Kreślenie linii pionowych i poziomych. – Kształcenie precyzji ruchu. 2. Określanie wzajemnego położenia przedmiotów i osób w przestrzeni i na płaszczyźnie. (edukacja matematyczna) – Poruszanie się w przestrzeni i na płaszczyźnie zgodnie z podanym kodem. – Odczytywanie kodu. – Kodowanie podanej drogi w przestrzeni i na płaszczyźnie. – Wskazywanie podobieństw i różnic między przedmiotami.	I (1.3, 2.1, 2.3, 3.4, 5.1, 6.2) III (1.3) II (1.2, 4.1, 6.1, 6.9)

Środki dydaktyczne: piłka, kartoniki z kodami.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 13–15.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 8–9.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – uważnie słuchać, – poprawnie się wypowiadać na podany temat, – określić wzajemne położenie przedmiotów i osób w przestrzeni i na płaszczyźnie.	– O czym będziecie się uczyć w klasie 1? – Dlaczego ważne jest poprawne określanie wzajemnego położenia przedmiotów i osób w przestrzeni i na płaszczyźnie?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa Czarny parzy.

Dzieci stoją na obwodzie koła. Nauczyciel stoi w środku i rzuca do dzieci piłkę, wymieniając jednocześnie nazwę koloru. Zadaniem dziecka jest złapać piłkę i odrzucić ją do nauczyciela. Jeśli nauczyciel wymieni kolor czarny, dzieci nie mogą złapać piłki. Dziecko, które mimo wszystko ją złapie, wchodzi do koła.

II. Zabawa z wyliczanką H. Januszewskiej *Dobosz. Dzieci maszerują wokół sali i grają na bębenkach.*

Raz, dwa, trzy, cztery – dobosz zuch!

Raz, dwa, trzy, cztery – w bęben buch!

Raz, dwa, trzy, cztery – huk i stuk!

Raz, dwa, trzy, cztery – idzie pułk!

Wyjaśnienie znaczenia słów: *dobosz*, *pułk*.

III. Zabawa *Poruszaj się zgodnie z kodem.*

Nauczyciel przygotowuje na kartonikach kilka krótkich i prostych kodów, w których strzałki oznaczają: ← krok w lewo, → krok w prawo, ↑ krok w górę, ↓ krok w dół. Instrukcję do nich zapisuje i objaśnia na tablicy. Dzieci losują kartoniki i wykonują zakończane polecenia.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Rozmowa o tym, czego dzieci będą się uczyć w szkole i skąd będą czerpać informacje inspirowana wierszem Wandy Chotomskiej *Witajcie!*

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*

- Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza Wandy Chotomskiej *Witajcie!* (s. 14).
- Wypowiedzi dzieci na temat treści wiersza: o czym opowiada, kto jest jego bohaterem, czy im się podobał, jaki ma nastrój itp.
- Wymienianie pytań, które dzieci zapamiętały z wiersza, i odpowiadanie na nie.
- Wyszukiwanie na ilustracji elementów, które pasują do treści wiersza.
- Odpowiedzi dzieci na pytania dotyczące tekstu (s. 14).

Jako odpowiedź na ostatnie pytanie: *Skąd można czerpać różne informacje?* Nauczyciel może narysować na tablicy mapę myśli, którą uzupełnia zgodnie z pomysłami dzieci (*szkoła, przyroda, otoczenie, rodzice, dziadkowie, encyklopedia, internet, telewizja, gazety...*).

2. Rozmowa o zainteresowaniach dzieci i o tym, co chciałyby robić w szkole.

- Co was interesuje?
- Co chcielibyście robić w szkole?
- Czego można się nauczyć w szkole?
- Czego nie można się nauczyć w szkole?
- Co by było, gdyby nie było szkoły?
- Czym interesują się dzieci z podręcznika?
- Które zainteresowania są wspólne dla was i tych dzieci?

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń. 1 na s. 8.

Układanie pytań, które rozpoczynają się wyróżnionymi wyrazami.

II. Określanie wzajemnego położenia przedmiotów i osób w przestrzeni i na płaszczyźnie.

1. Poruszanie się w przestrzeni i na płaszczyźnie zgodnie z podanym kodem – zabawy.
 - Losowanie kartoników z kodami i poruszanie się zgodnie z kodem.
 - Szukanie zakodowanego miejsca ukrycia zabawki.
 - Ukrywanie zabawek (klocków) i kodowanie miejsca ich ukrycia (praca w parach lub niewielkich grupach).
2. Wskazywanie podobieństw i różnic między przedmiotami.

Prezentowanie klocków, które różnią się jedną cechą, dwiema cechami, trzema cechami. Wymienianie podobieństw i różnic między klockami.

 - Wybierz z pudełka klocki, które różnią się tylko kolorem. W czym są podobne?
 - Wybierz z pudełka klocki, które różnią się tylko wielkością. W czym są podobne? Itp.
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 2–4 na s. 9.

● Spotkanie na dywanie – ewaluacja

Potrzebne są kartki samoprzylepne.

1. Uczniowie siadają wraz z nauczycielem w kręgu i opowiadają o szkole.
 - *Jakie pomieszczenia znajdują się w szkole, jacy pracownicy w niej pracują, gdzie się uczą poszczególne klasy, jakie sale sąsiadują z naszą salą itd.*

Po tych wypowiedziach chętni uczniowie wymieniają nazwę pomieszczenia szkolnego, w którym chętnie by przebywali, i uzasadniają swoją wypowiedź.
2. Każdy uczeń pokazuje gestem lub wyraża mimiką swoje odczucia związane z przyjściem do szkoły. Przykleja karteczkę pod wybranym znakiem: ☺, ☹, 😊.
3. Zabawa ruchowa przy piosence *Witaj, nasza dobra szkoło!*

WYCHOWANIE FIZYCZNE (3 godziny)

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
wychowanie fizyczne (1–3)	1. Zabawy i gry organizacyjne. 2. Zabawy i gry porządkowe. 3. Ustawienia i pozycje wyjściowe do gier i zabaw. – Poznanie podstawowych form porządkowych i pozycji wyjściowych do ćwiczeń gimnastycznych. – Sprawne reagowanie na ustalone znaki i sygnały. – Poznanie zasad bezpieczeństwa podczas zabaw i ćwiczeń. – Kształtowanie szybkości działania wobec osób i przedmiotów będących w ruchu.	IX (2.1, 3.3, 3.4)

Zajęcia 1.

Zabawy i gry organizacyjne

Przybory i przyrządy: –

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematyki i zadań zajęć.
5. Omówienie znaczenia dla zdrowia właściwego doboru stroju w zależności od miejsca ćwiczeń, rodzaju zajęć i warunków atmosferycznych.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Stanie – odmachy ramion w tył.
2. Trucht – wymachy ramion, na sygnał – wyskok w górę.
3. Skoki pajaca.
4. Ustawienie – w parach, prawymi bokami do siebie, podanie ręki wewnętrznej i oparcie nawzajem nóg wewnętrznych. Na sygnał – pary przeciągają się, przy czym dozwolone są różnego rodzaju zwody. Po wykonaniu ćwiczenia – zmiana stron ćwiczących.
5. Zabawa *Olbrzymy i krasnoludki*.
Dzieci maszerują po wyznaczonym terenie. Na hasło *Olbrzymy!* – chodzą na palcach. Na hasło *Krasnoludki!* – maszerują w przysiadzie.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – zabawy i gry organizacyjne.

1. Marsz – formowanie rzędu i dwurzędu.
2. Stanie w rzędzie – wyskoki dwójek w bok, chowanie się za jedynekami (to samo w dwurzędzie).
3. Swobodny marsz po boisku – zatrzymywanie się na sygnał (zwroty w marszu).
4. Zabawa *Szereg*.
Ćwiczący biegają po wyznaczonym terenie. Na sygnał ustawiają się w szeregu, zgodnie ze wskazaniem prowadzącego: z jego lewej (prawej) strony.
5. Zabawa *Rząd*.
Uczniowie stają w szeregu wzdłuż ściany. Prowadzący prosi do siebie dwóch uczniów (wymienia ich imiona), którzy stają naprzeciw niego. Na sygnał – pozostali ćwiczący ustawiają się w rzędach za wyznaczonymi uczniami.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Ćwiczenia oddechowe w marszu.
2. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności uczniów.

Zajęcia 2.

Zabawy i gry porządkowe

Przybory i przyrządy: szarfy, woreczki, chorągiewki, pianino lub dzwonki.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu i zadań zajęć.
5. Omówienie znaczenia ruchu dla rozwoju sprawności fizycznej.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Lawina*.

Dziecko oznaczone szarżą stara się schwytać inne dzieci uciekające w różnych kierunkach boiska. Dotknięte dziecko wkłada szarżę i pomaga chwytać pozostałe dzieci. Liczba chwytających dzieci zwiększa się jak lawina. Ostatnie schwytane dziecko dostaje szarżę i ponownie rozpoczyna zabawę.

2. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wiatraczki*.
3. Marsz w miejscu z wysokim unoszeniem kolan (Dorota idzie do szkoły).
4. Ćwiczenia szyi – skręty głowy w prawo i w lewo, w górę i w dół (dziewczynka przygląda się napotkanym drzewom).
5. Naśladowanie czynności wymienionych w opowiadaniu.

Dorota doszła do szkoły. Siada na ławce i zdejmuje buty. Wkłada je do worka i wiesza na wieszaku. Wchodzi do klasy, kładzie plecak na podłodze, wyjmując książki i układa je na stoliku. Od dzisiaj Dorota jest dyżurną klasową. Ściera tablicę prawą i lewą ręką (podnoszenie i opuszczanie ramion). Zbiera papierki pod ławkami (skłony i wyprosty tułowia). Dorota otwiera okno i głęboko oddycha (głębokie wdechy powietrza przez nos i wydechy ustami). Zrobiła już porządki i poszła pobawić się z koleżankami. Dziewczynka zaczęła skakać na skakance (obunóż, jednonóż).

III. Realizacja głównego zadania zajęć – zabawy i gry porządkowe.

1. Zabawa na czworakach *Pieski na spacer – pieski do domu*.
Dzieci-pieski ustawione są w szeregu za linią końcową boiska. Na hasło *Pieski na spacer!* – wychodzą na boisko, spacerują na czworakach, podskakują. Na hasło *Pieski do domu!* – wracają na swoje miejsca na końcowej linii boiska.
2. Zabawa *Podrzucanie i chwytanie woreczka w marszu*.
3. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zbiórka według kolorów*.
Dzieci ustawiają się w rzędzie i maszerują wokół boiska. Przechodząc obok prowadzącego, oddają woreczki, a biorą kolorowe szarfy. Zakładają je na siebie i rozbiegają się po boisku. Na sygnał prowadzącego – ustawiają się w czterech rogach boiska, przy chorągiewkach o takich samych kolorach, jak ich szarfy.
Kiedy dzieci ponownie rozbiegają się po boisku, prowadzący zmienia kolory chorągiewek w narożnikach.
4. Zabawa z elementami równowagi *Przeprawa przez rzekę*.
Uczniowie układają na podłodze szarfy, formując z nich okręgi. Ustawiają się w rzędzie, w wyznaczonym przez prowadzącego miejscu, i przeskakują z kamienia na kamień (z szarfy do szarfy).
5. Zabawa z mocowaniem *Przeciąganie w parach*.
Dzieci ustawiają się w dwuszeręgu, twarzami zwracając się do siebie. Każde dziecko podaje prawą rękę koledze stojącemu na wprost i stara się przeciągnąć przeciwnika na swoją część boiska. Wygrywa zawodnik, który w określonym czasie przeciągnie przeciwnika na swoją stronę.
6. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Dźwięki wysokie i niskie*.
Po usłyszeniu wysokich dźwięków, granych przez prowadzącego, dzieci ustawiają się w rzędzie, a po usłyszeniu dźwięków niskich – ustawiają się w szeregu.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu.
Dzieci maszerują, podnosząc wysoko kolana.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności uczniów.

Zajęcia 3.

Ustawienia i pozycje wyjściowe do gier i zabaw

Przybory i przyrządy: woreczki.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu i zadań zajęć.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Marsz z wysokim unoszeniem kolan.
2. Bieg w miejscu z uderzaniem piętami o pośladki.
3. Stanie w rozkroku – skłony tułowia w przód.
4. Klęk podparty – koci grzbiet.
5. Leżenie przodem z ramionami wyprostowanymi wzdłuż tułowia – *toczenie klocka* (przetoczenia w lewą i prawą stronę).
6. Leżenie tyłem – podnoszenie nóg do pozycji pionowej – powrót do pozycji wyjściowej.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ustawienia i pozycje wyjściowe do gier i zabaw.

1. Ustawienie w szeregu – zwrot w lewo, marsz na palcach.
2. Siad skrzyżny na obwodzie koła – naśladowanie czynności wykonywanych przez wybranego ucznia.
3. Ustawienie w parach – *taczki*. Uczniowie tak poruszają się po wyznaczonym terenie, aby nie przeszkadzać w jeździe innym taczkom. Po pewnym czasie – zmiana ćwiczących.
4. Zabawa *Berek – drogowskaz*.
Uczniowie biegają swobodnie po wyznaczonym terenie. Wybrany uczeń jako *berek* goni uciekających. Jeśli dotknie biegnące dziecko, zamienia się z nim rolami. Pozycją ochronną przed berkiem jest stanie w pozycji naśladowującej drogowskaz.
5. Ustawienie w parach – rzuty woreczkiem do partnera z różnych pozycji, np. z siadu rozkrocznego, z klęku prostego, z leżenia tyłem itp.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu.
Stanie w rozkroku – krążenia tułowia, ramion, głowy.
2. Dowolna zabawa ruchowa ze śpiewem.
3. Podsumowanie, ocena aktywności uczniów.

TYDZIEŃ 2. JAKIE SĄ PRAWA I OBOWIĄZKI UCZNIA (5 DNI)

Oczekiwane efekty zabiegów dydaktycznych i wychowawczych nauczyciela, rodziców oraz aktywności własnej ucznia po drugim tygodniu nauki.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju fizycznego

Uczeń:

- sprawnie pokonuje przeszkody
- respektuje przepisy gier i zabaw zespołowych.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju emocjonalnego

Uczeń:

- reaguje na polecenia nauczyciela
- nawiązuje relacje koleżeńskie w klasie
- chętnie chodzi do szkoły
- poddał autorefleksji swoje mocne i słabe strony
- rozwinął swoją odporność na stres.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju społecznego

Uczeń:

- zna swoje prawa i obowiązki szkolne
- przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej
- grzecznie zwraca się do dzieci i dorosłych
- dąży do wykonania powierzonego zadania
- wie, jakie cechy powinien mieć dobry uczeń i dobry kolega
- stara się być punktualny
- wie, jak się zachować w sytuacjach konfliktowych.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju poznawczego

Uczeń:

- uważnie słucha wypowiedzi innych i stara się mówić w komunikatywny sposób
- zna zadania dyżurnego i umie je wykonać
- wykonuje poprawnie ćwiczenia grafomotoryczne przygotowujące do pisania
- porównuje przedmioty i osoby pod względem cech wielkościowych
- wyróżnia zbiory i podzbiory
- dzieli słowa na sylaby i układa słowa z sylab.

Kompetencje kluczowe rozwijane w tym tygodniu:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się
- obywatelskie.

Spotkanie na dywanie

Usiądźcie wokół plastikowego kręgla, który „pyta”: *Czego najbardziej się boisz, gdy myślisz o szkole?* Będziecie kolejno podchodzić do kręgla i kręcić nim, a wskazana przez kręgiel osoba odpowie na jego pytanie. (Takim kręglem może być plastikowa butelka oklejona papierem kolorowym). Dzięki temu ćwiczeniu poznacie wasze obawy i lęki związane z przyjsciem do szkoły i przebywaniem w środowisku szkolnym. Po przeprowadzeniu ćwiczenia każde z was zamknie oczy i w sposób zdecydowany, pewny, wypowie zdanie: *Wiem, że*

sobie z tym poradzę (Wiem, że znajdzie się na to rada. Nie jestem sam z tym problemem itp.). Musicie wiedzieć, że wasze problemy są bardzo ważne i należy je rozwiązywać. Aby pozbyć się obaw związanych ze szkołą, należy poznać nie tylko obowiązki, ale i prawa ucznia i ten temat będziemy omawiać na najbliższych zajęciach.

Dzień 1. Co to jest regulamin klasowy?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) plastyczna (1)	1. Rozmowa o tym, co dzieci mogą robić w szkole, a czego im nie wolno robić i dlaczego, inspirowana ilustracją przedstawiającą różne zachowania dzieci w szkole. (edukacje: polonistyczna, społeczna) – Kształcenie umiejętności wypowiadania się na wskazany temat. – Wskazywanie pozytywnych i negatywnych zachowań dzieci. – Zastanawianie się nad sposobem uregulowania zachowania dzieci w szkole. – Czytanie samogłosek – samodzielne lub z nauczycielem. – Pisanie w liniaturach linii skośnych.	I (2.3) III (1.2 ,1.4)
	2. Rozmowa o tym, co to jest regulamin klasowy i po co się go stosuje. (edukacja społeczna) – Wskazywanie sytuacji podczas zabawy i nauki, które doprowadzają do konfliktów między dziećmi. – Ukazanie konieczności uregulowania zachowania dzieci w klasie. – Zapoznanie dzieci z wybranymi fragmentami statutu szkoły i z kodeksem ucznia. – Ustalenie regulaminu klasowego. – Nauka zachowania się w sytuacjach konfliktowych.	III (1.3)
	3. Wykonanie obrazkowego regulaminu klasowego. (edukacja plastyczna) – Przedstawienie regulaminu klasowego w postaci znaków nakazu i zakazu. – Zawieszenie regulaminu obrazkowego w klasie.	V (2.1, 2.7)

Środki dydaktyczne: pluszowa zabawka – zwierzątko, statut szkoły, regulamin klasowy, Konwencja o prawach dziecka.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 16–17.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 10–11 .

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – uważnie słuchać, – poprawnie się wypowiadać, – współpracować w grupie.	– Jakie zasady obowiązują w naszej szkole? – Jak powinniśmy się zachowywać w szkole? – Jak za pomocą symboli przedstawić regulamin?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa Pogłaskaj kotka. Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel trzyma w rękach pluszowego kotka (pieska, misia, królika), pokazuje go dzieciom, a następnie, zwracając się do stojącego z lewej strony dziecka, mówi: <i>Mam na imię Iwona. Pogłaskaj mojego kotka. Czy mógłbyś się nim zaopiekować?</i> Dziecko bierze maskotkę i, zwracając się do sąsiada w podobny sposób, przekazuje ją następnemu uczestnikowi zabawy. Zabawa kończy się wówczas, gdy maskotka wróci ponownie do nauczyciela. II. Pokazywanie za pomocą gestów i mimiki emocji wywołanych przez sytuacje, które złością, smucą lub cieszą dzieci w szkole. – Pokażcie swoje miny i gesty, kiedy miło bawicie się w szkole. – Pokażcie swoje miny i gesty, kiedy ktoś przeszkadza wam w zabawie. – Pokażcie swoje miny i gesty, kiedy ktoś was potrąci. – Pokażcie swoje miny i gesty, kiedy ktoś wam przeszkadza w rysowaniu. III. Zabawa dramatowa. – Wyobraźcie sobie taką sytuację: <i>Dwoje dzieci bawi się klockami na dywanie. Trzecie dziecko przechodzi obok, potyka się, upada i burzy budowlę.</i> – Zagrajcie tę scenkę. Zaproponujcie zakończenie tej sytuacji. – Jak się zachowacie, kiedy niechcący popchniecie inne dziecko, zburzycie czyjąś budowlę? (Trzeba powiedzieć: <i>Przepraszam, nie chciałem tego zrobić</i>).	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Rozmowa o tym, co dzieci mogą robić w szkole, a czego im nie wolno robić i dlaczego, inspirowana ilustracją przedstawiającą różne zachowania dzieci w szkole.

1. Swobodne wypowiedzi o tym, co wolno robić w szkole, a czego nie wolno robić i dlaczego.
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 16–17.
 - Oglądanie obrazków dotyczących pożądaných i niepożądanych zachowań dzieci w klasie i na przerwie.
 - Porównanie obrazków z sytuacjami zaobserwowanymi w szkole.
 - Wybór przez dzieci dwóch postaci przedstawionych na obrazkach i omówienie ich zachowania.
 - Wskażcie na obrazkach dziecko, które według was zachowuje się w szkole poprawnie, i dziecko, które zachowuje się niepoprawnie. Opowiedzcie o ich zachowaniu.
3. Czytanie przez chętne dzieci z odpowiednią intonacją liter w dymkach.

II. Rozmowa o tym, co to jest regulamin klasowy i po co się go stosuje.

1. Ustalenie, co to jest regulamin i po co są prawa i obowiązki ucznia.
 - Po co ustalamy zasady zachowania się w szkole?
 - Formułowanie odpowiedzi na pytania: 2, 3 i 4 na s. 16, 17.

2. Zapoznanie uczniów z wybranymi fragmentami statutu szkoły, kodeksu ucznia i Konwencji o prawach dziecka.

Informacja dodatkowa

Konwencja o prawach dziecka to dokument uchwalony przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 1989 r. Dotyczy osób, które nie ukończyły 18 roku życia. Dokument zawiera katalog praw i wolności, w skład którego wchodzi prawa i wolności osobiste (prawo do życia i rozwoju, prawo do tożsamości, do swobody myśli, sumienia i wyznania, do wyrażania własnych poglądów i występowania w sprawach dotyczących dziecka w postępowaniu administracyjnym i sądowym, prawo do wychowania w rodzinie i kontaktów z rodzicami w przypadku rozłączenia z nimi, prawo do wolności od przemocy fizycznej lub psychicznej, wyzysku, nadużyć seksualnych i wszelkiego okrucieństwa), prawa socjalne (prawo do odpowiedniego standardu życia, do ochrony zdrowia, do zabezpieczenia socjalnego, wypoczynku i czasu wolnego), prawa kulturowe (prawo do nauki bezpłatnej i obowiązkowej w zakresie szkoły podstawowej, prawo do korzystania z dóbr kulturowych, prawo do informacji, do znajomości swoich praw), prawa polityczne (prawo do stowarzyszania się).

Organem ONZ, który odpowiada za kontrolę realizacji tej konwencji, jest Komitet Praw Dziecka.

Polska podpisała *Konwencję o prawach dziecka* 30 kwietnia 1991 r.

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 10.
 - Omówienie sytuacji przedstawionych na ilustracjach. Wskazanie tych, na których dzieci zachowują się właściwie.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 10–11.
 - Co przedstawia pierwsza para obrazków?
 - Na którym z tych obrazków dziecko postępuje zgodnie z zasadą, że na ławce powinien być porządek?
 - Narysujcie drogę od wejścia poprzez wybrany obrazek.
 - Jaką zasadę zachowania ilustruje druga para obrazków? (Dzieci powinny się zgodnie bawić, nie powinny sobie dokuczać).
 - Narysujcie dalszą drogę poprzez wybrany obrazek.
 - Jaką zasadę ilustruje trzecia para obrazków? (W szkole nie można biegać w czasie przerw).
 - Narysujcie dalszą drogę poprzez wybrany obrazek.
 - Jakie zasady ilustruje ostatnia para obrazków? (Trzeba być miłym dla innych dzieci. Nie wolno zjeżdżać po poręczach).
 - Narysujcie dalszą drogę poprzez wybrany obrazek.
 - Pokonałście labirynt z zasadami zachowania. Posłuchajcie, jaki wierszyk jest na jego końcu.
 - Dzieci maszerują po obwodzie koła i powtarzają za nauczycielem wierszyk:

**Jestem już uczniem i powiem wam,
że szkolny regulamin znam.**

- Dzieci powtarzają wierszyk wielokrotnie: biegnąc, leżąc, cicho, głośno; same dziewczynki, sami chłopcy itp.

III. Wykonanie obrazkowego regulaminu klasowego.

1. Tworzenie rysunkowego regulaminu klasowego. Kodowanie za pomocą rysunków znaków zakazu i nakazu.
 - Jakie są najczęstsze przyczyny nieporozumień między dziećmi? (Popychanie się, zabieranie sobie zabawek itd.).
 - Czego nie wolno robić w klasie? (Nie wolno biegać po sali, nie wolno wrywać sobie zabawek, nie wolno się huśtać na krzesła, nie wolno się wspinać na regały, okna, nie wolno krzyczeć, nie wolno śmiecić). Dlaczego?
 - Przedstawimy to, co powiedzieliście, za pomocą znaków zakazu. Znaki zakazu to koła z czerwonymi obwódkami.
Nauczyciel pokazuje znak (koło z czerwoną obwódką, wewnątrz, na białym tle, sylwetka biegnącego dziecka, całość przekreślona czerwoną linią).
 - Jakie znaki zakazu możemy wymyślić, przypominając sobie powody konfliktów i niebezpieczne zachowania się dzieci w klasie?
Dzieci rysują znaki zakazu na samoprzylepnych kartonikach i objaśniają ich znaczenie. Następnie umieszczają wszystkie kartoniki na tablicy i wspólnie wybierają znaki zakazu, których będą przestrzegać w klasie.
 - Co może być powodem tego, że dziecko nie ma się z kim bawić w klasie?
 - Jakie **znaki nakazu** wymyślimy, aby nam się dobrze razem pracowało i bawiło?
Dzieci rysują znaki nakazu na samoprzylepnych kartonikach i objaśniają ich znaczenie. Następnie umieszczają wszystkie kartoniki na tablicy i wspólnie wybierają znaki nakazu, których będą przestrzegać w klasie.
 - Taki zbiór znaków: zakazu – czego nie wolno robić w szkole; i nakazu – jak trzeba się zachowywać w szkole – to **regulamin klasowy**. Powiesimy go na ścianie, żeby wszyscy stale o nim pamiętali.
 - Co zrobić, by każdy uczeń wiedział, jak się zachowywać w szkole i czuł się w niej dobrze i bezpiecznie?
 - Jakie zasady są szczególnie ważne?
 - Będę wymieniała zasady zachowania, a wy będziecie uzasadniali, dlaczego trzeba ich przestrzegać.
Przychodzę na zajęcia punktualnie, bo...
Mam potrzebne rzeczy do szkoły, bo...
Jestem aktywny na zajęciach, bo...
Jestem miły dla koleżanek i kolegów, bo...
Nie przeszkadzam w czasie zajęć, bo...
Nie dokuczam innym koleżankom i kolegom, bo...
Nie biegam po korytarzach, bo...
 - Czy zdarza się, że dzieci łamią ustalone zasady zachowania się w szkole? Jakie są tego skutki?

Dzień 2. Jakie są zadania dyżurnego?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) muzyczna (1)	1. Wypowiedzi dzieci na temat obowiązków dyżurnego na podstawie opowiadania Heleny Bechlerowej <i>Srogi dyżurny</i>. (edukacje: społeczna, polonistyczna) – Słuchanie opowiadania czytanego przez nauczyciela. – Poznanie obowiązków dyżurnego. – Nauka czynności wykonywanych przez dyżurnego. – Kształtowanie nawyku dbania o najbliższe otoczenie. – Formułowanie wypowiedzi na podstawie ilustracji i pytań. 2. Zabawa ruchowa przy piosence <i>Podaj rękę koleżance</i>. (edukacja muzyczna) – Wyrażanie nastroju i charakteru piosenki za pomocą płasów. – Rozpoznawanie dźwięków i nazywanie instrumentów perkusyjnych. – Reagowanie na zmianę tempa i dynamiki akompaniamentu. – Kodowanie rytmów za pomocą kartoników różnej wielkości. 3. Porównywanie obiektów pod względem wyróżnionej cechy wielkościowej. (edukacja matematyczna) – Zbieranie doświadczeń związanych z porównywaniem wysokości, z użyciem terminów: <i>wysoki, niski, takiego samego wzrostu, wyżej, niżej</i>. – Sformułowanie warunku porównywania jakościowego wysokości – wspólna podstawa.	I (1.3, 2.3) III (1.1, 1.3) VIII (1.3, 3.4, 4.1) II (1.2)

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne (marakasy, kołatki), skakanki, paski papieru różnej szerokości.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 18–20.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 12–13.

CD 1. *Podaj rękę koleżance, Dźwięki instrumentów perkusyjnych*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – wykonywać polecenia zgodnie z instrukcją, – dostrzec różnice i podobieństwa między przedmiotami, – porządkować przedmioty według podanej cechy.	– Jakie cechy powinien posiadać dobry dyżurny? – W jaki sposób porównać wysokość osób w klasie? – Jak brzmią instrumenty perkusyjne?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa ruchowa.

Nauczyciel mówi:

Raz dwa, trzy, jest taka gra.
Róbcie tak, jak robię ja.

Nauczyciel naśladuje kopanie piłki, podrzucanie piłki, odbijanie piłki od podłogi (kółowanie), turlanie piłki itd. Uczniowie powtarzają jego ruchy. Potem mówią razem:

Na oklaski zasłużyliśmy,
bo wspaniale to zrobiliśmy. (*oklaski*)

II. Zabawa Wysocy – niscy.

Dzieci spacerują swobodnie po sali. Na hasło *Wysocy!* – idą na palcach. Na hasło *Niscy!* – idą w przysiadzie.

Dzieci maszerują po obwodzie koła i powtarzają za nauczycielem wiersz Grażyny Lech:

Co mi w szkole wolno, a czego nie,
ja, choć uczeń pierwszej klasy,
bardzo dobrze wiem.
Regulamin znam już doskonale,
będę go przestrzegać stale.

Dzieci powtarzają wierszyk wielokrotnie: biegnąc, leżąc, głośno, cicho, same dziewczynki, sami chłopcy itp.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Wypowiedzi dzieci na temat obowiązków dyżurnego na podstawie opowiadania Heleny Bechlerowej *Srogi dyżurny*.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Słuchanie opowiadania Heleny Bechlerowej *Srogi dyżurny* (s. 18, 19).
- Wypowiedzi dzieci na temat opowiadania.
- Co to znaczy *srogi*?
- Formułowanie odpowiedzi na pytania dotyczące tekstu.
- Czego Tomek nie mógł się doczekać?
- Jak chłopiec sprawował swoją funkcję?
- Jak zachowywały się dzieci?
- Co je tak rozbawiło?
- Podkreślenie humorystycznego akcentu opowiadania.
- Układanie zdań pytających i oznajmujących.

2. Rozmowa na temat obowiązków dyżurnego.
 - Czy Tomek był dobrym dyżurnym? Dlaczego?
 - O jakich obowiązkach powinien pamiętać dyżurny?
 - Wspólne ustalenie, kto i kiedy będzie dyżurnym, jak długo będzie trwał dyżur i jakie będą obowiązki dyżurnego.

Przykład:

Dyżurny: ściera tablicę, podlewa rośliny doniczkowe, dba o wygląd sali, wietrzy salę podczas przerwy, przygotowuje pomoce potrzebne do zajęć, pomaga nauczycielowi podczas zajęć, zwraca uwagę innym dzieciom, aby utrzymywały porządek wokół siebie.

- Ustalenie, czego nie powinien robić dyżurny.
Nauczyciel układa pytania, a dzieci mają wskazać obrazki, do których odnoszą się te pytania i udzielić na nie odpowiedzi:
 - Co robi dyżurny, żeby w sali było świeże powietrze?
 - Jak dyżurny dba o kwiatki?
 - Po co dyżurny ściera tablicę?
 - Dlaczego dyżurny zbiera śmieci?
Nauczyciel układa zdania, a dzieci mają wskazać obrazki, do których odnoszą się te zdania i ułożyć do nich jak najwięcej pytań.
 - Adam ściera gąbką tablicę. (Co robi Adam? Kto ściera tablicę? Czym Adam ściera tablicę?)
 - Ala wyrzuca śmieci do kosza. (Kto wyrzuca śmieci do kosza? Co wyrzuca Ala do kosza? Co robi Ala?)
 - Tomek podlewa kwiatki. (Kto podlewa kwiatki? Co robi Tomek? Co podlewa Tomek?)
 - Podział słów na sylaby.
 - Powtarzajcie słowa i klaszczcie w dłonie: o – kno, kre – da, sto – lik, krze – sło, kosz, stół.
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczenia 1 na s. 12.

II. Zabawa ruchowa przy piosence *Podaj rękę koleżance*.

1. Słuchanie piosenki *Podaj rękę koleżance* (muzyka – Maciej Małecki, słowa – Alicja Woy-Wojciechowska)
 - Rozmowa o treści piosenki (załącznik nr 2).
 - Określanie nastroju piosenki.
Zabawy ruchowe przy piosence.
2. Poznawanie i nazywanie instrumentów perkusyjnych – marakasy, kołatka, talerze, trójkąt, bębenek, tamburyn.
 - Oglądanie instrumentów.
 - Słuchanie ich brzmienia i ich nazywanie.
 - Wyklaskiwanie nazw instrumentów z podziałem na sylaby: ko-łat-ka, ma-ra-ka-sy, itd.
 - Słuchanie dźwięków instrumentów perkusyjnych (CD 1, poz. 10) i odgadywanie ich nazw.
 - Granie przez dzieci na instrumentach.
Dzieci siedzą w kręgu. Instrumenty leżą w środku kręgu. Jedno dziecko pokazuje instrument, a pozostałe dzieci podają jego nazwę.
Jedno dziecko podaje nazwę instrumentu, a wskazane przez nie dziecko pokazuje instrument.
Dzieci siadają tyłem do środka koła. Jedno dziecko staje w środku koła i gra na wybranym instrumencie perkusyjnym. Pozostałe dzieci rozpoznają brzmienie usłyszanego instrumentu, nazywają go i naśladują sposób gry na nim.

- Na którym instrumencie zagrałibyscie odgłosy delikatnego deszczu?
 - Na którym instrumencie zagrałibyscie odgłosy ulewy?
 - Jakie odgłosy najlepiej przedstawić za pomocą kołatki, marakasów?
- Reagowanie przez dzieci na zmianę tempa i dynamiki akompaniamentu granego przez nauczyciela.
- Tworzenie na instrumentach akompaniamentu do piosenki.

III. Porównywanie obiektów pod względem wyróżnionej cechy wielkościowej.

1. Czynnościowe porządkowanie obiektów ze względu na wskazaną cechę.
 - Wielkość.
Nauczyciel dzieli dzieci na kilkusobowe grupy. Każda grupa dostaje kilka skakanek.
 - Ułóżcie ze skakanek okrąg.
 - Ułóżcie drugi okrąg, który będzie mniejszy od poprzedniego.
 - Ułóżcie teraz okrąg większy od pierwszego.
 - Wzrost.
 - Dobierzcie się parami. Ustawcie się jedno za drugim, ale tak, by niższe dziecko stało z przodu.
 - Dobierzcie się trójkami i ustawcie się według wzrostu, jedno obok drugiego. Gdzie stoi najwyższe dziecko? Gdzie stoi najniższe? Między jakimi dziećmi stoi dziecko, które nie jest ani najwyższe, ani najniższe?
 - Ustawcie się w szeregu według wzrostu, zaczynając od najniższego dziecka.
 - Różnicowanie pojęć wyższy – wyżej.
Nauczyciel wybiera dzieci: najwyższe i najniższe.
 - Które dziecko jest wyższe? Jak to stwierdziliście?
 - Nauczyciel prosi niższe dziecko, by stanęło obok wyższego dziecka, ale na krzeselku.
 - Czy teraz Piotruś jest wyższy od Marcina? (Nie, on stoi wyżej).
 - Gdzie powinni stać obaj chłopcy, żeby można było porównać ich wzrost? (Na tej samej wysokości).
 - Wskazywanie cechy, według której są uporządkowane obiekty.
 - Szerokość.
Nauczyciel układa paski papieru od najszerzego do najwęższego.
 - Jak są uporządkowane te paski papieru?
 - Jak są uporządkowane, kiedy patrzymy od lewej strony do prawej? (Od najszerzego do najwęższego).
 - Jak są uporządkowane, kiedy patrzymy od prawej strony do lewej? (Od najwęższego do najszerzego).
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczenia na s. 20.
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 13.

Dzień 3. Co robić, żeby być dobrą uczennicą, dobrym uczniem?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Porównywanie obiektów pod względem wyróżnionej cechy wielkościowej. (edukacja matematyczna) – Zbieranie doświadczeń związanych z porównywaniem wielkości. – Dostrzeganie i nazywanie cech, którymi różnią się porównywane obiekty. – Rozróżnianie pojęć: <i>wiekszy – więcej, mniejszy – mniej, taki sam – tyle samo</i>.	II (1.2)
	2. Rozmowa o predyspozycjach dzieci inspirowana zdjęciami. (edukacja społeczna) – Kształcenie umiejętności uważnego słuchania. – Kształtowanie samoświadomości dzieci dotyczącej ich mocnych i słabszych predyspozycji. – Kształtowanie odporności emocjonalnej. – Podział słów na sylaby. – Układanie słów z podanych sylab.	III (1.1, 1.4)
	3. Wykonanie zakładki do książki. (edukacja techniczna) – Wycinanie elementów z papieru. – Ozdabianie zakładki elementami z kolorowego papieru.	VI (2.2)

Środki dydaktyczne: patyki różnej długości, klocki, papier kolorowy, kredki, nożyczki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 21–23.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 14–15.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafię: – dokonać autoprezentacji, – porządkować obiekty według podanej cechy.	– Jak są nasze zainteresowania? – Co najlepiej potrafimy robić? – Jak wykonać zakładkę do książki? – Kiedy użyć słowa: <i>wiecej</i> a kiedy powiedzieć – <i>wiekszy</i>?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa *Latający ptaszek i siedzący ptaszek*.

Na hasło *Latający ptaszek* – dzieci biegają po sali z rozpostartymi rękami, naśladując trzepot skrzydeł. Na hasło *Siedzący ptaszek* – dzieci kucają, kulą się. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

- Kiedy ptaszek wydaje się większy: kiedy lata, czy kiedy siedzi?

II. Zabawa muzyczna *Zgadnij, na czym gram?*

Dzieci stoją w kole, tyłem do środka. Nauczyciel staje w środku koła i gra na wybranym instrumencie perkusyjnym. Dzieci rozpoznają brzmienie usłyszanego instrumentu i gestem naśladują sposób gry na nim. Następnie poruszają się w rytmie granym przez nauczyciela.

III. Zabawa *Powitanie mistrzów*.

Nauczyciel prosi dzieci, aby zastanowiły się, co potrafią robić bardzo dobrze, w czym są mistrzami. Na polecenie nauczyciela dzieci wstają, chodzą po sali i witają się z kolegami słowami: *Witam, mam na imię... Jestem mistrzem w...*

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Porównywanie obiektów pod względem wyróżnionej cechy wielkościowej.

1. Czynnościowe porządkowanie obiektów ze względu na wskazaną cechę.
 - Porównywanie długości. Odkrycie warunku porównania długości bez mierzenia. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel kładzie przed nimi patyki różnej długości, w tym kilka takiej samej długości.
 - Wybierzcie najdłuższy patyk. Skąd wiecie, że jest najdłuższy? Jak to sprawdziliście?
 - Wybierzcie najkrótszy patyk. Skąd wiecie, że jest najkrótszy? Jak to sprawdziliście?
 - Ułóżcie wszystkie patyki od najdłuższego do najkrótszego. Jak musicie je ułożyć, żeby dało się porównać ich długość bez mierzenia? (Równa podstawa).
 - Co zauważyliście, porównując klocki? (Są klocki takiej samej długości). Mierzenie długości skoków w dal.
 - Będziemy skakać w dal z miejsca, odbijając się z dwóch nóg, i porównywać długości skoków.
 - Co musimy najpierw zrobić, żeby móc porównywać długości skoków? Dlaczego? (Musimy wyznaczyć linię, z której wszyscy będą skakać i od której będziemy zaczynali pomiar długości).
 - Porównywanie wielkości.
 - Porównywanie szerokości. Odkrycie warunku porównania szerokości bez mierzenia. Nauczyciel przygotowuje przedmioty różnej szerokości, w tym kilka takiej samej szerokości (mogą to być kartki kolorowego papieru, paski, krawaty itp.).
 - Wybierzcie najwęższy pasek papieru. Skąd wiecie, że jest najwęższy? Jak to sprawdziliście?
 - Wybierzcie najszerszy pasek papieru. Skąd wiecie, że jest najszerszy? Jak to sprawdziliście?
 - Ułóżcie wszystkie paski papieru od najwęższego do najszerszego. Jak musicie je ułożyć, żeby dało się porównać ich szerokości bez mierzenia? (Położyć jeden na drugim i przysunąć do wspólnej krawędzi).
 - Co zauważyliście, porównując szerokości pasków papieru? (Są paski papieru takiej samej szerokości).
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 21.
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 14.

II. Rozmowa o predyspozycjach dzieci inspirowana zdjęciami.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 22.
 - Wypowiedzi dzieci na temat zainteresowań dzieci przedstawionych na zdjęciach.
 - Wypowiedzi dzieci na temat własnych zainteresowań.
 - Rozmowa z dziećmi o tym, co umieją robić dobrze, a czego nie umieją i jak można sobie z tym poradzić.
 - Co według was oznacza słowo *sukces*? (Czynność, osiągnięcie, wyczyn, z którego jesteście zadowoleni lub dumni).
 - Jakie warunki należy spełnić, aby odnosić sukcesy w szkole?
 - Powiedzcie po kolei, w czym czujecie się mistrzami. (Jeśli dziecko nie potrafi wskazać swojej silnej strony, prosimy inne dzieci o pomoc. Ważne jest, aby każde dziecko dostrzegło jakąś swoją silną stronę).
 - Jakie sukcesy odnosicie?

(Dzieci mogą opowiadać o różnych swoich sukcesach, np. jedno potrafi pływać, ładnie śpiewać, drugie potrafi zrobić kanapki itd.).
 - Jakie uczucia wam towarzyszą, gdy osiągniecie coś, czego długo nie potrafiliście zrobić? (Radość, zadowolenie, ulga, duma, satysfakcja itp.).
 - Zastanówcie się i powiedzcie, jaki sukces udało wam się odnieść w ostatnim czasie.
 - Jakie warunki należy spełnić, aby odnosić sukcesy w szkole?
 - W czym czujecie się słabsi?
 - Kto może wam pomóc w szkole w trudnych sytuacjach? (Nauczyciel i koledzy).
 - A co wtedy, jeśli w szkole coś się nie udało? (Trzeba się zastanowić, dlaczego się nie udało i próbować to poprawić).
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 22.
2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 15 (🌀 la-lecz-ka, książecz-ka, pi-lecz-ka, wó-ze-czek).
 - Wspólne ustalenie zasad, jakich należy przestrzegać, aby zostać dobrym uczniem.
3. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń s. 23.

III. Wykonanie zakładki do książki.

1. Wycinanie elementów z papieru.
2. Ozdabianie zakładki elementami z kolorowego papieru.
3. Prezentowanie wykonanych zakładek.
4. Ocena prac.

Dzień 4. Co robić, żeby być dobrą koleżanką, dobrym kolegą?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) plastyczna (1)	1. Rozmowa o tym, jakie cechy powinien mieć dobry kolega inspirowana wierszem Mieczysławy Buczkówny <i>Koledzy</i>. (edukacja społeczna) – Słuchanie wiersza. – Rozmowa na temat wiersza. – Wymienianie cech dobrej koleżanki i dobrego kolegi. – Uzasadnianie wyboru wymienianych cech i ich znaczenia dla kontaktów społecznych. – Ćwiczenia graficzne przygotowujące do pisania. 2. Rysowanie portretu koleżanki lub kolegi z klasy. (edukacja plastyczna) – Wprowadzenie pojęć: <i>malarz, malarstwo, portret, autoportret</i>. – Określanie nastroju i kolorystyki portretu. – Nazywanie części ciała osoby na portrecie. – Określanie kształtu, wielkości i proporcji postaci ludzkiej. – Zwrócenie uwagi na charakterystyczne cechy rysowanej postaci, wyrazu twarzy itp. 3. Wyodrębnianie zbiorów. (edukacja matematyczna) – Wyodrębnianie zbiorów ze względu na wskazaną cechę. – Wskazywanie cechy, według której wyodrębnione zostały zbiory.	III (1.1, 1.3, 1.4) V (2.1, 3.2) II (1.2, 6.1)

Środki dydaktyczne: blok, kredki, flamastry, albumy z reprodukcjami portretów, skakanki. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 24–26. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 16–17. Tablica demonstracyjna 1 – *Jacy są twoi koledzy i koleżanki?*

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – uważnie słuchać, – wypowiadać się na podany temat, – narysować postać ludzką z uwzględnieniem proporcji ciała.	– Jakie cechy powinien mieć dobry kolega/dobra koleżanka? – Jak narysować portret? – Co łączy uczniów w naszej klasie?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa *Utwórzcie grupy*.

Dzieci poruszają się po sali przy melodii piosenki *Witaj, nasza dobra szkoła!* Prowadzący wymienia liczbę (od 1 do 5), a uczestnicy jak najszybciej łączą się w grupy o żądanej liczbie osób.

II. Zabawa *Witamy się*.

Dzieci w parach witają się w sposób podany przez nauczyciela, np.: *witają się dłonie, witają się kolana, witają się plecy*. Po każdym przywitaniu następuje zmiana par.

III. Zabawa *Wszyscy, którzy...*

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel podaje cechę, a dzieci, które rozpoznają taką cechę u siebie, muszą wstać, uklonąć się sobie i – na kłaśnięcie – obieć krąg i wrócić na swoje miejsce.

Przykładowe polecenia:

- Wszyscy, którzy są blondynami (którzy mają ciemne włosy).
- Wszyscy, którzy mają niebieskie (zielone, ciemne) oczy.
- Wszyscy, którzy są w spodniach (w spódnicach, sukienkach). Itp.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Rozmowa o tym, jakie cechy powinien mieć dobry kolega inspirowana wierszem **Mieczysławy Buczkówny *Koledzy***.

1. Rozmowa z uczniami na temat koleżanek i kolegów, których poznali w przedszkolu, na podwórku, podczas wakacji.
 - Jakie imiona mają wasi koledzy i wasze koleżanki?
 - Gdzie się z nimi najczęściej spotykacie?
 - Jak długo się znacie?
 - W co najchętniej się bawicie?
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 24.
 - Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza Mieczysławy Buczkówny *Koledzy*.
 - Wypowiedzi dzieci na temat treści wiersza.
 - Jakie imiona noszą chłopcy – koledzy z wiersza?
 - W jakich sytuacjach chłopcy się wspierają?
 - Formułowanie odpowiedzi na pytania dotyczące tekstu (s. 24).
 - Rozmowa na temat sytuacji przedstawionych na obrazkach (s. 25).
 - Co robią dziewczynki na pierwszym obrazku? (Dzielą się śniadaniem). Czy to dobre koleżanki?
 - Co robią chłopcy na drugim obrazku? (Starszy chłopiec broni młodszego i nie pozwala mu zabrać piłki). Czy są dobrymi kolegami?
 - Co robią chłopcy na trzecim obrazku? (Jeden pożycza drugiemu kredki). Czy to dobrzy koledzy?
 - Co robią dzieci na czwartym obrazku? (Kłóć się o zabawkę). Czy dobrze się zachowują? Jak powinny się zachować?
 - Na których obrazkach dzieci zachowują się jak dobre koleżanki i dobrzy koledzy? Dlaczego tak sądzicie?
 - Czy dziewczynka i chłopiec mogą się przyjaźnić?

- Rozmowa na temat sytuacji prezentowanych przez nauczyciela, zakończona pytaniami:
 - Czy to dobra koleżanka/dobry kolega? Jak zachowałaby się dobra koleżanka? Jak zachowałby się dobry kolega?
Koleżanka częstuje wszystkich cukierkami, a ciebie pomija. Czy to dobra koleżanka?
Kolega nie chce podać ci ręki i iść z tobą w parze. Czy to dobry kolega?
Koledzy nie chcą się z tobą bawić. Czy to dobrzy koledzy?
Nie umiesz czegoś zrobić. Inne dzieci śmieją się z ciebie. Czy to dobrzy koledzy?
Złamała ci się kredka. Koleżanka nie chce ci pożyczyć swojej. Czy to dobra koleżanka?
 - Jak w takich sytuacjach zachowałaby się dobra koleżanka? Jak zachowałby się dobry kolega?
 - Czy macie dobre koleżanki, dobrych kolegów?
 - Co się wam w nich podoba?
 - Jakie cechy powinni mieć dobra koleżanka i dobry kolega?
- 3. Wypowiadanie się na temat obrazków zamieszczonych na Tablicy demonstracyjnej 1 i uzasadnianie wypowiedzi.
- 4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń na s. 16.

II. Rysowanie portretu koleżanki lub kolegi z klasy.

1. Oglądanie albumów z reprodukcjami portretów (np. Stanisław Wyspiański, Olga Boznańska).
 - Wypowiedzi dzieci na temat portretów.
 - Wprowadzenie pojęć: *malarz, malarstwo, portret, autoportret*.
 - Omówienie kompozycji obrazu: nauczyciel rysuje ramę obrazu i szkicuje postać dziecka, zwracając uwagę na usytuowanie postaci w ramie.
 - Wyróżnianie i nazywanie części ciała ludzkiego. Określanie ich kształtów i wielkości.
 - Opisywanie własnego wyglądu i wyglądu koleżanek i kolegów z klasy.
Dzieci siedzą parami. Dotykają swojej głowy i twarzy zgodnie z poleceniami nauczyciela (do zabawy można użyć lusterek).
 - Dotykajcie kolejno tego, co wymieniam: czubek głowy, włosy (kolor, długość), boki głowy, uszy (prawe, lewe), czoło, oczy (prawe, lewe, kolor), powieki, brwi, rzęsy, policzki (lewy, prawy), nos, usta (warga górna, warga dolna), broda.
 - Przyjrzyjcie się nawzajem swoim twarzom.
 - Wymieńcie po kolei elementy twarzy.
 - Uśmiechnijcie się. Jak układają się brwi, usta? Co się dzieje z oczami?
 - Zróbcie smutną minę. Co się dzieje z oczami, brwiami, ustami?
 - Zróbcie przestraszoną minę. Co się dzieje z oczami, brwiami, ustami?
 - Przeglądanie się w lusterkach.
 - Opisywanie swojego wyglądu.
 - Rysowanie kredkami i flamastrami swoich portretów.
 - Umieszczenie portretów dzieci we wspólnej ramie z podpisem: *Nasza klasa*.

III. Wyodrębnianie zbiorów.

1. Dzieci siedzą pośrodku sali. Nauczyciel układa na podłodze ze skakanek dwa rozłączne okręgi.
 - Zbiory rozłączne – przykłady.
 - Do jednego okręgu wskoczą dziewczynki.
 - Kto wskoczy do drugiego okręgu?
 - Wróćcie na miejsce.
 - Do jednego okręgu wskoczą dzieci w okularach.

- Kto wskoczy do drugiego okręgu?
- Wróćcie na miejsce.
- Zbiory nierozłączne – przykłady.
Nauczyciel układa na podłodze ze skakanek dwa okręgi z częścią wspólną.
- Do jednego okręgu wejdą dzieci, które mają blond włosy.
- Do drugiego okręgu wejdą chłopcy.
- Gdzie ustawią się chłopcy o blond włosach? Dlaczego? (W części wspólnej, bo są i chłopcami, i blondynami).
- Do jednego okręgu wejdą dzieci, które są w spodniach.
- Do drugiego okręgu wejdą dziewczynki.
- Gdzie ustawią się dziewczynki w spodniach? Dlaczego? Itp.
- 2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 26.
- 3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 17.

Dzień 5. Dlaczego punktualność jest ważna?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2)	1. Wyodrębnianie podzbiorów. (edukacja matematyczna) – Wyodrębnianie podzbiorów ze względu na wskazaną cechę. – Wskazywanie cechy, według której wyodrębnione zostały podzbiory. 2. Rozmowa o punktualności inspirowana opowiadaniem Anny Chodorowskiej <i>Kubek mleka</i>. (edukacje: społeczna, polonistyczna, informatyczna) – Kształcenie uważnego słuchania. – Formułowanie pytań do tekstu. – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za swoje zachowania. – Układanie obrazków w logicznym porządku. – Przewidywanie skutków danych zachowań. – Wskazywanie przyczyn danych skutków. – Kształtowanie nawyku punktualności. – Ćwiczenia grafomotoryczne.	II (1.2, 6.1) I (1.1, 2.2, 4.1) III (1.3, 1.4) VII (1.1)

Środki dydaktyczne:

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 27–29.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 18–19.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – uważnie słuchać, – formułować pytania i odpowiedzi na pytania, – wypowiadać się na podany temat.	– Co to znaczy być punktualnym? – Jak poukładać zabawki na półkach?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa <i>Dodaj swój ruch</i>. Nauczyciel prosi, aby dzieci zastanowiły się (przypomniły sobie), jakie czynności wykonują codziennie w szkole. Dziecko rozpoczynające zabawę wykonuje jakiś prosty ruch, np. naśladuje pisanie. Następnie stojące obok dziecko powtarza ruch kolegi i dodaje swój. Każde następne dziecko powtarza ruchy (czynności) pokazane przez poprzedników. Na zakończenie zabawy wszyscy powtarzają przedstawione czynności. II. Zabawa <i>Kto lubi</i>. Uczniowie chodzą po sali. Nauczyciel proponuje wykonanie następujących zadań: – Wstaną dzieci, które lubią pić mleko. – Wstaną dzieci, które nie lubią pić mleka. – Wstaną dzieci, które lubią zasypiać z maskotką. – Wstaną dzieci, które nie lubią się spieszyć.	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Wyodrębnianie podzbiorów.

1. Wyodrębnianie podzbiorów ze względu na wskazaną cechę.
2. Wskazywanie cechy, według której wyodrębnione zostały podzbiory.
3. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 27.
4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 18.

II. Rozmowa o punktualności inspirowana opowiadaniem Anny Chodorowskiej *Kubek mleka*.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 28–29.
 - Czytanie na dywanie – słuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania Anny Chodorowskiej *Kubek mleka*.
 - Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego utworu.
 - Wykonania zadań 1–5 (s. 29).
2. Ocenianie przez uczniów zachowania Marka.
 - Wskazywanie pozytywnych i negatywnych przejawów zachowania Marka.
 - Zastanówcie się, jak można ocenić zachowanie Marka. Narysujcie na kartonikach buzię z odpowiednią miną. Jeżeli uważacie, że Marek zachował się dobrze – buzię uśmiechniętą, jeśli nie całkiem dobrze – buzię z miną obojętną, jeśli źle – buzię niezadowoloną.
 - Spontaniczne wypowiedzi dzieci uzasadniające ich wybór.
 - Opowiadanie przygody Marka i mamy na podstawie historyjki obrazkowej (s. 29).
 - Omówienie sposobu zapisu tekstu. Przypomnienie nazw zdań (oznajmujące, pytające, wykrzyknikowe). Zwrócenie uwagi na sposób czytania zdań.

3. Rozmowa na temat punktualności.
 - Co to jest punktualność?
 - Kogo możemy nazwać punktualnym?
 - Co należy zrobić, jeśli gdzieś się spóźnimy?
 - Jak długo powinniśmy czekać na osobę, która się spóźnia?
4. Odgrywanie scenek przedstawiających zachowanie ucznia, który spóźnił się na zajęcia. Zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych w wypowiedziach dzieci.
5. Próby odpowiedzi na pytanie *Co można zrobić, aby nie spóźniać się do szkoły?*
 - Wypowiedzi uczniów na temat ich wieczornych i porannych czynności, które ułatwiają punktualne przybycie do szkoły.
6. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczenia 6 na s. 29.
7. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 19.

● Spotkanie na dywanie – ewaluacja

1. Uczniowie siadają wraz z nauczycielem w kręgu i rozmawiają na temat praw i obowiązków ucznia.
Po tych wypowiedziach każdy uczeń kończy zdania:
 - Jestem uczniem (uczennicą) klasy I... (podaje pełną nazwę szkoły).
 - Najmilszą rzeczą, jaka zdarzyła mi się w tym tygodniu, było...
 - Już nie boję się...
- Nauka na pamięć rymowanki Grażyny Lech *Raz, dwa, trzy*, połączona z marszem, klaskaniem, tupaniem itp. Dzieci stoją w kręgu, zwrócone bokiem do środka.

<i>Raz!</i>	Kłaśnięcie (tupnięcie, uderzenie rękami o uda, podskok itp.).
<i>Szkoły nadszedł czas.</i>	Marsz zgodnie z rozkładem sylab.
<i>Raz i dwa!</i>	Dwa kłaśnięcia w ręce.
<i>W szkole jestem ja.</i>	Dziecko wskazuje na siebie.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	Trzy kłaśnięcia w ręce.
<i>W szkole jesteś ty.</i>	Dziecko wskazuje na wybranego kolegę.

Rymowankę powtarzamy kilkakrotnie.

WYCHOWANIE FIZYCZNE (3 godziny)

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
wychowanie fizyczne (1–3)	1. Ćwiczenia na torze przeszkód. 2. Utrwalenie, poprzez zabawy, zasad przecho- dzienia przez jezdnię. 3. Ćwiczenia na torze przeszkód. – Rozwijanie sprawności psychomotorycznej poprzez ćwiczenia rozwijające szybkość, zwinność i moc. – Łączenie różnych form ruchu na torze przeszkód. – Utrwalenie zasad ruchu drogowego obowiązujących pieszych.	IX (2.2, 3.3)

Zajęcia 1.

Ćwiczenia na torze przeszkód

Przybory i przyrządy: szarfy, woreczki, pachołki, piłki, piłki lekarskie, ławeczki, opony, płotki.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu i zadań zajęć.
5. Omówienie znaczenia współdziałania w grupie.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Marsz po obwodzie koła. Na umówiony sygnał – wykonanie przysiadu.
2. Marsz po obwodzie koła z wysokim unoszeniem kolan – naśladowanie bocianów chodzących po łące.
3. Przysiad – skoki po obwodzie koła – *skaczące żabki*.
4. Marsz po obwodzie koła. Na sygnał pojedynczy – trucht, na sygnał podwójny – bieg.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia na torze przeszkód.

Nauczyciel przygotowuje z dziećmi tory przeszkód. Dzieci ustawiają się w 2 lub 3 rzędach. Każde ćwiczenie poprzedzone jest pokazem.

Tory przeszkód.

- Bieg slalomem między pachołkami w kierunku opony, w której leży piłka, zabranie piłki z opony, przeniesienie jej do drugiej, powrót biegiem po prostej na miejsce startu.
- Bieg po prostej, skok przez niską przeszkodę, np. ławeczkę, czworakowanie do woreczka, rzuty woreczkiem do piłki lekarskiej, bieg do woreczka, zabranie go, powrót na miejsce startu.
- Skoki po prostej na jednej nodze w kierunku pachołka, obiegnięcie go i powrót na miejsce startu na czworakach.
- Czworakowanie do płotki, przejście pod nim, czworakowanie do szarfy, przewlekanie się przez szarfę, bieg do pachołka, obiegnięcie go – powrót biegiem na linię startu.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zabawa uspokajająca *Lampa – nos*.
Prowadzący wymawia słowa: *lampa* lub *nos*. Wskazuje przy tym lampę lub nos, nie zawsze zgodnie z wypowiedzanym słowem. Uczestnicy muszą wskazać na lampę lub na nos zgodnie z usłyszonym słowem.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności uczniów.

Zajęcia 2.

Utrwalenie, poprzez zabawy, zasad przechodzenia przez jezdnię

Przybory i przyrządy: skakanki, kółka ringo, krążki w kolorach zielonym i czerwonym.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu i zadań zajęć.
5. Omówienie zasad bezpieczeństwa w czasie zabaw na boisku.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Reagowanie na umówione znaki.
Nauczyciel podnosi do góry jedną rękę – uczniowie ustawiają się przed nim w rzędzie; podnosi dwie ręce – uczniowie stają w dwurzędzie; zatacza rękami koło – uczniowie ustawiają się na obwodzie koła. Nauczyciel powtarza ćwiczenia kilkakrotnie, a uczniowie szybko i sprawnie je wykonują.
2. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wiatraczki*.
Dzieci, z rękami uniesionymi w bok, obracają się wokół własnej osi, sprawdzając, czy mają wystarczająco dużo miejsca do ćwiczeń. Prowadzący wskazuje kierunek obrotu.
3. Uczniowie biorą skakanki, składają je na połowę i trzymają w uniesionych do góry dłoniach. Wykonują skłon w przód i kładą skakanki na podłodze. Prostują się, ponownie wykonują skłon w przód, podnoszą skakanki i unoszą ramiona w górę.
4. Zabawa *Malowanie tęczy*.
Dzieci trzymają skakanki w wyprostowanych ramionach i starają się nimi namalować tęczę, wykonując skłony w przód, na boki i w tył.
5. Skoki przez wirującą skakankę.
Uczniowie stoją jeden obok drugiego na obwodzie koła. Nauczyciel stoi w środku. Trzyma skakankę za jeden koniec i wolno się obraca. Uczniowie przeskakują przez skakankę. Nauczyciel stopniowo zwiększa tempo obrotów skakanki, dostosowując je jednak do możliwości wykonania ćwiczenia przez dzieci. Dziecko, które nie przeskoczy lub zatrzyma ruch skakanki, odchodzi z zabawy. Zabawa kończy się wówczas, gdy na obwodzie koła zostanie jedno dziecko.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – utrwalenie, poprzez zabawy, zasad przechodzenia przez jezdnię.

1. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zmień swoje miejsce*.
Uczniowie, podzieleni na dwie drużyny, stają na dwóch przeciwległych końcach boiska. Po usłyszeniu pojedynczego sygnału dźwiękowego biegną na stronę przeciwnej drużyny. Po usłyszeniu podwójnego sygnału dźwiękowego – wolnym krokiem przechodzą na drugą stronę boiska. W trakcie zabawy nauczyciel kilkakrotnie zmienia sygnały i kontroluje, czy uczniowie przestrzegają zasad.

2. Zabawa *Ruch uliczny*.

Uczniowie zostają podzieleni na 2 grupy. Jedna grupa otrzymuje kółka ringo. Uczniowie, którzy otrzymali kółka, naśladują samochody, uczniowie bez kółek grają rolę pieszych. Na boisku wyznaczamy jezdnię o szerokości 10-15 kroków i długości 30-40 kroków. Pośrodku jezdni, na podwyższeniu, staje policjant prowadzący zabawę. Po obu stronach jezdni ustawiają się przechodnie, a na jezdni *samochody* grzeją silniki. Gdy policjant daje znak przechodniom, przechodzą oni na drugą stronę jezdni, rozglądając się w lewo, w prawo i znowu w lewo. Po przejściu pieszych policjant daje znak pojazdom. Wtedy ruszają one z miejsca, jadąc po prawej stronie swojego pasa jezdni. Na końcu jezdni zawracają.

3. Zabawa orientacyjna *Co mówią sygnały świetlne?*

Uczestnicy zabawy ustawiają się w szeregu po jednej stronie jezdni. Dwaj sędziowie stają naprzeciwko siebie po obydwu stronach jezdni. Każdy otrzymuje po 2 kolorowe krążki: zielony i czerwony, które będą symbolizowały światła sygnalizatora świetlnego (zmieniają oni kolorowe krążki, jak w sygnalizacji świetlnej). Pozostali uczestnicy zabawy maszerują (za bieg dostają punkty karne). Przechodzić można tylko przy zielonym świetle. Przy czerwonym świetle mogą jeździć samochody. Wygrywa dziecko, któremu uda się przejść przez jezdnię najwięcej razy bez popełnienia pomyłki.

4. Zabawa rzutna.

Rzuty w parach kółkami ringo.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu.

Rytmiczny marsz z wysokim unoszeniem kolan.

2. Zabawa *Lusterka*.

Uczniowie ustawiają się parami. Jedno dziecko w parze pokazuje jakieś czynności, a drugie – naśladuje je.

3. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.

4. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności uczniów.

Zajęcia 3.

Ćwiczenia na torze przeszkód

Przybory i przyrządy: pachołki, piłki, ławeczki, opony, płotki, płyta z dowolnym nagraniem, odtwarzacz CD.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.

2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.

3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.

4. Podanie tematu i zadań zajęć.

5. Omówienie zasad bezpieczeństwa w czasie zabaw na boisku.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Zabawa *Rybak*.

Dzieci biegają po boisku (ryby pływają w morzu). Wybrane dziecko – rybak – stara się schwytać pozostałe dzieci – ryby – w sieć rybacką (dotyka je dłońmi). W trakcie zabawy sieć się powiększa, bo schwytane dzieci dołączają do niej. Trzymając się za ręce, biegają po boisku i chwytają w sieć następne ryby.

2. Zabawa *Ważenie soli*.

Dzieci są ustawione w parach, trzymają się za ręce i wykonują na przemian przysiady.

3. Uczniowie wykonują siad skrzyżny (parami naprzeciw siebie) i trzymają się za ręce. Jedno dziecko z pary wykonuje leżenie, a drugie równocześnie skłon w przód.
4. Ćwiczący stoją parami, odwróceniu do siebie plecami, trzymają się pod ręce. Jedno dziecko wykonuje skłon w przód, a drugie równocześnie skłon w tył.
(Należy zwrócić uwagę, by dzieci nie podnosiły partnera na plecach. Stopy muszą stale dotykać podłoża, należy jedynie unieść się na palcach).
5. Uczniowie stoją parami przodem do siebie, każdy na jednej nodze. Lekko uderzają ramieniem w ramię kolegi, naśladując walkę i głos indyków.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia na torze przeszkód.

Nauczyciel przygotowuje z dziećmi tory przeszkód. Dzieci ustawiają się w 2 lub 3 rzędach. Każde ćwiczenie poprzedzone jest pokazem.

Tory przeszkód.

- Bieg do pachołka z piłką w rękach, obiegnięcie pachołka – powrót na miejsce startu, przekazanie piłki następnemu zawodnikowi.
- Toczenie piłki oburącz w kierunku opony – pozostawienie piłki w oponie, bieg do pachołka, obiegnięcie go, powrót biegiem, po drodze zabranie piłki z opony i przekazanie jej następnemu zawodnikowi.
- Czworakowanie do pachołka z jednoczesnym popychaniem piłki głową, obiegnięcie pachołka, powrót na miejsce startu.
- Przejście równoważne po ławeczce, bieg do pachołka, obiegnięcie go, powrót biegiem na miejsce startu.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu.
Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie słuchanej melodii.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności uczniów.

TYDZIEŃ 3. JAK POZNAJEMY ŚWIAT WOKÓŁ NAS? (5 DNI)

Oczekiwane efekty zabiegów dydaktycznych i wychowawczych nauczyciela, rodziców oraz aktywności własnej ucznia po trzecim tygodniu nauki.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju fizycznego

Uczeń:

- sprawnie pokonuje przeszkody
- respektuje przepisy gier i zabaw zespołowych
- aktywnie uczestniczy w zabawach i grach zespołowych.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju emocjonalnego

Uczeń:

- reaguje na polecenia nauczyciela
- tworzy relacje z rówieśnikami
- rozumie i nazywa emocje swoje i innych.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju społecznego

Uczeń:

- współpracuje w grupie
- przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju poznawczego

Uczeń:

- wykonuje poprawnie ćwiczenia grafomotoryczne
- poprawnie się wypowiada
- rozpoznaje samogłoski
- nazywa znaki: *kropka, wykrzyknik, pytajnik*
- wymienia zmysły, którymi człowiek poznaje świat
- tworzy akompaniament na instrumentach perkusyjnych
- wyjaśnia, czym się zajmują okulista i logopeda
- zna kolejność liczb w zakresie 10
- porządkuje i porównuje zbiory.

Kompetencje kluczowe rozwijane w tym tygodniu:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji
- w zakresie wielojęzyczności
- matematyczne oraz w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii.

Spotkanie na dywanie

Usiądźcie w kręgu. W tym tygodniu będziemy rozmawiali o tym, w jaki sposób poznajemy świat wokół nas, jakie zmysły nam w tym pomagają. Zastanowimy się wspólnie, dlaczego tak ważne są umiejętności czytania i pisania.

A teraz stańcie przy oknie. Przyjrzyjcie się uważnie widokowi za oknem, postarajcie się zapamiętać jak najwięcej szczegółów.

- Co było widać najbliżej was, a co najdalej?
- Co się poruszało, a co było nieruchome?
- Co w obserwowanym krajobrazie jest duże, a co małe?
- Które elementy tego krajobrazu są kolorowe, a które jednobarwne?
- Co w tym krajobrazie jest, twoim zdaniem, ładne, a co brzydkie?

Dzień 1. Zmysły

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) muzyczna (1)	1. Różnorodne doświadczenia pozwalające dzieciom uświadomić sobie, za pomocą jakich zmysłów poznają świat. (edukacja przyrodnicza) – Ukazanie poprzez różnorodne zabawy i doświadczenia znaczenia zmysłów w poznawaniu świata. – Kształcenie umiejętności zadawania pytań. – Rozbudzanie ciekawości poznawczej i aktywności dzieci. 2. Nauka piosenki <i>Nasze uszy słyszą świat</i>. (edukacja muzyczna) – Słuchanie piosenki. – Ilustrowanie słów piosenki za pomocą gestów. – Nauka piosenki na pamięć. – Wyklaskiwanie i układanie rytmów. – Granie rytmów na instrumentach perkusyjnych. 3. Ćwiczenia grafomotoryczne. (edukacja polonistyczna) – Rozwijanie kierunku spostrzegania od lewej do prawej jako przygotowania do czytania i pisania. – Kształtowanie rozumienia odstępów między przedmiotami jako przygotowanie do czytania i pisania. – Ćwiczenia w kreśleniu kształtów literopodobnych.	I (2.2) IV (1.4, 1.6) VIII (1.2, 4.1) I (4.1) II (1.1)

Środki dydaktyczne: drobne przedmioty w woreczku, próbki do smakowania i wąchania, szkło powiększające, lornetka, mikroskop, bębenek, piłka, rękawiczki, kartoniki z kodami, klocki różniące się kształtem, kolorem, wielkością, grubością, instrumenty perkusyjne.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 30–31.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 20–21.

Tablica demonstracyjna 2 – *Za pomocą jakich zmysłów poznajemy świat?*

CD 1. *Nasze uszy słyszą świat*. Youtube *Odgłosy*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – zadawać pytania, – wymienić zmysły, dzięki którym poznajemy świat, – wyklaskiwać, układać rytmy, – grać na instrumentach perkusyjnych, – kreślić kształty literopodobne.	– Za pomocą jakich zmysłów poznajemy świat? – Czy zabawa pomaga w nauce?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawy kształtujące orientację przestrzenną.

- Ustawcie się jedno obok drugiego.
- Podnieście do góry prawe ręce. Kto stoi po waszej prawej stronie?
- Podnieście do góry lewe ręce. Kto stoi po waszej lewej stronie?
- Dobierzcie się parami. Jedna osoba z pary kładzie się na dywan, druga ostrożnie przechodzi nad nią. Zamiana ról.
- Jedna osoba w parze robi mostek (wspierając się na rękach i nogach, wysoko unosząc tułów), a druga przeczołguje się pod mostkiem. Zamiana ról.
- Jedna osoba w parze kładzie dłonie na podłodze, a druga kładzie dłonie na jej dłoniach. Zamiana ról.

Każde dziecko dostaje 2 przedmioty, np. klocki. Nauczyciel mówi, jak należy ułożyć klocki, a dzieci je układają (rozumienie poleceń).

- Połóż klocek na klocku.
- Połóż klocek z prawej strony klocka.
- Połóż klocek z lewej strony klocka.
- Połóż klocek obok klocka. Czy wszyscy zrobili tak samo? Dlaczego? (wiele rozwiązań, bo polecenie jest niedokładne).

Nauczyciel układa klocki, a dzieci nazywają ich ustawienie, posługując się terminami: *nad, pod, na, obok, z prawej strony, z lewej strony*.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Różnorodne doświadczenia pozwalające dzieciom uświadomić sobie, za pomocą jakich zmysłów poznają świat.

1. Zabawy rozwijające zmysł dotyku.

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel podaje pierwszemu dziecku przedmiot schowany do nieprzezroczystej torby, np. gumkę do ścierania. Zadaniem dzieci jest rozpoznać za pomocą dotyku, bez zaglądania do torby, co to za przedmiot i podać torbę dalej, nie mówiąc nazwy przedmiotu. Kiedy wszystkie dzieci już dotkną przedmiotu, kolejno mówią jego nazwę nauczycielowi na ucho.

- Dotykajcie różnych przedmiotów w sali i znajdźcie takie, które wydadzą się wam najcieplejsze (najzimniejsze, najgładsze, najbardziej szorstkie, przyjemne w dotyku, nieprzyjemne w dotyku).
 - Dotknijcie wybranego przedmiotu palcami, wierzchem dłoni, stopą. Jak to odczuwacie?
 - Jakie cechy przedmiotu można poznać za pomocą dotyku? (Wielkość, kształt, temperaturę, z czego jest zrobiony, jaką ma powierzchnię).
 - Włóżcie rękawiczki i spróbujcie podnieść kartki z ziemi. Czy to łatwe?
 - Jak byście się czuli, gdybyście cały czas mieli na dłoniach grube rękawiczki?
 - Jakie części naszego ciała są najbardziej wrażliwe na dotyk? (Dłonie, wargi, język).
- Jedno dziecko zamyka oczy. Siada przed nim dwoje dzieci. Zadaniem dziecka z zamkniętymi oczami jest rozpoznać za pomocą dotyku, kto przed nim siedzi.

- Dlaczego niewidomi starają się dotykać wszystkich osób i rzeczy?

Dzieci bawią się w parach. Ich zadaniem jest tak dotknąć współwiczającego, by ten rozpoznał ich emocje: radość, złość, smutek (przytulanie, kołysanie, odpychanie, ciągnięcie, poklepywanie).

2. Zabawy rozwijające zmysł słuchu.

• Zabawa *Co słyszysz uszy?*

Nauczyciel prezentuje z różne odgłosy – Youtube (szum morza, beczenie owiec, śpiew ptaków leśnych, gęganie gęsi, szczekanie psa, pianie koguta i odgłosy miasta). Dzieci uważnie słuchają, a następnie odgadują prezentowane odgłosy i je nazywają.

• Zabawa *Co słyszałaś za oknem?*

Nauczyciel prosi dzieci, żeby zamknęły oczy i wsłuchały się w dźwięki dochodzące z zewnątrz. Po minucie ciszy uczniowie opowiadają, co słyszeli.

• Zabawa *Improwizacja muzyczna*.

Uczniowie stoją w kręgu. Nauczyciel wykonuje ruch i wydaje jakiś dźwięk. Dzieci powtarzają ruch i dźwięk. Nauczyciel dokłada kolejny ruch i dźwięk. Tworzy się kolejno układ ruchowy z towarzyszeniem dźwięków.

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel zaczyna nucić jakiś motyw muzyczny. Ton podejmuje następna osoba z kręgu. Potem ona nuci jakiś motyw muzyczny, a ton podejmuje następna osoba z kręgu itd.

Jedno dziecko siedzi w środku kręgu z zamkniętymi oczami. Wskazane dziecko klaszcze. Dziecko ze środka kręgu musi wskazać, skąd dochodzi dźwięk.

Dzieci rozchodzą się po sali. Mają znaleźć przedmiot, który nie jest instrumentem, ale poruszany wydaje ciekawy dźwięk, np. szeleszczenie zmiętej kartki papieru, przesuwanie kredy po tablicy, skrobanie klockiem o podłogę.

Uczniowie zatykają uszy, a nauczyciel mówi do nich.

- Czy zrozumieliście, co do was mówiłam?
- Jak byście się czuli, gdybyście nie słyszeli?
- Co robią ludzie, którzy nie słyszą ani nie mówią? (Używają języka migowego).

3. Zabawy rozwijające zmysł wzroku.

Jedno dziecko naśladowuje jakąś czynność. Pozostałe dzieci odgadują, o jaką czynność chodzi.

Jedno dziecko robi minę i wykonuje gest wyrażający jakieś uczucie. Pozostałe dzieci odgadują, jakie uczucie zostało przedstawione.

Jeśli w grupie jest dziecko w okularach, pytamy, dlaczego i po co nosi okulary. Podkreślamy wagę prawidłowego widzenia, gdyż dzieci w tym wieku nie lubią nosić okularów.

- Jak byście się czuli, gdybyście nie mogli widzieć swoich rodziców, kolegów, otoczenia?
- Zabawy z zastosowaniem szkła powiększającego, lornetki, mikroskopu.

4. Zabawy rozwijające zmysły smaku i węchu.

Smakowanie różnych produktów. Nazywanie smaków podstawowych (słodki, kwaśny, gorzki, słony). Wyrażanie mimiką, jaki smak ma próbowany produkt.

Wymienianie nazw produktów: słodkich, słonych, kwaśnych, gorzkich.

Wąchanie różnych produktów (czosnku, cytryny, pomarańczy, cebuli, wanilii itp.). Wyrażanie mimiką, czy zapach jest miły, czy niemiły.

- Czy smakowałyby wam pokarmy, gdybyście nie czuli ich smaku?
- Smakowanie produktów z równoczesnym zatkaniem nosa.
- Jakich zmysłów używaliście podczas doświadczeń?

5. Tablica demonstracyjna 2.

- Rozmowa na temat, za pomocą jakich zmysłów poznajemy świat.
- Jakie zmysły są potrzebne, żeby poznawać świat?
- Co się dzieje, jeśli któryś z tych zmysłów jest niesprawny?

6. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 30.
- Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 31.

Dzieci odpowiadają na pytania na podstawie wysłuchanego tekstu *Dziewczynka ze szkła* Anny Onichimowskiej.

7. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczenia 1 na s. 20.

II. Nauka piosenki *Nasze uszy słyszą świat*.

1. Słuchanie piosenki *Nasze uszy słyszą świat* (muzyka – Krystyna Kwiatkowska, słowa – Dorota Gellner).
 - O jakich zmysłach jest mowa w piosence?
 - Nauka piosenki ze słuchu (załącznik nr 3).
 - Zabawy ruchowe przy piosence.
2. Przypomnienie poznanych instrumentów perkusyjnych – *marakasy, kołatka, bębenek, trójkąt, tamburyn*.
 - Słuchanie ich brzmienia i ich nazywanie.
 - Tworzenie akompaniamentów na wybranych parach instrumentów.
 - Zabawa *Orkiestra*.

Dzieci otrzymują instrumenty perkusyjne i siadają w grupach: tamburyna, trójkąt, kołatki, bębny, itd. Nauczyciel podaje rytm i wskazuje która grupa instrumentów go wykonuje. Dzieci mogą grać rytm po kolei i razem.

Reagowanie przez dzieci na zmianę tempa i dynamiki akompaniamentu granego przez nauczyciela.

- Tworzenie na tych instrumentach akompaniamentu do piosenki.

III. Ćwiczenia grafomotoryczne.

1. Dzieci siedzą wygodnie. Nauczyciel mówi tekst, dzieci naśladują opisane w tekście gesty.
 - Naśladujemy nożyczki: ruszamy jednocześnie wskazującym i środkowym palcem.
 - Naśladujemy nóż: „tniemy” powietrze trzema złożonymi palcami – wskazującym, środkowym i serdecznym.
 - Naśladujemy dziurkę od klucza: dotykamy palcem wskazującym kciuka, tworząc koło.
 - Naśladujemy widelec: poruszamy trzema rozczapierzonymi palcami: wskazującym, środkowym i serdecznym.
 - Naśladujemy grabie: zginamy wszystkie palce i „drapiemy” powietrze.
2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 21.

Dzień 2. Słuchaj i mów

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) plastyczna (1)	1. Rozmowa o tym, po co ludziom potrzebna jest umiejętność słuchania i mówienia inspirowana wierszem Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby <i>Trening języka</i>. (edukacja polonistyczna) – Różnorodne zabawy pozwalające dzieciom doświadczyć znaczenia umiejętności mówienia i słuchania w życiu codziennym. – Wzbudzanie motywacji do nauki mówienia i słuchania. – Rozpoznanie umiejętności dzieci w zakresie mówienia i słuchania. – Wymawianie za nauczycielem samogłosek i trudniejszych słów. 2. Słuchamy muzyki i malujemy obraz. (edukacja plastyczna) – Słuchanie utworu muzycznego. – Wyobrażanie sobie obrazów do tego utworu. – Malowanie ilustracji do utworu. 3. Liczby od 1 do 5. (edukacja matematyczna) – Kształtowanie rozumienia liczb od 1 do 5 w aspekcie kardynalnym. – Użycie liczebników głównych i porządkowych. – Kojarzenie nazwy liczebnika z jego zapisem cyfrowym i liczebnością zbioru. – Porządkowanie zbiorów według liczebności. – Przypomnienie kolejności liczb w zakresie 10. – Porównywanie liczb w zakresie 5. – Wskazywanie elementów zbioru uszeregowanego liniowo, z użyciem terminu: <i>który z kolei</i>.	I (1.3, 2.1, 2.2) V (2.2, 2.8) II (2.1, 2.3)

Środki dydaktyczne: bębenek, kukietka – wróblek, liczmany, piłki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 32–34.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 22–24.

CD 1. Vivaldi *Jesień*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – uważnie słuchać, – poprawnie się wypowiadać, – tworzyć ilustracje do utworu, – porządkować zbiory według liczebności, – porównywać liczby w zakresie 10.	– Po co nam potrzebne umiejętności słuchania i mówienia? – Co pobudza naszą wyobraźnię?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawy pozwalające dostrzec znaczenie mowy. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel ma maskotkę (powinna być wielobarwna, złożona). Mówi o niej jedno zdanie i podaje ją dziecku obok. Zadaniem kolejnego dziecka jest powiedzenie jednego zdania o maskotce i podanie jej dalej. Bawimy się tak długo, aż maskotka wróci do nauczyciela. Dzieci starają się nie powtarzać zdań kolegów. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel ma inną maskotkę. Ogląda ją i podaje bez słowa dziecku siedzącemu obok. Dzieci również bez słowa podają dalej maskotkę. – Która zabawa podobała wam się bardziej? Dlaczego? Dzieci siedzą w kręgu. Jedno dziecko zadaje pytanie, siedzące obok dziecko na nie odpowiada. Dzieci siedzą w kręgu. Jedno dziecko układa zdanie, siedzące obok dziecko układa do niego pytanie. – Wyobraźcie sobie teraz, że nie możecie mówić. Jak zapytacie o godzinę? – Jaki zmysł był wam potrzebny? (wzrok) – Łatwiej się porozumieć za pomocą mowy czy za pomocą wzroku?	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Rozmowa o tym, po co ludziom potrzebna jest umiejętność słuchania i mówienia inspirowana wierszem Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby *Trening języka*.

- Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 32.
 - Słuchanie wiersza Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby *Trening języka*.
 - Posłuchajcie wiersza i powiedzcie, co trzeba robić, aby ładnie i wyraźnie mówić.
 - Teraz słuchajcie wiersza jeszcze raz i wykonujcie kolejne ćwiczenia.
 - Nauczyciel czyta po fragmencie wiersza, a dzieci wykonują wskazane ćwiczenia:
 - Wysuwają język na brodę, oblizują wargi wokoło (górną i dolną wargę).
 - Dotykają językiem nosa.
 - Rozprostowują język.
 - Zwijają język w rurkę, wsuwają w buzię i wysuwają.
 - Opuszczają język na brodę.
 - Podnoszą język do góry.
 - Przesuwają język w lewo i w prawo.
 - Powtarzają: fudzi, mudzi, bdzu, tcze, tcza, tczo i tczu.
 - Ćwiczenia powtarzamy kilkukrotnie.
- Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 33.
 - Wykonywanie ćwiczenia 4 na s. 33.
 - Wymawianie za nauczycielem i samodzielnie kolejnych głosek.
 - Wykonanie ćwiczenia 5.

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń na s. 22–23.

II. Słuchamy muzyki i malujemy obraz.

1. Słuchanie utworu muzycznego.

Dzieci siadają lub kładą się wygodnie na wykładzinie i słuchają fragmentu utworu Antoniego Vivaldiego *Jesień*. (Nauczyciel nie podaje tytułu utworu). Zadaniem dzieci jest wyobrażenie sobie obrazów zainspirowanych muzyką.

- Przedstawianie swojego wyobrażenia w formie obrazu namalowanego farbami.
 - Nauczyciel tworzy galerię namalowanych obrazów.
 - Wypowiedzi dzieci na temat utworu i namalowanych obrazów.
Nauczyciel może podać już tytuł utworu i porozmawiać o indywidualnej interpretacji utworu.
2. Interpretacja ruchowa utworu A. Vivaldiego.

III. Liczby od 1 do 5.

1. Przeliczanie elementów na konkretach w zakresie 5.

- Zabawa *Liczymy*.
 - Podskoczcie obunóż 3 razy, głośno przy tym licząc: jeden, dwa, trzy.
 - Zróbcie przysiad 4 razy.
 - Kłańnijcie w dłonie 5 razy.

Dzieci siedzą na dywanie. Nauczyciel stuka w bębenek określoną liczbę razy. Zadaniem dzieci jest dobrać się w grupy po tyle osób, ile razy stukał nauczyciel.

- Wskazywanie zbiorów równolicznych w zakresie 10.
Dzieci siedzą na dywanie w kręgu. Nauczyciel układa liczmany w grupach, po dwie grupy o takiej samej liczbie liczmanów – po 3, 5.
 - Kto odszuka grupy, w których jest po tyle samo liczmanów?
 - Jak sprawdzicie, że w grupie jest tyle samo liczmanów? (Np. ustawimy je parami).
 - Teraz jedno dziecko ułoży liczmany, a inne – ułoży ich tyle samo.
Liczenie łączące wymawiany liczebnik z gestem wskazywania liczonego obiektu.
 - Do ilu liczylśmy, śpiewając piosenkę?
 - Do ilu umie liczyć każde z was? Policzcie (przerwywamy dziecku liczenie, jeśli doliczy do 12).
 - Rozejdźcie się po sali i przynieście po 5 przedmiotów.
 - Usiądźcie w kręgu i połóżcie te przedmioty przed sobą, jeden obok drugiego. (Nauczyciel też ma pięć przedmiotów, najlepiej, żeby różniły się kształtem, kolorem, wielkością).
Liczymy na głos, dotykając je palcem: *jeden*, ...
 - A teraz policzymy kolejno, dotykając je palcem: *pierwszy*, ...
 - Kto umie policzyć od końca?
 - A ja spotkałam ptaszka, który zaglądał do okna podczas dyżuru Tomka i on liczy inaczej. Nauczyciel ma kukielkę – wróbelka – który liczy przedmioty: *jeden* (a wskazuje dwa przedmioty), *dwa* (wskazuje dwa przedmioty), *trzy* (wskazuje jeden przedmiot). *Jemu wyszło 3. Czy on dobrze liczył? Jak trzeba liczyć?* (jeden przedmiot, jeden liczebnik).
Rytmiczne powtarzanie wierszyka, połączone z liczeniem na palcach.

*Jeden, dwa, trzy, cztery, pięć...
dalej liczy, kto ma chęć...*

Dalej liczy chętne dziecko.

- Liczenie połączone ze wskazywaniem liczonych obiektów.
- Dlaczego ważne jest, aby w tornistrze nosić tylko niezbędne rzeczy?
- Weźcie swoje tornistry i sprawdźcie, czy nie macie w nich zbędnych rzeczy. Zastanówcie się, co możecie zostawić w domu.
- Niech każdy policzy, ile ma zbędnych rzeczy w tornistrze.
- Kto ma najwięcej zbędnych rzeczy?
- Kto ma najmniej zbędnych rzeczy?
- Kto ma tyle samo zbędnych rzeczy?
- Kto nie ma zbędnych rzeczy?
- Wyjmijcie z tornistrów dwa przedmioty. Policzcie je: *jeden, dwa; pierwszy, drugi*.
- Jedna osoba wyjmie ze swojego tornistra nie więcej niż pięć przedmiotów, a wskazana przez nią osoba policzy je, wskazując palcem. (Zabawę powtarzamy kilkakrotnie).
- Pobiegajcie po sali. Na mój znak dobierzcie się parami (trójkami, czwórkami, piątkami). Policzcie, ile osób jest w każdej grupie, wskazujcie liczone dzieci.
- Odkrywanie, że wynik liczenia nie zależy od wyglądu liczonych obiektów.
- Nauczyciel wrzuca do jednego pudła 10 dużych piłek, a do drugiego – 10 małych piłeczek.
- W którym pudle jest więcej piłek?
- Jak to sprawdzić? (Policzyć, ułożyć parami – zachęcamy do tego drugiego sposobu).
- Odkrywanie, że wynik liczenia nie zależy od rozmieszczenia liczonych obiektów.
- Nauczyciel rozkłada po 5 dużych piłek w dwóch grupach. W jednej – blisko jedna obok drugiej, w drugiej – rozkłada je luźno na dużej przestrzeni.
- W której grupie jest więcej piłek? Jak to sprawdzić?
- Dzieci dostają po 5 liczmanów w dwóch kolorach.
- Ułóżcie liczmany jednego koloru jeden obok drugiego. Pod nimi ułóżcie w ten sam sposób liczmany drugiego koloru.
- Których liczmanów jest więcej? Dlaczego?
- Rozsuńcie liczmany w drugim szeregu.
- Których liczmanów jest teraz więcej? Dlaczego?
- Których liczmanów jest teraz mniej? Dlaczego?
- (Powtarzamy ćwiczenia ze zmianą środka dydaktycznego).
- Odkrywanie, że liczba przedmiotów nie zależy od kierunku ich przeliczania.
- Dzieci siadają w półkolu. Nauczyciel wskazuje pięcioro dzieci i prosi, aby ustawiły się w szeregu przed pozostałymi dziećmi.
- Policzcie, ile jest dzieci, zaczynając od lewej strony.
- Jak myślicie, ile będzie dzieci, jeśli zaczniemy je liczyć od prawej strony? Dlaczego?
- Sprawdźcie, czy mieliście rację.
- Nauczyciel prosi stojące dzieci, by ustawiły się w rozsypce.
- Jak myślicie, ile teraz jest dzieci? Dlaczego?
- Policzmy dzieci, za każdym razem w innej kolejności.
- Czy liczba dzieci się zmieniła?
- Weźcie po 5 liści. Ułóżcie je jeden obok drugiego (w szeregu). Policzcie je od lewej strony do prawej. Ile jest liści?
- Jak myślicie, ile będzie liści, jeśli zaczniemy je liczyć od prawej strony do lewej? Dlaczego?
- Sprawdźcie, czy mieliście rację.
- Zmieńcie ułożenie swoich liści.

- Jak myślicie, ile teraz jest liści? Dlaczego?
 - Policzcie liście, za każdym razem w innej kolejności.
 - Czy liczba liści się zmieniła?
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 34.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–4, s. 34.
 3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 24.

Dzień 3. Odkryj czytanie

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Porównywanie liczebności zbiorów: mniej, więcej, tyle samo. (edukacja matematyczna) – Kształtowanie rozumienia liczby w aspekcie kardynalnym. – Porównywanie liczebności zbiorów różnymi sposobami z użyciem terminów: <i>mniej, więcej, tyle samo, o ile więcej, o ile mniej</i>. 2. Rozmowa o tym, co i jak czytamy inspirowana tekstem Barbary Lewandowskiej <i>Rozmowa</i>. (edukacja polonistyczna) – Słuchanie tekstu. – Wspólne doświadczanie i zastanawianie się nad tym, po co ludziom potrzebna jest umiejętność czytania. – Wyjaśnianie na podstawie tekstu i ilustracji znaczenia słów: okulista, logopeda. – Różnorodne zabawy pozwalające dzieciom doświadczyć znaczenia umiejętności czytania w życiu codziennym. – Wzbudzanie motywacji do nauki czytania. 3. Wprowadzenie liter drukowanych A, a. (edukacja polonistyczna) – Analiza słów z samogłoską a. – Wprowadzenie do słownika biernego dzieci pojęcia: <i>samogłoska</i>. – Opisywanie sytuacji przedstawionej na obrazkach. – Nazywanie znaków: <i>kropka, wykrzyknik, pytajnik</i>. – Nauka czytania liter drukowanych A, a. – Nauka czytania liter drukowanych A, a z intonacją zgodną ze znakami interpunkcyjnymi.	II (2.3, 2.4) I (1.3, 3.1, 6.1, 6.3) I (2.3, 3.1, 5.1, 5.2)

Środki dydaktyczne: przybory szkolne (kredki, mazaki, plastelina), piłka.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 35–37.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 25–26.

Seria Odkrywam czytanie: książeczka *Odkrywam czytanie*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – porównywać zbiory z użyciem terminów: <i>mniej, więcej, tyle samo, o ile więcej, o ile mniej</i>, – wyjaśnić, czym zajmuje się okulista, a czym logopeda, – wyjaśnić, czym jest samogłoska, – wymienić kilka samogłosek, – nazwać znaki: <i>kropka, wykrzyknik, pytajnik</i>.	– Jak porównujemy liczebność zbiorów? – Kim jest okulista, a kim logopeda? – Co w zdaniu oznaczają znaki: <i>kropka, wykrzyknik, pytajnik</i>?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawy pozwalające dostrzec znaczenie pisma.

- Kto zna litery? Jakie?
 - Kto umie czytać?
 - Do czego przydaje się umiejętność czytania? W jakich sytuacjach z niej korzystacie?
 - Ponieważ nie wszyscy umiecie pisać i czytać, wymyślimy sobie swoje pismo. Najłatwiejsze będą np. obrazki.
Nauczyciel rysuje na dużym kartonie znak, np. przedstawiający szklankę z napojem. Dzieci rysują swoje znaczki na mniejszych kartkach.
 - Jak narysujemy: *Chcę jeść*? Nauczyciel rysuje na dużym kartonie np. kanapkę, a dzieci rysują swoje znaczki na małych kartonikach.
 - Przeczytajcie, co tu jest napisane. Nauczyciel podnosi kolejno kartoniki, a dzieci głośno czytają.
 - Spacerujcie po sali i pokazujcie sobie kartoniki. Ten, komu pokażecie kartonik, musi przeczytać, co jest na nim napisane.
 - A co zrobić, żeby znaczki na kartonikach oznaczały: *Nie chcę pić! Nie chcę jeść!?* (Można narysować takie same znaczki i przekreślić je).
 - Narysujemy takie znaczki.
 - Wymyślcie kolejne znaczki.
 - Ile takich znaczków powinno się wymyślić i zapamiętać, żeby opisać wszystko, co potrzebne nam do życia?
 - Czy to wygodne?
 - Właśnie dlatego wymyślono litery. Za pomocą liter można napisać bardzo dużo wyrazów. Dlatego przez najbliższy rok będziecie się uczyli czytać i pisać.
 - Popatrzcie na przygotowane litery. Kto umie je przeczytać? Spróbujcie.
 - Kto chce się nauczyć czytać i pisać? Kto nie chce? Dlaczego?
- Oglądanie znaków informacyjnych. Wyjaśnianie ich znaczeń i nazywanie dziedzin życia, w których mają zastosowanie.

II. Zabawa Czarny parzy.

Dzieci stoją na obwodzie koła. Nauczyciel stoi w środku i rzuca do dzieci piłkę, wymieniając jednocześnie nazwę koloru. Zadaniem dziecka jest złapać piłkę i odrzucić do nauczyciela. Jeśli nauczyciel wymieni kolor czarny, dzieci nie mogą złapać piłki. Dziecko, które mimo wszystko ją złapie, wchodzi do koła.

III. Zabawy z głoską a.

- Chodźcie po sali. Ja mówię słowa. Jeśli słowo zaczyna się głoską **a** – zatrzymujecie się.
- Siedzicie w kręgu. Ja mówię słowa. Jeśli słowo kończy się głoską **a** – wstajecie.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Porównywanie liczebności zbiorów: mniej, więcej, tyle samo.

1. Kształcenie rozumienia różnic między pojęciami: *takie samo, tyle samo*.
 - Zabawa *Rób tak samo jak ja*.
Dzieci bawią się parami. Jedno pokazuje jeden gest, drugie musi powtórzyć taki sam gest. Potem zamieniają się rolami.
 - Co musieliście robić w tej zabawie? (Powtarzać gesty).
 - Jakże były te gesty? (Były takie same).
 - Zabawa *Rób tak samo jak ja i tyle samo co ja*.
 - Teraz macie powtórzyć takie same gesty i tyle samo razy.
 - Zabawa *Rób tyle samo co ja*.
 - Teraz macie powtórzyć tyle samo gestów, ile kolega, ale innych.
 - Zabawa *Tyle samo, takie samo*.
 - Ja pokażę gesty i powiem, czy macie zrobić takie same gesty, czy tyle samo gestów. A wy wykonajcie je w odpowiedni sposób.
 - Połóżcie kredki – jedną obok drugiej. Za nimi połóżcie w ten sam sposób mazaki, a za nimi – plastelinę.
 - Czego jest najwięcej? Ile?
 - Których przyborów szkolnych jest *najmniej*? Ile?
 - Ustawcie po tyle samo kredek, mazaków i plasteliny.
2. Tworzenie rytmów według podanych warunków.
 - Ustawcie przybory szkolne obok siebie według podanych kolejności:
 - kredka, plastelina, mazak, kredka, plastelina itd.
 - dwie kredki, mazak, dwie kredki, plastelina itd.
 - mazak, dwie plasteliny, dwie kredki, mazak, dwie plasteliny, dwie kredki itd.
 - Teraz wy zaproponujcie kolejność układania przyborów szkolnych.
3. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonywanie ćwiczeń na s. 35.
4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 25.

II. Rozmowa o tym, co i jak czytamy inspirowana tekstem Barbary Lewandowskiej *Rozmowa*.

1. Słuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania Barbary Lewandowskiej *Rozmowa*.
 - Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego utworu.
 - Rozmowa o sytuacjach przedstawionych na obrazkach i czytanie przez chętne dzieci podpisów pod obrazkami.
 - Kto może pomóc dzieciom, które mają problemy z wymową?
 - Wyjaśnianie na podstawie tekstu i ilustracji znaczenia słów: *okulista, logopeda*
 - W jaki sposób czyta Fafik?
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Formułowanie odpowiedzi na pytania 1–4, s. 36.

III. Wprowadzenie liter drukowanych **A, a**.

1. Wyróżnianie głoski **a** w nagłosie, wygłosie i śródgłosie słów. Analiza i synteza słuchowa słów z głoską **a**.

Nauczyciel kilkakrotnie wymawia głoskę **a**. Następnie robią to uczniowie.

 - Wymówcie głoskę **a**: głośno, cicho, wolno, szybko.
 - Które z was ma imię zaczynające się głoską **a**?
 - Jakie znacie inne imiona i słowa zaczynające się głoską **a**?
 - Które z was ma imię kończące się głoską **a**?
 - Jakie inne słowa kończą się głoską **a**?
 - Które z was ma imię z głoską **a** w środku?
 - Jakie inne słowa mają głoskę **a** w środku?
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonywanie ćwiczeń 1–6 na s. 37.
 - Opisywanie sytuacji przedstawionej na obrazkach.
 - Nazywanie znaków: *kropka, wykrzyknik, pytajnik*.
 - Czytanie za nauczycielem za liter drukowanych **A, a** z intonacją zgodną ze znakami interpunkcyjnymi.
 - Samodzielne czytanie liter.
 - Rozwiązywanie rebusów (adres, Ula, stopa).
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 26.
 - Nazwijcie zdjęcia w pierwszym szeregu. Powiedzcie ich nazwy z podziałem na sylaby. Co łączy ich nazwy? (Mają po jednej sylabie).
 - Ułóżcie zdania z nazwami tych zdjęć.
 - Nazwijcie zdjęcia w drugim szeregu. Powiedzcie ich nazwy z podziałem na sylaby. Co łączy ich nazwy? (Mają po dwie sylaby).
 - Ułóżcie zdania z nazwami tych zdjęć.
 - Podzielcie podane słowa na sylaby.
 - Wprowadzenie pojęcia: *samogłoska*.
 - Wymówcie głoskę **a**: głośno, cicho, wolno, szybko.
 - Jakkolwiek byście wymawiali, słysząc tylko głoskę **a**, jest to cecha samogłoski.
 - Podkreślcie w wyrazach litery **A, a**.

Dzień 4. Odkryj pisanie

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Rozmowa o historii pisma. (edukacja przyrodnicza) – Słuchanie tekstu. – Wspólne doświadczanie i zastanawianie się nad tym, po co ludziom potrzebna jest umiejętność pisanie. – Wzbudzanie motywacji do nauki pisanie. 2. Wprowadzenie liter pisanych A, a. (edukacja polonistyczna) – Analiza słów z samogłoską a. – Opisywanie sytuacji przedstawionej na obrazkach. – Nauka czytania liter pisanych A, a. – Nauka pisanie liter bez liniatury. – Nauka rozmieszczania liter w liniaturze. – Pisanie liter A, a w liniaturze. 3. Aspekt porządkowy liczby. (edukacja matematyczna) – Kształtowanie rozumienia liczby w aspekcie porządkowym. – Kształcenie spostrzeżeń dotyczących zmiany przyporządkowania liczebnika przy zmianie kolejności elementów. – Kojarzenie nazwy liczebnika porządkowego z wyglądem cyfry. – Wnioskowanie w oparciu o obserwowane przekształcenia.	I (1.3, 4.1) IV (1.6) I (2.3, 3.1, 4.1, 5.1) II (2.2, 2.3, 2.4, 4.1)

Środki dydaktyczne: kartoniki w różnych kolorach z zapisanymi literami **A, a** – pisanymi i drukowanymi, skakanki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 38–40.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 27–28.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – uważnie słuchać, – poprawnie się wypowiadać, – poprawnie pisać litery A, a w liniaturze.	– Dlaczego ważna jest umiejętność pisanie? – Jak piszemy litery A, a?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa z wykorzystaniem wyliczanki H. Januszewskiej *Dobosz*.

Dzieci maszerują wokół sali i grają na bębenkach.

Raz, dwa, trzy, cztery – dobosz zuch!
Raz, dwa, trzy, cztery – w bęben buch!
Raz, dwa, trzy, cztery – huk i stuk!
Raz, dwa, trzy, cztery – idzie pułk!

II. Pląsy przy piosence *Nasze uszy słyszą świat*.

III. Zabawa naśladowcza.

Raz, dwa, trzy, jest taka gra.
Róbcie tak, jak robię ja.

Nauczyciel pokazuje różne czynności, a dzieci je naśladowują. Np. pisanie, zamasztyse rysowanie, cięcie nożyczkami, podskoki, pajacyki.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Rozmowa z dziećmi na temat znaczenia pisma.

- Ćwiczenia pozwalające zrozumieć znaczenie pisma.
 - Kto z was zna litery? Jakież?
 - Kto z was umie czytać?
 - Do czego przydaje się umiejętność czytania? W jakich sytuacjach z niej korzystacie?
 - Ponieważ nie wszyscy umiecie pisać i czytać, wymyślimy sobie swoje pismo. Najłatwiejsze będą np. obrazki.
Nauczyciel rysuje na dużym kartonie znak, np. przedstawiający szklankę z napojem. Dzieci rysują swoje znaczki na mniejszych kartkach.
 - Jak narysujemy: *Chcę jeść*? Nauczyciel rysuje na dużym kartonie np. kanapkę, a dzieci rysują swoje znaczki na małych kartonikach.
 - Przeczytajcie, co tu jest napisane. Nauczyciel podnosi kolejno kartoniki, a dzieci głośno czytają.
 - Spacerujcie po sali i pokazujcie sobie kartoniki. Osoba, której pokażecie kartonik, musi przeczytać, co jest na nim napisane.
 - A co zrobić, żeby znaczki na kartonikach oznaczały: *Nie chcę pić! Nie chcę jeść!?* (Można narysować takie same znaczki i je przekreślić).
 - Narysujemy takie znaczki.
 - Wymyślcie kolejne znaczki.
 - Ile takich znaczków powinno się wymyślić i zapamiętać, żeby opisać wszystko, co potrzebne nam do życia?
 - Czy to wygodne?
Uwaga! Nauczyciel może skorzystać z książeczki *Odkrywam czytanie* Jolanty Faliszewskiej z zestawu *Odkrywam czytanie*.
- Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 38.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 38.
 - Odczytywanie obrazków oznaczających zdania.
Chłopiec rysuje samochód.
Dziewczyna wąża kwiatek.
Pan je winogrona.

Kot śpi w koszyku.

Obok domu rośnie drzewo.

- Czytanie liter drukowanych i pisanych.

II. Wprowadzenie liter pisanych **A, a**.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 39.

1. Czytanie tekstu.
 - Opisywanie sytuacji przedstawionej na obrazkach.
 - Czytanie liter z odpowiednią intonacją za nauczycielem i samodzielnie.
 - Przypomnienie zasad poprawnego trzymania przyboru do pisania i właściwego siedzenia przy stoliku.
 - Ćwiczenia w trzymaniu ołówka (według Doroty Berthet).

(Powinny być powtarzane przed każdymi ćwiczeniami w pisaniu w okresie adaptacyjnym).

Dzieci chwytają ołówek trzema palcami: kciukiem, wskazującym i środkowym. Zginając i prostując palce, starają się przesunąć ołówek w górę i w dół. Wykonują to ćwiczenie prawą ręką i lewą ręką. Nauczyciel zapowiada, że podczas ćwiczenia będzie się starał wyciągnąć ołówek z palców dziecka, więc nie można go trzymać za mocno.

Dzieci turlają ołówek po ławce – między kciukiem a palcem środkowym.

Dzieci naprzemiennie zaciskają i rozluźniają palce na ołówku.

2. Pokaz pisanych liter **A, a**.
Nauczyciel pokazuje **na tablicy** sposób pisania liter i omawia ich kształt. Dzieci piszą litery w powietrzu, palcami na dywanie, kredą na tablicy.

- To są litery pisane: małe i wielkie.
- Porównajcie litery drukowane i pisane. W czym są podobne? Czym się różnią?
Dzieci układają na podłodze ze skakanek kształt litery **a**, potem chodzą po ułożonej skakance zgodnie z kierunkiem pisania litery. Następnie wodzą palcem po skakance, zgodnie z kierunkiem pisania litery. Takie samo ćwiczenie wykonują podczas układania kształtu litery **A**.

Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich układa małą literę **a**, a drugie – wielką **A**.

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 27.
 - Przyjrzyjcie się małej literze pisanej **a**. Prowadźcie po niej palec od miejsca zaznaczonego kropką i dalej, we wskazanym kierunku. Powtórzcie te czynności kilka razy.
 - Wykonajcie takie same czynności z literą pisaną **A**.
 - Wykonanie ćwiczenia 1.
 - Ile liter jest w każdym z tych wyrazów?
 - W których wyrazach litery **A, a** są: na początku, na końcu?
 - Wykonanie ćwiczeń 2–3.

III. Aspekt porządkowy liczby.

Nauczyciel ma przygotowane na kartonikach w różnych kolorach po 5 liter **A, a** – pisanych i drukowanych – tak, by wystarczyło dla 5 grup, w których jest najwięcej po 5 osób.

1. Ćwiczenia klasyfikacyjne.
Dzieci pracują w grupach.
 - Rozdzielcie kartoniki z literami według kolorów.
Liczenie kartoników z użyciem liczebników głównych i porządkowych.
W każdej grupie dzieci mają po 5 kartoników z literami.

- Policzyć kartoniki, dotykając każdego z nich. Ułóżcie je w stos. Ile kartoników jest w każdym stosie?
- Układajcie kartoniki, zdejmując je po kolei ze stosu i licząc: *pierwszy, drugi, trzeci...* Zbieranie doświadczeń dotyczących zmiany przyporządkowania liczebnika porządkowego przy zmianie ustawienia liczonych obiektów.
- Nauczyciel wybiera 5 dzieci i ustawia je w szeregu.
- Odliczcie kolejno od 1 do 5. Ile jest dzieci w szeregu?
- Zamieńcie się miejscami i stańcie w większej odległości od siebie. Jak myślicie, ile jest teraz dzieci w szeregu?
- Nauczyciel wybiera 5 innych dzieci.
- Odliczcie kolejno od 1 do 5, licząc: *pierwszy, drugi...* i zapamiętajcie swoje numery. Ile jest dzieci w szeregu?
- Zamieńcie się miejscami i odliczcie ponownie w ten sam sposób. Czy dzieci jest tyle samo, ile było przedtem? Czy macie takie same numerki?
- 2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń na s. 40.
- 3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń na s. 28.

Dzień 5. Odkryj liczby

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2)	1. Wprowadzenie liczb 1, 2. (edukacja matematyczna) – Liczenie w zakresie 2 z wykorzystaniem konkretnych elementów. – Odszukiwanie na obrazku wskazanej liczby elementów. – Ćwiczenia z liczbami 1, 2 w aspektach kardynalnym i porządkowym. – Analizowanie kształtu cyfr 1, 2. – Nauka pisania cyfr 1, 2 bez kretek i w kratkach. 2. Rozmowa o tym, jak rozwijało się liczenie. (edukacje: polonistyczna, matematyczna) – Wspólne doświadczanie i zastanawianie się nad tym, po co ludziom potrzebna jest umiejętność liczenia. – Różnorodne zabawy pozwalające dzieciom doświadczyć znaczenia umiejętności liczenia w życiu codziennym. – Wzbudzanie motywacji do nauki liczenia. – Ćwiczenia z głoskami i literami A, a.	II (2.1, 2.2, 4.1) I (5.1) II (2.1, 6.9)

Środki dydaktyczne: –

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 41–43.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 29–31.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – pisać cyfry 1 i 2 w kratkach i bez kretek, – uważnie słuchać, – wskazać głoskę a w wyrazach.	– Jak piszemy cyfry 1 i 2? – Kiedy potrzebna nam jest umiejętność liczenia?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa Zapamiętaj swoją parę. Dzieci dobierają się w pary i przez chwilę maszerują w parach po sali. Na hasło <i>Rozbiegamy się!</i> – biegają po sali. Na hasło <i>Wracamy do par!</i> – wracają do swoich partnerów. II. Zabawa ruchowa Na jaką głoskę? Nauczyciel umawia się z dziećmi, że będą się swobodnie poruszać, a gdy usłyszą słowa rozpoczynające się głoską a będą wykonywać przysiady. Nauczyciel mówi słowa rozpoczynające się tylko samogłoskami, np.: <i>okno, atlas, Arek, irys, ekran, ule, atom, okręt.</i>	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Wprowadzenie liczb 1, 2.

- Liczby **1** i **2** w aspektach kardynalnym i porządkowym.
 - Ćwiczenie ruchowe.
 - Poproszę na środek klasy jedną dziewczynkę i jednego chłopca.
 - Ile dziewczynek stoi na środku klasy?
 - Ilu chłopców stoi na środku klasy?
 - Ile dzieci stoi na środku klasy?
 - Pokażcie tyle palców u ręki, ile dziewczynek stoi na środku klasy.
 - Pokażcie tyle palców u ręki, ilu chłopców stoi na środku klasy.
 - Pokażcie tyle palców u ręki, ile dzieci stoi na środku klasy.
 - Kogo jest więcej na środku klasy: dziewczynek czy chłopców? Kogo jest mniej: dziewczynek czy chłopców?
 - Kogo jest więcej: dzieci czy dziewczynek? O ile więcej?
 - Kogo jest więcej: dzieci czy chłopców? O ile więcej?
 - Kogo jest mniej: dzieci czy dziewczynek? O ile mniej?
 - Kogo jest mniej: dzieci czy chłopców? O ile mniej?
 - Dzieci ustawiają się na środku jedno za drugim tak, aby dziewczynka stała pierwsza.
 - Kto stoi pierwszy, kto drugi?
 - Policzcie dzieci.
- U.: Pierwsze, drugie.
 - Dzieci ustawiają się teraz tak, że chłopiec stoi pierwszy.
 - Jak teraz ustawione są dzieci?
- U.: Pierwszy jest chłopiec, a druga dziewczynka.
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 41.
 - Czego jest po 1 na obrazku?
 - Czego jest po 2 na obrazku?
 - Czego jest więcej: dziewczynek czy psów? O ile? Drzew czy psów? Itd.

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczenia 1 na s. 29.

II. Nauka pisania cyfr 1, 2.

1. Pokaz i omówienie elementów przedstawionych na tablicach demonstracyjnych *Liczby 0–10*.
 - Zawieszenie tablic w widocznym miejscu.
 - Zobaczcie, jak wyglądają wzory cyfr **1** i **2** drukowanych i pisanych. (Nauczyciel omawia sposób pisania cyfr, podkreślając, że ma to być jeden ruch ręki).
 - Wykonajcie ruchy, naśladowując pisanie cyfry **1** (**2**) w powietrzu, później na ławce, a następnie spróbujcie wodzić palcem po cyfrze zapisanej w zeszycie ćwiczeń (s. 29), zgodnie z kierunkiem strzałek. Co oznacza kropka na cyfrze? Nauczyciel pokazuje, gdzie zacząć pierwszy ruch przy pisaniu cyfry.
 - Napiszcie cyfry w kratkach, naśladowując podany wzór. Starajcie się pisać cyfrę bez odrywania ołówka od kartki. Cyfry to znaki liczb, tak jak litery są znakami głosek. *Uwaga!* W zeszycie ćwiczeń wzory cyfr umieszczono po lewej i prawej stronie kratek. Pozwoli to dzieciom praworęcznym i leworęcznym obserwować wzory cyfr w trakcie pisania. *Uwaga!* Zamiast podawać gotowe polecenia do zadań, można najpierw zapytać dzieci, co trzeba zrobić w tym zadaniu. Jeśli nie potrafią odpowiedzieć, podajemy polecenie.
2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 2–4 na s. 29.
 - Narysujcie tyle figur, żeby podpis był zgodny z rysunkiem.
 - W których kołach jest po tyle samo figur?
 - Wykonanie ćwiczenia 5 na s. 29.

III. Rozmowa o tym, jak się rozwijało liczenie.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 42–43.
 - Słuchanie tekstu *Od kamieni do cyfr*, czytanego i komentowanego przez nauczyciela.
 - Rozmowa o wysłuchanym tekście.
 - Jakie informacje przekazywali sobie ludzie, układając kamienie czy muszelki w stosiki?
 - Jakie informacje przekazywali sobie ludzie, robiąc nacięcia na kościach?
 - Jakie informacje zaznaczali ludzie, zawiązując węzłki na sznurkach?
 - Który z tych sposobów podoba się wam najbardziej?
 - Który z tych sposobów jest według was najlepszy?
 - Dlaczego takie sposoby liczenia nie przetrwały do dziś?
 - Po co ludziom potrzebne są umiejętności – liczenia i zapisywania obliczeń?
 - Jak nazywają się cyfry, których używamy?
 - Ćwiczenia z głoskami i literami **A, a**.
2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 30 i 31.

Spotkanie na dywanie – ewaluacja.

Dzieci siedzą w kręgu. Każde dziecko kończy zdania:

- Dowiedziałam/dowiedziałem się...
- Najciekawsze dla mnie było...
- Najbardziej podobało mi się...

WYCHOWANIE FIZYCZNE (3 godziny)

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
wychowanie fizyczne (1–3)	1. Ćwiczenia na torze przeszkód. 2. Zabawy i ćwiczenia z przyborami nietypowymi. 3. Gry i zabawy ruchowe. – Kształtowanie szybkiej reakcji na bodźce wzrokowe i słuchowe. – Pokonywanie toru przeszkód. – Sprawne reagowanie na polecenia nauczyciela.	IX (2.2, 3.4)

Zajęcia 1.

Ćwiczenia na torze przeszkód

Przybory i przyrządy: woreczki, pachołki, piłki, piłki lekarskie, ławeczki, opony.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu i zadań zajęć.
5. Omówienie znaczenia czynnego wypoczynku.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Zabawa *Powódź – lotnik*.
Dzieci biegają po boisku. Po usłyszeniu hasła *Powódź!* wskakują na ustawione ławeczki. Po usłyszeniu hasła *Lotnik!* – dzieci zeskakują z ławeczek i ponownie biegają.
2. Marsz – krążenia ramion w przód (w tył).
3. Siad skrzyżny, dłonie położone na kolanach – skłony w przód i na boki.
4. Leżenie przodem – pływanie żabką (nogi przylegają do podłoża).
5. Leżenie tyłem – *rowerek*.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia na torze przeszkód.

1. Podział uczniów na 2–3 zespoły. Ustawienie jednakowych torów przeszkód dla każdego zespołu.
Tory przeszkód.
 - Bieg slalomem między piłkami (pachołkami), powrót na miejsce startu na czworakach.
 - Bieg do piłki lekarskiej, skok przez piłkę obunóż, bieg do pachołka, obiegnięcie go – powrót biegiem na miejsce startu.
 - Bieg do ławeczki, przeskok przez nią (technika skoku dowolna), bieg do opony, zabranie z niej woreczka, rzut woreczkiem do piłki lekarskiej, podniesienie woreczka – powrót na miejsce startu, wrzucenie po drodze woreczka do opony.
 - Skoki zajęcze do pachołka, obiegnięcie go – powrót biegiem na miejsce startu.
 - Czworakowanie do pachołka, dwukrotne obiegnięcie go, powrót na miejsce startu.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zabawa *Lusterka*.
Dzieci naśladują ruchy wykonywane przez wybranego ucznia.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności uczniów.

Zajęcia 2.

Zabawy i ćwiczenia z przyborami nietypowymi

Przybory i przyrządy: kółka ringo, puszki po napojach, sznur, gazety.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu i zadań zajęć.
5. Omówienie znaczenia czynnego wypoczynku dla samopoczucia człowieka.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Podskoki zmienne – przekładanie kółka ringo pod kolanem.
2. Siad skrzyżny – toczenie kółka ringo dookoła siebie.
3. Leżenie przodem, kółko ringo trzymane oburącz na wysokości twarzy – przeglądanie się w lusterku.
4. Siad prosty, kółko ringo trzymane między stopami – leżenie przewrotne, chwyt kółka w dłonie.
5. W staniu – podrzuty kółka ringo, chwyt kółka w wysoku.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – zabawy i ćwiczenia z przyborami nietypowymi.

1. Zabawa *Wyścigi niedźwiedzi*.
Dzieci ustawiają się w 2-4 rzędach. Każde dziecko trzyma w dłoniach 2 gazety. Na sygnał prowadzącego pierwsi uczniowie z rzędów idą w stronę półmetka (jak niedźwiedzie), podkładając sobie pod stopy gazety. Na półmetku formują z gazet papierowe kule i celują nimi do puszki, ustawionej w odległości około 2m. Po oddaniu rzutów wracają na miejsce. Wygrywają zawodnicy tego rzędu, którzy dokładniej wykonają zadanie.
2. Ćwiczący stają na obwodzie koła. W środku stoi uczeń, który trzyma sznur i obraca się wokół własnej osi – przeskoki przez sznur.
3. Marsz równoważny po sznurze rozciągniętym na podłodze, z kółkiem ringo na głowie.
4. Skoki przez sznur (wzdłuż niego) – *szycie na maszynie*.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Marsz z regulacją oddechu – uspokojenie organizmu.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności uczniów.

Zajęcia 3.

Gry i zabawy ruchowe

Przybory i przyrządy: woreczki, pachołki, szarfy, piłki.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do zajęć.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu zajęć.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Pobranie woreczków.
2. Dowolne podrzuty i chwyt woreczka.
3. W siadzie skrzyżnym – przekładanie woreczka z dłoni do dłoni przed sobą (za sobą, nad głową).
4. Siad prosty – unoszenie w górę nóg z równoczesnym przekładaniem woreczka pod kolanami.

5. W staniu – opad tułowia w przód, położenie woreczka na podłodze, wyprost, opad tułowia w przód, podniesienie woreczka, wyprost.
6. W staniu, woreczek ułożony na głowie – skłon głowy w przód, zrzuć woreczka, chwyt woreczka oburącz.
7. Chód w przysiadzie wokół woreczka położonego na podłodze.
8. Przeskakiwanie obunóż przez woreczek położony na podłodze.
9. Klęk prosty, woreczek trzymany w dłoniach – skrętoskłon w prawo, położenie woreczka na stopach, wyprost, skrętoskłon w lewo, zabranie woreczka, wyprost.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – gry i zabawy ruchowe.

1. Bieg ze startu wysokiego – sztafeta obiegana.
Ćwiczący ustawieni są na linii startu w dwóch rzędach. Na sygnał prowadzącego pierwszy zawodnicy z każdego rzędu rozpoczynają bieg do pachołka, obiegają go i wracają na miejsce startu. Wygrywa drużyna, której zawodnicy pierwsi ukończą bieg.
2. Rzut piłeczką z miejsca – zabawa *Celowanie*.
Uczniowie ustawieni są w dwóch rzędach, na wprost pachołków. Pierwsi zawodnicy każdej drużyny trzymają piłki. Na sygnał nauczyciela celują piłkami do pachołków oddalonych około 2m od linii rzutu. Wygrywa drużyna, która w kilku seriach rzutów uzyska więcej trafień.
3. Sztafeta zwinnościowa.
Ćwiczący ustawieni są w dwóch rzędach, w siadzie skrzyżnym, w równych odległościach między sobą. Na sygnał nauczyciela pierwsi zawodnicy z rzędów wstają i przewlekają się przez szarfę, następnie podają ją współćwiczącemu z tyłu. Wygrywa rząd, którego zawodnicy szybciej wykonają zadanie.
4. Tor przeszkód.
 - Przeskakiwanie przez ułożone piłki.
 - Przewlekanie się przez szarfy.
 - Skoki do piłki na jednej nodze.
 - Podrzucenie piłki w górę i chwyt oburącz.
 - Powrót na miejsce startu.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu.
 - Ćwiczenia oddechowe, marsz z unoszeniem i opuszczaniem ramion, z głębokimi wdechami i wydechami.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności uczniów.

TYDZIEŃ 4. CZYTAMY, PISZEMY, LICZYMY (5 DNI)

Propozycje dwudniowych zajęć z lekturą znajdują Państwo w publikacji: **Lektury – scenariusze zajęć. Poradnik dla nauczyciela klas 1–3.**

Propozycje zajęć z programowania znajdują Państwo w publikacji: **Programowanie – wersja offline. Poradnik dla nauczyciela klasy 1.**

Ćwiczenia w czytaniu, pisaniu i liczeniu

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) muzyczna (1)	1. Czytanie i pisanie poznanych liter. (edukacja polonistyczna) – Nazywanie obrazków i zdjęć. – Dzielenie słów na sylaby. – Wskazywanie sylab z poznanymi samogłoskami. – Liczenie sylab w nazwach obrazków i zdjęć. – Rozpoznawanie, czytanie i zapisywanie poznanych liter drukowanych i pisanych.	I (4.1, 5.1)
	2. Liczenie na konkretnych w zakresie 10. (edukacja matematyczna) – Porównywanie elementów zbiorów. – Porządkowanie elementów według wskazanego warunku. – Rozpoznawanie cyfr 1 i 2 wśród innych. – Zabawy w liczenie.	II (2.1, 2.2, 2.4)
	3. Zabawy muzyczno-ruchowe. (edukacja muzyczna) – Śpiewanie poznanych piosenek z inscenizacją ruchową. – Granie rytmów na instrumentach perkusyjnych.	VIII (1.2, 3.4, 4.1)

Środki dydaktyczne: kilka ofert reklamowych ze sklepów, liczmany.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. –.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 32–33.

Wyprawka, karty 17–19 – *Podział nazw zdjęć (słów) na sylaby*.

Na tych zajęciach warto skorzystać z innych propozycji zabaw z tego miesiąca. Dzieci mogą wybrać z nich te, które najbardziej im się podobały. Zajęcia w tym dniu powinny być realizowane w formie zabawowej. Praca w zeszycie ćwiczeń powinna być wykonana na zakończenie tych zajęć.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – poprawnie dzielić słowa na sylaby, – wskazać sylaby z poznanymi samogłoskami, – przeczytać i zapisać poznane litery – porównać elementy zbiorów, – porządkować elementy według podanego warunku.	– Jakie znamy samogłoski? – Czy potrafimy liczyć do 10?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa **Przedstaw się.**

Dzieci siedzą w kręgu. Każde po kolei mówi głośno swoje imię i podaje, z ilu sylab się składa, np.: *Mam na imię Ola. Moje imię składa się z dwóch sylab; Jestem Rafał. Moje imię ma dwie sylaby.*

II. Zabawa: **Kto siedzi obok mnie?**

Nauczyciel wywołuje imię dziecka i pokazuje kartonik z literą L (co oznacza: po lewej stronie) lub z literą P (po prawej stronie). Wywołane dziecko mówi, np.: *Jestem Rafał. Po mojej prawej stronie siedzi Ola.* (Dla urozmaicenia zabawy po pewnym czasie na sygnał dzieci zmieniają miejsce siedzenia w kręgu).

III. Zabawa **Wszystkie dzieci.**

Nauczyciel wydaje polecenia, a uczniowie wykonują je, np.:

- Wszystkie dzieci, których imiona mają:
 - jedną sylabę – staną na jednej nodze
 - dwie sylaby – odwrócą się plecami do środka kręgu
 - trzy sylaby – położą obydwie dłonie na głowie (chwycą się za uszy, za nos, staną na palcach, na piętach, chwycą się za kolana, usiądą w siadzie skrzyżnym itp.). Zabawa kończy się, gdy wszyscy uczniowie wezmą w niej udział.
 - Dodatkową zabawą (i ćwiczeniem) może być przeliczanie dzieci, których imiona zaczynają się poznanymi samogłoskami, liczenie w takim zbiorze dziewczynek i chłopców, porównywanie liczebności zbiorów itp.

IV. Zabawa **Dodaj swój ruch.**

Nauczyciel prosi, aby dzieci zastanowiły się (przypomniały sobie), jakie czynności wykonują codziennie w szkole. Dziecko rozpoczynające zabawę wykonuje jakiś prosty ruch, np. naśladuje pisanie. Następnie stojące obok dziecko powtarza ruch kolegi i dodaje swój. Każde następne dziecko powtarza ruchy (czynności) pokazane przez poprzedników. Na zakończenie zabawy wszyscy powtarzają przedstawione czynności.

V. Zabawa **Kto lubi.**

Uczniowie chodzą po sali. Nauczyciel proponuje wykonanie następujących zadań:

- Wstaną dzieci, które lubią mleko.
- Wstaną dzieci, które nie lubią mleka.
- Wstaną dzieci, które lubią zasypiać z maskotką.
- Wstaną dzieci, które nie lubią się spóźniać.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Czytanie i pisanie poznanych liter.

Nauczyciel przygotowuje kilka ofert reklamowych ze sklepów lub kilkadziesiąt zdjęć (co najmniej po jednym dla każdego dziecka) wyciętych z kolorowych gazet. Może także skorzystać z gotowych obrazków – Wyprawka, karty 17–19.

1. Rozpoznawanie i nazywanie przedmiotów, zwierząt i ludzi na zdjęciach (np. okno, piórnik, ołówek, plecak, czapka, zabawka, buty, chleb, bułki, czekolada, kury, lew, żyrafa, nosorożec).
2. Dzielenie nazw na sylaby i segregowanie zdjęć zgodnie z podanym warunkiem, np. osobno nazwy zwierząt, rzeczy, roślin lub według liczby sylab.
Nauczyciel rozdaje dzieciom po fragmencie tekstu z gazety. Dzieci pracują w parach.
3. Wyszukiwanie i zaznaczanie w tekście wskazanym kolorem poznanych liter. Liczenie zaznaczonych liter. Porównywanie, która para znalazła ich więcej.
4. Pisanie liter w zeszytach.

II. Liczenie na konkretach w zakresie 10.

Liczmany w różnych kolorach. (Mogą to być wycięte z papieru koła różnej wielkości i w kolorach: czerwonym, niebieskim, żółtym, zielonym – po 10).

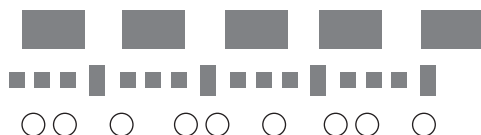
1. Przeliczanie elementów we wskazanym kolorze.
 2. Układanie liczmanów od najmniejszego do największego.
 3. Układanie liczmanów od największego do najmniejszego.
 4. Układanie liczmanów we wskazanym kolorze pod cyframi: **1** i **2**.
 5. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń na s. 32–33.

III. Zabawy muzyczno-ruchowe.

Dzieci siadają tyłem do środka koła. Jedno dziecko staje w środku koła i gra na wybranym instrumencie perkusyjnym (trójkąt, grzechotka, kołatka, janczary, bębenek). Zadaniem dzieci jest rozpoznanie brzmienia usłyszanego instrumentu i jego nazwanie. Jeśli to się uda, wszyscy odwracają się do środka koła i naśladują sposób gry na tym instrumencie.

- Wybranie ulubionej piosenki dzieci.
- Śpiewanie piosenki z inscenizacją ruchową.
- Śpiewanie piosenki z akompaniamentem instrumentów perkusyjnych.
- Granie podanych rytmów na wybranych instrumentach perkusyjnych.

Np.

To umiem!

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2)	1–2. Wykonanie zadań oceniających gotowość szkolną dziecka. (edukacja polonistyczna) (Ćwiczenia obejmują rozumowanie, wypowiadanie się, czytanie prostych wyrazów, liczenie i pisanie oraz sprawność ruchową). – Dopasowywanie wyciętej części do obrazka. – Rozpoznawanie emocji na obrazku. – Ustalanie kolejności obrazków. – Wyszukiwanie niedorzeczności na obrazku. – Łączenie podpisów z obrazkami. – Łączenie punktów według wzoru i rysowanie szlaczków. – Rozpoznawanie figur geometrycznych. – Przeliczanie przedmiotów w zakresie 10. – Odtwarzanie rytmów. – Ocena lateralizacji.	I (1.2), II (2.1, 5.1)

Środki dydaktyczne: skakanki, piłki, woreczki, kartki papieru, klucz, lupa, zegarek.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. –.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 34–39.

W autosprawdzanie *To umiem!* znajdują się wybrane zadania oceniające gotowość edukacyjną dziecka rozpoczynającego naukę szkolną (zgodne z Podstawą programową wychowania przedszkolnego z 14 II 2017 roku).

Przez cały wrzesień w czasie zajęć nauczyciel poczynił wiele obserwacji dotyczących sprawności ruchowej uczniów, ich umiejętności wykonywania czynności samoobsługowych (np. ubieranie się i rozbieranie, zapinanie guzików, wiązanie sznurowadeł), aktywności w zabawach ruchowych, muzycznych, rytmicznych i naśladowczych, a także lateralizacji.

Zadania *To umiem!* to propozycja ćwiczeń, które z pewnością uzupełnią te obserwacje. Razem mogą stanowić diagnozę wstępną uczniów.

Ćwiczenia są do wykonania w ostatnim tygodniu września. Powinny być przerywane zabawami ruchowymi i muzyczno-ruchowymi.

Nacobezu	Pytanie kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – rozpoznawać różne emocje, – rozpoznać figury geometryczne, – liczyć przedmioty w zakresie 10, – powtórzyć proste rytmy.	– Czy dobrze czuję się w szkole?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa **Jestem... (imię dziecka). Lubię... (co?)**.

Dzieci siadają w kręgu. Wypowiadają kolejno swoje imiona i mówią, co lubią. Wypowiedzi mogą dotyczyć wszystkiego (zabawek, gier, potraw, ubrań, kolorów itd.). Umawiamy się z dziećmi, że uważnie słuchają wypowiedzi kolegów i żadnej nie krytykują. Zabawa trwa do momentu, aż wypowiedzą się wszystkie dzieci.

II. Zabawa **O jedno krzesło za mało**.

Uczniowie siedzą w kręgu na krzesłach. Nauczyciel wyjaśnia zasady zabawy i uczy rymowanki:

Teraz ci się nie udało,
bo miejsc jest za mało.
Ale w następnej kolejce
ktoś inny straci miejsce.

Potem nauczyciel zabiera jedno krzesło. Dzieci poruszają się po sali. Na hasło *Na miejsce!* – biegną do krzesel i siadają na nich. Dla jednego dziecka zabraknie miejsca. Dzieci pocieszają je, recytując:

Kasiu, teraz ci się nie udało,
bo miejsc jest za mało.
Ale w następnej kolejce
ktoś inny straci miejsce.

Zabawę powtarzamy kilkanaście razy.

(Celem zabawy jest osvajanie dzieci z sytuacją, kiedy im się coś nie powiedzie, i kształtowanie umiejętności zachowania adekwatnego do danej sytuacji).

III. Zabawa **Powiedz coś o swoich najbliższych sąsiadach**.

Dzieci po kolei wypowiadają się najpierw o sąsiedzie z prawej strony, potem o sąsiedzie z lewej strony, np.: Moim sąsiadem z prawej strony jest Artur. On ma jasne włosy. Ewa jest moją sąsiadką z lewej strony. Ona ma zieloną spódniczkę.

IV. Zabawa **Przywitajmy się**.

Dzieci spacerują po sali. Na sygnał (uderzenie w tamburyn) dobierają się w pary i wykonują polecenia nauczyciela. Po każdym przywitaniu dzieci dobierają się w inne pary.

– Przywitajcie się:

- dotykając się kciukami (trzykrotnie),
- dotykając się prawymi stopami (dwukrotnie),
- dotykając się lewymi kolanami (jeden raz),
- dotykając się plecami (dwukrotnie),
- dotykając się łokciami.

– Pokażcie, jak witacie się z kolegami, rodzeństwem, rodzicami, dziadkami.

V. Zabawa **Ile to skoków obunóż?**

Nauczyciel wyznacza szarfangami lub skakankami linię startu i mety. Uczniowie wykonują skoki obunóż i liczą, ile ich wykonali.

VI. Zabawa **Stopa za stopą**.

Nauczyciel układa ze skakanek kilka tras. Uczniowie mają przejść wzdłuż wyznaczonej trasy stopa za stopą.

VII. Zabawa **Piłka parzy**.

Uczniowie stoją w kole w niewielkich odległościach. Podają piłkę jak najszybciej sąsiadowi, ponieważ parzy. (Mogą także rzucać).

VIII. Zabawa *Budujemy zamek*.

Uczniowie dobierają się w pary lub trójki. Wspólnie budują z klocków zamek. (Mogą także układać zamek z płaskich figur geometrycznych lub z mozaiki).

IX. Zabawy pomagające w określeniu dominacji (ręki, oka, nogi, ucha).

- Celowanie woreczkiem do kartonu.
- Wycinanie elementu z kartki papieru.
- Patrzenie przez dziurkę od klucza.
- Oglądanie liści przez lupę.
- Strącanie piłką kręgli.
- Podskoki na jednej nodze.
- Słuchanie szumu morza w muszli.
- Słuchanie tykania zegarka.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Wykonanie zadań oceniających gotowość szkolną dziecka.

1. Rozumowanie.
2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–4 na s. 34–35.
 - Dopasowywanie wyciętej części do obrazka.
 - Rozpoznawanie emocji na obrazku.
 - Ustalanie kolejności obrazków.
 - Czytanie, pisanie, liczenie.
 - Łączenie podpisów z obrazkami.
 - Łączenie punktów według wzoru i rysowanie szlaczek.
 - Dorysowywanie elementów – rytm.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 35 (ćwiczenie 5), 1–3 na s. 36.
 - Wykonanie ćwiczeń: 4–6 na s. 37, 1 na s. 38.
 - Dzielenie słów na sylaby, liczenie sylab, zaznaczanie sylab ze wskazaną głoską.
 - Wykonanie ćwiczeń: 2, 4, 5 na s. 38–39.

Rozpoznawanie figur geometrycznych.

- Liczenie w zakresie 10.
- Posługiwanie się terminami: *nad, pod, z prawej, z lewej*.
- Ćwiczenie 3, s. 39.

Kredki czerwone – jest jedna kredka w tym kolorze, więc dziecko ma skreślić w ramce obok kredki czerwonej 9 kropek.

Kredki żółte – są cztery kredki w tym kolorze, więc dziecko ma skreślić 6 kropek.

Kredki szare – są dwie kredki w tym kolorze, więc dziecko ma skreślić 8 kropek.

Wycieczka do parku

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1–3. Wycieczka do parku połączona z obserwacją drzew, krzewów i zwierząt. (edukacja przyrodnicza) – Obserwowanie drzew i krzewów rosnących w parku – dostrzeganie różnic w ich budowie. – Zwrócenie uwagi na kolory roślin. 4. Zabawy ruchowe (½ godz. – wplecione w przebieg zajęć). – Zabawy na powietrzu z wykorzystaniem naturalnego otoczenia. – Pokonywanie naturalnych przeszkód.	IV (1.1, 1.2, 1.3) IX (2.2, 3.3)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Omówienie celów wycieczki oraz zasad zachowania się podczas wycieczki.

- 1. Wymarsz (wyjazd) do parku.
 - Spacer parami po parku – zapoznanie z miejscem wycieczki.
Dzieci za pomocą wzroku, słuchu i węchu starają się poznać park.
 - W jakim kolorze są liście?
 - Nauczyciel prosi dzieci, żeby kilkakrotnie głęboko wciągnęły powietrze nosem.
 - Co czujecie? Jak pachnie park?
 - Dzieci na polecenie nauczyciela stoją przez chwilę w ciszy, z zamkniętymi oczami.
 - Co słyszycie?
 - Czy teraz w parku jest głośniejsze, czy ciszej niż wiosną? Dlaczego?
 - Przyglądanie się mijanym drzewom i krzewom.
Nauczyciel podaje nazwy mijanych drzew i krzewów, pokazuje ich liście i owoce.
 - Poznanie różnic w budowie drzew i krzewów.
Nauczyciel wybiera blisko siebie rosnące drzewo i krzew.
 - Popatrzcie, to jest drzewo. W ziemi ma korzenie, nad ziemią pień pokryty korą, koronę składającą się z gałęzi, liści i owoców.
 - To jest krzew. Czy ma takie same części jak drzewo? (Nie ma pnia).
 - Wskazanie różnic między drzewami liściastymi a iglastymi.
Nauczyciel wskazuje drzewa liściaste i iglaste, dzieci określają różnice.
- 2. Zabawa badawcza.
 - Dzieci dotykają dłońmi kory wybranego drzewa. Zwracają uwagę na jej fakturę. Określają, jaka jest kora, np. gładka, szorstka, chropowata.
 - Czy wszystkie drzewa mają taką samą korę?
Dzieci dotykają kory kilku drzew, porównują ich fakturę.
Dzieci wążają drzewa.
 - Przyglądanie się zwierzętom – ptakom (np. sroka, wróbel, kawka), wiewiórkom.
 - Zbieranie kasztanów, żołędzi, liści (po 10 dla każdego dziecka), chowanie ich do przygotowanych opakowań.

3. Zabawa ruchowa z liśćmi.

Dzieci wybierają sobie po jednym opadłym liściu.

- Podrzucają go do góry i przyglądają się, jak opada.
- Naśladują ciałem ruch opadającego liścia.
- Dmuchają na trzymany w ręce liść, na przemian – mocno, słabo.
- Biegają z liściem po wyznaczonej trasie.
- Chodzą z liściem położonym na głowie.
- Układają na ścieżce kompozycję z liści.
- Stają na jednej nodze z liściem umieszczonym na kolanie zgiętej nogi.
- Powrót do szkoły.

Zadanie domowe

Oglądajcie w tym tygodniu prognozę pogody. Zwróćcie uwagę na składniki pogody: temperaturę, zachmurzenie, opady, wiatr. Zastanówcie się, po co ludzie oglądają prognozę pogody. Następnego dnia sprawdzajcie, czy prognoza była trafna.

TYDZIEŃ 5. JAK BYĆ BEZPIECZNYM NA DRODZE? (5 DNI)

Oczekiwane efekty zabiegów dydaktycznych i wychowawczych nauczyciela, rodziców oraz aktywności własnej ucznia po piątym tygodniu nauki.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju fizycznego

Uczeń:

- zna i stosuje zasady ruchu drogowego
- respektuje przepisy gier i zabaw zespołowych
- współpracuje w grupie podczas zajęć sportowych.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju emocjonalnego

Uczeń:

- reaguje na polecenia nauczyciela
- zachowuje spokój w sytuacjach stresowych.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju społecznego

Uczeń:

- czuje się odpowiedzialny za bezpieczeństwo swoje i innych
- zna rodzaje służb ratowniczych i telefony alarmowe
- potrafi wezwać pomoc w razie zagrożenia.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju poznawczego

Uczeń:

- zna zagrożenia wynikające z uczestnictwa w ruchu drogowym
- wie, jak się zachować w razie wypadku w ruchu drogowym, gdzie można otrzymać pomoc i jak o nią poprosić
- zna zasady przechodzenia przez jezdnię, z sygnalizatorem świetlnym i bez
- zna zasady poruszania się po drodze bez chodnika
- wie, jak bezpiecznie jeździć na rowerze
- wie, że w pojazdach należy zapinać pasy bezpieczeństwa
- zna telefon alarmowy i umie udzielić informacji ratownikowi
- dostrzega cechy różniące elementy: *kolor, kształt, wielkość*,
- właściwie trzyma przybór do pisania.

Kompetencje kluczowe rozwijane w tym tygodniu:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji
- w zakresie wielojęzyczności
- matematyczne oraz w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się
- obywatelskie

Spotkanie na dywanie

Środki dydaktyczne: makieta przedstawiająca skrzyżowanie, 3 papierowe sylwety ludzi, 3 sylwety samochodów, 3 sylwety sygnalizatorów świetlnych.

Usiądźcie w kręgu. Zastanówcie się i powiedzcie z czym kojarzy wam się słowo *droga* (np. ulica, światła, miasto, samochody, droga leśna, wiejska, hałas, korki, niebezpieczeństwo). A teraz spróbujcie odpowiedzieć na pytanie: Jakie umiejętności i wiadomości należy posiadać, aby czuć się bezpiecznie na drodze?

Podejdźmy do stolika. Leży na nim makieta ulicy (3 papierowe sylwetki ludzi, 3 sylwetki samochodów, 3 sylwetki sygnalizatorów z zaznaczonymi palącymi się światłami). Przyjrzyjcie się uważnie makiecie i spróbujcie zapamiętać miejsca poszczególnych elementów. Na moją komendę zamknijcie oczy (w tym czasie nauczyciel szybko przekłada gdzie indziej dwa elementy w makiecie). Otwórzcie oczy! Jakże zaszyły zmiany w makiecie? (kto pierwszy dostrzeże zmianę, otrzymuje brawa, oraz będzie mógł wprowadzić swoją zmianę w makiecie – nauczyciel powtarza zabawę kilkakrotnie).

Dzień 1. Jak przechodzić przez jezdnię

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Poznanie zasad przechodzenia przez jezdnię inspirowane wierszem Wandy Chotomskiej <i>Gdy zamierzasz przejść ulicę.</i> (edukacja przyrodnicza) – Uświadamianie dzieciom związku między własnym zachowaniem a własnym bezpieczeństwem na drodze. – Kształtowanie umiejętności wypowiadania się i brania udziału w rozmowie. – Poznawanie zasad przechodzenia przez jezdnię. – Nauka wiersza na pamięć połączona z inscenizacją tekstu. – Poznanie rodzajów bezpiecznych przejść przez jezdnię. – Kształtowanie rozważli i ostrożności na drodze. 2. Lizak sygnalizacyjny. (edukacja techniczna) – Kształcenie umiejętności cięcia papieru po linii krzywej. – Kształcenie umiejętności darcia papieru i przyklejania go do kartki w wyznaczonym obszarze. 3. Rozróżnianie i nazywanie figur geometrycznych: koło, trójkąt, prostokąt, kwadrat. (edukacja matematyczna) – Rozpoznawanie kształtów i nazywanie figur geometrycznych. – Rozpoznawanie kształtów tych figur w otoczeniu.	I (1.6) III (1.3) IV (2.2, 2.9) VI (2.2a) II (5.1)

Środki dydaktyczne: papier kolorowy, plastelina, skakanki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 44–46.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 40–42.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – swobodnie się wypowiadać na dany temat, – podać zasady bezpiecznego poruszania się po drogach, – recytować wiersz z pamięci, – starannie wykonać pracę techniczną, – rozpoznać i nazywać figury geometryczne: koło, trójkąt, prostokąt, kwadrat.	– Jakie znacze zasady bezpiecznego poruszania się po drogach? – Do czego potrzebna jest umiejętność cięcia papieru po linii krzywej? – Jakie figury geometryczne rozróżnacie?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa *Pojazdy*.

- Jakie znacze pojazdy? „Zamieńcie” się w wybrany pojazd. Pojazdy jadą w kierunku, który podam: *do przodu, do tyłu, skręcają w prawo, skręcają w lewo, podjeżdżają pod górę* (dzieci wspinają się na palce), *zjeżdżają z góry* (dzieci powoli kucają). Nauczyciel układa skakanki tak, aby dzieci musiały się poruszać po liniach prostych. Dzieci biegną kilka razy – w jedną i w drugą stronę.
- Narysujcie palcem w powietrzu kształt drogi, po której biegłyście.
- Ustawcie się, trzymając za ręce, zgodnie z kształtem drogi. Nauczyciel zabiera skakanki, a zadaniem dzieci jest poruszanie się po takiej samej drodze. Nauczyciel układa skakanki tak, aby dzieci musiały poruszać się po liniach skośnych. Dzieci biegną kilka razy – w jedną i w drugą stronę.
- Narysujcie palcem w powietrzu kształt drogi, po której biegłyście.
- Ustawcie się, trzymając się za ręce, zgodnie z kształtem drogi. Nauczyciel zabiera skakanki, a zadaniem dzieci jest poruszanie się po takiej samej drodze.

II. Zabawa *Literki*.

- Nauczyciel układa skakanki w kształcie dużego prostokąta, np. na obwodzie dywanu.
- To jest strona w książce, a wy zamieniacie się w literki.
 - Gdzie nasza strona będzie miała górę? Połóżmy tam np. lalkę.
 - Gdzie nasza strona będzie miała dół?
 - *Literki*, biegajcie po stronie, a kiedy podam hasło, ustawcie się we właściwych miejscach na stronie.
 - *Literki* w górnym prawym rogu.
 - *Literki* pośrodku strony.
 - *Literki* po lewej stronie strony. Itd.

III. Zabawa *Jaki to klocek?*

Dzieci dobierają się parami. Jeden uczeń ma zamknięte oczy, drugi wybiera klocek, np. w kształcie koła. Zadaniem pierwszego ucznia jest rozpoznanie dotykiem, jaki kształt ma klocek. Gdy odpowie poprawnie, następuje zamiana ról.

IV. Zabawa *Figura geometryczna*.

Nauczyciel ma przygotowane modele figur geometrycznych: koło, trójkąt, prostokąt, kwadrat. Pokazuje dzieciom wybraną figurę, a one ustawiają się tak, by powstał jej kształt.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Poznanie zasad przechodzenia przez jezdnię inspirowane wierszem Wandy Chotomskiej *Gdy zamierzasz przejść ulicę*.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 44.
 - Słuchanie wiersza Wandy Chotomskiej *Gdy zamierzasz przejść ulicę* i omawianie obrazków.
 - W jakim celu wymyślono takie zasady przechodzenia przez ulicę?
 - Dlaczego te zasady są takie same dla wszystkich?
 - Dlaczego przed przejściem przez ulicę najpierw trzeba spojrzeć w lewo?
 - Od kogo w dużym stopniu zależy bezpieczeństwo na drodze? (od nas samych)
 - Jakiego mogą być skutki braku ostrożności na drodze?
 - W jaki sposób sami możemy dbać o swoje bezpieczeństwo na drodze?
 - Co wymyślono, aby ułatwić ludziom poruszanie się pod drogach? (przejścia dla pieszych, sygnalizatory, znaki drogowe itp.)
 - Nauka wiersza na pamięć. Recytowanie wiersza ze wskazywaniem kolejnych obrazków.
2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 40.
 - Nauczyciel czyta wiersz Wincentego Fabera *Światła na skrzyżowaniu*, a dzieci ilustrują ruchem jego treść.
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 2–4 na s. 41.
 - Ćwiczenia w pisaniu poznanych liter.
4. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 45.
 - Czy w drodze do szkoły przechodzicie przez jezdnię?
 - W jakich miejscach można bezpiecznie przechodzić przez jezdnię? (przejście z sygnalizacją świetlną, przejścia nadziemne, przejścia podziemne)
 - Dlaczego te przejścia są bezpieczne?
 - Jak takie przejścia są oznakowane?
 - Co trzeba wiedzieć, żeby bezpiecznie przejść przez przejście z sygnalizacją świetlną?
 - Co oznaczają światła sygnalizatora?
 - Czy dla samochodów są takie same światła jak dla pieszych? (Nie, są trzy kolory, żółty daje czas samochodom na zjechanie ze skrzyżowania).
 - Jak nazywają się linie, po których przechodzimy na przejściach? (zebry)
 - Kto może pomóc dzieciom przejść przez przejście? (Policjant, przeprowadzacz, dorośli, jeśli poprosi się ich o pomoc).
 - Dlaczego dzieci w waszym wieku nie powinny same chodzić po ulicy?
 - Po której stronie chodnika powinniśmy chodzić? (po prawej)
 - Powtórzcie wierszyk:
Zapamiętaj, miły smyku!
Prawą stroną chodź po chodniku.

II. Lizak sygnalizacyjny.

1. Prezentacja lizaka sygnalizacyjnego i omówienie sposobu jego wykonania.
 - Rysowanie konturu lizaka sygnalizacyjnego.
 - Wycięcie lizaka z papieru.
 - Naklejenie w zaznaczonym skośnymi liniami kole kawałków czerwonego papieru (wydzieranych) tak, aby pokryły koło.
 - Naklejenie z drugiej strony lizaka kawałków zielonego papieru.
 - Zabawa wykonanymi lizakami.

III. Rozróżnianie i nazywanie figur geometrycznych: koło, trójkąt, prostokąt, kwadrat.

- Poszukajcie wokół siebie przedmiotów lub ich części w kształcie koła.
 - Które przedmioty lub ich części przypominają koło? (np. cyferblat zegara, dno kubka)
 - Czy rower ma koła?
 - Przypomnijcie sobie, jak wygląda koło roweru i wybierzcie klocek, który ma kształt koła. Czym się różnią klocek i koło? (Koło rowerowe to okrąg, koło jest figurą, ma wnętrze).
 - Poszukajcie wokół siebie przedmiotów lub ich części w kształcie trójkąta.
 - Czym się charakteryzują? (3 boki, 3 kąty)
 - Poszukajcie wokół siebie przedmiotów lub ich części w kształcie prostokąta.
 - Ulepieć z plasteliny prostokąt. Odcisnąć w plastelinie swój prostokątny klocek.
 - Poszukajcie wokół siebie przedmiotów lub ich części w kształcie kwadratu.
 - Czym różni się kwadrat i prostokąt? W czym są podobne?
 - W jakim kształcie figur jest wokół nas najwięcej? Jakich najmniej?
1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczenia na s. 46.
 - Nazwijcie i wskażcie na zdjęciach znaki drogowe, które mają kształt poznanych figur.
 2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 42.

Dzień 2. Jak chodzić po drogach bez chodników

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) muzyczna (1)	1. Poznawanie cech figur geometrycznych: koło, trójkąt. (edukacja matematyczna) – Poznanie cech trójkąta. – Poznanie cech koła. – Porównywanie cech trójkąta i koła.	II (5.1)
	2. Rozmowa o tym, jak poruszać się po drogach bez chodników inspirowana doświadczeniami dzieci i wierszem Pawła Beręsewicza <i>Rady na drogę</i>. Wprowadzenie liter drukowanych O, o. (edukacje: przyrodnicza, polonistyczna) – Dostrzeganie różnic w poruszaniu się po drogach z chodnikami i bez chodników. – Wzbogacanie słownictwa dzieci o słowa: <i>droga, pobocze, jezdnia, szosa, pas ruchu</i>. – Analiza słów z samogłoską o. – Nauka czytania liter drukowanych O, o.	I (3.1, 5.1) IV (2.9)
	3. Słuchanie piosenki <i>Znaczki odblaskowe</i> i odgłosów pojazdów. (edukacja muzyczna) – Rozwijanie umiejętności rytmicznego poruszania się przy muzyce. – Rozwijanie wrażliwości słuchowej.	VIII (1.1, 3.2)

Środki dydaktyczne: klocki, modele figur geometrycznych, instrumenty perkusyjne, krążki: czerwony, żółty, zielony, plastelina, skakanki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 47–49.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 43–46.

Tablica demonstracyjna 4 – *Jakie są zasady poruszania się po drogach z chodnikami i bez chodników?*

CD 1. *Znaczkii odbłaskowe.*

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – podać charakterystyczne cechy koła i trójkąta, – poruszać się po drogach z chodnikami i bez chodników, – rozpoznać odgłosy różnych pojazdów.	– Jakie cechy mają figury geometryczne koło i trójkąt? – Jak poruszać się po drogach? – Jak rozwijać umiejętność rytmicznego poruszania się przy muzyce?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa ruchowa <i>Piesi</i>. Dzieci chodzą ze swoimi lizakami sygnalizacyjnymi w rękach. Nauczyciel ma dwa krążki w kolorze zielonym i czerwonym. Kiedy podnosi do góry zielony krążek, dzieci również podnoszą swój sygnalizator do góry i chodzą z uniesioną ręką. Kiedy nauczyciel uniesie do góry czerwony krążek, dzieci opuszczają swoje lizaki sygnalizacyjne i stają w bezruchu.	
II. Zabawa ruchowa <i>Samochody</i>. Dzieci naśladują samochody, lizaki sygnalizacyjne są kierownicami. Nauczyciel ma trzy krążki: czerwony, żółty i zielony. Gdy pokazuje zielony krążek – samochody się poruszają, gdy pokazuje czerwony krążek – samochody się zatrzymują, a gdy pokazuje żółty krążek – samochody przygotowują się do jazdy.	
III. Zabawa <i>Jaki to klocek?</i> Dzieci dobierają się parami. Jeden uczeń ma zamknięte oczy, drugi wybiera klocek, np. w kształcie koła. Zadaniem pierwszego ucznia jest rozpoznanie dotykiem, jaki kształt ma klocek. Gdy odpowie poprawnie, następuje zamiana ról.	
IV. Zabawa <i>Figura geometryczna</i>. Nauczyciel ma przygotowane modele figur geometrycznych: koło, trójkąt, prostokąt, kwadrat. Pokazuje dzieciom wybraną figurę, a one ustawiają się tak, by powstał jej kształt. Ustawiają się, gdy widzą koło lub trójkąt.	
V. Zabawa <i>Złap się za...</i> Dzieci stoją w kręgu. Nauczyciel wskazuje części ciała (<i>oko, noga, ręka, palec, ucho, plecy</i>), zadaniem dzieci jest głośne wymówienie nazwy wskazanej części ciała i jej dotknięcie.	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Poznawanie cech figur geometrycznych: koło, trójkąt.

1. Nauczyciel ma woreczek z klockami geometrycznymi. Powinno być tyle okrągłych klocków, ile jest dzieci, oraz dodatkowo – klocki trójkątne, prostokątne, kwadratowe.
 - Nie zaglądając do woreczka, wylosujcie klocek okrągły. Jak go rozpoznacie?
 - Pokażcie wszyscy swoje klocki. Czy wszyscy wyciągnęli klocki w kształcie koła?
 - Przypomnijcie sobie, jak wygląda koło roweru i porównajcie jego wygląd z wyglądem

- klocka, który macie w ręce. Czym się różnią? (Koło rowerowe to okrąg, koło jest figurą ma wewnątrz).
- Ulepcie z plasteliny koła.
 - Odcisnijcie w plastelinie swój okrągły klocek.
 - Obrysowywanie na kartce okrągłych klocków.
 - Nie zaglądając do woreczka, wylosujcie trójkąt. Jak go rozpoznacie?
 - Pokażcie swoje klocki. Co wspólnego mają te klocki? (3 boki, 3 rogi).
 - Czym się różnią wasze klocki? (wielkością, kolorem)
 - Ulepcie z plasteliny trójkąt.
 - Odcisnijcie w plastelinie swój trójkątny klocek.
 - Obrysowywanie na kartce trójkątnych klocków.
2. Porównywanie cech trójkąta i koła.
- W czym są podobne koło i trójkąt? Czym się różnią?
 - Weźcie do ręki klocek takiego samego kształtu jak ten, który trzymam (koło) i opiszcie, jak wygląda. (Nie ma wierzchołków i boków, jest okrągły).
 - Wybierzcie wszystkie klocki, które tak wyglądają, i połóżcie je po swojej prawej stronie.
 - Ułóżcie pozostałe klocki po lewej stronie.
 - Weźcie do ręki okrągły klocek i opowiedzcie „przez telefon”, jak on wygląda, koledze, który nie był w szkole.
3. Rozpoznawanie trójkątów wśród innych figur.
- Weźcie do ręki klocek takiego samego kształtu jak ten, który trzymam (trójkąt) i opiszcie, jak on wygląda. (Ma trzy wierzchołki i trzy boki).
 - Wybierzcie wszystkie klocki, które mają trzy „rogi” (wierzchołki), trzy boki i połóżcie je po swojej prawej stronie. Pozostałe klocki połóżcie po lewej stronie.
 - Weźcie do ręki trójkątny klocek i opowiedzcie „przez telefon”, jak on wygląda, koledze, który nie był w szkole.
4. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń 1–3, s. 47.
5. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 43.

II. Rozmowa o tym, jak poruszać się po drogach bez chodników inspirowana doświadczeniami dzieci i wierszem Pawła Beręsewicza *Rady na drogę*.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 48. Tablica demonstracyjna 4.
- Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza Pawła Beręsewicza *Rady na drogę*. Wypowiedzi dzieci na temat wiersza i własnych doświadczeń związanych z poruszaniem się po drogach.
 - Co muszą wiedzieć dzieci, żeby bezpiecznie poruszać się po drodze bez chodnika?
 - Co to jest pobocze?
 - W co wyposażone są dzieci, żeby były dobrze widoczne na drodze?
 - Jak należy się zachować przed przejściem ulicy?
 - Powiedzcie razem ze mną ostatnią zwrotkę wiersza.
 - Wskażcie zdjęcie obok wiersza, które pasuje do jego treści. Dlaczego?
 - Które zdjęcie przedstawia drogę podobną do tej, którą chodzicie do szkoły?
 - Które zdjęcie nie przedstawia drogi podobnej do waszej drogi do szkoły?
 - Czym różnią się te drogi?
 - W czym podobne są te drogi? (Na jednych i na drugich trzeba zachować ostrożność).
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń na s. 48.

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń 1–2 na s. 44.

III. Wprowadzenie liter drukowanych O, o.

Dzieci siedzą w kręgu.

1. Wyróżnianie w słowach głoski o – na początku, w środku, na końcu.

- Słyszycie sygnał karetki pogotowia: ooooooooo. Naśladujcie ten sygnał.
- Słyszycie odgłos piłeczki odbijanej od ściany: o – o – o – o. Naśladujcie ten dźwięk.
- Powiedzcie ze zdziwieniem: O? O? O?
- Wykrzyknijcie: O! O! O!
- Jaką głoskę wymawialiśmy na różne sposoby?
- Czy to jest samogłoska, czy spółgłoska? Dlaczego?
- Przypomnijcie inne samogłoski.
- Podajcie przykłady słów, które zaczynają się głoską o.
- Podajcie przykłady słów, które kończą się głoską o.
- Podajcie przykłady słów, które mają głoskę o w środku.

2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń na s. 49.
- Omówienie sytuacji przedstawionej na obrazku.
- Odszukanie na obrazku elementów, w których nazwach występuje głoska o (*okno, rower, auto, rolki, oko, noga, światło, opona, drzewo*).

Uwaga! Należy zwrócić uwagę na poprawne wymawianie głoski przez uczniów. Jeśli jest w klasie dziecko z zaburzeniami artykulacji, ćwiczenia tego typu wykonuje ono zawsze w parze z nauczycielem.

- Pokaz drukowanych liter O, o.
 - Podawanie przez dzieci skojarzeń związanych z kształtem liter.
 - Odszukanie drukowanych liter O, o na obrazku.
 - Czytanie przez dzieci liter o z odpowiednią intonacją.
 - Rozwiązywanie rebusów. (ogórki, okoń, olejek)
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 45, 1–4 na s. 46.

IV. Słuchanie piosenki *Znaczki odblaskowe* i odgłosów pojazdów.

1. Słuchanie piosenki *Znaczki odblaskowe* (muzyka – Jarosław Ziąber, słowa – Jadwiga Koczanowska).
2. Rozmowa z dziećmi o treści piosenki (załącznik nr 4).
 - Co to są znaczki odblaskowe? Czemu służą?
 - Gdzie się je umieszcza?
 - Pokażcie swoje znaczki odblaskowe. (Mam dla was znaczki odblaskowe).
 - Po której stronie chodzimy po chodnikach?
 - Po której stronie chodzimy wzdłuż szosy?
3. Zabawy przy melodii piosenki.
 - Podskakujcie do melodii piosenki tak jak ja (wolno – podczas zwrotek, szybko – podczas refrenu).

- Usiądźcie w siadzie klęcznym. Teraz zatańczą do melodii piosenki tylko ramiona, dłonie i palce.
- Wstańcie i słuchając piosenki, klaszczcie razem ze mną (wolno – podczas zwrotek, szybko – podczas refrenu). Możecie też śpiewać, jeśli zapamiętaliście słowa.
- 4. Poznanie nazw i brzmienia bębna, talerzy i tamburynu.

Dzieci siedzą w kręgu, tyłem do środka. Pośrodku nauczyciel kładzie instrumenty perkusyjne.

 - Czy znacie nazwy tych instrumentów? Wymieńcie je.
 - Zagram wam na jakimś instrumencie, a wy powiecie, jak się nazywa.

Granie akompaniamentu do piosenki: pierwsza zwrotka – bębni, refren – talerze, druga zwrotka – tamburyn, trzecia zwrotka – wszystkie instrumenty.

 - Nauczyciel układa ze skakanek dwupasmową drogę i poboczne. Dwoje dzieci przyjmuje rolę samochodów jeżdżących dwoma pasami drogi w przeciwnie strony. Pozostałe dzieci idą gęsiego poboczem, raz lewym, raz prawym, obserwując ruch samochodów. Dzieci powtarzają rytmicznie za nauczycielem fragment słów piosenki *Znaczki odbłaskowe*.

...**prawą stroną** chodzisz po chodniku w mieście,
a na wiejskiej szosie – **lewej** trzymaj się...

- Z której strony jezdni lepiej było widać nadjeżdżające samochody?

Dzień 3. Jestem uczestnikiem ruchu drogowego

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) plastyczna (1)	1. Wycieczka na pobliskie skrzyżowanie lub jezdnię. (edukacje: społeczna, przyrodnicza) – Obserwowanie ruchu na ulicach i drogach. – Przeglądanie się znakom drogowym. – Przejście na drugą stronę jezdni w wyznaczonym miejscu. – Obserwowanie zmiany świateł na sygnalizatorze i zachowania się pieszych. – Poruszanie się gęsiego poboczem drogi. – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za własne bezpieczeństwo. 2. Rysunek kredkami na temat: <i>Umiem bezpiecznie przechodzić przez jezdnię.</i> (edukacja plastyczna) – Prezentowanie w pracy plastycznej wiadomości dotyczących znajomości zasad przechodzenia przez jezdnię. – Rysowanie postaci ludzkiej w ruchu. – Prezentowanie w pracy plastycznej zaobserwowanych elementów otoczenia.	III (1.3, 1.4) IV (2.5, 2.9) V (2.1, 2.8)

	3. Wprowadzenie liter pisanych O, o. (edukacja polonistyczna) – Analiza słów z samogłoską o. – Opisywanie sytuacji przedstawionej na obrazkach. – Porównywanie liter drukowanych i pisanych. – Nauka czytania liter pisanych O, o. – Pisanie liter O, o bez liniatur. – Nauka rozmieszczania liter w liniaturze. – Pisanie liter O, o.	I (2.3, 3.1, 4.1, 5.1)
--	--	-------------------------------

Środki dydaktyczne: kredki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 50.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 47.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafię: – rozpoznać niektóre znaki drogowe, – wyjaśnić znaczenie kolorów świateł na sygnalizatorze świetlnym, – zaprezentować w pracy plastycznej wiadomości dotyczące znajomości zasad przechodzenia przez jezdnię, – odróżnić litery drukowane od pisanych, – zapisać litery O, o bez liniatur i w liniaturach.	– Jakie znaczenie w ruchu drogowym mają znaki i sygnalizacja świetlna? – Czy znacie zasady przechodzenia przez jezdnię? – Jakie samogłoski poznałem do tej pory?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa ruchowa. Nauczyciel mówi: Raz dwa, trzy, jest taka gra. Róbcie tak, jak robię ja. Nauczyciel naśladuje: kopanie piłki, podrzucanie piłki, odbijanie piłki od podłogi (kółowanie), turlanie piłki itd. Dzieci powtarzają jego ruchy. Potem mówią wspólnie: Na oklaski zasłużyliśmy, bo wspaniale to zrobiliśmy. (oklaski)	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Wycieczka na pobliskie skrzyżowanie lub jezdnię.

- Podanie celu wycieczki i omówienie zasad zachowania się podczas wycieczki.
 - W czasie wycieczki starajcie się jak najwięcej zapamiętać, bo będziecie potem rysować siebie przechodzących przez jezdnię.
 - Wyjście na pobliskie skrzyżowanie lub drogę.
 - Ćwiczenie przechodzenia przez jezdnię. Praktyczne stosowanie poznanych zasad.

- Powrót do szkoły.
- Rozmowa na temat wycieczki: Co dzieci widziały? Jakie pojazdy poruszały się po jezdni? Jakie znaki znajdowały się przy i na ulicy? Co robili piesi przy odpowiednich kolorach sygnalizacji świetlnej? Jak piesi poruszali się po poboczach? Itp.
- Rozwiązywanie zagadek.

Bywa malowana na ulicach miasta,
bywa także żywa, ale też pasiasta. (zebra)

Oko ma zwrócone w twoją stronę:
czerwone lub zielone. (sygnalizator świetlny)

Stoją przy drodze na jednej nodze,
każdemu ku przestrodze. (znaki drogowe)

- Jakie znaki drogowe widziałyście na wycieczce?
Nauczyciel omawia z dziećmi wygląd i znaczenie znaków ostrzegawczych, zakazu i nakazu.
- Rytmiczne wymawianie słów, połączone z klaskaniem, tupaniem itp.: ze – bra, pa – sy, świat – ła, dro – ga, zna – ki.

II. Rysunek kredkami na temat: *Umiem bezpiecznie przechodzić przez jezdnię.*

Dzieci przygotowują kartkę z bloku i kredki.

- Narysujcie siebie, bezpiecznie przechodzących przez jezdnię. Co powinno się znaleźć na rysunku? (przejście dla pieszych, sygnalizator świetlny, przeprowadacz, światelka odbłaskowe itp.)
 - Jak powinna wyglądać postać przechodząca przez ulicę? (Powinna być ukazana w ruchu). Dlaczego?
 - Kto potrafi, niech podpisze rysunek swoim imieniem. Kto nie potrafi, niech poprosi mnie o pomoc.
- Wystawa prac. Chętnie dzieci wypowiadają się na temat własnej pracy.

III. Wprowadzenie liter pisanych O, o.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 50.
 - Słuchanie wiersza Wandy Chotomskiej o literce o.
 - Wskazywanie i opisywanie sytuacji przedstawionych na obrazkach.
 - Wyjaśnienie znaczenia wyrażenia „mieć w głowie pstro”.
 - Porównywanie liter drukowanych i pisanych.
 - Czytanie liter pisanych O, o.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–5 na s. 50.
 - Pisanie liter O, o bez liniatur (palcem na ławce, w powietrzu)
2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 5–7 na s. 47.

Dzień 4. Jak się zachować w razie wypadku komunikacyjnego

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Poznawanie cech figur geometrycznych: prostokąt, kwadrat. (edukacja matematyczna) – Poznanie cech prostokąta. – Poznanie cech kwadratu. – Porównywanie cech prostokąta i kwadratu. – Ćwiczenia z poznanymi kształtami figur geometrycznych. 2. Układanie zdań na podstawie historyjki obrazkowej <i>Niebezpieczna zabawa</i>. (edukacje: społeczna, polonistyczna, przyrodnicza) – Dostrzeganie związków przyczynowo-skutkowych na podstawie historyjki obrazkowej. – Uwrażliwienie na zagrożenia komunikacyjne. – Układanie kilkuzdaniowej wypowiedzi na podstawie historyjki obrazkowej. – Poznanie rodzajów służb ratowniczych. – Poznanie numerów telefonów służb ratowniczych. – Nauka wzywania pomocy przez telefon. – Ćwiczenia w czytaniu i pisaniu poznanych liter. 3. Pojazdy ratownicze. (edukacja techniczna) – Kształcenie umiejętności cięcia papieru po liniach prostych i krzywych. – Zaginanie papieru wzdłuż linii przerywanych. – Kolorowanie samochodów zgodnie z przyjętymi oznaczeniami. – Zabawy związane z właściwym reagowaniem na numery telefoniczne służb ratunkowych.	II (5.1) I (2.4, 3.1) IV (2.2, 2.5) VI (1.1, 2.2)

Środki dydaktyczne: klocki – figury geometryczne, modele figur geometrycznych, miarka.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 51–53.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 48–49.

Tablica demonstracyjna 6 – *Jaki numer alarmowy trzeba zapamiętać?*

Wyprawka, karty 38–39 – *Makiety samochodów – pojazdy uprzywilejowane*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – podać charakterystyczne cechy prostokąta i kwadratu, – ułożyć kilkudzaniową wypowiedź na podstawie historyjki obrazkowej, – telefonicznie wezwać pomoc, – ciąć papier po liniach prostych i krzywych.	– Jakie cechy mają figury geometryczne: prostokąt i kwadrat? – Jak poprawnie ułożyć kilkudzaniową wypowiedź? – Jak wezwać pomoc przez telefon?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa Jaki to klocek? Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko ma zamknięte oczy, drugie wybiera klocek, np. w kształcie koła. Zadaniem pierwszego dziecka jest rozpoznanie dotykiem, jaki kształt ma klocek. Gdy odpowie poprawnie, następuje zamiana ról. II. Zabawa Figura geometryczna. Nauczyciel ma przygotowane modele figur geometrycznych: koło, trójkąt, prostokąt, kwadrat. Pokazuje dzieciom wybraną figurę, a one ustawiają się tak, by powstał jej kształt. III. Zabawa ruchowa. Nauczyciel mówi: Raz dwa, trzy, jest taka gra. Róbcie tak, jak robię ja. Nauczyciel naśladuje: kopanie piłki, podrzucanie piłki, odbijanie piłki od podłogi (kółowanie), turlanie piłki itd. Dzieci powtarzają jego ruchy. Potem mówią wspólnie: Na oklaski zasłużyliśmy, bo wspaniale to zrobiliśmy. (oklaski)	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Poznanie cech figur geometrycznych: prostokąt, kwadrat.

- Nauczyciel ma woreczek z klockami geometrycznymi – okrągłymi, prostokątnymi, kwadratowymi i trójkątnymi (klocków prostokątnych jest tyle, ile dzieci).
 - Nie zaglądając do woreczka, wylosujcie klocek, który ma taki kształt jak zeszyt ćwiczeń. Jak go rozpoznacie?
 - Pokażcie swoje klocki. Co wspólnego mają te klocki? (4 boki, 4 rogi, wierzchołki)
 - Czym się różnią wasze klocki? (wielkością, kolorem)
 - Klocki, które wybraliście, mają kształt prostokątów.
 - Poszukajcie wokół siebie przedmiotów lub ich części w kształcie prostokąta.
 - Ulepcie z plasteliny prostokąt.
 - Odcisnąć w plastelinie swój prostokątny klocek.
 Obrysowywanie na kartkach prostokątnych klocków, zaznaczanie wierzchołków różnymi kolorami, zamalowanie wnętrza.
 - Nie zaglądając do woreczka, wylosujcie klocek, który ma taki kształt jak ten, który wam pokazuję. Jak go rozpoznacie za pomocą dotyku?
 - Pokażcie swoje klocki. Co wspólnego mają te klocki? (4 boki, 4 rogi, czyli wierzchołki)
 - Czym się różnią wasze klocki? (wielkością, kolorem)

- Klocki, które wybraliście, mają kształt kwadratów.
- Poszukajcie wokół siebie przedmiotów lub ich części w kształcie kwadratu.
- 2. Kształtowanie rozumienia, że kwadrat jest szczególnym przypadkiem prostokąta. Nauczyciel rozkłada na podłodze bardzo duże modele prostokąta i kwadratu. Ma przygotowaną miarkę (długości boków kwadratu i prostokąta są wielokrotnością tej miarki). Dzieci siadają w kręgu.
 - Porównajcie kształty tych modeli prostokąta i kwadratu. Co o nich powiecie? (Mają 4 rogi, czyli wierzchołki, 4 boki).
 - Zmierźcie, ile miarek zmieści się wzdłuż każdego boku kwadratu. (tyle samo)
 - Jakie są długości wszystkich boków kwadratu?
 - Zmierźcie, ile miarek zmieści się wzdłuż każdego boku prostokąta.
 - Co powiecie o długościach boków prostokąta?
 - Kwadrat to też prostokąt. To taki prostokąt, który ma wszystkie boki takiej samej długości.
- 3. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 51.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3.
- 4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–4 na s. 48.

II. Układanie zdań na podstawie historyjki obrazkowej *Niebezpieczna zabawa*.

1. Rozmowa z dziećmi na temat miejsc, w których się bawią.
 - Gdzie lubicie się bawić.
 - W co się tam bawicie?
 - Czy to bezpieczne miejsce zabawy? Dlaczego?
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 52.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–4 na s. 52.
 - Czy dzieci grały w piłkę w bezpiecznym miejscu?
 - Czym się to skończyło?
3. Opowiadanie historyjki.

Wyciągnięcie wniosku, że należy się bawić w miejscach do tego przeznaczonych.

 - Od kogo zależy wasze bezpieczeństwo? (od innych, ale też od nas samych)
 - Jak można było zapobiec temu wypadkowi?
4. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 53. Tablica demonstracyjna 6.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 53.
 - Jeśli już zdarzy się wypadek, kto może pomóc i w jaki sposób?
(Przede wszystkim dorośli, rodzice; dzieci powinny wzywać pogotowie, straż, policję tylko w wyjątkowych sytuacjach).
 - Pod jakie numery trzeba dzwonić po służby ratownicze?
Nauka wzywania pomocy przez telefon.
 - Czego muszą się dowiedzieć ratownicy od wzywającego pomocy? (Co się stało? Gdzie to się stało? (adres) Ile osób jest rannych? Jak nazywa się wzywający pomocy?)
Dzieci bawią się w parach. Jedno wzywa pomoc telefonicznie, drugie odbiera wezwanie. Potem następuje zamiana.

Omówienie konsekwencji nieuzasadnionego wezwania pomocy (brak służb tam, gdzie inni rzeczywiście potrzebują pomocy, kara dla rodziców).

III. Ćwiczenia w czytaniu i pisaniu poznanych liter.

1. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–5 na s. 49.

IV. Pojazdy ratownicze.

1. Nauczyciel mówi zagadki o różnych pojazdach. Dzieci odgadują ich nazwy i naśladują sposób ich poruszania się i odgłosy.

Jest czerwony niczym mak,
ma przed sobą wolny szlak.
Bo gdy głośny sygnał daje,
stają auta i tramwaje. (*samochód strażacki*)

Kiedy na drodze jest wypadek,
pędzi do niego na sygnale.
Zabiera ludzi do szpitala,
nigdzie po drodze nie przystaje. (*karetka pogotowia*)

Pilnuje bezpieczeństwa
w ruchu drogowym.
Gdy jest potrzeba,
na sygnale pędzi
za piratem drogowym. (*samochód policyjny*)

- Co łączy te pojazdy? (Mają sygnał dźwiękowy – syrenę).
 - Co muszą zrobić kierowcy innych pojazdów, kiedy jedzie taki samochód na sygnale?
 - Jak oznakowane są te samochody?
2. Wyprawka, karty 38–39.
- Wykonanie wybranego pojazdu ratowniczego.
 - Pokolorujcie wybrany rysunek samochodu i wytnijcie sylwetę (zgodnie z tablicą demonstracyjną 6)
 - Zagnijcie sylwetę samochodu wzdłuż linii przerywanej.
 - Pobawcie się samochodami.

Dzień 5. Ja jako kierowca i jako pasażer

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2)	1. Rozmowa na temat bezpiecznego jeżdżenia na rowerze na podstawie doświadczeń dzieci i wiersza Grażyny Lech <i>Nowy rower</i>. (edukacje: społeczna, polonistyczna) – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za swoje bezpieczeństwo i bezpieczeństwo innych uczestników ruchu drogowego. – Kształcenie umiejętności dłuższych wypowiedzi na podany temat. – Wyodrębnianie w wypowiedzi zdań, a w zdaniach – słów.	I (2.3, 5.1) III (1.1, 1.2, 1.3, 1.4)

	2. Wprowadzenie liczby 3. (edukacja matematyczna) – Liczenie w zakresie 3 z wykorzystaniem elementów konkretnych. – Odszukiwanie na obrazku wskazanej liczby elementów. – Ćwiczenia z liczbami 1, 2, 3 w aspektach kardynalnym i porządkowym. – Analizowanie kształtu cyfry 3. – Nauka pisanie cyfry 3.	II (2.1, 2.2, 2.4)
--	--	---------------------------

Środki dydaktyczne: kartoniki z cyframi, kredki, skakanki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 54–55.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 50–51.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – formułować dłuższe wypowiedzi, – wyodrębniać w wypowiedziach zdania, a w zdaniach – słowa, – liczyć w zakresie 3, – odszukać na obrazku wskazanej liczby elementów.	– Dlaczego ważne jest poczucie odpowiedzialności za siebie i innych uczestników ruchu drogowego?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa Kolarze. Dzieci kładą się na dywanie, unoszą nogi i naśladują ruch pedałowania zgodnie z tym, co opowiada nauczyciel. Dzieci jeżdżą po specjalnym placu dla rowerzystów. Jadą wolniutko pod górę, jest im ciężko, zmęczyły się, zsiadają z rowerów (dzieci opuszczają nogi). Odpoczęły, wsiadają na rowery i jadą coraz prędeżej, coraz prędeżej, coraz prędeżej, bardzo szybko. Gwałtownie hamują i zatrzymują się (dzieci opuszczają nogi). Ruszają dalej i jadą nie za szybko, i nie za wolno. Zatrzymują się obok dziadka, pod opieką którego przyszły na plac. Dzieci siadają i mówią razem: Na oklaski zasłużyliśmy, bo wspaniale to zrobiliśmy. (<i>oklaski</i>) II. Zabawa Jadę autobusem. Dzieci ustawiają krzeselka, jak fotele w autobusie. Nauczyciel zabiera dwa krzeselka. Z kilku skakanek układa sylwetkę autobusu, z pozostałych – krawężnik. Mówi dzieciom, co oznaczają skakanki i krzeselka. Dzieci wykonują omawiane czynności. – Wkrótce pojedziemy autobusem na wycieczkę do parku. Sprawdźmy, czy dojedziemy bezpiecznie. – A jeśli na przystanku będą inni ludzie? (Dzieci powinny ich przepuścić). – W jakiej odległości od krawężnika możecie stanąć? (najmniej jeden krok od krawężni jezdni) – Kiedy możecie wejść na jezdnię? (Kiedy autobus się zatrzyma). – Do autobusu możecie wsiadać dopiero wtedy, kiedy dam znak.	

- Jak należy wsiadać do autobusu? (kolejno, jedno dziecko za drugim, bez popychania się)
- Co musicie zrobić, po wejściu do autobusu? (Skasować bilet i zająć miejsce siedzące. Jeśli wszystkie miejsca siedzące są zajęte, należy – stojąc – trzymać się poręczy. Nie należy stać przy drzwiach).
- Czy można wsiadać lub wysiadać po sygnale dźwiękowym? (nie wolno)
- Jak wysiadacie z autobusu? (kolejno, jedno dziecko za drugim, bez popychania się)
Dzieci kilkakrotnie powtarzają kolejne czynności.
Nauczyciel zabiera kolejne krzeselka.
- Dzieci w waszym wieku nie powinny same jeździć autobusami. Dobierzcie się w pary. Jedno dziecko w parze gra rolę osoby dorosłej (dostaje szarfę), a drugie dziecko jest pod jej opieką. Pojedźcie autobusem, przestrzegając omówionych zasad. Teraz zamieńcie się rolami i jedźcie ponownie.
- Co wtedy, kiedy dzieci wygodnie usiadły w autobusie, a obok nich stoją dorośli – osoby starsze, z pakunkami, z dziećmi na rękach? (Dzieci ustępują miejsca, mówiąc: Proszę usiąść, ja chętnie postoję). Przecwiczcie taką sytuację.
- Co trzeba zrobić, jeśli do autobusu wejdzie kontroler biletów? (Trzeba pokazać bilet).
- Jaki bilet kupują dzieci? Ile on kosztuje? (pokaz biletów, zrobienie wystawki).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Rozmowa na temat bezpiecznego jeżdżenia na rowerze na podstawie doświadczeń dzieci i wiersza Grażyny Lech *Nowy rower!*

- Gdzie dzieci mogą bezpiecznie jeździć na rowerach? Dlaczego?
- Gdzie wy jeździcie na rowerach?
- Jak dbacie o bezpieczeństwo swoje i innych?
- Kto się wami opiekuje podczas jazdy na rowerze?
- O czym bezpieczeństwie musi myśleć rowerzysta? (O bezpieczeństwie swoim i wszystkich, których spotka na swojej drodze).
- 1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 54.
 - Nauczyciel czyta wiersz Grażyny Lech *Nowy rower*.
 - Bardzo dużo wiecie już o bezpieczeństwie na drodze. Franek też wiedział, a słyszeliście, jak się to skończyło. Co oprócz wiedzy i umiejętności potrzebne jest, aby być bezpiecznym na drodze? (Przestrzeganie poznanych zasad, także wtedy, kiedy nikt nas nie pilnuje. Musimy dbać sami o siebie).
 - Dzieci maszerują w kręgu i powtarzają rytmicznie:
Na-wet gdy zo-sta-ję sam, o swe bez-pie-czeń-stwo dbam.
- 2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 54.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–5.
- 3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 50.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3.
 - Ile jest znaków drogowych w ćwiczeniu 1.
 - Co one oznaczają? Który z kolei jest znak zakazu jazdy na rowerze?
 - Na czym jeździ chłopiec przedstawiony na zdjęciu z lewej strony? Jak jest zabezpieczony przed upadkiem?
 - Jak powinna być zabezpieczona rowerzystka przed upadkiem? Dorysujcie rowerzystce niezbędne zabezpieczenia.
 - Ułóżcie zdania – jedno o chłopcu na rolkach, drugie – o rowerzystce. Zaznaczcie w ramce, za pomocą kresek, z ilu słów składają się te zdania. Powiedzcie te zdania głośno, wskazując zaznaczone kreski.

- **Z przodu** roweru narysujcie lampkę, **z tyłu** – światelko odblaskowe. **Nad** rowerem narysujcie kask, a **pod** rowerem – pompkę. **Na** kierownicy narysujcie dzwonek.

II. Wprowadzenie liczby 3.

1. Ćwiczenia z liczbami 1 i 2.

- Kłaśnijcie 2 razy.
- Tupnijcie 1 raz.
- Pokażcie kartoniki z cyframi 1, 2.
- Weźcie do lewej ręki jedną kredkę, a do prawej dwie.
- W której ręce jest więcej kredek? O ile?
- W której ręce jest mniej kredek? O ile?
- Policzcie kredki: pierwsza, druga.

2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 55.

- Przyjrzyjcie się dzieciom na zdjęciach.
- W jaki sposób są zabezpieczone przed wypadkiem drogowym?
- Policzcie dzieci na każdym zdjęciu.
- Podskoczcie na lewej nodze tyle razy, ile jest dzieci na pierwszym zdjęciu.
- Podskoczcie na prawej nodze tyle razy, ile jest dzieci na trzecim zdjęciu.
- Ile pasów bezpieczeństwa jest zapiętych na pierwszym zdjęciu, na drugim, na trzecim?
- Ile zdjęć jest na stronie? Wskażcie pierwsze zdjęcie, drugie, trzecie.
- Czego na trzecim zdjęciu jest po trzy?
- Ile obrazków jest na stronie?
- Policzcie koła u góry strony. Ile jest kół?
- Jaki kolor ma pierwsze koło, drugie, trzecie.
- Jaki kolor ma koło czwarte z kolei?

- Wykonanie poleceń 1–7.

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczenia 1. na s. 51.

4. Ćwiczenia w pisaniu cyfry 3.

Nauczyciel demonstruje sposób pisania cyfry 3. Uczniowie wykonują próby pisania cyfry w powietrzu, gumką na ławce, wodzą ołówkiem po kształcie cyfry.

- Napiszcie cyfry w kratkach, nie odrywając ołówka od kartki podczas pisania.

5. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń 2–4 na s. 51.

6. Ćwiczenia z użyciem liczebników porządkowych.

Nauczyciel prosi na środek klasy troje dzieci.

- Kto stoi pierwszy?
- Czy wszyscy się z tym zgadzają? (To zależy, z której strony liczymy. Pierwszy może być Tomek, licząc dzieci od okna, lub Jacek, licząc od drzwi).
- Kto stoi pierwszy od strony okna?
- Kto stoi pierwszy od strony drzwi?
- Kto stoi drugi, gdy liczymy od okna?
- Kto stoi drugi, gdy liczymy od drzwi?
- Co zauważyliście? (Drugi jest ten sam chłopiec niezależnie od tego, od której strony liczymy).
- Kto stoi trzeci, gdy liczymy od okna (drzwi)?
- Ilu jest chłopców?

- Który z kolei jest Jacek, Piotrek, Tomek, gdy liczymy od okna?
 - Zmieńcie kolejność ustawienia.
 - Ilu teraz jest chłopców?
 - Który z kolei jest Jacek, Piotrek, Tomek?
 - Czy liczba chłopców się zmieniła?
 - Co się zmieniło? (Ustawienie, kolejność, ale jest ich tyle samo).
7. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń 5–6 na s. 51.

● Spotkanie na dywanie – ewaluacja

1. Uczniowie siadają wraz z nauczycielem w kręgu i rozmawiają na temat bezpiecznego zachowania się na drodze.

Po tych wypowiedziach chętni uczniowie wymyślają hasła przestrzegające pieszych przed niebezpieczeństwem, które może im zagrażać.

WYCHOWANIE FIZYCZNE (3 godziny)

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
wychowanie fizyczne (1–3)	1. Zabawy dotyczące poruszania się po drogach zgodnie z zasadami ruchu drogowego. 2. Ćwiczenia i zabawy ilustrujące zasady ruchu drogowego, które obowiązują pieszych. 3. Zabawy z zastosowaniem zasad ruchu drogowego. – Rozwijanie zręczności, szybkości i koordynacji wzrokowo-słuchowej. – Szybkie i sprawne reagowanie na umówione sygnały i znaki. – Opanowanie w toku zabaw ruchowych zasad ruchu drogowego. – Utrwalenie znajomości pięciu zasad przechodzenia przez jezdnię.	IX (3.3, 3.4)

Zajęcia 1.

Zabawy dotyczące poruszania się po drogach zgodnie z zasadami ruchu drogowego

Przybory i przyrządy: krążki w kolorach zielonym i czerwonym, kółka ringo, skakanki.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu i zadań zajęć.
5. Omówienie zasad bezpieczeństwa w czasie zabaw na boisku.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Reagowanie na umówione znaki.
Nauczyciel podnosi do góry jedną rękę, a uczniowie ustawiają się przed nim w rzędzie; podnosi dwie ręce – uczniowie stają w dwurzędzie; zatacza rękami koło – uczniowie ustawiają się na obwodzie koła. Nauczyciel powtarza ćwiczenie kilkakrotnie, a uczniowie szybko i sprawnie je wykonują.
2. Dzieci stają w rozkroku, unoszą ramiona w górę, w dłoniach trzymają skakanki złożone na pół. Wykonują skłon w przód i kładą skakanki na podłodze. Prostują się. Ponownie wykonują skłon w przód, podnosząc skakanki z podłogi.
3. Dzieci przyjmują postawę swobodną, ramiona wyprostowane, w dłoniach trzymają skakanki złożone na pół. Ćwiczący przechodzą przez skakanki w przód (w tył).
4. Dowolne skoki na skakance.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – zabawy dotyczące poruszania się po drogach zgodnie z zasadami ruchu drogowego.

1. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zmień swoje miejsce*.
Grupę uczniów należy podzielić na dwie drużyny, które stają na przeciwległych liniach boiska. Po usłyszeniu pojedynczego sygnału dźwiękowego – zawodnicy jednej drużyny biegną na stronę drużyny przeciwnej. Po usłyszeniu podwójnego sygnału dźwiękowego – zawodnicy wolnym krokiem przechodzą na drugą stronę boiska.
2. Zabawa *Ruch uliczny*.
Grupa uczniów tworzy 2 zespoły, z których jeden otrzymuje kółka ringo i naśladuje samochody, a drugi naśladuje pieszych. Na boisku należy wyznaczyć jezdnię o szerokości 10–15 kroków i długości 30–40 kroków. Pośrodku jezdni, na podwyższeniu, staje prowadzący zabawę – *policjant*. Po obu stronach jezdni ustawiają się przechodnie, a na jezdni *samochody grzeją silniki*. Gdy *policjant* daje znak przechodniom, przechodzą oni na drugą stronę jezdni, rozglądając się w lewo, w prawo i znowu w lewo. Po przejściu pieszych policjant daje znak *pojazdom* – ruszają one z miejsca, *jadą* po prawej stronie swojego pasa jezdni, na jej końcu zawracają.
3. Zabawa orientacyjna *Co mówią sygnały świetlne?*
Uczestnicy zabawy ustawiają się w szeregu po jednej stronie jezdni. Dwaj sędziowie stają naprzeciwko siebie, po obydwu stronach jezdni. Każdy otrzymuje po 2 kolorowe krążki: zielony i czerwony, które będą symbolizowały światła sygnalizatora świetlnego. Sędziowie zmieniają kolorowe krążki, jak w sygnalizacji świetlnej. Pozostali uczestnicy zabawy maszerują (za bieg dostają punkty karne). Przechodzić można tylko przy zielonym świetle. Przy czerwonym świetle mogą jeździć samochody. Wygrywa dziecko, któremu uda się przejść przez jezdnię najwięcej razy bez popełnienia pomyłki.
4. W parach – rzuty kółkami ringo.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu.
 - Rytmiczny marsz, z wysokim unoszeniem kolan.
 - Zabawa *Lusterka*.
Uczniowie ustawiają się parami. Jedno dziecko z pary pokazuje jakieś czynności, drugie – naśladuje je.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń, zebranie przyborów.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności dzieci.

Zajęcia 2.

Ćwiczenia i zabawy ilustrujące zasady ruchu drogowego, które obowiązują pieszych

Przybory i przyrządy: krążki w kolorach zielonym i czerwonym, piłki, dowolne nagranie – dźwięki wysokie i niskie, odtwarzacz CD.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.
2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu i zadań zajęć.
5. Omówienie zasad bezpieczeństwa w czasie zabaw na boisku.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Zabawa *Jedziemy na rowerze*.
Dzieci naśladują jazdę na rowerze: trzymają kierownicę, udają, że dzwonią, wysoko unoszą kolana.
2. Zabawa *Jedziemy na motocyklu*.
Zabawa w dwójkach. Jedno dziecko jest motocyklistą, drugie pasażerem. Pasażer trzyma motocyklistę w pasie. Kiedy zamierzają zmienić kierunek jazdy, zatrzymują się, spoglądają w lewo, w prawo, ponownie w lewo, a pasażer przez wyprostowanie prawej lub lewej ręki daje znak, w którą stronę motocyklista chce skręcić.
3. Zabawa *Płyniemy żaglówką*.
Dzieci wykonują siad skrzyżny, ręce oparte na kolanach. Ćwiczący udają żaglówki kołyszące się na wodzie. Naśladują chwytanie liny, przechylając tułów w prawo i w lewo.
4. Zabawa *Lecimy samolotem*.
Dzieci biegają z wyprostowanymi w bok ramionami, naśladując cichy lot szybowca lub głośne warczenie odrzutowca. Na sygnał nauczyciela samoloty lądują – dzieci przechodzą do przysiadu podpartego.
5. Marsz w miejscu, z wysokim unoszeniem kolan.
6. Zabawa *Kierowca*.
Nauczyciel podaje nazwy czynności wykonywanych przez kierowcę, uczniowie naśladują je, np.: mycie samochodu, pompowanie kół, toczenie kół, pakowanie bagaży, włączanie silnika, wolną jazdę do przodu i do tyłu, szybką jazdę, hamowanie, oglądanie i naprawianie silnika.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia i zabawy ilustrujące zasady ruchu drogowego, które obowiązują pieszych.

1. Zabawa *Co mówią sygnały świetlne?*
Uczestnicy zabawy ustawiają się w szeregu po jednej stronie jezdni. Dwaj sędziowie stają naprzeciwko siebie po obydwu stronach jezdni. Każdy otrzymuje po 2 kolorowe krążki: zielony i czerwony, które będą symbolizowały światła sygnalizatora. Sędziowie zmieniają kolorowe krążki, jak w sygnalizacji świetlnej.
Pozostali uczestnicy zabawy maszerują (za bieg dostają punkty karne). Przechodzić można tylko przy zielonym świetle. Przy czerwonym świetle mogą jeździć samochody. Wygrywa dziecko, któremu uda się przejść przez jezdnię najwięcej razy bez popełnienia pomyłki.
2. Zabawa *Mijanie*.
Uczniowie podzieleni są na dwie grupy, ustawiają się na liniach końcowych boiska. Nauczyciel stoi na środku boiska, w rękach trzyma krążek, który jest z jednej strony zielony, a z drugiej czerwony. Grupa dzieci może się poruszać wówczas, gdy nauczyciel zwróci w jej stronę krążek w zielonym kolorze (światło zielone). Zwrócenie w stronę

grupy krążka w czerwonym kolorze (światło czerwone) jest sygnałem do zatrzymania się. Nauczyciel reguluje ruchem grup, odwracając krążek na obydwie strony. Dzieci powinny pamiętać, aby mijać się z prawej strony.

3. Zabawa *Kolory*.

Uczniowie ustawieni są w szeregu (mogą być podzieleni na dwie grupy). Jedno dziecko staje przed szeregiem w odległości 5–10 kroków. Rzuca kolejno piłkę do uczestników zabawy, wypowiadając nazwy kolorów: *czerwony, zielony*. Dziecko z szeregu może złapać piłkę wówczas, gdy usłyszy nazwę *zielony*. Jeśli rzucający piłką wymieni nazwę *czerwony*, wtedy piłki nie można chwycić. Punkt przyznaje się wówczas, gdy uczeń prawidłowo chwyci i odrzuci piłkę. Wygrywa ten, kto po określonej liczbie kolejek zdobędzie największą liczbę punktów.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu.

- Rytmiczny marsz, z wysokim unoszeniem kolan.

- Reagowanie na dźwięki wysokie i niskie.

Przy dźwiękach wysokich – marsz w postawie wyprostowanej, przy dźwiękach niskich – marsz na ugiętych nogach.

2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń, zebranie przyborów.

3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności dzieci.

Zajęcia 3.

Zabawy z zastosowaniem zasad ruchu drogowego

Przybory i przyrządy: krążki w kolorach zielonym i czerwonym, kółka ringo, dowolne nagranie – dźwięki wysokie i niskie, odtwarzacz CD.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka.

2. Sprawdzenie gotowości do ćwiczeń.

3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.

4. Podanie tematu i zadań zajęć.

5. Omówienie zasad bezpieczeństwa w czasie zabaw na boisku.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Reagowanie na umówione znaki.

Nauczyciel podnosi do góry jedną rękę, a uczniowie ustawiają się przed nim w rzędzie, podnosi dwie ręce – uczniowie stoją w dwóch rzędach; zatacza rękami koło – uczniowie ustawiają się na obwodzie koła. Nauczyciel powtarza ćwiczenie kilkakrotnie, a uczniowie szybko i sprawnie je wykonują.

2. W siadzie skrzyżnym – skłon w przód, dłonie *spacerują* po podłodze.

3. Zabawa *Przywitanie sufitu, kolan, podłogi*.

Dzieci stoją w małym rozkroku, stopy ustawione równolegle – unoszą ramiona w górę, patrzą na sufit, wykonują skłon tułowia w przód z dwukrotnym pogłębieniem, dotykają dłońmi kolan i podłogi.

4. Zabawa *Drzewa na wietrze*.

W siadzie klęcznym, z ramionami w górze – uczniowie wykonują skłony w bok.

5. Dzieci maszerują w miejscu, klaszcząc w dłonie raz pod prawym, raz pod lewym kolaniem uniesionych po kolei nóg.

6. Dzieci dobierają się parami i trzymając się za ręce, wykonują na przemian przysiady.

7. Przysiad podparty, prawa noga wyprostowana w tył – podskokami zmiana nóg.

8. Siad prosty podparty – unoszenie bioder w górę, przejście do podporu tyłem, powrót do siadu.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – zabawy z zastosowaniem zasad ruchu drogowego.

1. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zmień swoje miejsce*.
Uczniowie, podzieleni na dwie drużyny, stają na dwóch przeciwległych końcach boiska. Po usłyszeniu pojedynczego sygnału dźwiękowego zawodnicy jednej drużyny biegną na stronę drużyny przeciwnej. Po usłyszeniu podwójnego sygnału dźwiękowego – wolnym krokiem przechodzą na drugą stronę boiska. W trakcie zabawy nauczyciel kilkakrotnie zmienia sygnały i kontroluje, czy uczniowie przestrzegają zasad.
2. Zabawa *Co mówią sygnały świetlne?*
Uczestnicy zabawy ustawiają się w szeregu po jednej stronie jezdni. Dwaj sędziowie stają naprzeciwko siebie, po obydwu stronach jezdni. Każdy otrzymuje po 2 kolorowe krążki: zielony i czerwony, które będą symbolizowały światła sygnalizatora świetlnego. Zmieniają oni kolorowe krążki, jak w sygnalizacji świetlnej. Pozostali uczestnicy zabawy maszerują (za bieg dostają punkty karne). Przechodzić można tylko przy zielonym świetle. Przy czerwonym świetle mogą jeździć samochody. Wygrywa to dziecko, któremu uda się przejść przez jezdnię najwięcej razy bez popełnienia pomyłki.
3. Zabawa *Ruch uliczny*.
Uczniowie zostają podzieleni na 2 grupy, jedna z nich otrzymuje kółka ringo. Uczniowie, którzy otrzymali kółka, naśladują samochody, uczniowie bez kółek naśladują pieszych. Na boisku wyznaczamy jezdnię o szerokości 10–15 kroków i długości 30–40 kroków. Pośrodku jezdni, na podwyższeniu, staje prowadzący zabawę – *policjant*. Po obu stronach jezdni ustawiają się przechodnie, a na jezdni *samochody grzeją silniki*. Gdy *policjant* daje znak przechodniom, przechodzą oni na drugą stronę jezdni, rozglądając się w lewo, w prawo i znowu w lewo. Po przejściu pieszych policjant daje znak *pojazdom*. Wtedy ruszają one z miejsca, *jadą* po prawej stronie swojego pasa jezdni i na końcu zawracają.
4. Zabawa *Mijanie*.
Uczniowie są podzieleni na dwie grupy, ustawiają się na liniach końcowych boiska. Nauczyciel stoi na środku boiska, w rękach trzyma krążek, który jest z jednej strony zielony, a z drugiej czerwony. Grupa zawodników może się poruszać wówczas, gdy nauczyciel zwróci w jej stronę krążek w zielonym kolorze (zielone światło). Zwrócenie w stronę grupy krążka w czerwonym kolorze (czerwone światło) jest sygnałem do zatrzymania się. Nauczyciel reguluje ruchy grup, odwracając krążek w obydwie strony. Dzieci powinny pamiętać, aby mijać się z prawej strony.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu.
 - Rytmiczny marsz, z wysokim unoszeniem kolan.
 - Reagowanie na dźwięki wysokie i niskie.
Przy dźwiękach wysokich – marsz w pozycji wyprostowanej, przy dźwiękach niskich – marsz na ugiętych nogach.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń, zebranie przyborów.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności dzieci.

TYDZIEŃ 6. TAJEMNICE JESIENNEGO PARKU (5 DNI)

Oczekiwane efekty zabiegów dydaktycznych i wychowawczych nauczyciela, rodziców oraz aktywności własnej ucznia po szóstym tygodniu nauki.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju fizycznego

Uczeń:

- uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych
- przestrzega ustalonych zasad zabawy
- dba o bezpieczeństwo podczas wykonywania ćwiczeń.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju emocjonalnego

Uczeń:

- opisuje swoje przeżycia związane z wycieczką do parku
- rozumie, że nie wolno płoszyć zwierząt
- umie prowadzić obserwacje i wyciągać wnioski.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju społecznego

Uczeń:

- reaguje na sygnały nauczyciela
- dba o bezpieczeństwo swoje i uczestników
- ubiera się odpowiednio do pogody.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju poznawczego

Uczeń:

- zna nazwy kolejnych pór roku
- uczestniczy w rozmowie inspirowanej literaturą
- dzieli słowa na sylaby, układa słowa z podanych sylab
- określa pierwszą głoskę w słowach
- określa ostatnią głoskę w słowach
- wie, jak zbudowane jest drzewo
- wymienia nazwy wybranych drzew liściastych spotykanych w parku i ich owoców
- nazywa zjawiska atmosferyczne charakterystyczne dla jesieni
- liczy poprawnie w zakresie **4**
- zna liczebniki główne i porządkowe w zakresie **4**
- rozróżnia dźwięki i nazywa instrumenty perkusyjne
- wykorzystuje materiały roślinne w pracach plastycznych i technicznych.

Kompetencje kluczowe rozwijane w tym tygodniu:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji
- w zakresie wielojęzyczności
- matematyczne oraz w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Spotkanie na dywanie

Środki dydaktyczne: bibuła, papier kolorowy.

Usiądźcie w kręgu.

- Jaką mamy obecnie porę roku?
- Czym ona się różni od pozostałych pór roku?
A teraz podzielę was na 4 grupy, każda grupa będzie inną porą roku.
- Powiedzcie, czym się charakteryzuje dana pora roku.
- Co najbardziej lubicie robić w danej porze roku?
- Jeżeli mielibyście wykonać ilustrację, jakie barwy wybralibyście do jej namalowania? Pokażcie je (dzieci szukają odpowiednich kolorów wśród przygotowanych materiałów – bibuła, papier kolorowy).
- Wyobraźcie sobie, że spacerujecie po lesie.
- Co możecie w nim zbierać? (szyszki, kasztany, żołędzie, suche korzenie i gałęzie, liście)
- Nagle Paweł (podajemy imię, którego nie ma w klasie) podbiegł do drzewa i mimo zakazu ułamał gałązkę.
- Co powiemy Pawłowi? Powiedzcie lub pokażcie.
- Pokażcie (swoim ciałem) drzewo szumiące na wietrze.
- Pokażcie drzewo, któremu połamano gałąź.
- W tym tygodniu będziemy poznawać drzewa rosnące w polskich lasach i parkach.

Dzień 1. Obserwujemy jesienny park*

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1–3. Wycieczka do parku. (edukacja przyrodnicza) – Zasady zachowania się w czasie wycieczki. – Obserwowanie pogody. – Obserwowanie drzew i krzewów. – Obserwowanie zwierząt. – Nazywanie kolorów jesiennej szaty roślin. – Zbieranie liści, kasztanów itp. – Ćwiczenia ruchowe na powietrzu.	I (2.3) III (1.1) IV (1.2, 2.8) IX (1.2)

Środki dydaktyczne:

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 57.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. –.

*Jeśli w pobliżu szkoły nie ma parku, organizujemy wyjście do najbliższego lasu lub zbiorowiska drzew.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – poprawnie zachowywać się na wycieczce, – aktywnie uczestniczyć w zajęciach, – podać różnice między drzewem a krzewem.	– Jak należy zachowywać się w czasie wycieczki? – Czym się różnią drzewa i krzewy?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa ruchowa *Drzewo rośnie.*

Dzieci leżą na dywanie zwinięte w kłębek.

- Jesteście nasionkami drzew przykrytymi ziemią. Świeci na was słońko i pada deszcz. Jest wam ciepło i przyjemnie. Powoli wypuszczacie korzenie (dzieci prostują nogi), potem rozwija się pień (dzieci prostują się i wstają) i gałęzie (dzieci podnoszą do góry ręce). Na gałęziach wyrastają listki, które drżą na wietrze (dzieci potrząsają rękami).
- Co było potrzebne, aby nasionka zaczęły się rozwijać? (ciepło, wilgoć, światło, gleba)
- Czym różni się drzewo od krzewu?

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Omówienie celów wycieczki oraz zasad zachowania się podczas wycieczki.

1. Wymarsz (wyjazd) do parku.
2. Spacer parami po parku – zapoznanie z miejscem wycieczki.
Dzieci za pomocą wzroku, słuchu i węchu starają się poznać park.
 - W jakim kolorze są liście?
Nauczyciel prosi dzieci, żeby kilkakrotnie głęboko wciągnęły powietrze nosem.
 - Co czujecie? Jak pachnie park?
Dzieci na polecenie nauczyciela stoją przez chwilę w ciszy, z zamkniętymi oczami.
 - Co słyszycie?
 - Czy teraz w parku jest głośniejsze, czy ciszej niż wiosną? Dlaczego?
3. Przyglądanie się mijanym drzewom i krzewom.
Nauczyciel podaje nazwy mijanych drzew i krzewów, pokazuje ich liście i owoce.
 - Poznanie różnic w budowie drzew i krzewów.
Nauczyciel wybiera blisko siebie rosnące drzewo i krzew.
 - Popatrzcie, to jest drzewo. W ziemi ma korzenie, nad ziemią pień pokryty korą, koronę składającą się z gałęzi, liści i owoców.
 - To jest krzew. Czy ma takie same części jak drzewo? (Nie ma pnia).
 - Wskazanie różnic między drzewami liściastymi a iglastymi.
Nauczyciel wskazuje drzewa liściaste i iglaste, dzieci określają różnice.
 - Zabawa badawcza.
Dzieci dotykają dłońmi kory wybranego drzewa. Zwracają uwagę na jej fakturę. Określają, jaka jest kora, np. gładka, szorstka, chropowata.
 - Czy wszystkie drzewa mają taką samą korę?
Dzieci dotykają kory kilku drzew, porównują ich fakturę.
Dzieci wąchają drzewa.
4. Przyglądanie się zwierzętom: ptakom (np. sroka, wróbel, kawka), wiewiórkom.
5. Zbieranie kasztanów, żołędzi, liści (po 5 dla każdego dziecka), chowanie ich do przygotowanych opakowań.
6. Zabawa ruchowa z liśćmi.
Dzieci wybierają sobie po jednym opadłym liściu.
 - Podrzucają go do góry i przyglądają się, jak opada.
 - Naśladują ciałem ruch opadającego liścia.
 - Dmuchają na trzymany w ręce liść, na przemian – mocno, słabo.
 - Biegają z liściem po wyznaczonej trasie.
 - Chodzą z liściem położonym na głowie.
 - Układają na ścieżce kompozycję z liści.
 - Stają na jednej nodze z liściem umieszczonym na kolanie zgiętej nogi.

7. Powrót do szkoły.
8. Omówienie wrażeń z wycieczki. Oglądanie przyniesionych darów jesieni.
 - Co was w parku najbardziej zainteresowało?
 - Dokończcie kolejno zdania:
 W parku widziałam/widziałem...
 W parku pachnie...
 W parku słychać...
 Wyszukiwanie wśród skarbów jesieni przyniesionych z wycieczki takich samych liści i owoców drzew, jakie są przedstawione w podręczniku *Ja i moja szkoła na nowo* na s. 57.

Dzień 2. Drzewa liściaste

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) muzyczna (1)	1. Dostrzeganie zależności między porami roku a wyglądem drzew. (edukacja przyrodnicza) – Poznanie budowy drzew. – Przypomnienie nazw i kolejności pór roku na przykładzie zmieniającego się wyglądu drzew. – Rozpoznawanie i nazywanie wybranych drzew liściastych i ich owoców. – Wyjaśnienie przyczyny zmiany barw liści jesienią. – Ćwiczenia grafomotoryczne. 2. Nauka piosenki <i>Jesienna poleczka</i>. (edukacja muzyczna) – Słuchanie piosenki. – Określanie tempa i nastroju melodii. – Poznanie dźwięków i nazw instrumentów perkusyjnych. – Granie na instrumentach perkusyjnych. – Zabawy przy melodii piosenki. 3. Wprowadzenie liczby 4. (edukacja matematyczna) – Kształtowanie pojęcia liczby 4 w aspektach kardynalnym i porządkowym. – Pisanie cyfry 4.	I (2.3) IV (1.2) VIII (1.2, 1.6) II (2.1, 2.2, 2.4)

Środki dydaktyczne: liczby w kolorach, liście różnych drzew, tamburyn.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 56–59.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 52–53.

Wyprawka, karta 7 – *Kartoniki z liczbami od 0 do 10*.

Wyprawka, karta 9 – *Liczby w kolorach od 1 do 10*.

CD 1. *Jesienna poleczka, Dźwięki instrumentów perkusyjnych*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – powiedzieć, jak zbudowane jest drzewo, – podać nazwy drzew liściastych i ich owoców, – zapisać cyfrę 4, – grać na instrumentach perkusyjnych.	– Jakie znamy drzewa liściaste i ich owoce? – Jakie znamy instrumenty perkusyjne?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Ćwiczenia logorytmiczne (według Małgorzaty Skrobacz). Dzieci biorą po trzy liście, kładą je przed sobą. Słuchając rymowanki, biorą do prawej i lewej ręki odpowiednią liczbę liści i wykonują ruchy, o których mówi tekst. W lewej ręce listek mam, w prawej liście dwa. Chodzę sobie tu i tam i cichutko gram. Jak podrzucę liście te, to opadną w dół. Wkoło więc obejdę je, ułożę z nich wzór. II. Zabawa Szukam listka z takiego samego drzewa. Dzieci szukają kolegów, którzy mają liście z drzewa tego samego gatunku. Dzieci chodzą po sali z liśćmi na głowach, na ramionach. Dzieci wkładają ogonki liści pod lewe kolano i skaczą na prawej nodze. Potem następuje zmiana nóg. III. Zabawa ruchowa Pogubione orzechy. Dzieci są orzechami, przykucają w rozsypce. Wybrane dziecko – wiewióreczka – skacze między nimi. Na dźwięki tamburynu wiewiórka zbiera kolejno rozsypane <i>orzechy</i> – dzieci podają sobie jedną rękę i tworzą korowód, a następnie koło wiązane. Na zakończenie wszyscy podskakują w kole.	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Dostrzeganie zależności między porami roku a wyglądem drzew.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 56–57.
 - Poznanie budowy drzewa.
 - Wysłuchanie i rozwiązanie zagadki.
 - Wskazywanie części drzewa na zdjęciu w podręczniku, s. 56 (korona, gałęzie, pień, korzenie).
 - Wskazywanie różnic i podobieństw między drzewem i krzewem.
2. Przypomnienie nazw pór roku i ich charakterystycznych cech.
 - Wymienianie zmian, jakie jesienią zachodzą w świecie roślin, zwierząt i ludzi.
3. Rozróżnianie i nazywanie liści i owoców kasztanowca, klonu, dębu i jarzębiny.

Informacja dodatkowa

Liście drzew są zielone, ponieważ jest w nich dużo zielonego chlorofilu, a mniej – żółtego karotenu oraz innych substancji odżywczych.

Jesienią, kiedy robi się coraz chłodniej, chlorofil zaczyna się rozkładać. Wówczas widoczny staje się żółty karoten, liście żółkną.

W liściach niektórych drzew część substancji odżywczych zmienia barwę, dlatego liście są czerwone lub brązowe.

Zanim liście opadną, zawarte w nich wartościowe substancje odżywcze zostaną odprowadzone do pnia drzewa.

4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 52.

II. Nauka piosenki *Jesienna poleczka*.

1. Słuchanie piosenki *Jesienna poleczka* (muzyka i słowa – Danuta i Karol Jagiełło).

- Rozmowa na temat treści piosenki (załącznik nr 5).
 - Jak to się stało, że listki spotkały się pod drzewem na polanie?
 - Co spowodowało, że listeczki tańczyły?
- Wielozmysłowe poznawanie liści.

Dzieci biorą liście. Oglądają je, dotykają, wachają i przyglądają się im przez szkła powiększające.

 - Jakie są liście w dotyku?
 - Jak pachną liście?
 - Jak wyglądają liście w powiększeniu?

2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 57.

Przyporządkowanie liści i owoców do drzew: klonu, dębu, jarzębiny i kasztanowca.

- Nauka metodą ze słuchu słów piosenki *Jesienna poleczka* (słowa i muzyka: Danuta i Karol Jagiełło).
- Wykonanie ćwiczeń na s. 58.
- Granie na instrumentach perkusyjnych akompaniamentu do piosenki.
- Zabawa *Dźwięki – wolne i szybkie*.

Nauczyciel odtwarza muzykę, a dzieci mówią, czy jest szybka, czy wolna. Nauczyciel gra na bębnie, a dzieci maszerują zgodnie z granym tempem.
- Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 58.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 58.

Nauczyciel czyta nazwy instrumentów, a dzieci wskazują je na zdjęciach.
 - Granie na wskazanych instrumentach rytmów i recytowanie rymowanek. Określanie który rytm jest szybki, a który wolny.

III. Wprowadzenie liczby 4.

1. Liczba 4 w aspektach kardynalnym i porządkowym.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 59.

- Zastukajcie ołówkiem w ławkę tyle razy, ile jest czerwonych kropek.
- Kłaśnijcie w dłonie tyle razy, ile jest czerwonych kropek.
- Wskażcie w klasie przedmioty, których jest tyle samo, ile jest czerwonych kropek.
- Policzcie kropki.
- Porównajcie drukowaną i pisaną cyfrę 4.
- Czym się one różnią?

- Do czego podobna jest cyfra **4**?
 - Pogrupujcie klocki po 4. Ile grup powstało? Licz: pierwsza, druga...
 - Zaczynajcie liczyć od innej grupy. Czy otrzymaliście taki sam wynik?
 - W której grupce jest najwięcej klocków?
2. Liczba **4** w aspektach kardynalnym i miarowym.
Uczniowie otrzymują *liczby w kolorach* (Wyprawka, karta 9).
 - Wybierzcie paski, które już znacie.
 - Jakiego są koloru?
 - Jakim liczbom odpowiadają?
 - Czym się różnią?
 - Jak odnaleźć pasek odpowiadający liczbie **4**?
 - Jakiego jest koloru?
 - Ilu białych pasków potrzeba, żeby zastąpić nimi pasek czerwony?
 - Ustawcie poznane paski od najdłuższego do najkrótszego.
 - Który jest najdłuższy? O ile jest dłuższy od paska poprzedzającego go w szeregu?
 3. Rozkład liczby **4** na składniki.
 - Ułóżcie *dywan* o szlaczku czerwonym.
 - Ile ma pasków?
 - Opiszcie te paski.
 - Czy w *dywanie* są podobne paski? Na czym polega podobieństwo?
 - Pokażcie 4 palce.
 - Policzcie palce: jeden, dwa, trzy cztery.
 - Policzcie kropki na kostce.
 4. Pokaz drukowanej cyfry **4**.
 - Pokażcie taką cyfrę na swoich kartonikach (Wyprawka, karta 7).
 - Do czego jest podobna ta cyfra?
 5. Pokaz pisanej cyfry **4**.
Nauczyciel pisze cyfrę kredą na tablicy, dzieci obserwują sposób pisania, potem piszą cyfrę w powietrzu, na podłodze, kredą na tablicy.
 6. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–8 na s. 59.
 7. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 53.

Dzień 3. Jesienne zwyczaje ptaków

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Poznanie jesiennych zwyczajów ptaków inspirowane opowiadaniem Krystyny Drzewieckiej <i>Ptaki odlatują</i>. (edukacja przyrodnicza) – Wypowiedzi dzieci na temat zwierząt, jakie widziały na wycieczce. – Rozpoznawanie i nazywanie wybranych ptaków. – Zbieranie z różnych źródeł informacji o jesiennych zwyczajach zwierząt. 2. Wprowadzenie liter l, i. (edukacja polonistyczna) – Analiza słów z samogłoską i. – Wprowadzenie liter drukowanych l, i. – Wprowadzenie liter pisanych l, i. 3. Porównywanie i porządkowanie liczb w zakresie 4. (edukacja matematyczna) – Porównywanie liczb według podanego warunku. – Porządkowanie liczb według podanego warunku.	IV (1.1, 1.2, 1.3, 1.4) I (3.1, 4.1, 5.1) II (2.4)

Środki dydaktyczne: kartoniki z cyframi, klocki, albumy i inne materiały o ptakach, skakanki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 60–63.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 54–56.

Wyprawka, karta 7 – *Kartoniki z liczbami od 0 do 10*.

CD 1. *Jesienna poleczka*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – wskazać ptaki, które: odlatują do ciepłych krajów, zostają w kraju, przylatują do nas na zimę, – rozpoznać litery l, i drukowane i pisane, – czytać sylaby i wyrazy z literą i.	– Jakie zwyczaje mają jesiennie ptaki? – Jak piszemy literę i?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa W parku.

- Idziemy na spacer. Ustawcie się parami. Maszerujecie po parku (dookoła sali).
- Przyglądacie się mijanym drzewom, zwierzętom.
- Głęboko oddychacie, wąchacie jesiennie powietrze.
- Zatrzymujecie się, zamykacie oczy i nasłuchujecie.
- Rozchodzicie się po parku i badacie rośliny – dotykacie kory drzew, przyglądacie się liściom przez szkła powiększające.

- Kucacie, przyglądacie się owadom na ziemi.
- Podchodzicie do drzew i je wążacie.
- Zbieracie liście i dary jesieni.

II. Zabawa ruchowa *Świeci słońce – pada deszcz*.

Na hasło nauczyciela *Świeci słońce* dzieci spacerują po sali, a gdy usłyszą: *Pada deszcz*, naśladują spacer pod parasolem albo uciekają do *domu* – wyznaczonego miejsca w sali.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Poznanie jesiennych zwyczajów ptaków inspirowane opowiadaniem Krystyny Drzewieckiej *Ptaki odlatują*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat zwierząt, widzianych przez nie w parku.
2. Słuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania Krystyny Drzewieckiej.
3. Sprawdzenie rozumienia tekstu i wyjaśnienie niezrozumiałych wyrazów.
 - W jakim czasie dzieje się akcja opowiadania? (sierpień)
 - Do jakiej pory roku należy sierpień?
 - Jaka jest teraz pora roku?
 - Co znaczy, że żurawie fruną w kluczu?

Informacja dodatkowa

Klucz – charakterystyczna formacja tworzona podczas wędrówki przez migrujące ptaki. Zwykle ma kształt litery „V”, często z jednym ramieniem dłuższym. Takie formacje tworzą gęsi, kaczki i żurawie. Ptaki lecące za innymi w takiej formacji zużywają mniej energii niż w przypadku lotu samodzielnego. Ta oszczędność nie dotyczy osobnika będącego na czele formacji. Z tego powodu ptaki lecące w kluczu zmieniają się na swoich pozycjach, dzięki czemu wszystkie osobniki zyskują na wspólnym locie.

Wikipedia

4. Rozmowa o ptakach, które: odlatują do ciepłych krajów, zostają w kraju, przylatują do nas na zimę. Dlaczego to robią?
5. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie poleceń 1–4 na s. 60–61.
 - Wprowadzenie pojęcia *ptaki*.
Dzieci oglądają zdjęcia ptaków, wymieniają wspólne cechy ich budowy (dziób, skrzydła, ciało pokryte piórami, kończyny dolne zakończone szponami).
 - Czym się różnią ptaki od ssaków?
 - Omówienie wyglądu gila (lub innego wybranego ptaka).
 - Jakiego koloru pióra ma gil?
 - Czy jest dużym, czy małym ptakiem, np. w porównaniu z bocianem?
Nauczyciel wyjaśnia, że nie wszystkie gile są tak pięknie ubarwione. Tylko samce są kolorowe. Samice mają spód ciała i piersi szare. Często są mniej kolorowe od samców, więc kiedy wysiadują jaja, trudniej je dostrzec. Są przez to bezpieczniejsze. Gile prawie nigdy nie cierpią głodu. Kiedy zjedzą już wszystkie jagody jarzębiny, mają jeszcze duże zapasy nasion jesionów i klonów. Lubią nasiona pokrzywy i innych chwastów. Bliżej wiosny, kiedy już zapasy nasion się kończą, jedzą pączki drzew, np. modrzewi, które lubią najbardziej.
 - Zebranie wiadomości o ptakach.
 - Jakie cechy mają ptaki?
 - Dlaczego ptaki zmieniają w różnych porach roku miejsce swojego pobytu?

- Jakie ptaki odlatują do ciepłych krajów?
- Jakie ptaki zostają na zimę w kraju?
- Jakie ptaki przylatują do Polski na zimę?
- Czym żywią się ptaki zimą?
- Jak ludzie pomagają ptakom przetrwać zimę?
- Słuchanie głosów ptaków (YouTube)

II. Wprowadzenie liter I, i.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 62.
 - Słuchanie wiersza W. Chotomskiej „i”.
Wypowiedzi dzieci na temat treści wiersza.
 - Co robiło i?
Wskazywanie w wierszu i na obrazku małych i wielkich liter i.
 - Pokaz liter drukowanych I, i (alfabet obrazkowy).
 - Dlaczego są małe i wielkie litery I, i?
 - Podawanie przykładów słów z głoską i w nagłosie.
 - Powiedzcie głoskę i: głośno, cicho, szybko, wolno.
 - Jakie słowa zaczynają się głoską i?
Czytanie za nauczycielem i samodzielne liter z odpowiednią intonacją.
 - Rozwiązanie rebusów (irysy, raki, lis, lasy).
2. Pokaz liter pisanych I, i (alfabet obrazkowy).
Nauczyciel pisze litery na tablicy I, i oraz omawia ich kształt. Dzieci piszą litery w powietrzu, na podłodze, kredą na tablicy.
Dzieci układają na podłodze ze skakanek kształt litery i, potem chodzą po ułożonych skakankach zgodnie z kierunkiem pisania litery. Następnie wodzą palcem po skakankach, zgodnie z kierunkiem pisania litery. Takie samo ćwiczenie wykonują z literą I.
Dzieci dobierają się parami. Jedno układa ze skakanki małą literę i, a drugie – wielką I.
Wskazywanie w otoczeniu przedmiotów, które mają kształt zbliżony do liter I, i.
3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–6 na s. 54–55.

III. Porównywanie i porządkowanie liczb w zakresie 4.

1. Porządkowanie liczb w zakresie 4 według podanego warunku.
Nauczyciel umieszcza w różnych punktach sali kartoniki z cyframi: **1, 2, 3, 4** i rozdaje dzieciom po jednym kartoniku z cyfrą **1, 2, 3** lub **4**. (Wyprawka, karta 7). Dzieci biegają po sali. Na sygnał nauczyciela ustawiają się pod kartonikiem z taką samą cyfrą, jaką otrzymały.
Nauczyciel układa kartoniki od najmniejszej liczby do największej.
 - Jak są uporządkowane liczby?
Nauczyciel układa kartoniki od największej liczby do najmniejszej.
 - Jak teraz są uporządkowane liczby?
Dzieci dobierają się czwórkami tak, aby w czwórce żadna liczba się nie powtarzała.
 - Ustawcie się od najmniejszej liczby do największej.
 - Ustawcie się od największej liczby do najmniejszej.
2. Porównywanie liczb w zakresie 4.
Dzieci biorą tyle klocków, ile wskazuje liczba na kartoniku, który otrzymały.
 - Kto ma najwięcej klocków?
 - Kto ma najmniej klocków?
 - Kto ma więcej niż jeden klocek, a mniej niż cztery klocki?

Dzieci siedzą w kręgu.

- Wstaną dzieci, które mają kartoniki z największymi liczbami. Jakie to liczby?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z najmniejszymi liczbami. Jakie to liczby?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **2 i 3**. Która z tych liczb jest większa?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **1 i 4**. Która z tych liczb jest większa?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **2 i 4**. Która z tych liczb jest mniejsza?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **1 i 3**. Która z tych liczb jest mniejsza?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **1 i 4**. Która z tych liczb jest mniejsza?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **2 i 2**. Która z tych liczb jest większa?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **4 i 4**. Która z tych liczb jest większa?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **1 i 1**. Która z tych liczb jest mniejsza?
 - Wstaną dzieci, które mają kartoniki z liczbami **3 i 3**. Która z tych liczb jest mniejsza?
3. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 63.
- Wykonanie poleceń 1–4 na s. 63.
Zad. 2. Liczby ukryte w kodzie – 4, 4, 4; 2, 1, 2; 3, 3, 1
Kody liczby 3 – Ia, Ao
4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń na s. 56. (ssaki – 2, ptaki – 4, owady – 3, płazy – 1)

Dzień 4. Składniki pogody

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) plastyczna (1)	1. Składniki pogody: temperatura, opady, wiatr, zachmurzenie. (edukacja przyrodnicza) – Określanie pogody w danym dniu. – Zwracanie uwagi na ubieranie się stosownie do pogody. – Ćwiczenia w pisaniu poznanych liter. 2. Liczby w zakresie 4. (edukacja matematyczna) – Liczenie w zakresie 4. – Pisanie poznanych liczb. 3. Technika frotazu – Kolorowe liście. (edukacja plastyczna) – Zapoznanie z techniką frotazu. – Wykorzystanie w pracy plastycznej materiału przyrodniczego. – Stosowanie zasad dotyczących przygotowania stanowiska pracy i porządkowania go po jej zakończeniu.	I (4.1) IV (1.6, 2.8) II (2.1) V (2.5)

Środki dydaktyczne: kartoniki z literami i cyframi, kredki świecowe, instrumenty perkusyjne.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 64–65.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: – określić, jaka jest pogoda w danym dniu, – ubrać się stosownie do pogody, – wykonać pracę plastyczną techniką frotażu.	– Dlaczego należy ubierać się stosownie do pogody? – Co to jest technika frotażu?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa Litera pisana – litera drukowana. Dzieci dostają kartoniki (każde jeden kartonik) z poznanymi literami – drukowanymi lub pisanymi. Poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu: maszerują, podskakują, biegają. Kiedy nauczyciel przestaje grać, szukają pary, czyli osoby mającej odpowiednik pisany lub drukowany, mały lub wielki, tej samej litery.	
II. Zabawa Krasnoludki i olbrzymy. Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy – krasnoludki i olbrzymy. Krasnoludki przykucają i udają, że śpią. Dźwięk trójkąta je budzi. Krasnoludki maszerują w przysiadzie, z rękami opartymi na kolanach. Dźwięki bębna zapraszają do ruchu olbrzymy, które poruszają się dużymi krokami z rękami wyciągniętymi w górę. Następnie dzieci zamieniają się rolami i bawią się znowu.	

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Składniki pogody: temperatura, opady, wiatr, zachmurzenie.

- Dzieci wyglądają przez okno lub wychodzą przed szkołę.
 - Kto oglądał wczoraj prognozę pogody w telewizji? Czy prognoza się sprawdziła?
 - Czy dzisiaj jest zimno czy ciepło?
 - Czy jest słonecznie? Czy niebo jest zachmurzone?
 - Czy wieje wiatr? Jak silny jest ten wiatr?
 - Czy pada deszcz?
- Omówienie składników pogody.
 - Co to jest prognoza pogody?
 - Na co zwraca się uwagę, podając prognozę pogody?
 - Powtarzajcie za mną, klaszcząc: tem – pe – ra – tu – ra, wiatr, o – pa – dy, za – chmu – rze – nie.
 - Powtórzcie za mną, pokazując palce lewej ręki. Kciuk – temperatura, wskazujący – opady, środkowy – zachmurzenie, serdeczny – wiatr.
 - Dokończcie zdanie: Kiedy sprawdzam pogodę, chcę się dowiedzieć jakie będą...
 - Po co ludzie oglądają prognozę pogody?
 - Ułóżcie na kalendarzu pogody kartoniki prezentujące dzisiejszą pogodę.
 - O ilu czynnikach pogody musicie pamiętać? (4) Wyliczcie je: pierwszy to... drugi to...
- Układanie prognozy pogody.
 - Dobierzcie się czwórkami. Wybierzcie w czwórkach znaczki z magnetycznego kalendarza pogody, odpowiadające: temperaturze, zachmurzeniu, opadom, wiatrom. Ułóżcie z nich swoją prognozę pogody i zapowiedzcie ją jak w telewizji.
- Ilustrowanie ruchem składników pogody.

Nauczyciel opowiada, a dzieci ilustrują ruchem jego opowieści.

- *Temperatura*
 - Wyobraźcie sobie, że jest upał, zdejmujecie kurtki, swetry, wkładacie kąpielówki, okulary przeciwsłoneczne i czapki. Nagle gwałtownie się oziębiło, drżycie z zimna, szybko wkładacie ciepłe ubrania.
 - Jaki kolor kojarzy wam się z upałem?
 - Jak pachnie upał?
 - Dla kogo upał może być niebezpieczny?
 - Jaki kolor kojarzy wam się z mrozem?
 - Jak pachnie mróz?
 - Dla kogo mróz może być niebezpieczny?
 - *Wiatr*
 - Wyobraźcie sobie, że płyniecie żaglówką. Wieje lekki wiatr, żaglówka płynie spokojnie po wodzie. Nagle zrywa się silny wiatr. Żaglówka przechyla się na bok. Przechyla się pokład i wy razem z nim. Wiatr cichnie, łódka się prostuje.
 - Jakie znacie rodzaje wiatrów?
 - Dla kogo wiatr może być niebezpieczny?
 - Jak można wykorzystać siłę wiatru?
 - Z jakim kolorem kojarzy wam się wiatr?
 - Jak pachnie wiatr?
 - *Zachmurzenie*
 - Dostaliście od rodziców nowe okulary przeciwsłoneczne. Świeci słońce, wkładacie je i idziecie na spacer. Nie razi was światło. Przyglądacie się innym dzieciom. Nagle coś się stało, przez ciemne okulary nic nie widać. Zdejmujecie je i widzicie, że niebo się zachmurzyło, a słońce schowało się za chmury. Chowacie okulary do kieszeni i bawicie się dalej. I znowu słońce wychodzi zza chmur, sięgacie po okulary.
 - *Opady* (nauczyciel gra na tamburynie)
 - Prognoza pogody na dzisiaj przewidywała opady. Wychodząc z domu, bierzecie ze sobą ... lub Pokażcie, co bierzecie ze sobą. Idziecie do szkoły. Zaczyna padać deszcz. Co robicie? Deszcz robi się coraz gwałtowniejszy, zacina ze wszystkich stron. Dobiegacie do szkoły. Co robicie przed wejściem?
 - Jakie znacie rodzaje deszczu?
 - Dla kogo deszcz może być niebezpieczny?
 - Jak można wykorzystać opady deszczu?
 - Z jakim kolorem kojarzy wam się deszcz?
 - Jak pachnie deszcz?
5. Rozwiązywanie zagadek na temat zjawisk atmosferycznych.
- Spada z chmury w dzień ponury.
Gdy w ogrodzie spadnie,
wszystko rośnie ładnie. (*deszcz*)
- Pędzi żaglówki, latawce nosi
i żółte włosy wierzbow tarmosi. (*wiatr*)
- Płynie po niebie mała lub duża.
Gdy słońce skryje, świat się zachmurza. (*chmura*)
- Umieszczony poza domem powie w każdej porze,
wiosną, latem, zimą czy jesienią o cieple na dworze. (*termometr zaokienny*)

6. Rozmowa na temat jesiennej pogody.

- Jaka jest teraz pora roku?
- Jaka jest temperatura jesienią?
- Czy często padają deszcze?
- Czy często wieją wiatry?
- Czy niebo jest pogodne, czy zachmurzone?
- Jaka pora roku była przed jesienią?
- Jaka pora roku będzie po jesieni?

7. Rozmowa na temat ubierania się jesienią.

- Czy prognoza pogody pomaga w decyzji, w co się ubrać?
- W co powinniśmy się ubrać, idąc na spacer w słoneczny, jesienny dzień?
- A co powinniśmy włożyć na siebie lub wziąć ze sobą, gdy pada deszcz?

• Przysłowia o jesieni, związane z pogodą.

Jak radzili sobie ludzie, kiedy nie było prognoz pogody? (Przez wiele lat obserwowali zmiany pogody i starali się je zapamiętać. Wyniki obserwacji spotykamy do dziś w przysłowiach mówiących o pogodzie, porach roku itp.

- Posłuchajcie przysłów o jesieni i objaśnijcie ich znaczenie.

Gdy wrzesień bez deszczów będzie,
w zimie wiatrów pełno wszędzie.

Gdy wrzesień z pogodą zaczyna,
zwykle przez miesiąc pogoda trzyma.

Gdy jesień zamglona,
zima zaśnieżona.

8. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń na s. 64.

9. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń na s. 57.

11. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Ćwiczenia w pisaniu poznanych liter.
- Wykonanie ćwiczeń na s. 65.

II. Liczby w zakresie 4.

1. Zabawy na dywanie.

- Dzieci siedzą w kręgu. Każde dziecko ma kartonik z liczbą od 1 do 4 (Wyprawka, karta 7).
- Wstaną jedynki, dwójki...
- Wstaną najmniejsze liczby (największe, większe od liczby 1, 2, 3).
- Wstaną liczby mniejsze od 2, 3, 4.
- Dzieci spacerują. Na sygnał nauczyciela dobierają się zgodnie z poleceniem – w dwójki, w trójki, w czwórki.

2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń na s. 65.
- Ile znasz składników pogody?
- Przez ile dni dzieci obserwowały pogodę?

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

- Wykonanie ćwiczeń s. 1–6 na s. 59.

1. Wykonanie techniką frotażu pracy plastycznej *Kolorowe liście*.
- Przygotowanie miejsc pracy do zajęć.
- Omówienie sposobu wykonania pracy.
- Umieszczenie liści pod kartkami.
- Zarysowywanie kredką świecową kartki (jesienne kolory), pod którą znajdują się liście.
- Przyklejanie kartki na kolorowym kartonie o większym formacie, ozdabianie powstałej ramki.
- Prezentowanie wykonanych prac.
- Porządkowanie sali po zakończeniu pracy.

Dzień 5. Co wiesz o jesieni?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2)	1. Zebranie zdobytych wiadomości o jesieni inspirowane wierszem Laury Łącz <i>Pogodna jesień</i>. Wprowadzenie liter: E, e. (edukacja polonistyczna) – Słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści. – Powtórzenie wiadomości o jesiennym parku na podstawie wiersza i ilustracji. – Analiza słów z samogłoską e. – Wprowadzenie liter drukowanych E, e. – Wprowadzenie liter pisanych E, e. 2. Robimy zabawki z darów jesieni. (edukacja techniczna) – Rozwijanie wyobraźni. – Wykonanie dowolnej pracy z przyniesionych ze spaceru darów jesieni.	I (1.3, 2.3, 4.1, 5.1) VI (1.1, 2.2, 2.4)

Środki dydaktyczne: tamburyn.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 66–67.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 60–61.

CD 1. *Jesienna poleczka.*

Nacobezu	Pytanie kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafić: – wypowiadać się na dany temat, – opowiedzieć o jesiennym parku.	– Jak wygląda park jesienią?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa ruchowa *Drzewo rośnie*.

Dzieci leżą na dywanie zwinięte w kłębek.

- Jesteście nasionkami drzew przykrytymi ziemią. Świeci na was słońko i pada deszcz. Jest wam ciepło i przyjemnie. Powoli wypuszczacie korzenie (dzieci prostują nogi), potem rozwija się pień (dzieci prostują się i wstają) i gałęzie (dzieci podnoszą do góry ręce). Na gałęziach wyrastają listki, które drżą na wietrze (dzieci potrząsają rękami).

II. Zabawa ruchowa *Pogubione orzechy*.

Dzieci są orzechami, przykucają w rozsypce. Wybrane dziecko – wiewióreczka – skacze między nimi. Na dźwięki tamburynu wiewiórka zbiera kolejno rozsypane orzechy – dzieci podają sobie jedną rękę i tworzą korowód, a następnie koło wiązane. Na zakończenie wszyscy podskakują w kole.

III. Zabawa ruchowa *Wiewiórki w dziupli*.

Dzieci dobierają się trójkami. Dwoje dzieci podaje sobie ręce i tworzy dziuplę, w której stoi trzecie dziecko – wiewiórka. Na hasło nauczyciela: *Wiewiórki – z dziupli!* dzieci wiewiórki poruszają się po sali. Hasło: *Wiewiórki – do dziupli!* jest sygnałem do powrotu do swojej dziupli. Co pewien czas następuje w trójkach zmiana ról.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Zebranie zdobytych wiadomości o jesieni inspirowane wierszem Laury Łącz *Pogodna jesień*. Wprowadzenie liter: **E, e**.

- Kończenie przez dzieci wypowiedzi nauczyciela:
 - Drzewa są jak...
 - Chmury są jak...
 - Słońce jest jak...
 - Liście są jak...
- Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 66.
 - Słuchanie wiersza *Pogodna jesień* Laury Łącz.
 - Wypowiedzi dzieci na temat wiersza.
 - Jaka pora roku się kończy, gdy zaczyna się jesień?
Odpowiadanie na pytania 1 i 2 na s. 66.
 - Wypowiedzi dzieci na temat ilustracji.
 - Jakich barw użyto do namalowania ilustracji?
Odpowiadanie na pytania 3–7, s. 66.
 - Czytanie za nauczycielem i samodzielnie z właściwą intonacją liter w „dymkach”.
- Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–4 na s. 60.

II. Wprowadzenie liter **e, E**

- Analiza i synteza słuchowa słów z głoską **e**.
 - Jaką głoskę słyszycie na początku słów: Ela, Eskimos, ekran?
 - Powiedzcie inne słowa rozpoczynające się taką głoską.
 - Wymówcie głoskę **e**: głośno, cicho, wolno, szybko.
 - Czy głoska **e** jest samogłoską czy spółgłoską?
 - Które z was ma imię zaczynające się głoską **e**?
 - Jakie znacie inne imiona i słowa zaczynające się głoską **e**?
 - Jakie słowa kończą się głoską **e**?

- Które z was ma imię z głoską **e** w środku?
- Jakie inne słowa mają głoskę **e** w środku?
- 2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 67.
 - Pokaz liter drukowanych **E, e**. Omówienie ich wyglądu.
 - Dlaczego są małe i wielkie litery **E, e**?
 - Odszukajcie je na stronie podręcznika.
 - Co łączy obrazki?
 - Rozwiążcie rebusy.
 - Pokaz liter pisanych **E, e**.
Nauczyciel pokazuje na tablicy sposób pisania liter i omawia ich kształt. Dzieci piszą litery palcem w powietrzu, na stoliku, kredą na tablicy.
- 3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
Ćwiczenia grafomotoryczne i ćwiczenia z literami pisanymi – ćwiczenia: 1–2, s. 61.

III. Robimy zabawki z darów jesieni.

1. Przygotowanie stanowisk pracy.
2. Rozmowa o zachowaniu bezpieczeństwa podczas wykonywania zabawek z materiałów przyrodniczych.
3. Przypomnienie sposobów łączenia (łączenie plasteliną, sklewanie taśmą, łączenie spinaczami).
4. Rozdzielenie zgromadzonych darów jesieni.
5. Wykonanie prac według własnej inwencji.
6. Prezentowanie wykonanych prac.

● Spotkanie na dywanie – ewaluacja

Środki dydaktyczne: duży arkusz papieru, kredki.

1. Rozmowa w kręgu.
 - O czym rozmawialiśmy przez ostatnie dni w szkole?
 - Jakie drzewa poznaliście?
 - Które z tych drzew najbardziej wam się podobało?
 - Ułóżcie zagadkę o wybranym drzewie i powiedzcie kolegom, żeby ją rozwiązali.
2. Kończenie przez uczniów zdań.
Nie niszczymy drzew, bo... Drzewa są...
3. Wykonanie plakatu *Szczęśliwe drzewo*.
Nauczyciel na dużym arkuszu papieru przygotowuje kontur drzewa. Dzieci podchodzą kolejno i dorysowują elementy, które będą świadczyć o tym, że drzewo jest szczęśliwe.

WYCHOWANIE FIZYCZNE (3 godziny)

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
wychowanie fizyczne (1–3)	1. Ćwiczenia i zabawy z woreczkami gimnastycznymi. 2. Ćwiczenia i zabawy z piłkami. 3. Ćwiczenia w parach, zabawy utrwalające różne pozycje wyjściowe. – Kształtowanie reakcji na bodźce wzrokowe i słuchowe. – Wykonywanie ćwiczeń gimnastycznych z przyborem. – Sprawne reagowanie na polecenia nauczyciela.	IX (2.1, 2.2, 2.3)

Zajęcia 1.

Ćwiczenia i zabawy z woreczkami gimnastycznymi

Przybory i przyrządy: woreczki gimnastyczne, obręcz.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka w dwuszeregu.
2. Powitanie.
3. Sprawdzenie gotowości uczniów do zajęć.
4. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
5. Podanie tematu zajęć.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Rytmiczny marsz dzieci dookoła sali. Pobranie woreczków.
2. W staniu – przekazywanie woreczka ponad głowę z dłoni prawej do lewej.
3. W siadzie skrzyżnym – rysowanie woreczkiem koła wokół siebie.
4. W siadzie skrzyżnym – podrzucanie i chwytywanie woreczka jednorącz, oburącz.
5. W staniu w rozkroku, w parach – przekazywanie woreczka partnerowi górą ponad głowę i dołem pomiędzy nogami.
6. Marsz z woreczkiem położonym na głowie.
7. Siad prosty, woreczek trzymany pomiędzy stopami – unoszenie nóg ponad podłogą, powrót do pozycji wyjściowej.
8. W staniu na jednej nodze, woreczek ułożony na stopie drugiej nogi ugiętej w kolanie – energiczny wymach nogą, podrzucenie i łapanie woreczka.
9. Leżenie tyłem, woreczek trzymany między stopami – przenoszenie woreczka poza głowę – powrót do pozycji wyjściowej.
10. Leżenie przodem – ułożenie woreczka na głowie, przytrzymanie go rękami, odrywanie łokci od podłogi.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia i zabawy z woreczkami gimnastycznymi.

1. Rzuty woreczkiem do partnera.
Uczniowie dobierają się w pary i stają w odległości 2–4 m od siebie. Jedno dziecko z pary rzuca woreczkiem w kierunku partnera najpierw prawą, a następnie lewą ręką. Partner chwyta woreczek w dowolny sposób. Rzuty wykonywane są na przemian.

2. Dowolne rzuty woreczkiem na odległość (prawą, a potem lewą ręką).
3. Rzuty woreczkiem do celu.
Ćwiczący rzucają woreczkiem, celując w środek leżącej obręczy (prawą, a potem lewą ręką).
4. Łączenie skoku i biegu z rzutem do celu.
Dzieci pojedynczo z woreczkiem w ręku skaczą obunóż do wyznaczonego miejsca. Wykonują rzut woreczkiem do obręczy z odległości około 3 m, po czym wracają biegiem na miejsce startu.
5. Wyścigi rzędów.
Uczniowie ustawieni są w dwóch równolicznych rzędach. Zawodnicy w rzędach podają woreczek górną do tyłu. Gdy woreczek znajdzie się w dłoniach ostatniego zawodnika, ten biegnie na początek swojego rzędu i znowu przekazuje woreczek do tyłu. Zabawa trwa tak długo, aż zawodnicy, którzy rozpoczęli wyścigi, znowu staną na początku rzędów. Wygrywa zespół, który pierwszy ukończy zadanie.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Rytmiczny marsz wokół boiska, uspokojenie organizmu.
 - Regulacja oddechu.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności.

Zajęcia 2.

Ćwiczenia i zabawy z piłkami

Przybory i przyrządy: piłki do tenisa, piłki lekarskie, kosze, odtwarzacz CD, płyta z nagraniem dźwięków wysokich i niskich.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka w dwuszeręgu.
2. Powitanie.
3. Sprawdzenie gotowości uczniów do zajęć.
4. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
5. Podanie tematu zajęć.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Stanie w rozkroku – wznosy i opusy wyprostowanych ramion.
2. Stanie w rozkroku, ramiona zgięte w łokciach, dłonie ułożone na wysokości klatki piersiowej – odmachy ramion w bok.
3. Stanie w małym rozkroku – krążenia ramion na przemian w przód i w tył.
4. Podskoki obunóż – *skoki kangura*.
5. Podskoki jednonóż na prawej (na lewej) nodze.
6. Stanie w rozkroku – skłony tułowia w prawo, w lewo.
7. Przysiad podparty, jedna noga ugięta, druga wyprostowana w tył – przeskokiem zmiana pozycji nóg.
8. Siad prosty – skłony tułowia w przód, dotykanie dłońmi stóp.
9. Siad rozkroczny – skłony tułowia do prawej nogi – wyprost, do lewej nogi – wyprost.
10. Leżenie tyłem – *jazda na rowerze*.
11. Siad skrzyżny – *zapinanie guzików na plecach*.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia i zabawy z piłkami.

1. Uczniowie, stojąc w parach, wykonują rzut piłeczką tenisową do partnera.
2. Uczniowie stoją na obwodzie koła i celują piłeczką tenisową do ustawionej w środku piłki lekarskiej.

3. Ćwiczący stoją w dwuszeregu, w odległości ok. 4 m między szeregami, zwróceniem twarzami do siebie. Wszyscy trzymają w rękach piłeczki do tenisa. Przez środek dwuszeregu nauczyciel toczy piłkę lekarską. Uczniowie rzucają piłeczkami do toczącej się piłki.
4. Dzieci z wyznaczonej linii rzucają piłeczkami do ustawionego w odległości 3–4 m kosza. Każdy uczeń rzuca 5 razy. Po wykonaniu ćwiczenia uczeń sprawdza liczbę piłek w koszu.
5. Ćwiczący w marszu wykonują rzuty piłeczkami do celu (kosza).

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Marsz uczniów dookoła sali, zwrot przyborów. W czasie marszu dzieci reagują na usłyszane dźwięki: wysokie – unoszą ramiona w górę, niskie – opuszczają ramiona.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności dzieci.

Zajęcia 3.

Ćwiczenia w parach, zabawy utrwalające różne pozycje wyjściowe

Przybory i przyrządy: woreczki, kolorowe krążki, pacholki, ławeczki, drabinki, nagranie piosenki *Jesienna poleczka*.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka w dwuszeregu.
2. Powitanie.
3. Sprawdzenie gotowości uczniów do zajęć.
4. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
5. Podanie tematu zajęć.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Zabawa *Berek*.
2. W dwójkach, tyłem do siebie, w rozkroku, ramiona wyprostowane w bok, podanie dłoni partnerowi – równoczesne wznosy ramion bokiem w górę, opusty w dół.
3. W dwójkach, przodem do siebie, w odległości wyciągniętych ramion, podanie dłoni partnerowi – naprzemienne przysiady i wyprasty.
4. W dwójkach, tyłem do siebie, ramiona wyprostowane, opuszczone w dół, chwyt za dłonie partnera – podskoki rozkroczno-zwarte – *pajacyk*.
5. W dwójkach, na wprost siebie, w odległości wyprostowanych ramion, podanie dłoni partnerowi – wspięcie na palce, obroty w lewo, w prawo, z równoczesnymi podskokami.
6. W dwójkach, tyłem do siebie, w rozkroku, ramiona wyprostowane w bok, podanie dłoni partnerowi – równoczesne skłony tułowia w lewo, w prawo.
7. W dwójkach, jedno dziecko stoi w rozkroku, drugie przechodzi na czworakach między jego nogami.
8. W przysiadzie, przodem do siebie, ramiona zgięte w łokciach – równoczesne podskoki w przód i w tył z mocowaniem – *walka kogutów*.
9. Leżenie tyłem naprzeciwko partnera, ręce wyprostowane wzdłuż tułowia, stopy oparte o stopy współćwiczącego, odpychanie się stopami – *kto kogo przesunie*.
10. Przysiad podparty – marsz w przysiadzie dookoła sali.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia w parach, zabawy utrwalające różne pozycje wyjściowe.

1. Tory przeszkód.
 - Bieg wahadłowy z omijaniem przeszkód, powrót na miejsce startu.
 - *Sadzenie ziemniaków* – bieg do półmetka z umieszczeniem woreczków na kolorowych krążkach; w drodze powrotnej – zbieranie woreczków i przekazywanie ich następnemu uczestnikowi zabawy.

- Pozycja wyjściowa: siad skrzyżny – bieg z odwracaniem kolorowych krążków leżących na podłodze; w drodze powrotnej – bieg slalomem pomiędzy krążkami.
- Przysiad – czworakowanie do pachołka, powrót biegiem na miejsce startu.
- Zabawa *Powódź*.
Uczniowie biegają po wyznaczonym terenie. Na hasło *Powódź!* wchodzi na drabinki, ławeczki (nie dotykają podłogi), na hasło *Powódź minęła!* ponownie biegają po wyznaczonym terenie.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Taniec przy piosence *Jesienna poleczka*.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności.

TYDZIEŃ 7. CO MA WPŁYW NA TWOJE ZDROWIE? (5 DNI)

Oczekiwane efekty zabiegów dydaktycznych i wychowawczych nauczyciela, rodziców oraz aktywności własnej ucznia po siódmym tygodniu nauki.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju fizycznego

Uczeń:

- uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych
- respektuje przepisy gier i zabaw.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju emocjonalnego

Uczeń:

- rozpoznaje emocje swoje i innych i potrafi je nazwać
- potrafi opisać swoje samopoczucie.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju społecznego

Uczeń:

- wie, że nie wolno samodzielnie zażywać żadnych leków
- wie, czym się różni praca lekarza od pracy pielęgniarki
- podczas wywiadu lekarskiego umie opisać lekarzowi swoje dolegliwości
- zna wybrane specjalizacje lekarskie
- rozróżnia aptekę od szpitala i przychodni
- wie, że aby dbać o zdrowie trzeba: zdrowo się odżywiać, dbać o higienę, uprawiać sport, ubierać się odpowiednio do pogody, szczepić się
- umie opatrzyć drobne skaleczenie
- wie, jak się zachować w razie poważniejszego zranienia.

Osiągnięcia w obszarze rozwoju poznawczego

Uczeń:

- umie czytać i pisać poznane litery pisane i drukowane
- umie dodawać w zakresie **5** z wykorzystaniem liczmanów
- umie zapisać dodawanie i odejmowanie
- umie zatańczyć koziarankę
- przygotowuje zdrową przekąskę, dbając przy tym o higienę.

Kompetencje kluczowe rozwijane w tym tygodniu:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji
- w zakresie wielojęzyczności
- matematyczne oraz w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się
- w zakresie przedsiębiorczości

Spotkanie na dywanie

Usiądźcie w kręgu. Przed wami leżą kartony i flamastry. Spróbujcie narysować swoje sylwetki i zakreślcie na nich kółkiem te miejsca, które was najczęściej bolą, ulegają zranieniom lub stłuczeniom podczas zabaw.

A następnie proszę, by każde z was zaprezentowało swoją pracę. Jeśli potraficie, nazywajcie części ciała, i opowiedzcie, które miejsca i dlaczego zaznaczyliście na sylwetce.

Dzień 1. Dlaczego jesienią często się przeziębiamy?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) muzyczna (1)	1. Układanie opowiadania o kłopotach Balbiny na podstawie utworu Marii Kownackiej <i>O grubej Balbinie, o katarze i pierzynie oraz historyjki obrazkowej.</i> (edukacje: polonistyczna, przyrodnicza) – Wypowiadanie się na temat sposobów zapobiegania przeziębieniom. – Słuchanie opowiadania. – Układanie zdań na podstawie historyjki obrazkowej. – Dostrzeganie zależności między higieną, sposobem odżywiania się, aktywnością fizyczną, szczepieniami ochronnymi, ubieraniem się stosownie do pogody a zdrowiem. – Ćwiczenia z poznanymi literami. 2. Zabawy przy piosence <i>Kot jest czysty.</i> (edukacja muzyczna) – Rytmiczne poruszanie się przy muzyce. – Nauka tańca koziorajka. 3. Wprowadzenie liczby 5. (edukacja matematyczna) – Kształtowanie pojęcia liczby 5 w aspektach kardynalnym i porządkowym. – Pisanie cyfry 5.	I (1.3, 2.3, 4.1) IV (2.4) VIII (1.2, 1.3, 3.5, 3.7) II (2.2, 2.4)

Środki dydaktyczne: liczby w kolorach, tamburyn, woreczki gimnastyczne, kółka ringo.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 68–70.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 62–63.

Wyprawka, karta 9 – *Liczby w kolorach od 1 do 10.*

CD 1. *Kot jest czysty, Koziorajka.*

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafić: – podać sposoby zapobiegania przeziębieniu, – układać zdania na podstawie historyjki obrazkowej, – zatańczyć koziorajkę, – napisać cyfrę 5.	– Jak możemy zapobiegać przeziębieniom? – Jak tańczymy koziorajkę?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa **Reagowanie na ruchy rąk** (według Ryszarda Trześniowskiego).

Dzieci biegają po sali w luźnej gromadce. Na umówiony sygnał (tamburyn) zatrzymują się w miejscu. Z takiego ustawienia przy pomocy różnych ruchów rąk nauczyciel wydaje polecenia oznaczające właściwe ustawienie się dzieci, np.:

- ręka podniesiona do góry – ustawienie w rzędzie przed prowadzącym,
- dwie ręce podniesione – ustawienie w dwóch rzędach przed prowadzącym,
- zataczanie rękami koła przed sobą – ustawienie w kole,
- podniesienie i opuszczanie ręki – wspięcie na palce, następnie przysiad podparty.

II. Zabawa **Tańczące dłonie**.

Nauczyciel prosi dzieci, aby pokazały, jak: strzepują rękami krople wody, chowają swoje dłonie za plecami, otwierają i zamykają dłonie, machają rękami przyjacielowi, lepia z plasteliny, ich dłonie ze sobą rozmawiają.

Potem nauczyciel włącza nagranie lubianej przez dzieci piosenki, a dzieci pokazują, jak ich dłonie mogą się poruszać w różny sposób w rytm muzyki. Dzieci ruszają rękami przed sobą, za sobą, po bokach i nad sobą. Gdy milknie muzyka, ręce odpoczywają.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. **Słuchanie opowiadania Marii Kownackiej *O grubej Balbinie, o katarze i pierzynie*.**

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 68–69.
 - Rozmowa na temat opowiadania.
 - Kto jest bohaterką opowiadania?
 - Dlaczego Balbina zachorowała?
 - Jakie zalecenia wydał Balbinie lekarz?
 - Jak zmieniło się zachowanie Balbiny?
2. Zabawa z elementem dramy *Co czuje mój nos, gdy ma katar?*

Chętnie dziecko wciela się w rolę zakatarzonego nosa i opowiada, jak się czuje, co sprawiłoby mu ulgę, przyjemność, np.: Taki jestem czerwony i zapuchnięty. Wszystko mnie szczypie! Czuję się okropnie! Nie dotykaj mnie palcami! Przydałby mi się jakiś okład ziołowy, może maść, a może krople...
3. Rozmowa na temat powodów częstych przeziębień dzieci i dorosłych jesienią.

Podanie sposobów radzenia sobie z katarzem.

 - Co robicie, gdy macie katar?
 - Czy stosujecie jakieś lekarstwa?
 - Co najbardziej wam pomaga?
 - Przy katarze często kichamy. O czym wtedy musimy pamiętać?
 - Co powinniśmy mieć przy sobie, kiedy mamy katar?
 - Dlaczego właśnie jesienią tak często się przeziębiamy? (Duże różnice temperatur między nocą a dniem, duża ilość opadów, wilgotno, wiatry, ubieranie się nieestosownie do pogody).
 - Co by było, gdybyśmy nie czuli zapachów?

II. **Dostrzeganie zależności między higieną, sposobem odżywiania się, aktywnością fizyczną, szczepieniami ochronnymi a zdrowiem.**

- Czy odpowiednie pożywienie przyczynia się do zachowania zdrowia? Dlaczego?
- Czy szczepienia ochronne przyczyniają się do zachowania zdrowia? Dlaczego?
- Czy mycie się ma wpływ na zachowanie zdrowia? Dlaczego?

- Czy uprawianie sportu ma wpływ na zachowanie zdrowia? Dlaczego?
- Wymieńcie jeszcze raz, co ma wpływ na zachowanie zdrowia.
- 1. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie ćwiczeń 1–4 na s. 62.

III. Zabawy przy piosence *Kot jest czysty*.

1. Słuchanie piosenki *Kot jest czysty* (muzyka – Feliks Rybicki, słowa – Roman Pisarski).
 - Rozmowa na temat treści piosenki (załącznik nr 6).
 - Z ilu zwrotek składa się piosenka? Czy ma refren?
 - Kiedy kot się myje?
 - Dlaczego powinniśmy się myć?
 - Jak się myje kot, a jak wy się myjecie?
 - Zabawa przy piosence.
Dzieci przedstawiają treść zwrotek, naśladując czynności kota i dziecka. Podczas refrenu stają i rytmicznie klaszczą.
2. Nauka tańca koziorajka (według Urszuli Smoczyńskiej).

Koziorajka

Piekło dziewczę, piekło placki,
posypało piernikiem.

Podawało Jasiulkowi
do stajenki okienkiem.
La, la, la...

Dzieci dobierają się trójkami (dwie dziewczynki, jeden chłopiec albo dwóch chłopców i jedna dziewczynka). Podają sobie ręce, tworząc kółeczka.

Melodia A – dzieci w kółkach obracają się podskokami, w takcie 4. – zeskakują na obie nogi, po czym zmieniają kierunek obrotów.

Melodia B – dzieci opierają ręce na biodrach i w rytmie wykonują pięć skoków w miejscu. Opierają ciężar ciała na przemian na lewej i prawej nodze. Wysuwają drugą nogę do przodu i dotykają lekko piętą podłogi.

Melodia C – chłopiec (lub dziewczynka) chwytą pod rękę jedną z partnerek (lub partnera) i obraca się z nią (nim) w miejscu podskokami. W taktach 7. i 8. części C zatrzymują się i klaszczą w rytmie 4/4.

Przy powtórzeniu melodii następuje zmiana partnerki (partnera) i powtórzenie klaskania rytmu (jak wyżej) w taktach 15. i 16. części C.

IV. Wprowadzenie liczby 5.

1. Powstanie nowej liczby.
 - Zabawy matematyczne na dywanie.
Nauczyciel kładzie przed sobą 4 woreczki gimnastyczne i 5 kółek ringo (lub inne przedmioty w tej liczbie).
 - Weźcie tyle niebieskich klocków, ile jest woreczków, i tyle czerwonych klocków, ile jest kółek ringo.
 - Połóżcie po jednym woreczku przy każdym kółku ringo.
 - Czy można to zrobić?
 - U.: Nie, bo jest za mało woreczków.
 - O ile mniej jest woreczków niż kółek ringo?
 - U.: O jeden.
 - O ile więcej jest kółek ringo niż woreczków?
 - U.: O jeden.
 - Co trzeba zrobić, żeby woreczków było tyle samo, ile kółek ringo?

U.: Dołożyć jeszcze jeden woreczek.

Nauczyciel dokłada dodatkowy woreczek, uczniowie dobierają niebieski klocek.

– Po ile jest teraz woreczków i kólek ringo?

U.: Po tyle samo, po 5.

• Liczba **5** w aspektach kardynalnym i porządkowym.

2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 70.

• Wykonanie ćwiczeń 1–4.

– Przyjrzyjcie się ilustracji w zadaniu 2. i powiedzcie, ile jest obrazków.

– Pokażcie tyle swoich palców, ile jest obrazków.

– Wskażcie w klasie tyle przedmiotów, ile jest obrazków.

– Policzcie kropki w zadaniu 1. Ile ich jest?

– Która z kolei kropka jest wyróżniona?

– Przeczytajcie wyróżnioną liczbę.

– Porównajcie drukowaną i pisaną cyfrę **5**.

• Liczba **5** w aspektach kardynalnym i miarowym, z wykorzystaniem *liczb w kolorach*.
Uczniowie otrzymują *liczby w kolorach* (Wyprawka, karta 9).

– Wybierzcie paski, które już znacie.

– Jakiego są koloru?

– Jakim liczbom odpowiadają?

– Czym się różnią?

– Jak odnaleźć pasek odpowiadający liczbie **5**?

– Jakiego jest koloru?

– Ile potrzeba białych pasków, żeby zastąpić nimi pasek żółty?

– Ustawcie poznane paski od najdłuższego do najkrótszego.

– Który jest najdłuższy? O ile jest dłuższy od paska poprzedzającego go w szeregu?

• Ćwiczenia w pisaniu cyfry **5**.

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.

• Wykonanie ćwiczeń 1–5 na s. 63.

Dzień 2. W jaki sposób przenoszą się choroby?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Monety – 1 zł, 2 zł, 5 zł. (edukacja matematyczna) – Poznanie wyglądu monet 1 zł, 2 zł, 5 zł. – Liczenie w zakresie 5. – Wprowadzenie pojęć: <i>tańszy, droższy</i>. 2. Rozmowa o tym, w jaki sposób przenoszą się choroby – na podstawie ilustracji i doświadczeń dzieci. (edukacje: polonistyczna, przyrodnicza) – Kształcenie umiejętności wypowiadania się na podany temat na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń. – Wskazywanie zachowań, które sprzyjają zarażaniu innych dzieci i zarażaniu się od innych dzieci.	II (2.1, 2.4, 6.3) I (2.3, 2.5, 2.6) IV (2.6, 2.7)

	– Wskazywanie zachowań, które ograniczają zarażanie innych dzieci i zarażanie się od innych dzieci. 3. Wprowadzenie liter: Y, y. (edukacja polonistyczna) – Czytanie liter drukowanych Y, y. – Rozpoznawanie w wyrazach liter drukowanych Y, y. – Czytanie liter pisanych Y, y. – Nauka pisania liter Y, y. – Czytanie poznanych liter.	I (3.1)
--	---	----------------

Środki dydaktyczne: kartoniki z cyframi, monety, tamburyn.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 71–73.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 64–66.

Tablica demonstracyjna 8 – *Jakie są monety i banknoty polskie?*

Tablica demonstracyjna 16 – *Alfabet*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – rozpoznać monety 1 zł, 2 zł i 5 zł, – wypowiadać się na dany temat, – rozpoznać w wyrazach literę Y, y.	– Jakie znamy monety? – W jaki sposób przenoszą się choroby?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki *Gimnastyka*.

Gimnastyka – ważna sprawa,	Dzieci: maszerują po obwodzie koła,
dla nas dzieci to zabawa.	obracają się do środka koła, kłaniają się,
Ręce w górę, ręce w bok, krok do przodu przysiad, skok. (2 razy)	wykonują ruchy zgodne z tekstem rymowanki.

II. Zabawa *Co się zmieniło?*

Nauczyciel proponuje dzieciom, by przyjrzały się sali, w której się znajdują, po czym zamknęły oczy. W tym czasie nauczyciel przedstawia różne przedmioty tak, by powstał bałagan (odwraca krzeselko, rozrzuca kartki, przewraca kosz na śmieci itp.). Zadaniem uczniów jest wskazanie, co się zmieniło, i posprzątanie sali.

III. Zabawa *Kto lubi...?*

Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel podaje polecenia, a dzieci, do których się one odnoszą, wstają ze swoich miejsc i zamieniają się miejscami z dziećmi, które także wstały.

- Wstaną dzieci, które lubią mleko.
- Wstaną dzieci, które nie lubią mleka.
- Wstaną dzieci, które zasypiają z maskotką.
- Wstaną dzieci, które lubią się spóźniać.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Monety – 1 zł, 2 zł, 5 zł.

1. Tablica demonstracyjna 8.
 - Oglądanie monet 1 zł, 2 zł, 5 zł.
2. Nauczyciel ma kartoniki z cyframi od 1 do 5. Pokazuje dzieciom kartonik i mówi, jaką czynność mają wykonać – np.: zaklaszczcie, stuknijcie ołówkiem w ławkę, podskoczcie na lewej nodze, podskoczcie obunóż – tyle razy, ile wskazuje liczba na kartoniku. Nauczyciel rozdaje dzieciom monety 1 zł, 2 zł, 5 zł (po jednym komplecie na ławkę).
 - Ile monet macie na stoliku? Jakie to monety?
 - Pokażcie monetę o nominale 1 zł.
 - Pokażcie awers monety.
 - Co to jest awers?
 - Co znajduje się na awersie monety jednozłotowej?

Awers – strona główna monety, medalu.
SJP

- Pokażcie rewers tej monety.
- Co to jest rewers?
- Co znajduje się na rewersie monety jednozłotowej?

Rewers – odwrotna strona, np. monety, medalu.

W znaczeniu bardziej ogólnym awers to strona przednia czegoś, zwana też w tym znaczeniu stroną prawą, a rewers to strona tylna, zwana też lewą.

Wikipedia

3. Omówienie w podobny sposób pozostałych monet.
 - Ułóżcie monety w kolejności od tej, która ma najmniejszą wartość, do tej, która ma największą wartość.
 - Która z tych monet nie ma ani największej, ani najmniejszej wartości? Itp.
4. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 71.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–2.
Nauczyciel ustawia kilka przedmiotów (maskotki i inne przedmioty) z cenami od 1 zł do 5 zł.
5. Zabawy z użyciem określeń: *tańszy, tańsza, droższy, droższy*.
6. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 66.
 - Wykonanie ćwiczeń na s. 66.

II. Rozmowa o tym, w jaki sposób przenoszą się choroby – na podstawie ilustracji i doświadczeń dzieci.

1. Zabawa *Moje czoło – twoje czoło*.
Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach tamburynu. Kiedy nauczyciel przestaje grać, zatrzymują się, dobierają w pary i stają naprzeciwko siebie. Na hasło: *Moje czoło!* dotykają swojego czoła, a na hasło: *Twoje czoło!* – czoła partnera. Potem znowu spacerują przy dźwiękach tamburynu. Powtarzając zabawę, zmieniamy wskazywane przez dzieci części ciała.
2. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 72.
 - Obejrzyjcie obrazek i opowiedzcie, co robią dzieci. Czy wszystkie dzieci są zdrowe?
 - Po czym poznaliście, że niektóre dzieci są przeziębione?

- Wykonanie poleceń 1–3 pod obrazkiem.
- 3. Zabawa z elementem dramy – *Co czuje mój nos, gdy ma katar?*
Chętne dziecko wcieli się w rolę zakatarzonego nosa i opowiada, jak się czuje, co sprawiłoby mu ulgę, przyjemność, np.: *Taki jestem czerwony i zapuchnięty. Wszystko mnie szczypie! Czuję się okropnie! Nie dotykaj mnie palcami! Przydałby mi się jakiś okład ziołowy, może maść, a może krople...*
- 4. Wymienianie zachowań, które zmniejszają ryzyko zachorowania i zarażania innych:
 - częste mycie rąk,
 - odpowiednie odżywianie się,
 - dbanie o higienę ciała,
 - dbanie o czystość ubrania.

III. Wprowadzenie liter: Y, y.

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 73.
 - Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza Wandy Chotomskiej *Co robi y?*
 - Wypowiedzi dzieci na temat wiersza.
 - Co jest bohaterem wiersza? (litera y)
 - Czy ilustracje pasują do wiersza?
2. Pokaz liter drukowanych **Y, y** (Tablica demonstracyjna 16).
 - Dlaczego są małe i wielkie litery **Y, y**?
 - Powiedźcie głoskę y: głośno, cicho, szybko, wolno.
 - Czy znacie słowa, które zaczynają się głoską **y**?
 - Czy znacie słowa, które kończą się głoską **y**?
3. Określanie rodzaju głoski **y**.
 - Wypowiadanie głoski **y** długo: yyyyyyyyyyy...
 - Wypowiadanie głoski **y** krótko: y, y, y, y, y...
 - Czy głoska **y** jest samogłoską czy spółgłoską? Dlaczego? (Głoskę **y** można wypowiadać długo, nie traci ona swojego brzmienia).
 - Jakie samogłoski już znacie i umiecie napisać? Powiedźcie je.
 - Wskazywanie w tekście i w dymkach małych i wielkich liter **y**.
 - Wskażcie wyrazy, w których litera **y** jest: na końcu, w środku.

Czytanie za nauczycielem z odpowiednią intonacją liter **Y, y**.
Rozwiązanie rebusów.
4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 64.
 - Pokaz małej i wielkiej drukowanej litery **Y, y**.
Dostrzeganie różnic i podobieństw między literami.
 - To litery drukowane, za pomocą których można zapisać głoskę **y**. Przeczytajcie te litery.
 - Czym różnią się te litery, a w czym są podobne?
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 64.
5. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 65.
 - Pokaz liter pisanych **Y, y**.
Nauczyciel pisze litery na tablicy. Omawia z dziećmi ich kształty. Dzieci piszą litery w powietrzu, na podłodze, kredą na tablicy.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–3 na s. 65.

IV. Zadanie domowe

Przynieść opakowania po produktach żywnościowych.

Dzień 3. Jak zapobiegać chorobom?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Rozmowa o tym, jak zapobiegać chorobom. (edukacje: przyrodnicza, polonistyczna) – Poznanie piramidy żywieniowej. – Czytanie i pisanie poznanych liter. – Rozróżnianie pojęć: <i>głoska</i> – <i>litera</i>. 2. Przygotowanie zdrowej przekąski – szaszłyków warzywnych lub owocowych. (edukacja techniczna) – Zachęcanie do spożywania zdrowej żywności. – Poznanie zasad higienicznego przyrządzania potraw. – Zachęcanie do zdrowego trybu życia. 3. Dodawanie liczb w zakresie 3. (edukacja matematyczna) – Rozkład liczb 2, 3 na składniki z wykorzystaniem konkretów. – Zapis rozkładu liczb na składniki za pomocą dodawania. – Intuicyjne poznawanie przemienności dodawania.	I (3.1, 5.1) IV (2.6, 2.7) IV (2.4, 2.7) VI (1.2) IX (1.3) II (2.4, 3.1)

Środki dydaktyczne: opakowania po produktach żywnościowych, warzywa, owoce, patyczki do szaszłyków, liczby w kolorach, tamburyn, piłeczki pingpongowe.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 74–75.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 67–68.

Wyprawka, karta 9 – *Liczby w kolorach od 1 do 10*.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – podać różnice między głoską a literą, – powiedzieć, czym jest piramida żywieniowa, – przygotować zdrową przekąskę, – rozłożyć liczby 2 i 3 na składniki.	– Czym się różni głoska od litery? – Dlaczego warto zdrowo się odżywiać?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa *Ćwiczymy nogi*.

Dzieci maszerują w miejscu, biegną w miejscu, podskakują raz na jednej, raz na drugiej nodze, wykonują przysiady, podskakują w miejscu.

II. Zabawa *Głowa, ramiona...*

Zabawa z wykorzystaniem rymowanki *Głowa, ramiona...* śpiewanej coraz szybciej przez nauczyciela i dzieci na melodię popularnej śpiewanki *Siekiera, motyka*. Nauczyciel śpiewa wolno, a potem coraz szybciej, a dzieci dotykają wymienionych części ciała.

Głowa, ramiona, kolana, pięty,
kolana, pięty, kolana, pięty.
Głowa, ramiona, kolana, pięty,
oczy, uszy, usta, nos.

III. Zabawa *Zdrowe czy niezdrowe?*

Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach tamburynu. Podczas przerwy obracają się w kierunku nauczyciela, który mówi nazwy *zdrowych* albo *niezdrowych* produktów. Jeśli są one zdrowe, dzieci klaszczą w dłonie, powtarzając: *tak, tak, tak*, jeśli nie – przykucają i uderzają dłońmi o podłogę, powtarzając: *nie, nie, nie*.

IV. Zabawa *Spaghetti* (według Klausa W. Vopla).

Dzieci stoją blisko siebie z opuszczonymi rękami. Nauczyciel mówi:

Wyobraźcie sobie, że jesteście wiązką makaronu spaghetti, który ma być podany na obiad. Jesteście w garnku z wodą. Po chwili makaron zaczyna mięknąć, staje się coraz bardziej miękki i powoli opada na dno garnka, tworząc luźny wianuszek. Zachowujcie się tak, jak gotowany makaron, aż do momentu, gdy powiem: sos pomidorowy. Wtedy wolno wam wstać i potrząsnąć swoimi rękami, nogami, by poczuć się wspaniale.

V. Zabawa *Sprawny jak kucharz*.

Nauczyciel dzieli dzieci na 2–3 zespoły, które ustawiają się w rzędach. Zadaniem dzieci jest dojść jak najszybciej z piłeczką pingpongową ułożoną na łyżce do pacholka, obejść go dookoła i wrócić na miejsce.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Rozmowa o tym, jak zapobiegać chorobom.

- Oglądanie opakowań po produktach żywnościowych i czytanie informacji o wartości kalorycznej produktów i ich składzie.
 - Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 74.
 - Oglądanie piramidy żywieniowej.
 - Na rysunku pokazano, co trzeba jeść i w jakich ilościach, żeby być zdrowym.
 - Zacznijmy od dołu obrazka, bo przedstawione tam produkty powinny być podstawą naszego pożywienia. Nazwijcie te produkty. Które z nich jadacie?
 - Warzywa i owoce zawierają witaminy i mikroelementy – bardzo ważne dla naszego zdrowia.
 - Co znajduje się nad warzywami i owocami?
 - Co znajduje się na szczycie tej piramidy?
 - Co powinniśmy jadać codziennie?
 - Co powinniśmy jadać rzadziej?
 - Wybierzcie z każdej warstwy jeden ulubiony produkt.
 - Dlaczego nasze zdrowie zależy od sposobu odżywiania się?
 - Jakie są skutki spożywania nadmiernej ilości pożywienia?
 - Co jest oznaką nadmiernego spożywania pożywienia?
 - Czy zawsze nadmierna tusza jest spowodowana objadaniem się? (Przyczyną otyłości mogą być również choroby).
 - Jak można kontrolować ilość spożywanego pożywienia?
- Naukowcy opracowali dla każdego pokarmu jego wartość kaloryczną i obliczyli, ile kalorii potrzebują dziennie ludzie w różnym wieku, np. dzieci w waszym wieku potrzebują od 1700 do 2100 kcal.
- Wartość kaloryczna jest podawana na opakowaniach produktów spożywczych. Opracowano także specjalne tabele kaloryczności pokarmów, dlatego każdy może policzyć, czy zjada odpowiednią ilość pożywienia dziennie.

- Odczytywanie z opakowań informacji o wartości kalorycznej produktów. Stwierdzenie, że najbardziej kaloryczne są słodczyce i pokarmy z dużą zawartością tłuszczu (np. chipsy). Wyciągnięcie wniosku, że słodczyce dają uczucie sytości, ale dla organizmu są mało przydatne – są to tak zwane puste kalorie, w przeciwieństwie do kalorii pozyskiwanych przez organizm z takich pokarmów, jak warzywa, owoce czy białka, które są budulcem dla organizmu.
- Segregowanie opakowań na grupy – zdrowej żywności i niezdrowej żywności. Przyklejanie opakowań na dwóch kartonach. Na jednym jest napis – *To jemy!*, na drugim – *Tego nie jemy!* Dzieci mogą przez cały rok przynosić opakowania po produktach i doklejać je na poszczególnych kartonach. Można zamiast kartonów ustawić w klasie dwa pudełka z odpowiednimi napisami, do których dzieci będą wrzucać opakowania. Co jakiś czas trzeba dokonać z dziećmi przeglądu zawartości pudełek.
- Rozmowa o pracy dietetyka.
 - Kto zawodowo zajmuje się doradzaniem ludziom, jak należy się odżywiać? (dietetyk)
 - Na czym musi się znać dietetyk?

Informacje dodatkowe

Jedynie 100 kalorii dziennie za dużo utworzy w ciągu dwóch miesięcy kilogramową warstwę tłuszczu u dziecka, a 100 kalorii to zaledwie dwa kawałki czekolady czy kartonik słodkiego soku. Wobec nasilającego się zjawiska otyłości u dzieci jest to bardzo ważny temat. Jeśli jest taka możliwość, należy zaprosić dietetyka na spotkanie z dziećmi i z rodzicami. Warto też porozmawiać z dziećmi o tym, co kupować w szkolnym sklepiku, a z czego zrezygnować.

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 67.
- Wykonanie ćwiczeń 1–2.

II. Przygotowanie zdrowej przekąski – szaszłyków warzywnych lub owocowych.

1. Rozmowa o kulturze spożywania posiłków. Dzieci siedzą przy stolikach.
 - Jak często jadacie posiłki z całą rodziną?
 - Czy lubicie jadać posiłki z całą rodziną? Dlaczego?
 - Jakie zasady zachowania się przy stole są przestrzegane w waszych domach?
 - Dlaczego podczas posiłków powinniśmy przestrzegać pewnych zasad? (Jest wtedy spokój, miła atmosfera, wszystko lepiej smakuje).
 - Co trzeba zrobić, zanim usiądzie się do posiłku? (Umyć ręce).
 - Jak trzeba siedzieć przy stole? (Prosto, nie huśtać się na krześle).
 - Jak należy trzymać ręce, siedząc przy stole podczas posiłku?
 - Do czego jest potrzebna duża serwetka przy posiłkach, a do czego – małe serwetki? (Duża – do ochrony ubrania przed ubrudzeniem, małe – do wycierania ust i rąk).
 - Gdzie można umieścić dużą serwetkę podczas posiłku? (Na kolanach. Nie kładziemy jej pod brodą).
 - Czy można rozpoczynać jedzenie, jeśli nie wszystkie osoby usiadły do stołu?
 - Czy wypada głośno powiedzieć, że coś nam nie smakuje?
 - Dlaczego należy jeść, nie wydając żadnych odgłosów?
 - Jak ostudzić na talerzu gorącą zupę? (Mieszając ją łyżką).
 - Co trzeba powiedzieć, kiedy chcemy, aby podano nam potrawę, która jest poza zasięgiem naszych rąk?
 - Co zrobić, gdy ktoś poprosi nas o podanie potrawy, która stoi blisko nas?

- Jak się zachować, kiedy skończymy posiłek? (Powiedzieć *dziękuję* i poprosić o pozwolenie odejścia od stołu, sprzątnąć po sobie talerz, jeśli w domu jest taki zwyczaj lub jeśli zauważycie, że inni to robią).
- Czy będąc u kogoś, pomagamy sprzątać po wspólnym posiłku? (Trzeba zaobserwować, jak zachowują się gospodarze).
- Czy możemy rozmawiać podczas wspólnych posiłków? (Tak, ale nie z pełnymi ustami i nie przerywając innym).
- Dlaczego używamy łyżek, widelców i noży?
- Jak nazywamy ogólnie łyżki, widelce i noże? (sztucce)
- Po której stronie talerza rozkładamy: łyżkę, widelec, nóż?
- Co oznacza odpowiednie ułożenie sztućców na talerzu? (Pokaz: przerwa w jedzeniu – skrzyżowanie sztućców, zakończenie posiłku – sztucce ułożone jak na godzinie 4.20). Dla kogo to jest informacja? (Dla kelnera, który dzięki temu wie, czy zabrać talerz, czy jeszcze nie).
- Czy wszyscy ludzie na świecie posługują się takimi sztuczkami jak my?
 - Założenie fartuszków. Spięcie włosów. Umycie rąk.
 - Podzielenie dzieci na zespoły.
 - Wykonanie w zespołach szaszłyków owocowych i warzywnych.
 - Wspólne nakrywanie stołów papierowymi obrusami i układanie talerzyków na szaszłyki.
 - Sprzątanie stanowiska pracy.
 - Ocena wyglądu przygotowanych potraw i sposobu ich podania.
 - Degustacja przygotowanych potraw. Dzielnie się wrażeniami smakowymi.

III. Dodawanie liczb w zakresie 3.

1. Wyznaczanie wyników dodawania przez wykonywanie czynności na *liczbach w kolorach*. Dzieci otrzymują *liczby w kolorach* (Wyprawka, karta 9). Bawią się nimi dowolnie. Nazywają kolory. Mają kartoniki z cyframi: **1, 2, 3**.
 - Weźcie do ręki dwa dowolne paski. W czym są do siebie podobne? Czym się od siebie różnią?
 - Jak można uporządkować paski? (według kolorów, długości)
 - Rozłóżcie paski na stosiki według kolorów.
 - W czym są podobne do siebie paski w stosikach? (Są takiego samego koloru i takiej samej długości).
 - Zostawcie tylko stosiki z paskami białymi, różowymi i niebieskimi.
 - Który pasek jest najkrótszy? (biały)
 - Jak ten pasek się nazywa? Umieście pod nim kartonik z odpowiednią cyfrą.
 - Kto znajdzie pasek, który nazywa się *dwa*? Jakiego jest koloru? (różowego)
 - Dlaczego to ten pasek?
 - Umieście pod nim kartonik z odpowiednią cyfrą.
 - Ile pasków białych potrzeba, by zastąpić pasek *dwa*?
 - Jak ułożycie paski, żeby to pokazać? Jeśli dzieci nie odkryją ułożenia, nauczyciel pokazuje.
 - Ile to razem pasków: *jeden i jeden*?
 - Kto znajdzie pasek, który nazwiemy *trzy*? Jakiego jest koloru?
 - Dlaczego to ten pasek?
 - Umieście pod nim kartonik z odpowiednią cyfrą.
 - Ile pasków białych potrzeba, by zastąpić pasek *trzy*?
 - Jak ułożycie paski, żeby to pokazać?
 - Ile to razem pasków: *jeden i jeden, i jeden*?

- Jakimi jeszcze paskami można zastąpić pasek trzy? (dwa i jeden)
- Ułóżcie to za pomocą pasków.
- 2. Rozkład liczby **3** na składniki z wykorzystaniem *liczb w kolorach*.
Dzieci układają swoje paski, a potem nauczyciel układa swoje.
- Ułożymy z pasków: 1, 2, 3 dywanik w paski równej długości tak, aby każdy pasek był inny. Zaczniemy od paska niebieskiego.
- Jakiej długości będzie nasz pasek? (3)
- W drugim pasku będzie pasek różowy. Jaki pasek trzeba dołożyć, by paski były równej długości? (1)
- W trzecim pasku będzie pasek biały. Jak uzupełnicie ten pasek? (Są dwie możliwości – dołożyć dwa paski białe lub jeden różowy. Należy odkryć z dziećmi obydwa rozwiązania).
- Czy da się ułożyć jeszcze inny pasek?
- Teraz przeczytamy, jaki dywanik ułożyliśmy. Dokończcie moje zdania:
To jest dywanik... (3)
Pierwszy pasek to... (2) *i...* (1), *to razem...* (3)
Drugi pasek to... (1) *i...* (2), *to razem...* (3)
Trzeci pasek to... (1) *i...* (1), *to razem...* (3)
- Posłuchajcie. Pokażcie pasek, o którym myślę: Ten pasek składa się z paska 1 i paska 2.
- 3. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 75.
 - Wykonanie ćwiczeń 1 i 2.
- 4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 68.
 - Wykonanie ćwiczeń 1–4.

Dzień 4. U lekarza

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (3)	1. Wypowiedzi dzieci na temat służby zdrowia na podstawie własnych doświadczeń. (edukacje: przyrodnicza, polonistyczna) – Wskazywanie i nazywanie części ciała człowieka. – Poznanie wybranych specjalizacji lekarskich oraz pracy innych pracowników służby zdrowia. – Nauka werbalizowania swoich dolegliwości podczas wywiadu lekarskiego. – Wypowiadanie się na temat różnych placówek służby zdrowia: apteki, przychodni, szpitala. – Poznanie zasad zachowania się w tych placówkach.	I (2.3) IV (2.1)

- (Zajęcia warto poprzedzić lub zakończyć wizytą w gabinecie lekarskim, spotkaniem z pielęgniarką lub lekarzem).
2. Rozmowa na temat zdrowia dzieci, wizyt u lekarza i szczepień ochronnych.
 - Kiedy czujecie, że jesteście chorzy?
 - Jakie objawy wskazują na chorobę?
 - Gdzie wtedy się udajecie?
 - Jak nazywa się lekarz, który leczy dzieci?
 - Jak wygląda gabinet lekarski? Jakie jest jego wyposażenie?
 - Scenki z elementami dramy *U lekarza*.
Trójka chętnych dzieci przedstawia scenkę, w której rodzic z chorym dzieckiem przychodzi do lekarza. Nauczyciel może przygotować rekwizyty, np. zabawkę stetoskop, termometr.
 - Jak należy zachować się u lekarza?
 - Czy ktoś dostawał zastrzyki, kiedy był chory?
 - Po co są zastrzyki?
 - Jak się trzeba zachować, mimo że zastrzyk jest bolesny?
 - Czy do lekarza chodzicie tylko wtedy, gdy jesteście chorzy?
 - Czemu służą szczepienia ochronne?
Nauczyciel wyjaśnia, że szczepienia ochronne są po to, aby organizm poznał bakterie powodujące różne choroby zakaźne i uodpornił się na nie. Mówi też, że każde dziecko ma książeczkę zdrowia, w którą lekarz wpisuje przebyte choroby, badania i szczepienia.
 - Po co jest taka książeczka?
 3. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 77
 - Poznanie wybranych specjalizacji lekarskich.
Nauczyciel lub chętne dzieci czytają podpisy pod zdjęciami.
Wielu lekarzy nie zajmuje się wszystkimi chorobami, ale tylko niektórymi, na przykład laryngolog leczy choroby nosa, gardła, uszu. O takich lekarzach mówimy, że to lekarze specjaliści.
 - Jakie specjalizacje mają lekarze przedstawieni na zdjęciach? (pediatria, okulistyka, stomatologia, laryngologia, chirurgia)
 - Kiedy pomaga nam laryngolog? Co on ma na głowie? Po co jest mu to potrzebne?
 - Kiedy pomaga nam stomatolog, kiedy okulista, kiedy pediatra?
Jeżeli dzieci nie znają odpowiedzi, wówczas nauczyciel wyjaśnia, na czym polega praca danego lekarza specjalisty.
 4. Ćwiczenia słuchowe.
Nauczyciel wymawia nazwy specjalizacji lekarskich, a dzieci powtarzają nazwy, przyjmując różne, podane przez nauczyciela pozycje: stojąc, w przysiadzie, stojąc na jednej nodze itp.
Nauczyciel podaje nazwę specjalizacji lekarskiej, a dzieci pokazują gestami, czym się zajmuje lekarz tej specjalizacji, np. kardiolog – dzieci wskazują serce.
 - Gdybyście spotkali lekarza, o co chcielibyście go zapytać?
 - Czy praca lekarza wydaje wam się łatwa, czy trudna? Dlaczego?
 - Czy któryś z waszych rodziców jest lekarzem?
 - Co mówi o swojej pracy?
 5. Rozmowa na temat budynków związanych ze służbą zdrowia: przychodni, apteki, szpitala.
 - Jak nazywa się miejsce, do którego idziemy z rodzicami po poradę lekarską? (przychodnia, gabinet lekarski)

- Co robi lekarz pediatra podczas wizyty?
- Co lekarz przepisuje nam, gdy jesteśmy chorzy?
- Na czym wypisuje nam lekarstwa?
- Gdzie udajemy się z receptą?
- Gdzie lekarz kieruje nas, gdy jesteśmy bardzo chorzy?
- Po co są karetki pogotowia?
- 6. Scenka dramatowa *U laryngologa*.
Dzieci dobierają się parami. Jedno jest lekarzem laryngologiem, a drugie pacjentem. Pacjent ma opowiedzieć lekarzowi bardzo dokładnie, co mu dolega, a lekarz ma zbadać wskazane miejsca. Po rozmowie w parach dzieci siadają w kręgu.
- Kto był lekarzem? Na co skarżyli się pacjenci?
- Kto był pacjentem? Co badał pan doktor?
- Dlaczego takie ważne jest dokładne powiedzenie lekarzowi, co nam dolega?

II. Wprowadzenie liter: U (Ó), u (ó).

1. Podręcznik *Ja i moja szkoła*, s. 78.
 - Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza Wandy Chotomskiej *U*.
 - Wypowiedzi dzieci na temat wiersza.
Wyjaśnienie niezrozumiałych wyrazów: urwis, udręka, ustatkować się, ująć kogoś, zakluczyć.
 - Pokazanie na mapie Polski miejscowości – Urle, Ustroń, Ursus.
 - Co jest bohaterem wiersza? (litera u)
 - Czy ilustracje pasują do wiersza?
 - Wskazywanie w tekście i w dymkach małych i wielkich liter: **U, u, Ó, ó**.
 - Wskażcie wyrazy, w których litera **u** jest: na końcu, w środku; litera **ó** jest w środku.
 - Czytanie za nauczycielem z odpowiednią intonacją liter **u, ó**.
2. Pokaz liter drukowanych **U, u, Ó, ó** (alfabet obrazkowy).
 - Dlaczego są małe i wielkie litery **U, u, Ó, ó**?
 - Powiedzcie głoskę **u**: głośno, cicho, szybko, wolno.
3. Określanie rodzaju głoski **u**.
 - Wypowiadanie głoski **u** długo: uuuuuuuu...
 - Wypowiadanie głoski **u** krótko: u, u, u, u...
 - Czy głoska **u** jest samogłoską czy spółgłoską? Dlaczego? (Głoskę **u** można wypowiadać długo, nie traci ona swojego brzmienia).
 - Jakie samogłoski już znacie i umiecie napisać? Powiedzcie je.
Zwrócenie uwagi na zapis głoski **u**. (jako litery **u** i **ó**).
 - Czy, gdy wypowiadacie głoskę **u**, słyszycie jakąś różnicę? (Nie, głoski brzmią identycznie).
 - Nauczyciel wyjaśnia, że głoska **u** może być przedstawiona za pomocą liter: **U, u i Ó, ó**, i że będą się uczyć, w których wyrazach trzeba napisać **u**, a w których – **ó**.
4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 70.
 - Pokaz małej i wielkiej drukowanej litery **U, u, Ó, ó**.
Dostrzeganie różnic i podobieństw między literami.
 - To litery drukowane, za pomocą których można zapisać głoskę **u**. Przeczytajcie te litery.
 - Czym się różnią te litery, a w czym są podobne?
 - Wykonanie ćwiczeń 1–4.
5. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 71.

- Pokaz liter pisanych **U, u, Ó, ó**.
Nauczyciel pisze litery na tablicy. Omawia z dziećmi ich kształty. Dzieci piszą litery w powietrzu, na podłodze, kredą na tablicy. Nauczyciel jeszcze raz zwraca uwagę na zapis liter.
- Wykonanie ćwiczeń 5–7.

III. Dodawanie liczb w zakresie 4.

1. Liczenie w zakresie 4 z użyciem liczebników – głównych i porządkowych.
Dzieci chodzą po sali. Na sygnał grany przez nauczyciela na tamburynie dobierają się w grupy po tyle osób, ile razy nauczyciel zagra na instrumencie (*1 raz, 2 razy, 3 razy, 4 razy*). Wskazane dziecko liczy członków swojej grupy, zaczynając od siebie. Dzieci dobierają się czwórkami i bawią w pociąg. Kiedy nauczyciel uniesie rękę, pociągi zatrzymują się, a dzieci we wskazanym pociągu odliczają kolejno: *pierwszy, drugi...* Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel pokazuje kartoniki z cyframi od **1** do **4**, a dzieci pokazują odpowiednią liczbę palców.
2. Ilustracja rozkładu liczby **4** na składniki z wykorzystaniem *liczb w kolorach* (Wyprawka, karta 9).
Dzieci rozkładają przed sobą *liczby w kolorach*, kartoniki z cyframi od **1** do **4** (Wyprawka, karta 7) i patyczki.
 - Wybierzcie paski: 2, 4, 1, 3 i ułóżcie obok nich kartoniki z odpowiednimi cyframi.
 - Jakie kolory mają te paski?
 - Ułóżcie paski od najkrótszego do najdłuższego, a pod nimi – odpowiednie kartoniki z cyframi.
 - Przeczytajcie kolejne liczby: od największej do najmniejszej i odwrotnie.
3. Rozkład liczby **4** na dwa składniki.
 - Ułóżcie dywanik o szlaczku 4, taki, aby paski dywanika składały się z dwóch pasków.
 - Przeczytajcie, z jakich pasków składają się paski dywanika.
 - Ułóżcie obok pasków kartoniki z cyframi i dołóżcie znaki: *dodać i równa się*. Przeczytajcie ułożone formuły.
 - Wskażcie podobne paski. W czym są podobne, a czym się różnią?
 - Porównajcie zapisy do tych pasków. W czym są podobne, a czym się różnią?
4. Rozkład liczby **4** na więcej niż dwa składniki.
 - Ułóżcie dywanik o szlaczku **4** tak, aby paski dywanika składały się z więcej niż dwóch pasków.
 - Przeczytajcie, z jakich pasków składają się paski dywanika.
 - Ułóżcie obok pasków kartoniki z cyframi i znaki: *dodać i równa się*. Przeczytajcie ułożone formuły.
5. Dodawanie w zakresie 4 z wykorzystaniem *liczb w kolorach*.
Nauczyciel układa z pasków przykłady na dodawanie ($1 + 1$, $1 + 2$, $1 + 3$, $2 + 2$, $2 + 1$, $3 + 1$), a dzieci układają z kartoników i znaków odpowiednie formuły na dodawanie i wynik. Nauczyciel układa z kartoników przykłady na dodawanie, a dzieci układają odpowiednie paski i podają wynik.
6. Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 79.
 - Wykonanie zadań 1–3.
7. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 69.
 - Wykonanie zadań 1–3.

Dzień 5. Jak opatrywać drobne rany?

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2)	1. Rozmowa o bezpiecznym zachowaniu się w czasie przerw. (edukacja polonistyczna) - Opowiadanie zdarzeń w historyjce obrazkowej. - Dostrzeganie w zachowaniu się dzieci zależności przyczynowo-skutkowych. - Ćwiczenia w czytaniu poznanych liter. - Pisanie poznanych liter. - Utrwalenie pojęć: <i>samogłoska, słowo, wyraz, sylaba</i>. 2. Opatrywanie ran. (edukacja przyrodnicza) - Zastanawianie się, jak należy się zachować w przypadku niewielkich ran, a jak w razie poważniejszego zranienia. - Ćwiczenia w opatrywaniu drobnych ran.	I (2.3, 3.1, 4.1, 5.1) IV (2.2, 2.5)

Środki dydaktyczne: kartoniki z literami pisanymi i drukowanymi, instrumenty perkusyjne.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 80–81.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 72–73.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafiacie: - bezpiecznie zachowywać się w szkole, - czytać i pisać poznane dotąd litery, - wyjaśnić pojęcia: <i>samogłoska, słowo, wyraz, sylaba</i>, - opatrywać drobne rany.	- Jak bezpiecznie zachowywać się podczas przerw w szkole? - Jak opatrywać drobne rany?
Zabawy do wykorzystania na zajęciach	
I. Zabawa Kto jest zręczny? Dzieci stoją w rozsypane ze splecionymi z przodu rękami. Na sygnał – próbują przełożyć nogę przez splecione ręce i wrócić do pozycji wyjściowej. Tak samo postępują z drugą nogą. II. Zabawa Dźwiękowa ciuciubabka. Dzieci stoją w kole. Dwoje z nich ma instrumenty: kołatkę, grzechotkę, z których jednocześnie wydobywają dźwięki. W środku koła stoi jedno dziecko z zasłoniętymi opaską oczami. Kierując się dźwiękiem wybranego przez siebie instrumentu, porusza się ono w stronę, z której dochodzi ten dźwięk. Jeśli odszuka grającą osobę, zamienia się z nią miejscami. Nauczyciel wybiera dwoje kolejnych dzieci, które będą grały na instrumentach, i zabawa toczy się dalej.	

III. Zabawa *Litera pisana – litera drukowana.*

Dzieci dostają kartoniki (każde jeden kartonik) z poznanymi literami – drukowanymi lub pisanymi. Poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu: marsz, podskoki, bieg. Kiedy nauczyciel przestaje grać, szukają pary, czyli osoby mającej odpowiednik pisany lub drukowany, mały lub wielki, tej samej litery.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Rozmowa o bezpiecznym zachowaniu się w czasie przerw.

- Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 80.
 - Oglądanie i opisywanie historyjki obrazkowej.
 - Obejrzyjcie obrazki i opowiedzcie, co się przydarzyło w czasie przerwy. Nadajcie imiona bohaterom tej historyjki.
 - Do czego służy przerwa między zajęciami?
 - Jak uczniowie powinni zachowywać się na przerwie?
 - Co może się stać, jeśli uczniowie w czasie przerwy będą biegać?
 - Do kogo w szkole należy się udać w razie skaleczenia lub urazu jakiejś części ciała?
 - Jak nazywa się pojemnik na środki opatrunkowe?
 - Gdzie powinna znajdować się apteczka?
- Oglądanie i omawianie wyposażenia apteczki klasowej.

II. Utrwalenie pojęć: *samogłoska, słowo, wyraz, sylaba.*

- Utrwalenie pojęcia: *głoska*.
 - Powtórzcie za mną głoski: o, a, e, i, u, y.
 - Powiedzcie te głoski: krótko, długo.
 - Jak się nazywają te głoski? (samogłoski)
 - Powtórzcie za mną:

Głoski wymawiam oraz słyszę.
 - Wskażcie litery, którym odpowiadają te głoski. (Nauczyciel przygotowuje litery małe i wielkie odpowiadające poznanym głoskom i jeszcze kilka liter nieznanymi dzieciom).
 - Przeczytajcie te litery, które znacie. Wskażcie wśród nich te, które poznaliśmy w szkole.
 - Powtórzcie za mną:

Litery czytam oraz piszę.
 - Podzielcie na głoski słowa: *katar, nos, głowa, noga...*
 - Posłuchajcie głosek i powiedzcie, jakie to słowa: *n-o-s (g-r-y-p-a; s-y-r-o-p-y)*.
Dzieci maszerują w kółku, klaszcząc i powtarzając za nauczycielem:

Głoski wymawiam oraz słyszę.
Litery czytam oraz piszę.
- Utrwalenie pojęć: *sylaba, słowo*.
 - Podzielcie słowa na sylaby, klaszcząc przy tym: *choroby, lekarze, witaminy*.
 - Z podanych sylab utwórzcie słowa i powiedzcie je: *szpi-tal; za-raz-ki; ap-te-ka*.
Ćwiczenia z układaniem zdań i liczeniem słów w zdaniach.
 - Posłuchajcie zdania i policzcie słowa: *Ola ma katar. (Mama idzie do apteki)*.
 - Ułóżcie zdanie złożone z trzech słów (z czterech słów).
- Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 81.
 - Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza Grażyny Lech *Karuzela z samogłoskami*.

- Wykonanie poleceń 1–3.
- 4. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, s. 72–73.
- Wykonanie zadań 1–6.

III. Opatrywanie ran.

1. Wypowiedzi dzieci na temat *Co robimy, gdy się skaleczymy lub zranimy?*
 - Do kogo w szkole należy się udać w razie skaleczenia lub urazu jakiejś części ciała?
 - Jak nazywa się pojemnik na środki opatrunkowe?
 - Gdzie powinna się znajdować apteczka?
 - Jakie znacie środki opatrunkowe?
 - Co należy zrobić z raną, zanim położymy środek opatrunkowy? Dlaczego?
2. Demonstrowanie przez nauczyciela wykonania opatrunku.
 - Dezynfekowanie rany.
 - Naklejanie plastra z opatrunkiem.
- Nauka opatrywania ran.
 - Dzieci dobierają się w pary i zakładają sobie opatrunki z plastra, czyszcząc wcześniej rany płynem dezynfekującym.
3. Rozmowa o zażywaniu lekarstw.
 - Co przepisuje lekarz na receptę, kiedy jesteście chorzy?
 - Czy lekarstwa można zażywać w dowolnych dawkach i kiedy się chce? Dlaczego?
 - Czym grozi zjedzenie lekarstw bez kontroli rodziców?
 - Jak wyjaśnicie, dlaczego co roku trafia do szpitali kilka tysięcy dzieci w waszym wieku, które zatruty się lekami?
 - O czym musicie pamiętać, aby wam się to nie przydarzyło?

● Spotkanie na dywanie – ewaluacja

1. Słuchanie przysłów mówiących o zdrowiu, wyjaśnianie ich sensu.

Czystość to zdrowie – mówi przysłowie.

- Co zrobiliśmy, zanim zaczęliśmy robić szaszłyki owocowo-warzywne i po zakończeniu pracy?

Nie wszystko zdrowe, co smakuje.

- Jakie produkty lubicie jeść w dużych ilościach, a nie jest to zalecane?
- Czy można jeść słodczy? (Tak, ale w niewielkich ilościach. Po zjedzeniu słodczy należy umyć zęby).

Śmiech to zdrowie.

- Podczas śmiechu pobieramy więcej powietrza i cały organizm jest dotleniony.
- Śmiećcie się głośno, cicho.
- Dobierzcie się w pary i delikatnie się nawzajem łaskoczcie, tak aby łaskotki wywoływały wasz śmiech.

W zdrowym ciele – zdrowy duch.

- Kto objaśni to przysłowie?
- Od czego zależy nasze zdrowie? (Od pożywienia, higieny, aktywności fizycznej, opieki lekarskiej, ubierania się stosownie do pogody).
- Dlatego w szkole ćwiczymy i bawimy się.

WYCHOWANIE FIZYCZNE (3 godziny)

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
wychowanie fizyczne (1–3)	1. Ćwiczenia rozwijające zwinność, zręczność i skoczność. 2. Wyścigi z wykorzystaniem kółek ringo. 3. Ćwiczenia z przyborem nietypowym. – Kształtowanie zręczności, zwinności, umiejętności rzucania i chwytania przyboru. – Poznanie sposobów wykorzystania kółka ringo w zabawach i grach.	IX (2.4, 3.5)

Zajęcia 1.

Ćwiczenia rozwijające zwinność, zręczność i skoczność

Przybory i przyrządy: woreczki dla każdego ucznia, szarfy, materace.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka w dwuszeregu.
2. Powitanie.
3. Sprawdzenie gotowości do zajęć.
4. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
5. Podanie tematu zajęć.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Zabawa *Berek skulny*.
Uczniowie biegają po całej sali. Jeden z ćwiczących jest *berkiem*. Sposobem obrony przed złapaniem przez *berka* jest przyjęcie pozycji skulnej. Kto zostanie złapany przez *berka*, przejmuje jego rolę.
2. Marsz dookoła sali – pobranie woreczków.
3. W staniu – podawanie woreczka z ręki do ręki wokół siebie.
4. W staniu, woreczek położony na głowie – ruch głową i zrzuć woreczka na podłogę.
5. Stanie na jednej nodze – przekładanie woreczka pod kolanem uniesionej nogi.
6. W staniu – podrzucanie woreczka do góry, chwyt oburącz.
7. Leżenie przodem z wyprostowanymi ramionami – podawanie woreczka z ręki do ręki.
8. Leżenie tyłem, nogi uniesione w górę – przekładanie woreczka z ręki do ręki pod uniesionymi nogami.
9. Siad prosty, woreczek między stopami – leżenie przewrotne, wypuszczenie woreczka za głowę, przejście do leżenia tyłem, powrót do leżenia przewrotnego, zabranie woreczka i powrót do siadu prostego.
10. W siadzie skrzyżnym – podrzucenie woreczka do góry, powstanie bez pomocy rąk i próba schwymania woreczka.
11. W staniu, woreczek trzymany między stopami – podskoki obunóż w miejscu.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia rozwijające zwinność, zręczność i skoczność.

1. Zabawa bieżna *Zmień woreczek*.
Ćwiczący podzieleni są na dwa równoliczne zespoły. Przed każdym z nich ułożone są w pewnej odległości od siebie dwie szarfy. W pierwszej szarfi leży woreczek.

Zadaniem ćwiczącego jest zabranie woreczka z pierwszej szarfy i umieszczenie go w drugiej szarfy oraz dobiegnięcie do półmetka. W drodze powrotnej zawodnik zabiera woreczek z drugiej szarfy i umieszcza go w pierwszej. Wygrywa zespół, którego zawodnicy pierwsi zakończą konkurencję.

2. Zabawa *Wyścig na czworakach*.

Dzieci podzielone są na dwa równoliczne zespoły. Ustawiają się na linii startu. Zawodnicy pokonują na czworakach odcinek od startu do półmetka, a następnie wracają biegiem do linii startu.

3. Zabawa *Rzut woreczkiem na materac*.

Dzieci dzielimy na kilka równolicznych zespołów (w zależności od liczby dostępnych materaców). Każdy uczestnik zabawy ma woreczek. Zespoły ustawiają się w odległości 3 m od ułożonych materaców i wykonują rzuty woreczkami na materac. Wygrywa ten zespół, który wykona najwięcej celnych rzutów. Pierwsza runda – rzuty prawą ręką, druga runda – lewą ręką.

4. Zabawa skoczna.

Ćwiczący podzieleni są na dwa równoliczne zespoły. Przed każdym zespołem leżą na podłodze, w odległości pół metra od siebie, woreczki (po 6 przed każdym zespołem). Zawodnicy skaczą do półmetka na jednej nodze, przeskakując przez woreczki. Po minięciu półmetka skaczą na drugiej nodze i wracają w ten sam sposób. Wygrywa zespół, którego zawodnicy wcześniej zakończą konkurencję. Podczas powtórzenia zabawy zawodnicy mogą przeskakiwać przez woreczki obunóż.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Uspokojenie organizmu – dowolne ćwiczenia z woreczkami według inwencji ćwiczących.
2. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności.

Zajęcia 2.

Wyścigi z wykorzystaniem kółek ringo

Przybory i przyrządy: kółka ringo, 2 materace, piłki lekarskie, woreczki.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka w dwuszeregu.
2. Sprawdzenie gotowości do zajęć.
3. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
4. Podanie tematu zajęć.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. W staniu – krążenia ramion w przód (tył).
2. W staniu – krążenia tułowia w lewą stronę.
3. W staniu w rozkroku, ramiona uniesione w górę – głęboki skłon do lewej nogi, powrót do pozycji wyjściowej, skłon do prawej nogi, powrót do pozycji wyjściowej.
4. Skoki w miejscu obunóż – *małe piłeczki*, *duże piłeczki*.
5. W parach, w przysiadzie – *walka kogutów*.
6. W parach, stojąc tyłem do siebie, chwyt haczykowy – *waga*.
7. Zabawa *Ptaki do gniazd*.

Dzieci stają w luźnej gromadce, rozproszone po sali. Na podłodze rozłożone są kółka ringo (ich liczba jest o połowę mniejsza od liczby dzieci). Dzieci są ptakami, a kółka gniazdami. Ćwiczący biegają po boisku, naśladując ptaki. Na hasło nauczyciela: *Pary!* dobierają się parami i biegają nadal. Na hasło: *Do gniazd!* każda para staje nieruchomo

przed swoim gniazdem. Po pewnym czasie nauczyciel odsuwa jedno gniazdo i zabawa toczy się jak wcześniej. Najpierw dzieci biegają samotnie, potem łączą się w pary, a następnie zajmują miejsca przy gniazdach. Za każdym razem nauczyciel zmniejsza liczbę gniazd.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – wyścigi z wykorzystaniem kółek ringo.

1. Wyścigi *Tocz kółko – dogoń – tocz.*

Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach na linii startu. Pierwsi zawodnicy otrzymują kółka ringo. Zadaniem ćwiczących jest toczenie kółka ringo, dogonienie go przed przewróceniem, toczenie do półmetka. Od półmetka zawodnicy zakładają kółka na stopy dowolnych nóg i wracają do rzędu skokami na jednej nodze. Następnie podają kółka kolejnym ćwiczącym i zajmują miejsca na końcu rzędów. Wygrywa ten zespół, który szybciej wykona zadanie.

2. Marsz z podrzucaniem i chwytniem kółka ringo.

Ustawienie – jak wyżej.

Zadaniem ćwiczących jest pokonanie wyznaczonego odcinka marszem, z jednoczesnym podrzucaniem i chwytniem kółka ringo. Na półmetku ćwiczący kładą kółka na głowach i biegiem wracają do rzędów. Następnie przekazują kółka kolejnym ćwiczącym.

3. Rzut kółka na materac.

Ustawienie – jak wyżej. W odległości 4–5 m od linii startu położony jest materac. Każdy zawodnik otrzymuje kółko ringo i wykonuje nim rzut tak, by ringo znalazło się na materacu. Wygrywa ten zespół, który zdobędzie więcej celnych rzutów.

4. Toczenie kółka ringo po trasie slalomu.

Ustawienie – jak wyżej. Na wyznaczonej trasie co 1,5 m rozmieszczone są piłki lekarskie lub woreczki. Zadaniem ćwiczących jest toczenie kółka ringo do półmetka pomiędzy rozstawionymi przeszkodami. Od półmetka – powrót biegiem z kółkiem w ręku, podanie kółka następnemu ćwiczącemu i zajęcie miejsca na końcu rzędu.

5. Podsumowanie punktacji wszystkich konkurencji i wyłonienie zwycięskiego zespołu.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Ćwiczenia uspokajające.

- Marsz po obwodzie koła – ćwiczenia wyprostne i oddechowe.
- W staniu – luźne skłony.

2. Porządkowanie miejsca ćwiczeń.

3. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności dzieci.

Zajęcia 3.

Ćwiczenia z przyborem nietypowym

Przybory i przyrządy: butelki plastikowe dla każdego ucznia, 3 piłki do tenisa ziemnego, 3–4 piłki do siatkówki.

I. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Zbiórka w szeregu.
2. Powitanie.
3. Sprawdzenie gotowości do zajęć.
4. Motywowanie uczniów do aktywnego udziału w zajęciach.
5. Podanie tematu zajęć.

II. Rozgrzewka, psychomotoryka, profilaktyka.

1. Marsz po obwodzie koła, pobranie plastikowych butelek.
2. Podrzucanie i chwytnie butelki w marszu, w biegu.

3. Stanie w rozkroku, butelka trzymana w prawej ręce, ramiona wyciągnięte w bok – przekładanie butelki nad głową z prawej do lewej ręki, opuszczanie ramion. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.
4. Siad prosty, butelka trzymana w wyprostowanych w górę rękach – skłony tułowia w przód, dotykanie butelką stóp, powrót do pozycji wyjściowej.
5. Siad skrzyżny, ramiona w bok, butelka trzymana w lewej ręce – przekładanie jej przed sobą z lewej do prawej ręki i z prawej do lewej. Po każdym przełożeniu butelki dziecko wyciąga ramiona w bok.
6. W staniu – podrzucanie i chwytanie butelki.
7. W staniu, butelka trzymana w wyprostowanych rękach przed sobą – skręty tułowia w prawo i w lewo.
8. Skłon w przód, położenie butelki na podłodze, wyprost, skłon w przód, zabranie butelki z podłogi, wyprost.
9. Leżenie tyłem, butelka między stopami – przejście do leżenia przewrotnego, powrót do pozycji wyjściowej.

III. Realizacja głównego zadania zajęć – ćwiczenia z przyborem nietypowym.

Dzieci, podzielone na równoliczne zespoły, ustawiają się w rzędach na linii startu. Przed każdym rzędem w równych odległościach ustawione są plastikowe butelki (po 6 przed każdym rzędem).

1. Bieg slalomem do półmetka pomiędzy ustawionymi butelkami i z powrotem na linię startu. Pierwszą butelkę dziecko powinno minąć z lewej strony.
2. Czworakowanie slalomem pomiędzy ustawionymi butelkami do półmetka, powrót biegiem na linię startu.
3. Kozłowanie piłki slalomem. Każdy pierwszy zawodnik z rzędu otrzymuje piłkę. Kozłuje ją dowolną ręką, slalomem pomiędzy ustawionymi butelkami do półmetka i z powrotem na linię startu.
4. Rozdanie butelek dzieciom. Skoki obunóż do półmetka z butelką trzymaną pomiędzy kolanami. Pozostawienie butelki na półmetku, powrót biegiem na linię startu.
5. Rzuty piłką do tenisa ziemnego do ustawionych butelek.
Przed każdym rzędem, w odległości 4–5 m, ustawionych jest po 6 plastikowych butelek. Każdy zawodnik wykonuje dwa rzuty piłką do tenisa do tych butelek. Wygrywa ten zespół, który łącznie uzyska największą liczbę trafień.

IV. Czynności organizacyjno-porządkowe.

1. Ćwiczenia uspokajające – toczenie butelki nogą.
2. Ćwiczenia oddechowe i wyprostne.
3. Uporządkowanie miejsca ćwiczeń.
4. Podsumowanie zajęć, ocena aktywności dzieci.

TYDZIEŃ 8. CZYTAMY, PISZEMY, LICZYMY (5 DNI)

Propozycje zajęć z programowania znajdują Państwo w publikacji: **Programowanie – wersja offline. Poradnik dla nauczyciela klasy 1.**

Ćwiczenia w czytaniu, pisaniu i liczeniu

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2) muzyczna (1)	1. Rozmowa o bezpiecznym zachowaniu się w czasie przerw. (edukacja polonistyczna) – Czytanie poznanych liter drukowanych i pisanych. – Pisanie poznanych liter. 2. Dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 5. (edukacja matematyczna) – Zabawy i gry matematyczne. – Rozpoznawanie poznanych cyfr wśród innych. – Dodawanie i odejmowanie w zakresie 5. 3. Zabawy ruchowe przy muzyce. (edukacja muzyczna) – Rytmiczne poruszanie się przy muzyce. – Tańczenie koziorajki. – Tworzenie akompaniamentu do wybranej piosenki.	I (4.1, 4.6, 5.1) II (2.2, 3.2) VIII (3.2, 3.7, 4.2)

Środki dydaktyczne: listki w różnych kolorach, kartoniki z literami, zdjęcia lub obrazy różnych przedmiotów, liczniki.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. –

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 74–78.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potrafię: – czytać i pisać poznane do tej pory litery, – rozpoznać poznane dotąd cyfry wśród innych cyfr, – dodawać i odejmować w zakresie 5, – poruszać się rytmicznie przy muzyce, – tworzyć akompaniament do piosenki.	– Jak dodajemy i odejmujemy? – Jakie znamy litery?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa *Gra w kolory.*

Nauczyciel rozrzuca na podłodze listki (powinno być ich więcej niż dzieci) w 4 kolorach: czerwonym, zielonym, żółtym, brązowym. Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach piosenki, np. *Jesienna poleczka*. Gdy piosenka się skończy, dzieci podnoszą po jednym listku. Nauczyciel pokazuje czerwony listek i pyta: *Gracie w czerwone?*

Dzieci, które mają listki tego koloru, odpowiadają: *Gramy*, tworzą koło i wspólnie śpiewają zwrotkę piosenki. Pozostałe dzieci klaszczą w rytmie piosenki. Zabawę powtarzamy, zmieniając kolor liści.

II. Zabawa *Litera pisana – litera drukowana*.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kartki, do których przypięte są listki (na każdej kartce w innym kolorze). Dzieci chodzą od kartki do kartki i dorysowują to, co może znajdować się w lesie w tym kolorze. Muszą uważać, by rysunki się nie powtarzały.

Przykład:

Kolor czerwony: liście drzew, maliny, poziomki, grzyby, wiewiórki, lis.

Kolor zielony: liście drzew, gałązki, trawa, pnie młodych drzewek, młode owoce dębu, leszczyny.

Kolor żółty: liście drzew, grzyby, piasek na ścieżkach.

Kolor brązowy: liście, kora, szyszki, żołędzie, sarny, dzik, jeleń, grzyby.

III. Zabawa *Dziś pierwszaczek jeden...*

Nauczyciel wyznacza 3-, 4-osobowe grupy. Każde dziecko może podnieść kilka listków, ale nie więcej niż 5. Wskazane dziecko przelicza swoje listki i śpiewa na melodii piosenki *Krakowiaczek jeden: Dziś pierwszaczek jeden znalazł listków pięć*. Potem pokazuje je po kolei, a pozostałe dzieci liczą listki i nazywają kolory, np.: *Pierwszy jest brązowy, drugi jest żółty, trzeci jest...*

Po każdym kolejnym listku nauczyciel może pytać dzieci o liczbę listków już pokazanych i o ich kolory. Dzieci mogą również dzielić zbiór listków na podzbiory (według kolorów) i określać ich liczebność (ile jest listków w danym kolorze).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Czytanie i pisanie poznanych liter.

1. Nauczyciel rozkłada na podłodze kartoniki z poznanymi literami (samogłoskami; **a, o, e, i, y, ó, u**) – małymi i wielkimi, pisanymi i drukowanymi. Kartoników powinno być tyle, ile dzieci. (Literey mogą się powtarzać). Jeśli w klasie jest nieparzysta liczba uczniów, nauczyciel też bierze udział w zabawie. Każde dziecko bierze jeden kartonik z literą. Następnie dzieci dobierają się w pary zgodnie z poleceniami:

- Każda wielka litera drukowana łączy się w parę z małą literą drukowaną.
- Każda wielka litera pisana łączy się w parę z małą literą pisaną. Itd.

2. Dzieci siedzą na wykładzinie. Nauczyciel układa w szeregu wszystkie poznane litery: **a, o, e, i, y, u**. Wokół nich są obrazki lub wycięte z gazety zdjęcia różnych przedmiotów odwrócone obrazkiem do spodu (arbuz, atlas, album, atrament, ananas, okno, oko, olej, owoce, ołówek, ekran, emu, ekierka, igła, indyk, imbryk, irysy, ule, ucho, ósemka, ryby, mleko, piłka, buty).

Zadaniem uczniów jest położenie obrazka (zdjęcia) pod literą oznaczającą głoskę, na którą zaczyna się słowo – nazwa obrazka.

- Wariant I: układanie obrazków pod literami, jeśli zawierają głoski oznaczone tymi literami.
- Wariant II: układanie obrazków zdjęć pod liczbami: 1, 2, 3 w zależności od liczby sylab, z których się składają ich nazwy.
- Losowanie obrazka i układanie zdania z wyznaczoną przez nauczyciela liczbą słów: oznajmującego, pytającego, wykrzyknikowego.

Np.:

3 słowa, pytające – atlas

Czy masz atlas?

Jaki masz atlas?

4 słowa, wykrzyknikowe – mleko

Bardzo lubię pić mleko!

Kot Julka wylał mleko!

3. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie wybranych ćwiczeń na s. 74–78.
Ćw. 2, s. 75, ćw. 4, s. 77, ćw. 1, 2, s. 78.

II. Dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 5.

1. Wykorzystanie obrazków z poprzednich ćwiczeń do zabaw matematycznych.
 - Tworzenie zbiorów zdjęć, których nazwy są: jednosylabowe, dwusylabowe...
Porównywanie liczebności zbiorów.
 - Układanie tyłu liczmanów, ile jest zdjęć określonego rodzaju.
Dobieranie mniejszej (większej) liczby liczmanów, niż jest zdjęć.
Wybieranie zdjęć, na których są: zwierzęta, przybory szkolne, kwiaty...
2. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie wybranych ćwiczeń na s. 74–75.
Ćw. 1–3, s. 74, ćw. 1–3, s. 75.

III. Zabawy ruchowe przy muzyce.

1. Zabawy ruchowe przy muzyce.
Dzieci pokazują ruchem treść piosenki *Kot jest czysty* (wersja instrumentalna) – przedstawiają treść zwrotek, naśladując czynności kota i dziecka. Podczas refrenu stoją i rytmicznie klaszczą.
2. Tańczenie koziorajki.
Dzieci dobierają się trójkami (dwie dziewczynki, jeden chłopiec albo dwóch chłopców i jedna dziewczynka). Podają sobie ręce, tworząc kółeczka.
3. Tworzenie akompaniamentu do wybranej piosenki na instrumentach perkusyjnych.
4. Swobodne płasy przy piosence *Nasze uszy słyszą świat*.

ZDROWO JEMY I ROŚNIEMY – projekt 1.

Projekt realizowany w klasie 1. Czas realizacji obejmuje 2 dni, po 5 godzin lekcyjnych. Realizacja tego projektu sprzyja kształtowaniu właściwych nawyków higieniczno-zdrowotnych oraz poszerza wiedzę dzieci na temat zdrowia (w szeroko rozumianym sensie tego słowa). Realizując ten projekt, mamy możliwość dotarcia z tą wiedzą do rodziców, jak również do dziadków dzieci. Warto dokumentować fotograficznie projekt na każdym etapie jego realizacji. Po zakończeniu projektu zdjęcia można wykorzystać do wykonania albumu, dołączyć je do kroniki klasowej lub szkolnej albo zamieścić je na stronie internetowej szkoły.

Cele główne:

- poznanie i utrwalenie zasad zdrowego trybu życia zgodnie z aktualnie obowiązującą piramidą zdrowego żywienia i aktywności fizycznej,
- wychowywanie przyszłego świadomego konsumenta.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- rozpoznaje i nazywa warzywa i owoce,
- różnicuje owoce i warzywa na krajowe i egzotyczne,
- porównuje liczebności zbiorów,
- poznaje zasady zdrowego trybu życia,
- dostrzega potrzebę estetycznego wyglądu i podania pokarmów,
- kształtuje i utrwała nawyki spożywania owoców, warzyw i nabiału oraz ograniczania jedzenia słodczy.

Czas trwania projektu: 2 dni

Metody: słowna, oglądowa, praktycznego działania.

Formy: indywidualna, grupowa, praca w parach.

Materiały: ilustracje warzyw i owoców, naturalne okazy warzyw i owoców (np. pomidor, jabłko, gruszka), karty pracy, piramida żywieniowa – plansza, masa solna lub plastelina, farby, kredki, klej, nożyczki, szarfy w trzech kolorach: czerwonym, zielonym, fioletowym/niebieskim, woreczki z grochem, liczmany, kartoniki z liczbami (1–5) i znakami (>, <, =) dla każdego dziecka, kartki z obrazkami warzyw do wycięcia – marchew, pietruszka, ziemniaki, kalarepa, seler, por, kapusta; duży wiklinowy (lub inny) kosz na warzywa i owoce, arkusz papieru formatu A3 z narysowanym garnkiem, pokrojone pieczywo, pokrojona wędlina, ser, umyta i podzielona na części sałata, papryka, umyta natka pietruszki, szczypiorek, pokrojone ogórki świeże i kiszone, twarożek, masło, plastikowy nóż, talerzyk, serwetki, ewentualnie mała deska do krojenia.

Uwagi ogólne:

- nauczyciel ustala termin wyjścia do sklepu i przebieg wizyty,
- nauczyciel ustala termin spotkania z ekspertem,
- nauczyciel przygotowuje ilustracje owoców i warzyw oraz ich okazy naturalne,
- nauczyciel przygotowuje karty pracy,
- jeżeli jest taka możliwość, to wszystkie części zajęć, które nie wymagają rysowania, malowania, wycinania, należy przeprowadzić na dywanie,

- dzień przed wycieczką do sklepu nauczyciel prosi dzieci, aby każde przyniosło następnego dnia do szkoły jedno warzywo i jeden owoc.

DZIEŃ PIERWSZY

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Wycieczka do sklepu.

Uczniowie wraz z nauczycielem idą na wycieczkę do pobliskiego sklepu z warzywami i owocami. Przed wycieczką ustalane są zasady zachowania się podczas spaceru i w sklepie.

1. Omówienie wycieczki.

Po powrocie do szkoły następuje omówienie wycieczki oraz oglądanie przyniesionych z domu okazów owoców i warzyw – wszystkie warzywa i owoce wkładamy do dużego kosza i stawiamy w widocznym miejscu.

2. Rozmowa na temat wyprawy do sklepu.

- Gdzie byliśmy?
- Kto pracuje w sklepie?
- Co widzieliśmy w sklepie?
- Skąd się wzięły warzywa i owoce w sklepie?
- W jaki sposób spożywamy warzywa i owoce? (surowe i przetworzone)
- O czym należy pamiętać przed jedzeniem warzyw i owoców? (o ich umyciu)
- Jakie warzywa i owoce znajdują się w koszu?

Oglądanie, wąchanie i smakowanie warzyw i owoców zgromadzonych w klasie (nauczyciel wcześniej przygotowuje warzywa i owoce – pokrojone na kawałki i umyte, gotowe do spożycia).

II. Uzupełnianie kart pracy.

Uczniowie otrzymują karty pracy. Na karcie znajdują się obrazki warzyw i owoców, a pod obrazkami – okienka. Uczniowie dzielą na sylaby nazwy warzyw i rysują w okienkach tyle kółek, ile jest sylab w danej nazwie (por, cebula, kapusta, seler). Niżej są obrazki owoców (gruszka, banan, arbuz, agrest) oraz okienka. Uczniowie dzielą nazwy owoców na głoski i rysują w okienkach tyle kresek, ile jest głosek w nazwie obrazka.

III. Słuchanie wiersza.

Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela (lub wysłuchanie nagrania) wiersza Jana Brzechwy *Na straganie*, wy tłumaczenie niezrozumiałych słów i wyrażeń. Na tablicy znajdują się obrazki warzyw, o których jest mowa w wierszu, oraz kilka innych, niewymienionych w wierszu.

- O czym jest mowa w wierszu?
- Które warzywa rozmawiają ze sobą? Wybierzcie odpowiednie obrazki. (Chętne dzieci podchodzą do tablicy i wybierają obrazki).
- O czym rozmawiały warzywa?
- Co zaproponował szczypiorek koperkowi?
- O jakim warzywie rozmawiała kalarepka z rzepą?
- A o czym rozmawiała cebula z burakiem?
- Które warzywa się pokłóciły?
- W jaki sposób zakończyła się rozmowa warzyw na straganie?

Nauczyciel ponownie czyta tekst wiersza, a dzieci każdorazowo powtarzają głośno frazę: *a to feler, westchnął seler.*

IV. Praca plastyczna.

Praca w grupach 4–5-osobowych. Zabawa plastyczna: *Gotujemy zupę jarzynową*. Uczniowie otrzymują kartki z rysunkami warzyw do wycięcia i pokolorowania oraz kartkę formatu A3 z konturem garnka. Wycinają obrazki warzyw, kolorują je i nakleją na kartkę. Nauczyciel przygotowuje tyle obrazków warzyw, aby każde dziecko w grupie musiało wyciąć, pokolorować i przykleić co najmniej dwa warzywa. Warzywa mogą się powtarzać. Dzieci mogą dorysować pod garnkiem kuchenkę gazową oraz inne elementy wystroju kuchni.

V. Nauka dowolnej piosenki, związanej z tematem zdrowego odżywiania.

1. Wysłuchanie piosenki.
2. Krótka rozmowa na temat, o czym jest ta piosenka.
3. Nauka piosenki – dzieci powtarzają słowa i starają się śpiewać.

VI. Rozmowa kierowana na temat: *Dlaczego powinniśmy jeść warzywa i owoce?*

Nauczyciel daje dzieciom czas na swobodne wypowiedzi, zadaje pomocnicze pytania.

- Dlaczego powinniśmy jeść warzywa i owoce?
 - Co to są witaminy? Jak myślicie?
 - W jakich innych produktach znajdują się witaminy?
- Nauczyciel uzupełnia wypowiedzi dzieci na temat witamin.

VII. Porównywanie liczebności zbiorów i klasyfikowanie wg określonych cech.

Uczniowie otrzymują karty matematyczne i wykonują zadania.

Karta pracy matematycznej – znajdują się na niej ilustracje warzyw i owoców (takich jak: burak, ogórek, seler, por, marchew, bakłażan, jabłko, agrest, arbuz). Pod obrazkiem są dwa okienka. Zadaniem ucznia jest otoczyć zieloną pętlą warzywa, a niebieską pętlą – owoce. W okienku po lewej stronie ma narysować tyle kółek, ile jest warzyw, a po prawej stronie – tyle kwadratów, ile jest owoców. Następnie koloruje okienko z większą liczbą elementów.

VIII. Witaminowe bingo.

Dzień kończymy grą *Witaminowe bingo*. Dzieci siedzą w ławkach. Każde dziecko otrzymuje (w zależności od liczebności klasy i możliwości nauczyciela) 6 lub więcej obrazków z warzywami i owocami, o których była mowa w ciągu całego dnia, oraz tych, które znajdowały się w sklepie. Obrazki mogą być czarno-białe, wielokrotnie powielone, ale powinny być jednakowej wielkości – takiej, by łatwo zmieściły się na ławce szkolnej i żeby było łatwo manipulować nimi. W zestawie dla jednego dziecka warzywa i owoce mogą się powtarzać. Dzieci układają przed sobą obrazki tak, aby widziały, jakie warzywa/owoce mają przed sobą. Nauczyciel ma karteczki z nazwami warzyw i owoców przedstawionych na obrazkach dzieci. Losuje kartonik z nazwą warzywa/owocu i głośno mówi jego nazwę. Dziecko, które ma obrazek z wywołanym warzywem/owocem, odwraca ten kartonik obrazkiem do ławki. Nauczyciel ponownie losuje kartonik, a dzieci odwracają je obrazkiem do ławki itd. Dziecko, które ma trzy obrazki odwrócone, woła: *Bingo!* i otrzymuje 1 punkt. Punkty zapisujemy na tablicy. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie. Można ją przeprowadzić w grupach, wg takiej samej zasady, i wtedy punkty zdobywa cała grupa.

DZIEŃ DRUGI

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Powtórzenie i utrwalenie piosenki poznanej poprzedniego dnia.

1. Krótkie powtórzenie treści omawianych poprzedniego dnia.
 - Gdzie byliśmy wczoraj na wycieczce?
 - Co ważnego dla naszego zdrowia zawierają warzywa i owoce?

II. Rozwiązywanie zagadek.

1. Nauczyciel dzieli klasę na dwie grupy (dziewczynki i chłopcy lub w wybrany przez siebie sposób – odliczanie, losowanie). Następnie odczytuje zagadki. Kto pierwszy się zgłosi – ten odpowiada. Każda poprawna odpowiedź zapisana jest na tablicy w postaci punktu dla grupy. Inny sposób przeprowadzenia tej zabawy: po podziale na grupy losujemy kolejność odpowiadania na zagadki. Jeśli dana grupa nie zna poprawnej odpowiedzi, zagadkę rozwiązuje druga grupa – i to ona otrzymuje punkt za dobrą odpowiedź.

Uwaga! Nauczyciel przygotowuje 10 zagadek o warzywach i owocach, takich jak: burak, cebula, dynia, marchew, kapusta, cytryna, gruszka, porzeczki, śliwka, wiśnia (np. z: J. Stec, *Zagadki dla najmłodszych*, Kielecka Oficyna Wydawnicza PW MAC S.A., Kielce 1997).

III. Wizyta eksperta.

1. Rozmowa kierowana pytaniami. Propozycje pytań, które ekspert zadaje dzieciom:
 - Co to jest zdrowie? Jak rozumiecie to słowo?
 - Jakiego człowieka można nazwać zdrowym?
 - W jaki sposób dbacie o swoje zdrowie?
 - Które produkty żywnościowe powinniśmy jeść, a których unikać, aby być zdrowym?
 - Co najbardziej lubicie jeść i czy to jest dobre dla waszego zdrowia?
 - Co jeszcze, oprócz odpowiedniego jedzenia, służy naszemu zdrowiu? (Dzieci powinny dojść do wniosku, że zdrowiu służą też sport, utrzymywanie higieny osobistej; ekspert powinien nakierować dzieci i powiedzieć też o higienie pracy, czyli odpowiednim siedzeniu przy stoliku, noszeniu tornistra, odpowiednim oświetleniu przy czytaniu i pisanii, odpowiednim przygotowaniu się do snu, odpowiedniej ilości snu).
- Ewentualne dodatkowe, własne pytania eksperta odnośnie tematu.
2. Dzieci zadają pytania ekspertowi (powinno to być spontaniczne, nauczyciel czuwa nad porządkiem zadawania pytań).

IV. Omówienie piramidy zdrowego stylu życia.

1. Ekspert prezentuje i omawia piramidę zdrowego stylu życia (jeśli to możliwe, najlepiej w formie prezentacji multimedialnej).

Po prezentacji piramidy dajemy dzieciom czas na zadawanie pytań odnośnie prezentowanych treści.

V. Zajęcia ruchowe w sali gimnastycznej.

1. Czynności organizacyjno-porządkowe, przebranie się w stroje do ćwiczeń, zbiórka.
2. Rozgrzewka – zabawa ruchowa *W sadzie*.

Dzieci chodzą po sali i naśladują zrywanie jabłek i gruszek z drzew.
3. Podskoki – sięganie do owoców rosnących na wyższych gałęziach: dzieci wykonują wyskok w górę i naśladują zrywanie owoców z drzew.

4. Czworakowanie – zbieranie owoców opadłych z drzew – dzieci naśladują czynności zbierania owoców leżących na ziemi.
 5. Zabawa bieżna *Znajdź swój koszyk*. Potrzebne są szarfy w kolorach: czerwonym (jabłka), zielonym (gruszki), niebieskim lub fioletowym (śliwki). Dzieci podzielone na trzy grupy zakładają szarfy i swobodnie chodzą po sali, wyciągając się do góry – do słońca – aby owoce dojrzały. Wyznaczamy też na sali trzy miejsca, np. pachółkami, i oznaczamy je szarfami – jedno miejsce szarfą czerwoną, drugie szarfą zieloną, trzecie szarfą niebieską/fioletową – ustalamy z dziećmi, że są to kosze na owoce. (Jeśli jest taka możliwość, to warto w czasie swobodnego przemieszczania się „owoców” po sali włączyć muzykę zachęcającą do podskoków). Na określony sygnał – przerwa w muzyce lub gwizdek – „owoce” biegną do swoich koszy. Zabawę powtarzamy kilka razy – dzieci zmieniają kolory szarfy, stając się innymi owocami. W trakcie zabawy można też modyfikować polecenia i wywoływać tylko pojedyncze owoce, np.: *Jabłka do kosza*, wtedy tylko „jabłka” biegną do swojego kosza, a pozostałe „owoce” nadal poruszają się po sali w rytm muzyki.
 6. Wyścigi w rzędach – *Sadzimy ziemniaki, zbieramy ziemniaki*.
Dzielimy dzieci na dwa zespoły, ustawiamy je w rzędach i przed każdym rzędem stawiamy niską ławeczkę gimnastyczną. Każdy zespół ma trzy woreczki gimnastyczne. W odległości ok. 5 m od ławeczki stawiamy pachółek. Dziecko rozpoczynające wyścig trzyma w ręku trzy woreczki, staje przed ławeczką i na sygnał biegnie wzdłuż ławeczki, sadząc „ziemniaki” – kładzie (nie rzuca) woreczki na początku ławeczki, na środku i na końcu ławeczki, następnie obiega pachółek i, wracając, zbiera „ziemniaki” i przekazuje następnemu zawodnikowi. Wygrywa ten rząd, który szybciej ukończy zabawę.
- Uwaga! Jeśli „zasadzony ziemniak” spadnie z ławeczki – zawodnik musi go podnieść i znowu położyć!
7. Zabawa bieżna *Gonitwa warzyw do garnka*.
Wyznaczamy dziecko, które będzie kucharzem; pozostałe dzieci są warzywami i wkładają szarfę za spodenki (wyjaśniamy dzieciom, że wkładają tylko koniuszek szarfy za spodenki tak, aby nie dotykał pleców). Na sygnał – np. gwizdek, dźwięk tamburynu lub bębenka – „warzywa” uciekają, a „kucharz” je goni, próbując wyciągać szarfy. Dziecko, które utraci szarfę, odchodzi na bok. Można tę zabawę zmodyfikować i wprowadzić 2–3 „kucharzy”, wtedy wygrywa ten, który zdobędzie więcej „warzyw” na swoją zupę. Zabawę powtarzamy kilka razy, za każdym razem jest inny „kucharz” lub inni „kucharze”.
 8. Zabawa uspokajająca.
Dzieci siedzą na podłodze w siadzie skrzyżnym, głowa schowana między ramionami, plecy zaokrąglone, na sygnał – wyprost pleców, głowa góry, wznoszenie ramion: „rośliny” wyciągają się do słońca; na inny sygnał „rośliny” zwijają się przed deszczem. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.
- Uwaga! Po zajęciach ruchowych dzieci przebiegają się w inne ubrania. Przypominamy im o umyciu rąk!

VI. Praca w grupach – wykonujemy piramidę zdrowego stylu życia.

Nauczyciel dzieli klasę na 6-osobowe grupy. Każde dziecko w grupie otrzymuje pasek papieru w kształcie trapezu – jako jedną część piramidy – rysuje na niej zawartość tej części piramidy. Paski muszą być tak przygotowane, aby grupy mogły ułożyć z nich

kształt piramidy. Wielkość wykonywanych piramid określa nauczyciel. Przydzielając zadania w grupach, staramy się, aby każde dziecko miało konkretną rzecz do zrobienia. Każda grupa buduje swoją piramidę. Przypominamy elementy piramidy: aktywność fizyczna, warzywa i owoce, produkty zbożowe, mleko i jego przetwory, produkty zwierzęce, orzechy, nasiona i dobre tłuszcze.

Inna wersja zadania.

Na stoliku leżą małe, czarno-białe obrazki przedstawiające elementy z każdej części piramidy, dzieci samodzielnie wybierają pasujące do ich paska obrazki, kolorują je i przyklejają na swój pasek, potem wspólnie konstruuja z pasków całą piramidę. Gotowe piramidy wieszamy w klasie na widocznym miejscu.

Uwaga! Podziału na grupy nauczyciel dokonuje wg liczby dzieci w klasie.

VII. Przygotowujemy zdrowy posiłek – pyszne kanapki – praca indywidualna, w parach lub w małych grupach.

Dzieci przynoszą z domu potrzebne produkty: pokrojone pieczywo, pokrojoną wędlinę, ser, umytą i podzieloną na części sałatę, paprykę, umytą natkę pietruszki, szczypiorek, pokrojone ogórki świeże i kiszzone, twarożek, masło (można zasugerować dzieciom, że zamiast masła do smarowania pieczywa można użyć sera) itd. Każde dziecko powinno mieć plastikowy nóż, talerzyk, serwetki, ewentualnie małą deskę do krojenia.

Uwaga! Nie korzystamy ze słodkich „smarowideł”!

Przed przystąpieniem do robienia kanapek dokładnie myjemy ręce. Przypominamy o zachowaniu należytej higieny w czasie pracy. W trakcie pracy zwracamy uwagę, aby kanapki były zróżnicowane, dokładnie wykonane oraz ładnie się prezentowały. Uczulamy dzieci na to, aby nie marnowały produktów.

Po zrobieniu kanapek robimy wspólny stół dla całej klasy, przykrywamy go obrusem (np. papierowym) i wspólnie zjadamy posiłek. Jest to doskonała okazja do rozmowy na temat kulturalnego zachowania się przy stole, zwracania uwagi na potrzeby innych osób. Po posiłku wspólnie sprzątamy i porządkujemy klasę.

VIII. Zajęcia matematyczne – gra.

Dzieci samodzielnie tworzą grę – „ściganek”. Nauczyciel dzieli klasę na grupy 4–5-osobowe. Każda grupa ma skonstruować grę matematyczną, otrzymuje w tym celu potrzebne materiały: arkusz szarego papieru, 30 (lub więcej) białych prostokątów (np. 5 cm x 7 cm), kartoniki z warzywami i owocami, pionki w różnych kolorach dla każdej osoby, kostkę do gry.

Opis konstruowania gry:

Uczniowie układają białe prostokąty na arkuszu szarego papieru, tworząc chodniczek. Następnie przyklejają je do arkusza. W dowolnych miejscach chodniczka (dwóch, trzech) umieszczają strzałki. Strzałka wskazuje, o ile pól należy przesunąć pionek do przodu lub do tyłu – to są stałe elementy gry. Następnie rozkładają obrazki z warzywami i owocami obok wybranych pól – może to być 1, 2 lub 3 kartoniki. Ułożenie kartoników na planszy można zmieniać w każdej grze.

Przebieg gry:

Grę rozpoczyna dziecko, które wyrzuci największą liczbę oczek na kostce. Uczestnicy rzucają kolejno kostką i poruszają się po planszy tak, jak w typowej „ścigance”. Jeśli pionek zatrzyma się na polu, obok którego zostały ułożone warzywa lub owoce – gracz je zabiera. Gdy pionek stanie na polu, gdzie jest początek strzałki – gracz przesuwa go na pole, do którego prowadzi strzałka. Gramy do momentu, aż wszyscy dotrą do mety. Wygrywa ta osoba, która zebrała najwięcej obrazków z warzywami i owocami. Dzieci mogą grać w grę kilka razy. Za każdym razem można zmieniać ułożenie warzyw i owoców obok pól chodniczka.

IX. Zajęcia plastyczne – praca indywidualna.

Nauczyciel pokazuje dzieciom duże, kolorowe ilustracje warzyw i owoców, np. w albumach lub w postaci krótkiej prezentacji multimedialnej – martwe natury z warzywami i owocami. Krótco omawia te obrazy. Pyta, jakie warzywa i owoce dzieci rozpoznały, czy podobały im się te obrazy. Następnie dzieci tworzą własne dzieła: lepią z plasteliny kosz z warzywami i owocami. Starają się umieścić w nim jak najwięcej elementów. Pracę tę można też wykonać, używając masy solnej przyniesionej z domu, ale wówczas malowanie koszy musi odbyć się po kilku dniach, gdy prace dobrze wyschną.

Inna wersja zajęć.

Uzupełnianie wydzieranką z kolorowego papieru konturowego obrazka, przygotowanego przez nauczyciela. Można również wykonać pracę techniką malowania farbami, wzorując się na obejrzanych obrazach. Wybór techniki należy do nauczyciela.

X. Ewaluacja.

Każde dziecko otrzymuje kartkę A4 podzieloną na 16 okienek. W okienkach są losowo rozmieszczone obrazki warzyw, owoców, słodczy, pieczywa, przekąsek, np. takich jak: sałata, rzodkiewka, pomidor, szczypiorek, czekolada, mleko, lody, pączek, rogalik, bułka z widocznymi ziarenkami, chleb z widocznymi ziarenkami, jabłko, banan, batonik, butelka lemoniady, kartonik soku. Zadaniem dziecka jest skomponowanie z tych obrazków zdrowego posiłku.

Jeśli jest taka możliwość, bardzo dobrym podsumowaniem projektu byłby podwieczorek przygotowany wspólnie przez dzieci, rodziców i nauczyciela. Rodzice mogą przygotować soki warzywno-owocowe oraz zdrowe ciasta, np. ciasto z marchewki, sałatkę owocową, a w trakcie podwieczorku dzieci zaprezentują swoje dzieła plastyczne i zaśpiewają piosenkę.

Karta pracy

Podziel nazwy zdjęć na sylaby. Narysuj w okienkach tyle kółek, ile sylab słyszysz.

Podziel nazwy zdjęć na głoski. Narysuj w okienkach tyle kresek, ile głosek słyszysz.

To umiem!

Rodzaj edukacji	Tematy i zadania zajęć	Punkt podstawy programowej z 14.02.2017
zajęcia zintegrowane (2)	1–2. Sprawdzenie stopnia opanowania wiadomości i umiejętności za październik. (edukacja polonistyczna) – Słuchanie i rozumienie poleceń. – Umiejętność pracy samodzielnej. – Wytrwałość w dążeniu do celu. – Samodzielne wykonywanie zadań.	I (1.1, 1.2)

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne.

Podręcznik *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. –.

Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*, kl. 1 cz. 1, s. 74–80.

Nacobezu	Pytania kluczowe
Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie: – czytać i pisać poznane do tej pory litery, – rozpoznać poznane dotąd cyfry wśród innych cyfr, – dodawać i odejmować w zakresie 5, – poruszać się rytmicznie przy muzyce, – tworzyć akompaniament do piosenki.	– Jak dodajemy i odejmujemy? – Jakie znamy litery?

Zabawy do wykorzystania na zajęciach

I. Zabawa ruchowa *Świeci słońce – pada deszcz.*

Na hasło nauczyciela: *Świeci słońce* dzieci spacerują po sali, a gdy usłyszą: *Pada deszcz*, naśladują spacer pod parasolem albo uciekają do domu – wyznaczonego miejsca w sali.

II. Zabawa *Litera pisana – litera drukowana.*

Raz, dwa, trzy, jest taka gra.

Róbcie tak, jak robię ja.

Nauczyciel pokazuje różne czynności, a dzieci je naśladują, np. pisanie, zamazyste rysowanie, cięcie nożyczkami, podskoki, pajacyki.

III. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki *Głowa, ramiona...*

Śpiewanie rymowanki *Głowa, ramiona...* coraz szybciej przez nauczyciela i dzieci na melodię popularnej śpiewanki *Siekiera, motyka*. Nauczyciel śpiewa wolno, a potem coraz szybciej, a dzieci dotykają wymienionych części ciała.

Głowa, ramiona, kolana, pięty,

kolana, pięty, kolana, pięty.

Głowa, ramiona, kolana, pięty,

oczy, uszy, usta, nos.

IV. Pantomima.

Pokażcie za pomocą ruchu całego ciała, gestów, mimiki następujące zachowania:

Gniewam się jak lew!
Jestem radosny jak kanarek.
Jestem smutny jak pies.
Boję się, jak się boi myszka.

V. Zabawy z wyliczankami.

Dzieci stoją w kole. Jedno z nich stoi w środku i mówi wyliczankę z podziałem na sylaby, wskazując kolejne dzieci. Dziecko, na którym skończyła się wyliczanka, musi wykonać czynność wskazaną przez osobę stojącą w kole. Następnie wchodzi do koła i mówi kolejną wyliczankę. Można skorzystać z wyliczanek wymienionych poniżej lub innych znanych dzieciom.

Ene due rabe,
połknął bocian żabę,
żaba Tadeusza,
w brzuchu mu się rusza.

Entliczek pętliczek,
czerwony stoliczek,
na kogo wypadnie,
na tego bęc.

Ele mele dudki,
gospodarz malutki,
gospodyni jeszcze mniejsza,
ale za to robotniejsza.

Ene due rike fake,
torba borba ósme smake,
eus deus kosmateus
i morele baks.

Ence pence,
cztery ręce,
idzie sobie smok w sukience.
Raz, dwa, trzy
– wychodź ty!

Ecie pecie, gdzie jedziecie?
Do Torunia kupić konia,
bo w Toruniu konie tanie,
za złotówkę się dostanie.

VI. Zabawa – *Rób to co ja.*

Dzieci stają w rozсыпce twarzą do nauczyciela.

- Nauczyciel pokazuje różne ruchy (od 2 do 5), a zadaniem dzieci jest wykonać ich tyle samo.
- Nauczyciel wykonuje różne ruchy, a zadaniem dzieci jest wykonać ich mniej.
- Nauczyciel wykonuje różne ruchy, a zadaniem dzieci jest wykonać ich więcej.

VII. Rozpoznawanie wysokości dźwięków.

Nauczyciel ma dzwonki, tamburyn i bębenek. Gra na nich kolejno, a dzieci określają, czy dźwięk jest wysoki, niski czy średni. Kiedy to ustalą, zastanawiają się, jak przedstawić ruchem wysokość dźwięku, np. dzwonki (wysoki dźwięk) – bieg na palcach, bębenek (niski dźwięk) – chodzenie w przysiadzie, tamburyn (średniej wysokości dźwięk) – marsz.

Nauczyciel gra, zmieniając instrumenty, dzieci poruszają się zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I. Sprawdzenie nabytych wiadomości i umiejętności.

Nauczyciel wybiera ćwiczenia ze stron *To umiem!* do pracy zespołowej. Pozostałe ćwiczenia, po objaśnieniu przez nauczyciela, uczniowie wykonują samodzielnie.

Uczniowie wykonują dwa, trzy ćwiczenia i nauczyciel robi przerywnik w postaci wybranej zabawy ruchowej. Zabawy dotyczą omawianych już treści polonistycznych, matematycznych, przyrodniczych i społecznych. Oparte są także na poznanych piosenkach.

1. Zeszyt ćwiczeń *Ja i moja szkoła na nowo*.
- Wykonanie pozostałych ćwiczeń na s. 74–80.

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIA ZA PAŹDZIERNIK

Klasa 1.....

imię i nazwisko

Osiągnięcia wychowawcze	zawsze	często	najczęściej nie
Dobrze czuje się wśród dzieci.			
Bezpiecznie bawi się z kolegami.			
Dbą o bezpieczeństwo w szkole.			
Współpracuje w grupie.			
Kończy rozpoczęte prace.			
Rozpoznaje i nazywa emocje u siebie (<i>radość, smutek, gniew, strach</i>).			
Rozpoznaje i nazywa emocje u innych ludzi (<i>radość, smutek, gniew, strach</i>).			
Stosuje zasady dobrego wychowania wobec dzieci i pracowników szkoły.			
Wie, jak prawidłowo dbać o zdrowie.			
Respektuje przepisy zabaw i gier.			
Osiągnięcia w nauce	Poziom osiągnięć		
	pełny	częściowy	minimalny
Uważnie słucha wypowiedzi innych ludzi.			
Uczestniczy w rozmowach na tematy poruszane w czasie zajęć.			
Czyta litery A, a, O, o, I, i, E, e, Y, y, U, u, Ó, ó.			
Czyta litery z właściwą intonacją.			
Pisze litery A, a, O, o, I, i, E, e, Y, y, U, u, Ó, ó.			
Dzieli słowa na sylaby i układa słowa z sylab.			

Recytuje z pamięci poznany wiersz lub rymowaną.			
Wymienia charakterystyczne cechy kolejnych pór roku.			
Posługuje się numerami telefonów alarmowych, formułuje komunikat – wezwanie o pomoc: policji, pogotowia ratunkowego, straży pożarnej.			
Rozumie znaczenie odpowiedniej diety dla utrzymania zdrowia.			
Rozróżnia i nazywa kierunki w przestrzeni i na płaszczyźnie.			
Określa położenie przedmiotu na prawo/na lewo od osoby widzianej z przodu (także przedstawionej na fotografii czy obrazku).			
Porównuje liczebność zbiorów (<i>tyle samo, więcej, mniej</i>).			
Porządkuje elementy według podanych warunków.			
Rozpoznaje w naturalnym otoczeniu i na rysunkach – figury geometryczne: prostokąt, kwadrat, trójkąt, koło.			
Dodaje w zakresie 5.			
Odejmuje w zakresie 5.			
Tworzy pracę plastyczną na podany temat.			
Śpiewa poznane piosenki.			
Wykonuje ćwiczenia gimnastyczne.			
Respektuje przepisy, reguły zabaw i gier zespołowych oraz przepisy ruchu drogowego.			

Spostrzeżenia nauczyciela:

.....

.....

.....
data

.....
podpis nauczyciela

Witaj, nasza dobra szkoło!

1. Jeszcze w uszach szumią morskie fale,
śpiewa głośno rześki, górski wiatr,
na wakacjach było, było tak wspaniale,
ale teraz już do szkoły nadszedł czas.

Ref.: Witaj, szkoło, witaj nasza dobra szkoło,
przyjmij nas radośnie, miło i wesoło,
bo wracamy wypoczęci i szczęśliwi,
mamy mnóstwo dobrych chęci, wiele siły.

2. W szkole czeka na nas nasza pani,
poprowadzi nas w nieznany świat,
bo dokoła tyle, tyle spraw ciekawych,
które chcemy jak najlepiej w życiu znać.

Ref.: Witaj, szkoło...

Podaj rękę koleżance

1. Już zaczyna się zabawa,
śmieje się Natalia,
skacze z Sylwią Karolinka,
biegnie z pieskiem Marta. | 2. A Patrycja z Dominiką
usypiają kotka,
na skrzypeczkach – dylu-dylu
zagra nam Dorotka. |
|--|---|

Ref.: Podaj rękę koleżance,
razem się bawimy,
po co czekać na wakacje,
gdy się przyjaźnimy.

Ref.: Podaj rękę...

3. Marcin będzie kapitanem
może na okręcie,
Krzyś z Piotrusiem niosą ławkę,
co okrętem będzie.

Ref.: Więc podajmy sobie ręce,
razem się bawimy,
łatwiej czekać na wakacje,
gdy się przyjaźnimy.

Nasze uszy słyszą świat

1. Każdy z nas ma dwoje oczu,
które widzą wszystko,
widzą wszystko.
Błękit nieba, biały domek,
zielen traw i listków,
traw i listków.

2. Każdy z nas ma jeden nosek
do wąchania kwiatków,
do wąchania.
Czasem także do kichania,
lecz, na szczęście, rzadko
do kichania.

Ref.: Uszy słyszą ptaków śpiew,
dzwonki deszczu, granie drzew,
a nad stawem chóry żab –
nasze uszy słyszą świat!

Ref.: Uszy słyszą...

Znaczki odbłaskowe

1. Droga koleżanko i kolego miły,
jeśli idziesz drogą, to widoczny bądź,
przytnij do plecaka znaczek odbłaskowy,
niech cię widzą wszyscy, co w pojazdach mkną.

Ref.: Znaczki odbłaskowe, małe i błyszczące,
świecą ciepłym blaskiem, chronią nas, gdy mrok.
„Uwaga, uwaga, bo pieszy na drodze!”,
mówią do pojazdów, co po szosie mkną.

2. **Lewą** stroną szosy poruszaj się pewnie,
tak jest najbezpieczniej, proszę, uwierz mi,
prawą stroną chodzisz po chodniku w mieście,
a na wiejskiej szosie – **lewej** trzymaj się.

Ref.: Znaczki odbłaskowe...

3. Zawsze bądź uważny, zawsze bądź ostrożny.
To nie takie trudne, to jest prosty plan.
Jeśli będziesz kroczył lewą stroną szosy,
nic cię nie zaskoczy, przekonasz się sam.

Ref.: Znaczki odbłaskowe...

Jesienna poleczka

1. Spotkały się listeczki
pod drzewem, na polanie,
podały sobie rączki
na miłe powitanie.
Wtem psotny wietrzyk powiał
i wszystkie z nim listeczki
wirują już wesoło
w rytm jesiennego poleczki.

2. Listeczki się zmęczyły,
usiadły na polanie,
wiatr także chciał odpocząć,
więc przerwał swe dmuchanie.
Lecz długo nie próżnował
i wszystkie z nim listeczki
wirują już wesoło
w rytm jesiennego poleczki.

Ref.: Hopsa, hej,
tralala,
wiatr jesienną polkę gra.

Ref.: Hopsa, hej...

Kot jest czysty

1. Kot się myje przed śniadaniem,
kot się myje przed obiadem,
przed kolacją i przed spaniem,
taką kocią ma zasadę.

2. Kot mydełka nie używa,
bez ręcznika się obywa.
Ja w łazience kran odkręcę,
mydłem wyszoruję ręce.

Ref.: Kot jest czysty i my też,
spójrz na ręce, jeśli chcesz!
Po co mają krążyć plotki,
że czystsze od nas kotki.

Ref.: Kot jest...

Nacobezu to jeden z kluczowych elementów oceniania kształtującego.

.....

Nacobezu polega na dokładnym ustaleniu i poinformowaniu uczniów, na co nauczyciel będzie zwracał uwagę przy ich ocenianiu. Nauczyciel samodzielnie – lub wspólnie z uczniami – ustala to, co będzie oceniał. Kryteria oceniania mogą być ustalone przed lekcją, sprawdzianem czy pracą domową. Precyzyjnie określone **nacobezu** jest potrzebne zarówno uczniowi jak i nauczycielowi. Jest to swego rodzaju zawarcie obopólnej umowy określającej, co podlega ocenie. Dzięki temu uczeń uzyskuje informacje, czego ma się nauczyć, a nauczyciel zobowiązuje się do oceniania tylko tego, co wcześniej zostało ustalone (np. na sprawdzianie podsumowującym nie mogą znaleźć się pytania spoza ustaleń **nacobezu**). Ważne jest, aby kryteria oceniania były jasne i konkretnie sformułowane. Określenie tego, co będzie oceniane, bardzo ułatwia pracę uczniowi i nauczycielowi, między innymi dlatego, że uczeń czuje się bezpiecznie, bo wie czego się spodziewać, wie, co powinno się znaleźć w jego pracy i na jakie treści ma zwracać szczególną uwagę, a nauczyciel dostosowuje zadania na sprawdzian do wcześniej podanych uczniom kryteriów.

ISBN 978-83-8141-124-0 indeks 891274

9

788381 411240

www.mac.pl

